Translated from English to Telugu - www.onlinedoctranslator.com

త్రీ ఇడియట్స్ విత్ ఎ ఫూలిష్ మ్యాన్

కుమార్ గాడ్ మాన్‌గా రూపాంతరం చెందాడు

సిరీస్: కుమార్ యొక్క సమాంతర కాలక్రమాలు

పుస్తకం 3

రవికిరణ్ ద్వారా

సహ రచయిత ఆర్ కుమార్

కాపీరైట్ © 2022 రవికిరణ్

అన్ని హక్కులు ప్రత్యేకించబడ్డాయి.

కాపీ రైట్ © రవికిరణ్

ఇమెయిల్:ravi_kp_com@yahoo.com,

admin@ravikirantechnosoft.in

అన్ని హక్కులు ప్రత్యేకించబడ్డాయి

ఈ పుస్తకంలోని ఏ భాగాన్ని ప్రచురణకర్త ముందస్తు అనుమతి లేకుండా ఎలక్ట్రానిక్, మెకానికల్, ఫోటోకాపీ చేయడం, రికార్డింగ్ లేదా ఇతరత్రా ఏ రూపంలోనైనా రీప్రొడ్యూస్ చేయడం, ప్రసారం చేయడం లేదా రీట్రీవల్ సిస్టమ్‌లో నిల్వ చేయడం వంటివి చేయకూడదు.

ఈ పుస్తకం కల్పిత రచన. పేర్లు, పాత్రలు, వ్యాపారాలు, స్థలాలు, సంఘటనలు, లొకేల్‌లు మరియు సంఘటనలు రచయిత యొక్క ఊహ యొక్క ఉత్పత్తి లేదా కల్పిత పద్ధతిలో ఉపయోగించబడతాయి. వాస్తవ వ్యక్తులు, జీవించి ఉన్నవారు లేదా చనిపోయినవారు లేదా వాస్తవ సంఘటనలతో ఏదైనా పోలిక ఉన్నట్లయితే అది పూర్తిగా యాదృచ్ఛికం.

పబ్లిషర్ యొక్క ముందస్తు సమ్మతి లేకుండా, వ్యాపార పద్ధతిలో లేదా ఇతరత్రా, రుణంగా ఇవ్వబడదు, తిరిగి విక్రయించబడదు, అద్దెకు తీసుకోరాదు లేదా సర్క్యులేట్ చేయకూడదు అనే షరతులకు లోబడి ఈ పుస్తకం విక్రయించబడింది ప్రచురించబడింది.

ఈ పుస్తకంలో వ్రాసినది పూర్తిగా కల్పితం మరియు నకిలీ స్వాములు ప్రజలను ఎలా మోసం చేస్తారో చూపిస్తుంది. యజ్ఞాల పేర్లు కల్పితంగా ఉపయోగించబడ్డాయి.

రచయిత గురుంచి

రవికిరణ్ సాఫ్ట్‌వేర్ డెవలప్‌మెంట్, మేనేజ్‌మెంట్ మరియు కన్సల్టింగ్‌లో చాలా సంవత్సరాల అనుభవం ఉన్న సాఫ్ట్‌వేర్ ప్రొఫెషనల్. ఈ పుస్తకాలు కుమార్ లవ్ లైఫ్ సిరీస్ ఆధారంగా రూపొందించబడ్డాయి. కథలు ప్రత్యామ్నాయ విశ్వ సిద్ధాంతాలపై ఆధారపడి ఉంటాయి. ఇవి కూడా స్పిన్‌ఆఫ్‌లు, సిరీస్‌లోని మునుపటి కథ ఆధారంగా, ఇప్పటికీ, వాటిని ప్రత్యేక పుస్తకాలుగా చదవవచ్చు. ఈ కథలలోని చాలా పాత్రలు జీవితంలోని చిన్న మార్పు జీవితాన్ని వాస్తవమైన దానికంటే ఎలా భిన్నంగా మారుస్తుందో చూపించడానికి పునరావృతమవుతుంది.

ఈ పుస్తకం త్రీ ఇడియట్స్ మరియు తెలివైన వ్యక్తి యొక్క స్పిన్ఆఫ్. ఈ కథలోని చాలా పాత్రలు భారతదేశంలోని ఆంధ్ర ప్రదేశ్ స్థానిక భాష అయిన తెలుగును మాట్లాడతాయి. కథ సౌలభ్యం కోసం పాత్రలన్నీ ఇంగ్లీషులో మాట్లాడేలా చూపించారు. ఈ సిరీస్‌లో ఇది మూడో పుస్తకం.

ముందుమాట

ప్రతి వ్యక్తి తన కథను మొదటి వ్యక్తిలో చెబుతాడు. త్రీ ఇడియట్స్ మరియు ఒక మూర్ఖపు వ్యక్తి యొక్క అల్లిన కథలు. వేసవి సెలవుల తర్వాత 1981లో కథ మొదలవుతుంది. నలుగురు వ్యక్తులు ఎలా కలుస్తారు, అతని జీవితంలో వారి అనుభవాలేమిటన్నది కథ.

ఈ కథల సిరీస్ ఆల్టర్నేట్ రియాలిటీ థియరీపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఒక చిన్న వివరాలు లేదా సంఘటన ఒక వ్యక్తి జీవితాన్ని మార్చినప్పుడు ఏమి జరుగుతుంది అనేది ఈ సిరీస్ యొక్క ప్రధాన ఇతివృత్తం.

పాత్రల తారాగణం

1. కుమార్: కథలోని మూర్ఖుడు, భారతదేశంలోని ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని విజయవాడలో 1964లో జన్మించాడు. అతను కాలేజీలో చేరడంతో కథ ప్రారంభమవుతుంది.
2. శ్రీనివాస్ అలియాస్ శ్రీను: కుమార్‌కి కాలేజీ నుండి మొదటి స్నేహితుడు, వారు మొదటి రోజు నుండి బాగా కొట్టారు.
3. ప్రదీప్: శ్రీను క్లాస్‌మేట్ మరియు వారి సన్నిహితుడు.
4. స్నేహ: కుమార్ ప్రేమ ఆసక్తి మరియు క్లాస్‌మేట్.
5. నిమిషా: కుమార్ మరియు స్నేహ గ్రామానికి పారిపోవడానికి సహాయం చేసింది.
6. సాహితీ: గర్భంలో ఉన్న కుమార్‌ని కలిశారు.
7. అతుల్: స్నేహ మరియు కుమార్ కుమారుడు 21 జనవరి 1984న జన్మించాడు
8. రీనా: స్నేహ మరియు కుమార్‌ల కుమారుడు 21 మే 1995న జన్మించాడు
9. లల్లీన్: రాజకీయ నాయకుడి కుమార్తె, నపుంసకుడు భర్త బాధితురాలు
10. మోలీ: అతుల్ ప్రేమ ఆసక్తి

నాంది

నా పేరు కుమార్. అది నా కాలేజీలో మొదటి రోజు. నేను విజయవాడకు 2 సంవత్సరాలు దూరంగా ఉన్నాను. 8వ తేదీ వరకు విజయవాడలో, 9వ తరగతి వైజాగ్‌లో, 10వ తరగతి గ్రామంలో చదివాను. నాన్నగారి ఉద్యోగ నియామకాల వల్ల మేము వేరే ఊర్లకు వెళ్లాల్సి వచ్చేది. ఇప్పుడు నేను విజయవాడలోని కళాశాలలో చేరాను, ఇది నా నివాసానికి చాలా దూరంలో ఉంది, ఇంటి నుండి కళాశాలకు నడవడానికి నాకు దాదాపు 30 నిమిషాలు పట్టింది. నేను క్లాస్ రూమ్ తలుపు దగ్గర నిలబడి గది చుట్టూ చూశాను. అందులో 3 వరుసల బెంచీలు ఉన్నాయి, చివరి వరుసలో అమ్మాయిలు కూర్చున్నారు మరియు మిగిలిన రెండింటిలో అబ్బాయిలు ఉన్నారు. నాకు మొదటి బెంచ్ సిండ్రోమ్ ఉంటే అది ఉంది. నేను మొదటి బెంచ్‌లో కూర్చోవడానికి ఇష్టపడతాను. నేను మొదటి బెంచ్‌లో కూర్చోకపోతే, నాకు తక్కువ మార్కులు వస్తాయి. 7వ తరగతిలో ఉన్నప్పుడు మొదటి బెంచ్ ఖాళీగా లేనప్పుడు, నేను టేబుల్ లేకుండా మొదటి బెంచీలో కూర్చునేవాడిని. నేను నా తొడపై పుస్తకాలు పెట్టుకుని రాసేవాడిని. 10వ తేదీన నేను 1 వారం ఆలస్యంగా చేరినప్పటికీ, నేను 1వ బెంచ్‌ని ఆక్రమించగలిగాను మరియు బెంచ్‌లో మొదటి వ్యక్తిని అయ్యాను. నేను చుట్టూ చూసాను మరియు మొదటి బెంచీలు ఏవీ ఉచితంగా కనుగొనబడలేదు. అప్పుడు ఒక వ్యక్తి నన్ను చూసి తన చేతి గుర్తులతో నన్ను పిలిచాడు. నేను అతని దగ్గరకు వెళ్ళాను, అతను తన పేరు శ్రీను అని చెప్పాడు. నేను కుమార్ అని చెప్పాను. నువ్వు

నాతో కూర్చోవచ్చు అన్నాడు. నేను నా నోట్‌బుక్‌ని టేబుల్‌పై పడవేసాను.

నేను జూనియర్ కాలేజీలో చదువుతున్న రెండేళ్ళలో శ్రీను మరియు ప్రదీప్ నా బెంచ్ మేట్స్ మరియు మేము చిక్కని స్నేహితులం అయ్యాము, ఈ సమయంలో నా జీవితంలోకి వచ్చిన మరొక వ్యక్తి స్నేహ. ఆమె మా ఇంటి దగ్గరే ఉంటుంది. మేమిద్దరం మా డాబాలకు వస్తే ఒకరినొకరు చూసుకోవచ్చు. ఊరి నుంచి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత ఆమె డాబా మీద నడుస్తుంటే నా కళ్లు ఆమెపై పడ్డాయి. మా తాత (తాత) వాళ్ళ వీధిలో క్లినిక్ ఉంది. అతను ఒక వైద్యుడు మరియు ఆర్డర్లీ లేదా నర్సు లేకుండా ఒంటరిగా క్లినిక్ నడుపుతున్నందున నేను అతనికి సహాయం చేసేవాడిని.

మొదట్లో, రోగులను మొదట వచ్చిన వారికి మొదట అందించడంలో నేను అతనికి సహాయం చేసేవాడిని. నేను సిరంజిలు మరియు సూదులు శానిటైజ్ చేసేవాడిని. అప్పుడు మా వద్ద డిస్పోజబుల్ సిరంజిలు లేవు. తర్వాత మెల్లగా కట్టు కట్టడం నేర్చుకున్నాను. నేను ప్రదీప్ మెడికల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ నుండి క్లినిక్‌కి మందులు తెచ్చుకునేవాడిని.

శ్రీను సోదరుడి టైపింగ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో టైపింగ్ నేర్చుకునేవాడిని. ఒకసారి స్నేహ జ్వరంతో బాధపడుతూ మా క్లినిక్‌కి వచ్చింది. అప్పటి నుంచి మేం పరిచయస్తులమయ్యాం. మెల్లగా మేమిద్దరం కలిసి చదువుకోవడం మొదలుపెట్టాం, నేను నా టెర్రస్ మీద టెంట్ వేసుకున్నాం, అక్కడ కూర్చుని చదువుకునేవాళ్ళం. నా కళాశాల మొదటి సంవత్సరం తరువాత, నేను మా తల్లిదండ్రుల వద్దకు బొంబాయి వెళ్ళాను. నాకు నాన్న, అమ్మ, అన్న, చెల్లెలు ఉన్నారు.

వారందరూ శాంటాక్రజ్ తూర్పున ఉన్న P & T క్వార్టర్స్‌లో ఉన్నారు. వేసవి సెలవులు అక్కడే గడిపి విజయవాడ తిరిగొచ్చాను. నేను రెండు నెలల తర్వాత స్నేహను కలిశాను మరియు ఆమె భావోద్వేగానికి గురై నన్ను కౌగిలించుకోమని కోరింది. మరియు సాయంత్రం తరువాత మరొక కౌగిలింత. ఈ రెండేళ్ళలో మేం దగ్గరయ్యాం అంతే. నా జూనియర్ కాలేజ్ పూర్తి చేసిన తరువాత, నేను వేసవి సెలవులకు తిరిగి బొంబాయికి వెళ్ళాను, నేను తరువాత ఏమి చేయాలో నిర్ణయించుకోలేకపోయాను.

గమనిక:కుమార్ మరియు స్నేహ మధ్య జరిగిన కథకు సంబంధించిన పూర్తి వివరాల కోసం, దయచేసి అదే రచయిత రాసిన త్రీ ఇడియట్స్ అండ్ ఎ వైజ్ మ్యాన్ చదవండి.

1 వ భాగము

కుమార్ స్నేహతో కలిసి పారిపోయాడు

1 వ అధ్యాయము

1981 మే నెల

కుమార్

ఒక సంవత్సరం తర్వాత నేను బొంబాయికి తిరిగి వచ్చాను. ఏమీ మారలేదు. ఇప్పుడు గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లో ఉంటున్న అబ్బాయి 10వ తేదీకి వచ్చాడు. వాళ్ల క్రికెట్ టీమ్‌తో ఆడేందుకు నన్ను పిలిచాడు. వారు బహిరంగ ప్రదేశంలో చిన్న పిచ్‌ను తయారు చేశారు. వాళ్ల కోసం టెన్నిస్ బాల్ తీసుకొచ్చాను. మేము సాయంత్రం 5 గంటల నుండి బంతిని చూడలేని వరకు ఆడాము. అప్పుడు ఒక అబ్బాయి మమ్మల్ని వాడా పావ్ స్టాల్‌కి తీసుకెళ్లాడు. అక్కడ మేమంతా వడ పావ్ తిన్నాం. నేను వడ పావ్ తీసుకోవడం ఇదే మొదటిసారి. పచ్చి చట్నీ పెట్టి పావును సగానికి పగలగొట్టి మధ్యలో వడ పెడతారు. వారు బజ్జీ పావ్‌ను కూడా అందిస్తారు. వడకు బదులు నాలుగు భజ్జీలను పావ్ మధ్యలో పెట్టారు. వడ పావ్ కంటే బజ్జీ పావ్ రుచిగా ఉంటుంది. వాడా పావులు చెల్లించాడు. అతను టెలికాం డెట్‌లో లైన్‌మెన్‌గా పనిచేస్తున్నాడని నాకు చెప్పారు. మరియు అతను సంపాదించిన అదనపు డబ్బు, అతను ఇలా ఖర్చు చేస్తాడు.

వారం తర్వాత నాన్న తాతతో మాట్లాడి, స్నేహ కుమార్‌ని గుర్తుపట్టిందని చెప్పాడు.

“స్నేహ ఎవరు?” అని నాన్న అడిగారు.

నేను, “ఆమె నా క్లాస్‌మేట్ మరియు ఆమె కూడా క్లినిక్‌లో సహాయం చేస్తుంది. తథాకు సహాయం చేయడానికి నేను ఆమెను విడిచిపెట్టాను, కాబట్టి నేను ఇక్కడికి రాగలిగాను. తథాతో మాట్లాడటానికి రెండు రోజుల తర్వాత వస్తాను.”

రెండు రోజుల తర్వాత ప్రభాదేవి దగ్గరకు వెళ్లి స్నేహాతో మాట్లాడాను. ఆమె చెప్పింది, “ఆమె బాగానే ఉంది. క్లినిక్‌లో అంతా బాగానే ఉంది."

రెండు రోజుల తర్వాత తథా ఫోన్ చేసి, “స్నేహ వేసవి సెలవులకి తన తాతయ్యల ఇంటికి వెళ్ళింది, ఇప్పుడు నేను సహాయం చేయలేని స్థితిలో ఉన్నాను.”

నేను “శ్రీనుని కొంచెం సహాయం చేయమని అడుగుతాను. ముఖ్యంగా సాయంత్రం వేళల్లో రద్దీ ఎక్కువగా ఉంటుంది.”

శ్రీను వెళ్లి సహాయం చేయడానికి అంగీకరించాడు. తన తాతయ్యల దగ్గరకు వెళ్లేముందు అతనికి ఎందుకు తెలియజేయలేదు? సెలవులు పూర్తయినా ఆమె క్లినిక్‌కి తిరిగి రాలేదు.

ఇప్పుడు తథా తన మరో మనవడిని క్లినిక్‌లో సహాయం చేయమని కోరగా, శ్రీను అతనికి పని చూపించి వెళ్లిపోయాడు.

స్నేహ తల్లిదండ్రులతో చెక్ చేయమని శ్రీనుని అడిగాను.

శ్రీను స్నేహ గురించి ఆరా తీసేందుకు ఆమె ఇంటికి వెళ్లాడు.

ఆమె తల్లి తిరిగి రాదని అతని ముఖం మీద తలుపు వేసింది.

ఇప్పుడు నేను రెండు మనసుల్లో ఉన్నాను, ఆమె తిరిగి రాకపోతే విజయవాడకు తిరిగి వెళ్లినా ప్రయోజనం లేదు.

స్నేహ

కుమార్ బొంబాయి వెళ్ళాడు. ఇప్పుడు నా టైమ్ పాస్ కోసం క్లినిక్ మాత్రమే ఉంది. అలాగే, అతను కాల్ చేయడానికి నేను వేచి ఉన్నాను, నేను టెలిఫోన్‌లో వేచి ఉంటాను. ఒకరోజు పొరపాటున నాన్ వెజ్ తినాలని మాట్లాడాను. మా అమ్మ నా మాట పట్టుకుని నాన్ వెజ్ తినే విషయం నాన్నతో చెప్పింది. నాకు నాన్ వెజ్ ఉందా, ఇంకా ఏమి చేయగలను అని తండ్రి తల్లిని అడిగాడు. అమ్మ నన్ను అడిగింది, "మీరు బ్రాహ్మణులని చెప్పారు, వారు నాన్ వెజ్ ఎలా తింటారు?"

వారు దీని గురించి మరియు నన్ను మా తాతయ్యల ప్రదేశానికి పెద్ద సమస్యగా మార్చారు. నా డిగ్రీ కాలేజీలు మొదలయ్యాక నన్ను అక్కడ అడ్మిట్ చేసి డిగ్రీ పూర్తయ్యే వరకు విజయవాడకు రావద్దని చెప్పారు. కుమార్‌కి తెలియజేసే మార్గం నాకు లేదు. అతను నా గురించి ఏమనుకుంటాడు? అతను తన నంబర్ లేదా చిరునామా నాకు ఇవ్వలేదు. ఈ రోజు వస్తుందని మేం అనుకోలేదు. దాన్ని వదిలేయడం తప్ప నాకు వేరే ఆప్షన్ లేదు.

శ్రీను

కుమార్ నాకు ఫోన్ చేసి స్నేహ గురించి చెక్ చేయమని అడిగాడు. ఆమె తమ గ్రామం నుంచి తిరిగి రాలేదని తెలుస్తోంది. నేను క్లినిక్‌కి వెళ్లి స్నేహ చెల్లెలు బయటకు వస్తే బయట వెయిట్ చేశాను, కాబట్టి నేను ఆమె

వివరాలను ధృవీకరించగలను. అక్కడ కాలేజీలో అడ్మిషన్ వచ్చిందని, డిగ్రీ పూర్తయ్యే వరకు ఇంటికి రానని చెప్పింది. ఈ విషయాన్ని కుమార్‌కు తెలియజేశాను.

కుమార్

విజయవాడకు టిక్కెట్టు బుక్ చేసుకుని బ్యాగ్ సర్దుకుని విజయవాడ బయలుదేరాను. తాతయ్య ఇంటికి వెళ్లి బ్యాగ్ కింద పెట్టుకుని స్నానానికి వెళ్లాను. డ్రెస్ వేసుకుని శ్రీను షాప్‌కి వెళ్లాను.

నేను అతనిని "ఏమైంది?" అని అడిగాను.

అతను చెప్పాడు, “నేను ఆమె సోదరితో మాట్లాడాను, స్నేహ మీ ఇంట్లో నాన్ వెజ్ తినడం గురించి వారి ఇంట్లో గొడవ జరిగిందని ఆమె చెప్పింది. మరియు వారు ఆమెను ఆమె తాతలు ఇద్దరూ ఉండే గ్రామానికి పంపారు. ఇది నెల్లూరు దగ్గర ఉంది.

నేను అతనిని అడిగాను "నీకు ఈ సమాచారం అంతా ఎలా దొరికింది."

అతను “మీకు తెలియదని అనుకున్నాను, వాళ్ళు మా కులం వాళ్ళు. స్నేహ జమున బంధువులు. స్నేహ తల్లిదండ్రులు అతిథులుగా వచ్చిన ఒక ఫంక్షన్‌లో మేము కలుసుకున్నప్పుడు నాకు ఇటీవల తెలిసింది.

నేను, "ఓహ్, సరే నేను ఏమి చేయాలి?"

"నువ్వేం చేస్తావు, ఆమెను మర్చిపో" అన్నాడు.

నేను, "నేను ఆమెను కనీసం ఒక్కసారైనా చూడాలనుకుంటున్నాను."

అతను అడిగాడు, "మీరు అక్కడికి ఎలా వెళ్తారు? నీ దగ్గర డబ్బు ఉందా?"

నేను, “నేను బొంబాయిలో ఉన్నప్పుడు పుస్తకాలు కొనడానికి కొంత డబ్బు ఆదా చేశాను. నేను ఈసారి పుస్తకాలు కొనలేదు.”

అతను చెప్పాడు, “అయితే మీరు నెల్లూరుకు రైలులో వెళ్ళండి. అక్కడి నుంచి బస్సు ఎక్కి తమ గ్రామానికి చేరుకోవాలి. బస్టాప్‌లో ఆమె తాతయ్య పేరు అడిగితే. ఆమె తన తాతముత్తాతల వద్ద ఉండవచ్చు."

సరే అని చెప్పి ఇంటికి వచ్చాను. నెల్లూరుకు వెళ్లే రైళ్ల వేళలను పరిశీలించాల్సి వచ్చింది. నేను క్లినిక్‌కి వెళ్లాను. నిరీక్షించే రోగులు లేరు. "ఎందుకు పేషెంట్లు లేరు" అని అడిగాను.

"నువ్వు, స్నేహ వెళ్ళిన తర్వాత పేషెంట్ హడావిడి తగ్గింది" అన్నాడు.

నేను, "ఏమీ సమస్య లేదు, ఇప్పుడు నేను తిరిగి వచ్చాను, రోగులు తిరిగి వస్తారు."

టెలిఫోన్ బుక్ చూసి ఫోన్ చేసి నెల్లూరుకు రైళ్ల గురించి ఆరా తీశాను. నేను రిసీవర్‌ని ఊయల పట్టిన తర్వాత, “నువ్వు నెల్లూరు వెళ్తున్నావా” అని అడిగాడు.

నేను, “నేను స్నేహను కలుసుకుని తిరిగి వస్తాను, ఆమె అక్కడ కాలేజీలో చేరిందని నాకు చెప్పబడింది.”

"అక్కడ మాకు బంధువులు లేరు, మీరు ఎక్కడ ఉంటారు" అన్నాడు. నేను “రాత్రికి తిరిగి వస్తాను” అన్నాను.

అతను, "సరే జాగ్రత్తగా ఉండు, నీకు డబ్బు ఏమైనా కావాలా" అన్నాడు.

నేను, “నా దగ్గర కొంత డబ్బు ఉంది” అన్నాను.

జేబులోంచి 100 రూపాయల నోటు తీసి నా చేతికిచ్చాడు, ఈ డబ్బు ఉంచుకో.

జేబులో పెట్టుకున్న డబ్బు తీసుకుని ఇంటికి వెళ్లి చిన్న బ్యాగ్ సర్దుకున్నాను.

మరుసటి రోజు పొద్దున్నే లేచి స్నానం చేసి నడుచుకుంటూ రైల్వే స్టేషన్ కి వెళ్ళాను. నెల్లూరు టిక్కెట్టు తీసుకుని రైలు రాగానే వెళ్లి ఖాళీ సీటులో కూర్చున్నాను. నాలుగు గంటల తర్వాత రైలు నెల్లూరు స్టేషన్‌కు చేరుకుంది. బస్ స్టాప్ ఎక్కడుందో ఆరా తీసి నడుచుకుంటూ అక్కడికి వెళ్లాను. స్నేహ ఊరు వైపు వెళ్తున్న బస్సులో కూర్చున్నాను. ఒక గంట తర్వాత కండక్టర్ ఊరు పేరు పిలిచాడు. దిగి చుట్టూ చూసాను.

పక్కనే పాన్ షాప్ ఉంది. కింది సంభాషణ తెలుగులో సాగింది.

నేను వెళ్లి “పరమధామయ్య ఇల్లు ఎక్కడ ఉంది?” అని అడిగాను.

"అతనికి మీ సంబంధం ఏమిటి" అని అడిగాడు. నేను “అతను నా తాత” అన్నాను. అతను స్నేహ తాత అయితే, అతను నాకు తాత అవుతాడు.

అతను "తండ్రి లేదా తల్లి" అని అడిగాడు.

అతను స్నేహ యొక్క తల్లి నుండి తాత, కాబట్టి నేను అతనితో, “తండ్రి నుండి తాత” అని చెప్పాను.

అప్పుడు అతను, “అతనికి కుమారులు లేరు” అని నేను అబద్ధం చెబుతున్నానని ఆరోపించాడు.

నేను అన్నాను, “అతను నాకు సంబంధించి నాన్నగారి తాత, అతను నా తాత అని నేను అనలేదు.”

అతను "అయితే అతనికి మీ సంబంధం ఏమిటి?"

నేను, “అతని కూతురు భర్త నా తల్లి కజిన్ బ్రదర్” అని అన్నాను.

అతను అడిగాడు, "అయితే, అతని కుమార్తె మీ అత్త?"

నేను సరే అన్నాను." అతను, "అయితే మీరు అక్కడికి ఎందుకు వెళ్తున్నారు?"

నేను, "నాకు అతనితో కొంత వ్యాపారం ఉంది."

చాలా వేడిగా ఉంది అక్కడ నిలబడి అతనితో మాట్లాడటం నాకు దాహం వేసింది.

గోలీ సోడా ఇవ్వమని చెప్పాను. బాటిల్ లోపల ఒక పాలరాయి (గోలీ) ఉండటం వల్ల గ్యాస్ బయటకు రాకుండా అడ్డుకుంటుంది కాబట్టి దీనిని అలా పిలుస్తారు. అందులోని సోడా తాగడానికి పాలరాయిని లోపలికి నెట్టాలి. సోడా తాగడానికి ఒక టెక్నిక్ ఉంది, సీసా నోటిలో ఒక సందు ఉంది, పాలరాయి తెరవకుండా ఆపడానికి మీరు క్రిందికి పట్టుకోవాలి. అతను నాకు ఒక సోడా ఇచ్చాడు, నేను కౌంటర్ నుండి స్టాపర్‌ని తీసుకున్నాను, అది మార్బుల్‌ని కొట్టింది మరియు అది లోపలికి వెళ్లి బాటిల్ నుండి తాగింది. నేను అతనికి ఐదు పైసలు ఇచ్చాను.

తర్వాత వాళ్ల ఇంటికి ఎలా వెళ్లాలో సూచనలు ఇచ్చాడు. నేను అతని సూచనలను అనుసరించాను మరియు ఒక పాసర్‌తో మార్గాన్ని నిర్ధారించవలసి వచ్చింది. చివరికి నేను ఆమె ఇంటికి చేరుకున్నాను.

వరండాలో ఆమె కోసం వెతికాను. ఆమె దొరకలేదు. ఆమె ఎక్కడ ఉంటుందో ఆమె కాలేజీలు ఇంకా ప్రారంభం కాలేదు.

నేను ఇంటి వెనుకకు వెళ్ళాను. నేను ప్రహరీ గోడ వైపు చూశాను. వెనుక వరండాలో ఆమె ముఖం చేతిలో పట్టుకుని కూర్చుంది. ఆమెకు బాధగా అనిపించింది.

నేను మెల్లిగా "స్నేహా" అని పిలిచాను.

ఆమె నావైపు చూడలేదు.

నేను "స్నేహా" అని అరిచాను, ఆపై ఆమె నా వైపు చూసింది. కానీ ఇంట్లోంచి ఎవరో వస్తుండటంతో నేను బాదుకున్నాను.

"నిన్ను ఎవరు పిలుస్తున్నారు?" అని ఒక స్త్రీ స్వరం అడగడం నాకు విన్నాను.

ఆమె, "నేను విభిన్న స్వరాలతో నా పేరును ప్రయత్నిస్తున్నాను, చూడు" అంటూ మగ గొంతులో స్నేహను అరిచింది.

"అరగకండి" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

నేను మెల్లగా తల పైకెత్తి ఆమె వైపు చూశాను. శబ్దం రాకూడదని నోటిమీద వేలు పెట్టి గోడ దగ్గరకు వచ్చింది.

ఆమె "నాతో రా" అని చెప్పి ఒక చిన్న తలుపు తెరిచి బయటకు వచ్చింది. ఆమె నా చెయ్యి పట్టుకుని దగ్గర్లోని పొలాల్లోకి తీసుకెళ్ళింది. మేము ఒక గడ్డి దిబ్బ వెనుక కూర్చున్నాము మరియు ఆమె "మీరు ఇక్కడ ఎలా వచ్చారు?"

నేను "నిన్ను చూడాలని వచ్చాను" అన్నాను.

ఆమె, “ఎవరైనా నిన్ను చూస్తే, నిన్ను బ్రతకనివ్వరు” అని చెప్పింది.

నేను, “నేను పట్టించుకోను, నువ్వు లేకుండా నా జీవితం పనికిరాదు.”

ఆమె “అలా మాట్లాడకు” అంది.

నేను, "నేను ఏమి చేయగలను, వారు నిన్ను పంపారు."

ఆమె, “పొరపాటున మీ ఇంట్లో నాన్ వెజ్ ఉందని చెప్పాను. నాన్ వెజ్ తిన్నందుకు నన్ను తిట్టి, నువ్వు మా మతాన్ని చెడగొట్టావు, తప్పుగా నా కడుపున పుట్టావు, ఇలాంటివి చెప్పుకొచ్చారు.

నేను "అప్పుడు" అన్నాను.

ఆమె, “అప్పుడు ఏమిటి, మా నాన్న నన్ను ఇక్కడికి తీసుకొచ్చి, మా తాతయ్యల దగ్గర వదిలేశాడు.”

నేను అడిగాను, "తాతగారూ?"

ఆమె చెప్పింది, "నా తాతయ్యలు ఇద్దరూ ఇక్కడే నివసిస్తున్నారు, నేను కొన్ని రోజులు ఇక్కడే ఉంటాను మరియు కొన్ని రోజులు ఇతర తాతయ్యల వద్ద ఉంటాను."

నేను ఆమెను "మేము ఏమి చేస్తాము" అని అడిగాను.

ఆమె బాధగా “ఏం చేద్దాం? మా జీవితాలను ఇలాగే జీవించండి."

నేను ధైర్యంగా, "మనం పారిపోదాం" అన్నాను.

ఆమె భయంగా చూసింది, “ఏం మాట్లాడుతున్నావు, వాళ్ళు నీ వెనకాల వాళ్ళని పంపి, నిన్ను చంపేసి, నన్ను వెనక్కి తీసుకువస్తారు.”

అప్పుడు నా వెనుక శబ్దం వచ్చింది మరియు నేను లేచాను, అక్కడ దాదాపు 25 సంవత్సరాల వయస్సు గల వ్యక్తి ఉన్నాడు, అతను నా కాలర్ పట్టుకుని కోపంగా “ఎవరు నువ్వు? స్నేహతో ఎందుకు మాట్లాడుతున్నావు?"

నేను తల నిమురుతూ, “నేను కుమార్, ఆమె క్లాస్‌మేట్‌ని.”

అతను వ్యంగ్యంగా, “ఓహ్, ఆమెకు నాన్ వెజ్ తినిపించింది నువ్వేనా?” అన్నాడు.

నేను ఎగతాళిగా అన్నాను, "నేను ఆమెకు ఆహారం ఇవ్వలేదు, ఆమె స్వయంగా తిన్నది."

"ఇప్పుడు మీరు కూడా తిరిగి మాట్లాడుతున్నారు" అని నా మాటలతో అతను కోపం తెచ్చుకున్నాడు మరియు అతను నా చెవిపై కొట్టాడు.

నేను గడ్డి కుప్ప మీద మరియు బురద భూమి మీద పక్కకి పడిపోయాను.

మట్టి తినే సామెత ఉంది, నేను మనస్సాక్షికి తిరిగి వచ్చాక, నేను నడుస్తున్న రైలులో ఉన్నాను మరియు నా నోటికి మట్టి తిన్నట్లు అనిపించింది. నేను చుట్టూ చూసి ఒక మనిషిని ఎంచుకుని నేను ఎక్కడ ఉన్నాను అని అడిగాను.

“విజయవాడకు వెళ్ళే రైల్లో” అజ్ఞానం లేని కుర్రాడిలా నన్ను చూశాడు.

నేను, "దేవునికి ధన్యవాదాలు, కనీసం వారు నన్ను సరైన రైలులో ఎక్కించారు."

నేను జేబులో చూసుకున్నాను, నెల్లూరు నుండి విజయవాడకు టిక్కెట్టు ఉంది. కాబట్టి నాకు టిక్కెట్‌ను కూడా కొనాలని వారు ఆలోచించండి. నేను అక్కడికి తిరిగితే నన్ను రైలులో ఎక్కించరు, నన్ను దెయ్యం రైలులో ఎక్కిస్తారని నాకు తెలుసు. మౌనంగా చెవిలో మోగించుకుని కూర్చున్నాను.

రైలు విజయవాడ రాగానే దిగి నడుచుకుంటూ మా ఇంటికి వెళ్లాను.

****

నా చెంపదెబ్బ నుండి, నా మెదడులో ఏదో కదిలి ఉండాలి, నేను చిన్న తాత (తాతయ్య తమ్ముడు) దుకాణానికి వెళ్లి “నాకు ఉద్యోగం ఇవ్వండి” అని అడిగాను.

అతను సరదాగా అన్నాడు, "మీరు ఏమి చేస్తారు, హోమ్ డెలివరీలు చేయండి?"

నేను గర్వంగా చెప్పాను, "నేను చేస్తాను."

అతను ఒక్క క్షణం ఆలోచించి, “సాధారణంగా మేము హోమ్ డెలివరీలు చేయము, కానీ కొంతమంది హోమ్ డెలివరీలు చేయమని అడుగుతున్నారు, మీరు అలా చేస్తారా?” అన్నాడు.

నేను ఏ మాత్రం సంకోచించకుండా “ఏదైనా చేస్తాను” అన్నాను.

"అయితే నీ చదువుల సంగతేంటి?" అని అడిగాడు.

"నేను డబ్బు సంపాదించాలనుకుంటున్నాను" అని చెప్పాను.

అతను "డెలివరీలు చేయడం ద్వారా?" అని అడిగాడు.

నేను, "నేను డబ్బు సంపాదించడానికి ఏదైనా చేస్తాను, నేను మిలియనీర్ అవ్వాలనుకుంటున్నాను."

అతను చెప్పాడు, “సరే మీరు సరైన దిశలో వెళుతున్నారు, అంత సంపాదించడానికి మీరు చిన్నగా ప్రారంభించాలి. వచ్చి ఇక్కడ కూర్చోండి, ఏవైనా కాల్స్ ఉంటే, మీరు డెలివరీ తీసుకోండి.

టీ తోటి వచ్చాక అందరికీ టీ ఆర్డర్ చేశాడు. నేను కూడా టీ తాగి వెయిట్ చేసాను.

షాప్‌లోని గుమస్తాలలో ఒకరు భోజనానికి వెళ్ళినప్పుడు, నేను అతని స్థానాన్ని నింపి, ఉత్పత్తులను ప్యాక్ చేసి, ఇతర క్లర్క్‌కి సహాయం చేసాను. రోజంతా గుమాస్తాలకు సహాయం చేస్తూ గడిపాను.

మొదట్లో నేను వాళ్ళ బాస్ కి మనవడిని కాబట్టి నాకు పని చెప్పలేదు. నేను చొరవ తీసుకొని వారికి సహాయం చేసాను, ఒక వ్యక్తి కూడా నాతో అన్నాడు, "నువ్వు యజమాని మనవడివి, ఈ పని చేయవలసిన అవసరం ఏమిటి?"

నేను వారి నుండి ఏమీ వినలేదు మరియు వారికి సహాయం చేస్తూ మొండిగా కూర్చున్నాను. చిన్న తాత లంచ్ కి వెళ్లాలనుకున్నప్పుడు నన్ను క్యాష్ కౌంటర్ దగ్గర కూర్చోబెట్టాడు అంటే అతనికి నా మీద నమ్మకం ఉంది. మా నాన్నగారికి తెలుసు, మా కుటుంబంపై ఆయనకు నమ్మకం ఉంది.

అలా రోజు ఇలాగే గడిచిపోయింది, అతను షాప్ మూసేసి, కౌంటర్లోంచి క్యాష్ తీసుకున్నప్పుడు, నేను రిక్షా మీద అతని ఇంటికి వెళ్లాను.

నేను అతని ఇంటి నుండి ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాను.

నేను ఇంటికి రాగానే అమ్మమ్మ “ఎక్కడికి వెళ్ళావు?” అని అడిగింది.

“ఉద్యోగం కావాలని చిన్న తాతయ్య షాపుకి వెళ్ళాను” అన్నాను.

అమ్మమ్మ “ఉద్యోగం ఏం కావాలి, చదువుకోడానికి నీ వయసు” అంది.

“నాకు డబ్బు సంపాదించాలి, లక్ష రూపాయలు కావాలి” అన్నాను.

అమ్మమ్మ అడిగింది, “మిలియన్ రూపాయలతో ఏమి చేస్తావు?”

“నేను స్నేహను పెళ్లి చేసుకుంటాను” అన్నాను.

అమ్మమ్మ “ఇదంతా స్నేహని పెళ్ళి చేసుకోవడానికి” అంది. ఆమె నవ్వుతూ దానిని అనుమతించింది.

తాతయ్య భోజనానికి వచ్చినప్పుడు, ఆమె సరదాగా చెప్పింది, “అతను స్నేహను పెళ్లి చేసుకోవడానికి మిలియన్ రూపాయలు సంపాదించాలనుకుంటున్నాడు, కాబట్టి అతను ఉద్యోగం కోసం మీ సోదరుడి దుకాణానికి వెళ్ళాడు.”

తాతయ్య, “నా దగ్గర లక్ష రూపాయలు లేవు, లేకుంటే నీకు ఇచ్చేవాడిని. ఆ డబ్బు సంపాదించాలంటే కనీసం ఉద్యోగం చేయాలనుకున్నావు.”

నేను గర్వంగా చెప్పాను "నేను ఆ డబ్బు సంపాదించాలనుకుంటున్నాను దొంగిలించడం లేదా చట్టవిరుద్ధంగా ఏమీ చేయకూడదు."

ఉదయాన్నే లేచి రెడీ అయ్యి చిన్న తాత ఇంటికి వెళ్ళాను.

నన్ను తనతో పాటు బ్యాంకుకు తీసుకెళ్లి బ్యాంకులో డబ్బులు ఎలా డిపాజిట్ చేయాలో చూపించాడు.

చిన తాతయ్య, “ఇప్పుడు మీరు నాకు సహాయం చేయడానికి ఇక్కడ ఉన్నారు, సాయంత్రం వరకు కలెక్షన్స్ తెచ్చి బ్యాంకులో పెట్టండి. రాత్రి ఇంటికి తీసుకువెళ్లడానికి మాకు తక్కువ నగదు ఉంటుంది.

నేను, "సరే, నేను చేస్తాను."

మేము దుకాణానికి వెళ్ళాము మరియు నేను వారికి వీలైనంత సహాయం చేయడానికి ప్రయత్నించాను.

మధ్యాహ్నం 2 గంటల సమయం. నేను లేచి “ఇంటికి వెళ్ళి భోజనం చేసి వస్తాను” అన్నాను.

చిన్న తాత, “మీరు భోజనం చేసిన తర్వాత, వెళ్లి మా ఇంటి దగ్గర, పెద్ద గేటు ఉన్న ఇంటికి ఈ వస్తువులను అందించండి. మీరు ఆ ఇంటిని చూసి ఉండాలి. మీరు వాచ్‌మెన్‌కి చెప్పండి, నిమిషా మేడమ్ కోసం మీరు తెచ్చినవి. అతను మిమ్మల్ని లోపలికి అనుమతిస్తాడు.

నేను, “సరే” అని చెప్పి, వస్తువులను తీసుకొని ఒక బ్యాగ్‌లో ఉంచి, భోజనం చేయడానికి ఇంటికి బయలుదేరాను.

లంచ్ అయ్యాక, నేను బ్యాగ్ తీసుకున్నాను, అమ్మమ్మ "ఆ బ్యాగ్‌లో ఏముంది?"

నేను, "డెలివరీ కోసం కొంత వస్తువు" అన్నాను.

అమ్మమ్మ చెప్పింది, "ఇప్పుడు అతను మీకు డెలివరీలు కూడా చేయిస్తున్నాడు."

నేను తల వూపి తన ఇంటి వైపు నడిచాను. దారిలో కొంచెం పైకి కొండ మీద పెద్ద గేటు ఉన్న ఇల్లు. కార్లు ఉన్నవారికి మాత్రమే ఇంత పెద్ద గేట్లు ఉంటాయి.

గేటు ముందు నిలబడి గేటు కొట్టాను.

వాచ్‌మెన్ గేటుపై ఉన్న చిన్న ద్వారం తెరిచి, హిందీలో “ఎవరు” అని అడిగాడు.

నేను నా పగిలిన హిందీలో “నిమిషా మేడమ్ కోసం కొన్ని వస్తువులు తెచ్చాను” అన్నాను.

అతను గేటు తెరిచి, ”ఆమె అతనికి ఒక పార్శిల్ ఆశిస్తానని, లోపలికి వెళ్ళమని చెప్పింది” అన్నాడు.

నేను ఇంట్లోకి ప్రవేశించాను. ఒక సోఫాలో, ఇరవై లేదా ఇరవై రెండు సంవత్సరాల వయస్సు గల స్త్రీ చేతిలో ఒక పత్రికతో కూర్చుని ఉంది.

నేను తలుపు నుండి "మేడమ్" అని పిలిచాను.

ఆమె తలెత్తి చూసి, “నన్ను మేడమ్ అని పిలవకండి, నేను మరొకరిలా భావిస్తున్నాను, నన్ను నిమిషా అని పిలవండి, నన్ను నిమ్మో అని పిలవండి” అని హెచ్చరించింది.

నేను “సరే మేడమ్” అన్నాను.

ఆమె కోపంగా "మీరు నన్ను మళ్లీ పిలుస్తున్నారు మేడమ్" అని చెప్పింది.

నేను తడబడుతూ, “సారీ మేడమ్, సారీ నిమ్మో.”

ఆమె చెప్పింది, "అది మంచిది, మరియు మీరు ఇక్కడ ఎలా వచ్చారు?"

"నేను ఈ వస్తువులను డెలివరీ చేయడానికి వచ్చాను" అని చెప్పాను.

ఆమె, “అయ్యో, తాతయ్య నిన్ను పంపాడు. సరే, వాటిని ఇక్కడ పెట్టండి. మీకు ఏమి ఉంటుంది."

నేను, “ఏమీ లేదు మేడమ్, నిమ్మో” అన్నాను.

ఆమె, "నేను ఒక కప్పు టీ తాగబోతున్నాను, మీరు ఒకటి తీసుకుంటారా" అని చెప్పింది.

నేను టీని తిరస్కరించే రకం కాదు, తల వూపాను.

వస్తువులను డెలివరీ చేయమని నేను చాలా కాలంగా అడుగుతున్నానని, ఇప్పుడు అతను డెలివరీ చేయడానికి మనిషిని పొందాడని ఆమె చెప్పింది.

“నేను ఇంకా అబ్బాయినే మేడమ్ నిమ్మో” అన్నాను.

"కాల్ చేయడం అలవాటు చేసుకోవడానికి కొంత సమయం పడుతుంది, మీరు ఏమి చదువుతున్నారు?" ఆమె వంటింటికి వెళ్తూ అడిగింది.

నేను ఆమె వెనకే నడుస్తూ, “జూనియర్ కాలేజ్ పూర్తి చేసాను, నిమ్మో.” అన్నాను.

“ఎందుకు డిగ్రీ కాలేజీలో చేరలేదు?” అని నిందగా అడిగింది.

"నాకు లక్ష రూపాయలు సంపాదించాలని ఉంది" అన్నాను.

ఆమె కళ్ళు తిప్పుతూ, "ఏమిటి?"

నేను "స్నేహని పెళ్ళి చేసుకో" అన్నాను.

ఆమె "స్నేహ ఎవరు?" అని అడిగింది.

నేను "నేను ప్రేమించిన అమ్మాయి" అన్నాను.

ఆమె అడిగింది, "కాబట్టి, మీరు స్నేహను ప్రేమిస్తున్న అమ్మాయిని వివాహం చేసుకోవడానికి, మీరు ఒక మిలియన్ రూపాయలు సంపాదించాలనుకుంటున్నారా? స్నేహ పెళ్లికి లక్ష రూపాయలు సరిపోతాయా?"

నేను, "నాకు తెలియదు, కనీసం ఒక మిలియన్ రూపాయలు అవసరమని అనుకున్నాను."

ఆమె చెప్పింది, "అయ్యో, అవును, కనీసం ఒక మిలియన్ అవసరం." ఆమె టీని కప్పుల్లోకి ఫిల్టర్ చేసి, "ఈ కప్పు వాచ్‌మెన్‌కి ఇచ్చి రండి" అని చెప్పింది.

కప్పు తీసుకుని వాచ్‌మెన్‌కి ఇచ్చి హాల్లోకి తిరిగాను. ఆమె కప్పులను టేబుల్ మీద పెట్టి, "ఒకటి తీసుకో" అంది. నేను ఒక కప్పు తీసుకొని సిప్ చేయడం ప్రారంభించాను.

ఆమె చెప్పింది, "మీరు శబ్దం చేయకుండా సిప్ చేస్తున్నారు, చాలా బాగుంది."

నేను ఇలా అన్నాను, "నా తల్లిదండ్రులు ఈ విధంగా తాగడం నాకు నేర్పించారు."

ఆమె "మీ తల్లిదండ్రులు ఎక్కడ ఉన్నారు?" అని అడిగింది.

నేను “బాంబేలో ఉన్నారు” అన్నాను.

ఆమె అడిగింది, "వారు బొంబాయిలో ఉంటే, మీరు ఇక్కడ ఏమి చేస్తున్నారు?"

నేను ఇలా అన్నాను, “నేను నా జూనియర్ కాలేజీ చేయడానికి తిరిగి వచ్చాను. ఇప్పుడు స్నేహ కోసం తిరిగి వచ్చాను, లేకుంటే అక్కడే డిగ్రీలో చేరేవాడిని.”

“స్నేహకి ఏమైంది?” అని అడిగింది.

"నాన్ వెజ్ తిన్నందుకు ఆమె తల్లితండ్రులు ఆమెను తాతగారి ఊరికి పంపించారు" అని నేను అన్నాను.

ఆమె అడిగింది, “అయితే, వారు నాన్ వెజ్ తినకూడదా?” నేను, “నాకు తెలియదు, లేకపోతే, నేను నాన్ వెజ్ తినడం మానేస్తాను. ఇప్పుడు వారు ఆమెను పంపించివేస్తారు మరియు నేను ఆమెను కలవలేను.

ఆమె చెప్పింది, “అందుకు, మీరు మీ చదువును ఆపివేసి, డెలివరీలు చేసి డబ్బు సంపాదించాలనుకుంటున్నారా? నువ్వు చదువుకుంటే కోటి రూపాయలకు పైగా సంపాదించవచ్చు, వెళ్ళి కాలేజీలో చేరవచ్చు.”

నేను సరే అన్నాను మేడమ్ నిమ్మో. నేను వెళ్లి కాలేజీలో జాయిన్ చేస్తాను.”

ఆమె, "నువ్వు కాలేజీలో చేరలేదని నాకు తెలిస్తే, నేను వచ్చి ఈ కర్రతో కొడతాను", ఒక మూలన నిలబడి ఉన్న వాకింగ్ స్టిక్‌ను నాకు చూపిస్తూ చెప్పింది.

“నేను కాలేజీలో చేరబోతున్నాను, నన్ను కొట్టకు” అని భయపడ్డాను.

ఆమె, “ఈ డబ్బు తీసుకుని, మీ తాతగారికి ఇచ్చి, నువ్వు కాలేజీలో చేరతానని చెప్పు, సాయంత్రాల్లో నువ్వు మాత్రమే అతనికి సహాయం చేస్తావు, సరే.”

నేను, “సరే, నిమ్మో” అన్నాను.

ఆమె చెప్పింది, "మీరు లైన్‌లోకి వస్తున్నారు."

నేను, "ధన్యవాదాలు" అని మరియు దుకాణానికి తిరిగి వెళ్ళాను.

నేను చిన్న తాతతో “నేను పూర్తి రోజు పని చేయలేను, నేను కాలేజీలో చేరతాను మరియు కాలేజీ తర్వాత సాయంత్రం మాత్రమే పని చేస్తాను” అని చెప్పాను.

****

మరుసటి రోజు కాలేజీకి వెళ్లి ప్రిన్సిపాల్‌తో మాట్లాడాను. "నేను డిగ్రీ కాలేజీలో చేరాలనుకుంటున్నాను" అన్నాను.

అతను చెప్పాడు, "అడ్మిషన్లు మూసివేయబడ్డాయి మరియు వచ్చే సోమవారం తరగతులు ప్రారంభమవుతాయి."

"నేను మా పేరెంట్స్‌తో ఉండడానికి బొంబాయి వెళ్ళాను, ఇక్కడ కాలేజీలో చేరాలనుకుంటున్నాను" అన్నాను. నేను కాలేజీలో పాత స్టూడెంట్‌ని అని చూసి, “బి.కామ్‌లో సీటు ఉంది” అన్నాడు.

నేను, “నేను బి.కామ్‌లో చేరాలనుకుంటున్నాను. మాత్రమే."

“నీకు సీటు పెట్టమని శ్రీనివాస్ నాకు ముందే చెప్పాడు, నువ్వు వెకేషన్‌కి బొంబాయి వెళ్ళాను అన్నాడు.” నేను, "ధన్యవాదాలు, సర్, నేను రేపు ఫీజు చెల్లిస్తాను" అని చెప్పి, అతని కార్యాలయం నుండి బయటకు వచ్చాను.

శ్రీను దగ్గరకు వెళ్లి నాకు బి.కాం అడ్మిషన్ వచ్చిందని చెప్పాను. మరియు అతనికి ధన్యవాదాలు. నువ్వు తిరిగొచ్చాక, నేను ఫీజు కట్టడానికి వెళ్ళినప్పుడు, నీకు సీటు పెట్టమని చెప్పాను అన్నాడు. నువ్వు లేకపోతే చదువుకు పోటీ ఉండదు.

నేను మా చిన్న తాత దగ్గరకు వెళ్లి డిగ్రీలో జాయిన్ అయ్యాను, సాయంత్రాలు మాత్రమే వారికి సహాయం చేస్తానని చెప్పాను.

అతను చెప్పాడు, "సరే, సాయంత్రం మాత్రమే డెలివరీలను ఆశించమని నేను కస్టమర్‌లకు చెబుతాను."

****

రెండు రోజుల తర్వాత నిమిషాకు డెలివరీ అయింది. నేను బ్యాగ్ తీసుకుని ఆమె ఇంటికి వెళ్ళాను.

నేను గేటు కొట్టాను, వాచ్‌మెన్ చిన్న కిటికీ తెరిచాడు, నన్ను చూసి అతను గేట్ తెరిచాడు. నేను లోపలికి వెళ్లి తెరిచిన తలుపు తట్టాను.

ఆమె గదిలోంచి బయటికి చూస్తూ, “లోపలికి రా, నువ్వు కాలేజీలో చేరలేదు, ఇంకా డెలివరీలు చేస్తున్నావా?” అని కోపంగా అడిగింది.

"నాకు బి.కాం అడ్మిషన్ వచ్చింది" అని గర్వంగా చెప్పాను.

ఆమె చల్లబడింది, "అయితే వచ్చి కూర్చో నేను టీ రెడీ చేస్తాను."

నేను కూర్చుని టేబుల్ మీద ఉన్న మ్యాగజైన్ వైపు చూసాను, అది ఫ్యాషన్ మ్యాగజైన్. పుస్తకం అంతా చూసాను. ఆమె టీతో వచ్చి వాచ్‌మెన్‌కి ఒక కప్పు ఇవ్వమని చెప్పింది.

కప్ తీసుకుని అతనికిచ్చి తిరిగి వచ్చాను.

ఆమె అడిగింది, "మీరు ఈ పత్రికను చూస్తున్నారా?"

“నాకు పుస్తకాలు చదవడం అంటే ఇష్టం, బొంబాయి నుంచి పుస్తకాలు తెచ్చేవాడిని, కానీ ఈసారి పుస్తకాలు దొరకట్లేదు” అన్నాను.

ఆమె “ఎందుకు?” అని అడిగింది.

నేను, "నేను కొంత డబ్బు ఆదా చేయాలనుకున్నాను, కాబట్టి నాకు పుస్తకాలు రాలేదు."

ఆమె అడిగింది, "మీరు డబ్బు ఎందుకు ఆదా చేయాలనుకుంటున్నారు?"

నేను, "నేను మీకు చెప్పాను, నేను మిలియన్ రూపాయలు ఆదా చేయాలనుకుంటున్నాను."

ఆమె చెప్పింది, "కాబట్టి, మీరు లక్ష రూపాయల ఆలోచనను వదిలిపెట్టలేదు."

నేను గర్వంగా "లేదు" అన్నాను.

ఆమె నాకు బిల్లు మొత్తాన్ని అందజేసింది. వాటిని జేబులో పెట్టుకుని బయటకు వచ్చాను.

****

మొదట్లో నిమ్మో మాత్రమే ఆజ్ఞాపించారు. ఇంట్లో ఫోన్‌లు ఉన్న ఇతరులు మెల్లగా ఫోన్ ద్వారా ఆర్డర్ చేయడం ప్రారంభించారు. సమయం గడిచేకొద్దీ నిమ్మో రోజూ ఏదో ఒకటి లేదా ఇతర వస్తువులను ఆర్డర్ చేసేది. నేను రోజూ ఆమె ఇంటికి వెళ్తుంటాను, ఆమె నాకు టీ ఇచ్చేది.

నాకు టీ తాగడానికి సమయం లేదు అని నేను చెబితే, ఆమె మీ రౌండ్లు పూర్తి చేసి, ఆపై టీ తాగండి మరియు మీ బిల్లు తీసుకోమని చెప్పింది. కనీసం బిల్లుల కోసమైనా కూర్చొని టీ తాగి డబ్బులు వసూలు చేసి ఆమె ఇంటి నుంచి వెళ్లిపోయాను.

ఆమె ప్రవర్తనను బట్టి, ఆమె తన ఇంట్లో ఒంటరిగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది, అందుకే ఆమె రోజూ ఆర్డర్ చేసేది కాబట్టి నేను ఆమెకు కొంత కంపెనీ ఇస్తాను. నాకు ఎక్కువ డెలివరీలు లేకపోతే, నేను ఆమెతో కూర్చుని చాట్ చేస్తాను.

ఒకరోజు నేను ఆమెను అడిగాను “నీకు ఇక్కడ ఒంటరిగా అనిపిస్తుందా? నీకు ఎవరూ లేరా?”

ఆమె చెప్పింది, "నాకు అందరూ ఉన్నారు, కానీ ఇప్పటికీ, ఇక్కడ ఎవరూ లేరు."

అధ్యాయం 2

స్నేహ

ఒకరోజు సురేష్ నా దగ్గరికి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి, “మీ అమ్మకి యాక్సిడెంట్ అయింది, మామయ్య, ఆంటీ స్కూటర్ మీద వెళ్తున్నారు, వాళ్ళని వెనక నుంచి టెంపో ఢీకొట్టి పారిపోయింది. అంకుల్ బాగానే ఉన్నాడు కానీ మీ అమ్మ తీవ్రంగా గాయపడింది, వెంటనే ఇంటికి రమ్మని అడుగుతున్నారు.”

హడావిడిగా బ్యాగ్ సర్దుకుని సురేష్ తో కలిసి విజయవాడ బయలుదేరాను.

నన్ను హాస్పిటల్‌లో ఉన్న అమ్మ దగ్గరకు తీసుకెళ్లాడు. ఆమె అన్ని కట్టులతో ఉంది.

నన్ను చూసి ఏడవడం మొదలుపెట్టింది, “నిన్ను విజయవాడకు దూరం చేస్తానని అనుకున్నాను, కానీ విధి ఇప్పుడు నన్ను దూరం చేస్తోంది. నేను ఎక్కువ కాలం జీవించను. నేను ఏమి చేసినా క్షమించండి. ”

“మీకేమీ జరగదని అలా మాట్లాడకు, ఇప్పుడు నేను తిరిగి వచ్చాను కాబట్టి మీరు పూర్తిగా కోలుకుంటారు” అన్నాను.

నా మాటలు విని మందుల సాయంతో నిద్రలోకి జారుకుంది.

ఆమె క్షమాపణ కోరింది, అది నాకు సరిపోతుంది అని నేను అనుకున్నాను. కుమార్‌కి ఏమైంది? ఆ రోజు బావ అతన్ని కొట్టి రైలు

ఎక్కించాడు. ఆ రోజు తన ఇంటికి చేరుకున్నాడా? నేను వెళ్లి అతను ఏమి చేస్తున్నాడో కనుగొనాలి.

అమ్మను చూసుకో అని సురేష్ కి చెప్పాను, నేను వెళ్లి మార్చుకుని వస్తాను.

అతను ఆందోళనతో, "ఇంటికి వెళ్లి ఏదైనా తిని, తిరిగి రండి, మేము రాత్రంతా ఇక్కడే ఉండవచ్చు, రాత్రి ఎవరైనా ఆమెతో ఉండాలి."

నేను "సరే" అని చెప్పి హాస్పిటల్ నుండి బయటకు వచ్చాను.

గాంధీ పార్క్ బస్టాప్‌లో బస్సు దిగి ఇంటికి నడవడం మొదలుపెట్టాను.

కుమార్ చేతిలో బ్యాగ్‌తో నా వైపు వెళుతుండటం చూశాను.

నన్ను చూసి అతను ఆశ్చర్యపోవాలి. అతను ఆగి నా వైపు చూశాడు.

నేను అతని దగ్గరకు వెళ్లి, "ఏమైంది?"

కుమార్, “నా కళ్లను నేను నమ్మలేకపోయాను; నువ్వు ఇక్కడ ఎలా ఉన్నావు?"

నేను, "మా అమ్మ యాక్సిడెంట్‌కి గురైంది మరియు ఆమె చాలా తీవ్రంగా ఉంది, కాబట్టి వారు నన్ను ఇక్కడకు పిలిచారు."

“ఎక్కడికి వెళ్తున్నావు?” అని అడిగాడు.

నేను, "ఇల్లు, ఈ బ్యాగ్‌లో ఇది ఏమిటి?"

"నేను డెలివరీకి వెళ్తున్నాను, నాతో రండి" అన్నాడు కుమార్.

నేను అతనితో నడిచాను మరియు గ్రామంలో నా అనుభవాలను చెప్పాను. మా అన్న కొట్టినప్పుడు నేను చాలా భయపడ్డాను అని చెప్పాను.

ఏమీ లేదన్నాడు కుమార్. ఓ ఇంటికి వెళ్లి ప్యాకెట్ ఇచ్చి డబ్బులు తీసుకుని బయటకు వచ్చాడు.

"నీవు చదువు ఆపేసి ఈ పని చేస్తున్నావా?" అని అడిగాను.

కుమార్ మాట్లాడుతూ "నేను బి.కామ్‌లో చేరాను. మరియు ఇది అదనపు డబ్బు సంపాదించడం కోసం, నేను ఒక మిలియన్ రూపాయలు ఆదా చేయాలనుకుంటున్నాను.

నేను అడిగాను, "ఈ ఒక మిలియన్ రూపాయలతో ఏమిటి?"

కుమార్ నాతో చెప్పాడు, "నేను దానిని సంపాదించి, మీ నాన్నగారి ముఖం మీద డబ్బు విసిరి, మీ చేతిని అడగాలనుకుంటున్నాను."

నేను నవ్వు ఆపుకోలేక, "నువ్వు మా నాన్న మొహం మీద డబ్బులు విసిరి నా చెయ్యి అడగాలనుకుంటున్నావా" అన్నాను.

కుమార్ "అవును అందుకే చదువుకుంటూ ఈ పని చేస్తున్నాను" అన్నాడు గర్వంగా.

అలా నడుస్తూ ఒక పెద్ద బంగ్లా దగ్గరికి వచ్చాము.

మా పేరెంట్స్ ఆ బంగ్లా దగ్గరికి ఎప్పుడూ వెళ్లవద్దు అన్నారు. నేనెందుకు అక్కడికి వెళ్లకూడదని అడిగితే అక్కడ దయ్యాలు ఉన్నాయా?

వారు అవును అన్నారు.

నేను అడిగాను, “కుమార్ అక్కడికి ఎందుకు వెళ్తున్నారు? నీకు దయ్యాలంటే భయం లేదా?”

అతను నవ్వుతూ, "అక్కడ దయ్యాలు ఉన్నాయని ఎవరు చెప్పారు, నాతో రండి, నేను చూపిస్తాను" అన్నాడు.

నేను లోపలికి వెళ్ళడానికి అయిష్టంగా ఉన్నాను, కానీ కుమార్తో ఉండటం వలన నేను ఏదైనా చేయగలను.

కుమార్ గేటు తట్టాడు మరియు ఒక వాచ్‌మెన్ రంధ్రంలోంచి చూసి గేటు తెరిచాడు.

"చూడు వాచ్‌మెన్ కూడా ఉన్నాడు" అన్నాడు కుమార్.

తలుపు తట్టకుండా నేరుగా లోపలికి వెళ్లాం. సోఫా ముందున్న టేబుల్ మీద బ్యాగ్ పెట్టి నిమ్మో అని పిలిచాడు. ఒక స్త్రీ తలుపులోంచి చూసి వస్తున్నట్లు చెప్పింది.

రెండు నిముషాల తర్వాత నిమ్మో వచ్చి నా వైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది.

కుమార్, "ఇది స్నేహ, నేను మీకు చెప్తున్నాను."

నిమ్మో, “ఎలా వచ్చావు?” అని అడిగాడు.

నేను, "మా అమ్మ యాక్సిడెంట్‌కి గురైంది మరియు మా సోదరుడు నన్ను ఇక్కడికి తీసుకువచ్చాడు."

నిమ్మో “ఏం చేస్తావు?” అని అడిగాడు.

"నాకు తెలియదు" అన్నాడు కుమార్.

నిమ్మో, "నువ్వు స్నేహతో పారిపోవాలనుకుంటున్నావా?" అని అడిగాడు.

కుమార్ "నేను ఎక్కడికి వెళ్ళాలి?"

నిమ్మో, "ఎవరో మీకు పని ఇస్తారని నాకు తెలుసు, మీరు ఈ వ్యక్తులందరికీ దూరంగా ఉంటారని నాకు తెలుసు, మీరు వెళ్లి బట్టలు మరియు మీరు పొదుపు చేసిన డబ్బును తీసుకురండి, అక్కడికి ఎలా వెళ్లాలో నేను మీకు చెప్తాను."

నా చేతిలో ఉన్న బ్యాగ్ చూపించి, "నా దగ్గర నా బట్టలు ఉన్నాయి. నేను నేరుగా బస్టాండ్ నుండి ఆసుపత్రికి వెళ్ళాను.

"నేను వెళ్లి బట్టలు తెచ్చుకుంటాను" అన్నాడు కుమార్.

నిమ్మో నాతో "అతను తిరిగి వచ్చేదాకా నువ్వు ఇక్కడే ఉండు", నాకు భయంగా ఉంది కానీ నేను "సరే" అన్నాను, వెళ్లి అరగంట తర్వాత వచ్చాడు.

నేను అతనిని "మీ ఇంట్లో వాళ్ళకి ఏమి చెప్పావు?"

కుమార్, "నేను బొంబాయి వెళుతున్నానని చెప్పాను", మరియు అతను పొదుపు చేసిన డబ్బును నాకు చూపించాడు.

నిమిషా అతనికి కొంత డబ్బు ఇచ్చి, "ఇది డెలివరీ కోసం మరియు ఇది ట్రావెలింగ్ కోసం" అని చెప్పి, అతని చిరునామాను అందజేసి, "నువ్వు రైలులో వైజాగ్ వెళ్ళు. రైలు ఒక గంటలో వస్తుందని నేను అనుకుంటున్నాను. తర్వాత అక్కడి నుంచి బస్సులో సీతమ్మ ధారకు

వెళ్లి ఈ చిరునామాకు వెళ్లాలి. నానమ్మ అనే వ్యక్తి ఉంటాడు, మీరు అతని దగ్గరకు వెళ్లి, మిమ్మల్ని పురుషోత్తం గారు తన పొలాల్లో పని చేయడానికి పంపారని చెప్పండి. ఉండడానికి ఇల్లు ఇస్తానని పొలాలకు తీసుకెళతాడు, రాత్రి పూట కాపలాదారుగా పొలాలు చూసుకోవాలి. నువ్వు అది చేయగలవా?"

“స్నేహతో ఉన్నందుకు నేను ఏమైనా చేస్తాను” అని కుమార్ అన్నాడు.

నిమ్మో అన్నాడు, "నువ్వు ఇప్పుడే వెళ్ళాలి లేకపోతే నువ్వు రైలు మిస్సవవచ్చు."

ఇద్దరం మా బ్యాగులు పట్టుకుని రైల్వే స్టేషన్‌కి వెళ్లాం.

మేము వైజాగ్‌కి టిక్కెట్లు తీసుకున్నాము, 10 నిమిషాల తర్వాత వైజాగ్ ఎక్స్‌ప్రెస్ వచ్చింది. మేము వెళ్లి రైలులో కూర్చున్నాము.

****

రైలు స్టార్ట్ అయ్యి మేము వైజాగ్ చేరుకునేసరికి మరుసటి రోజు ఉదయం 6 గంటలైంది.

బయటకు వచ్చి బస్సు గురించి విచారించి బస్సు పట్టుకుని సీతమ్మ ధారలో దిగాము.

మేము అడ్రస్ ఎంక్వయిరీ చేసాము మరియు మేము నానమ్మ పేరు చెప్పినప్పుడు, అతను "పాల వ్యాపారి, మీరు నేరుగా వెళ్లి కుడివైపు తిరగండి మరియు మీరు గేదెలను మిస్ చేయలేరు."

నానమ్మ ప్రదేశానికి చేరుకుని అతని గురించి ఆరా తీశాము. ఎవరో అతన్ని ఎత్తి చూపారు.

పెద్ద పొట్టతో లావుగా, పొట్టిగా ఉంటాడు.

మేము వెళ్లి పొలాల్లో ఉద్యోగం కోసం పురుషోత్తం గారు పంపారని చెప్పాము.

అతను మమ్మల్ని చూసి, “మీరు భార్యాభర్తలా?” అని అడిగాడు.

నేను అతనికి పసుపు దారంతో ఉన్న మంగళ సూత్రాన్ని చూపించి, “అవును” అన్నాను.

కుమార్ గుసగుసగా అన్నాడు, "అది ఎక్కడ దొరికింది?"

నేను “ష్” అన్నాను.

నానమ్మ, “రా, అల్పాహారం చేసి అరగంట తర్వాత అక్కడికి వెళ్దాం” అంది.

మేము బ్రేక్‌ఫాస్ట్ చేస్తున్నప్పుడు కుమార్, “అది ఎక్కడ దొరికింది?” అని అడిగాడు.

నేను, "నేను దానిని రైలులో విదిలించాను."

కుమార్ కోపంగా అడిగాడు "నువ్వు దొంగిలించావా?"

నేను ఓదార్పుగా అన్నాను, “ఉద్యోగం పొందడానికి మాకు అది అవసరం, అది మీకు అర్థం కాలేదా? నేను దీన్ని చూపించినప్పుడు అతను ఎలా మాట్లాడలేదు. ”

ఎవరో రావడం చూసి కుమార్ మౌనంగా ఉన్నాడు.

కుమార్

ఒక గంట తర్వాత అతను మమ్మల్ని బస్సులో ఒక గ్రామానికి తీసుకెళ్లాడు, అది మాకు 2 గంటలకు పైగా పట్టింది. మేము బస్సు దిగాము. కేవలం రోడ్డు మరియు పొలాల చుట్టూ ఏమీ లేదు. అతను మమ్మల్ని తన పొలాలకు కాలినడకన తీసుకెళ్లాడు.

ఇది మాకు అరగంట కంటే ఎక్కువ సమయం పట్టింది. పొలాల అంచున టైల్స్ వేసిన చిన్న ఇల్లు ఉంది.

మమ్మల్ని అక్కడికి తీసుకెళ్లి తనతో తాళం వేసి తాళం తెరిచాడు.

అక్కడ ఒక గది మరియు వంటగది ఉన్నాయి. మేము మా బ్యాగులను పక్కన పెట్టాము. మూలలో అల్లిన మంచం ఉంది. నేలమీద పెట్టి కొన్ని బెడ్‌షీట్లు, దుప్పట్లు, దిండ్లు పెట్టాడు.

నువ్వు బట్టలతోనే వచ్చినట్లుంది అన్నాడు.

నేను, "ఆమెను పెళ్లి చేసుకున్నందుకు మా కుటుంబాలు మమ్మల్ని బయటకు పంపేశాయి."

“ఇది ప్రేమ వివాహమా?” అని అడిగాడు.

నేను సరే అన్నాను.

పొలాలను ఎలా చూసుకోవాలో ఆయన మాకు సూచనలు ఇచ్చారు.

బయటకు చూసేసరికి పొలాల వైపు వస్తున్న కొందరు కూలీలు కనిపించారు.

అతను మాకు చెప్పాడు, "రండి, నేను వారిని పరిచయం చేస్తాను."

ఓ వ్యక్తి వద్దకు వెళ్లి రాములు అని సంబోధించి చెప్పాడు. “ఇది కుమార్ మరియు స్నేహ, ఇక నుండి వారు పొలాలు చూసుకుంటారు. మీరు వారికి స్థిరపడటానికి సహాయం చేస్తారు, వారు ఇటీవల వివాహం చేసుకున్నట్లు అనిపిస్తుంది. వారి దగ్గర కొన్ని బట్టలు తప్ప మరేమీ లేవు.”

వారికి కావాల్సినవి అందజేస్తామని రాములు చెప్పారు.

నానమ్మ అతని టైం చూసి, “ఇంక కదులుతాను, తిరుగు బస్ మిస్ అవుతాను” అంది.

రాములు మా గురించి ఆరా తీశారు. మేము మా కథను ముగించాము, మా పెళ్లి చేసుకోవడం మరియు మా కుటుంబాలు మమ్మల్ని కులానికి అతీతంగా వివాహం చేసుకున్నందుకు తరిమివేయడం.

"మీకు ఇక్కడ ఎటువంటి సమస్య ఉండదు, మీరు శాంతియుతంగా ఉండగలరు" అని అతను మాతో చెప్పాడు.

పొలాల్లో పని చేయడం మొదలుపెట్టారు. నేను మా ఇంటి బయట కూర్చొని పని చేస్తున్న వారిని చూసాను.

ఒక వ్యక్తి ఇలా అన్నాడు, "ఎందుకు నిద్ర లేదు, మీరు రాత్రి మేల్కొని ఉండాలి."

"అలవాటు కావడానికి కొంత సమయం పడుతుంది" అన్నాను.

స్నేహ నాకు ఒక కప్పు టీ తీసుకొచ్చింది.

"మీకు టీకి పాలు ఎక్కడి నుండి వచ్చాయి" అని అడిగాను.

స్నేహ మాట్లాడుతూ, “ఒకరు తమతో పాలు తెచ్చుకున్నారు. వాళ్ల కోసం టీ కూడా చేస్తున్నాను.

నేను సిప్ చేయడం ప్రారంభించాను మరియు వారు వచ్చి నేలపై కూర్చున్నారు. స్నేహ వాళ్ళకి టీ తెచ్చి ఇచ్చింది.

ఆమె పాలు తెచ్చిన వ్యక్తికి “అన్నా, వచ్చేసారి కొంచెం పెరుగు తీసుకో, నేను పెరుగు చేస్తాను, అతను పెరుగు లేకుండా ఆహారం తినలేడు” అని చెప్పింది. అతను నవ్వాడు.

నేను వారి పేర్లను పట్టుకోవడానికి ప్రయత్నించాను. రాములు వాళ్ల తల. సీతమ్మ అతని భార్యకు తగిన పేరు, ఆ తర్వాత రోశయ్య మరియు అతని భార్య గౌరమ్మ, మరియు అచ్చయ్య మరియు అతని భార్య అప్పల్లమ్మ ఉన్నారు. ప్రతి ఒక్కరి పేరు చివర 'అయ్య' లేదా 'అమ్మ' అని ఉంటుంది.

నేను అడిగాను, “మీరు ఒక్కరే పొలాల్లో పని చేస్తున్నారా?”

రాములు, “లేదు మేం భూమిని సాగు చేయడం కోసం వచ్చాం. మేము పొలాల్లో విత్తిన తర్వాత ఎక్కువ మంది ప్రజలు అవసరం. మాములుగా మేం టీ తాగము, పోయినసారి నానమ్మ కొడుకు ఇక్కడ ఒక సంవత్సరం ఉండి, మాకు టీ అలవాటు చేసాడు, ఇప్పుడు ఉదయాన్నే కప్పు లేకపోతే మేం మొదలు పెట్టలేము.”

“నానమ్మ కొడుకు ఎక్కడికి వెళ్ళాడు?” అని అడిగాను.

రాములు, “పెళ్ళి చేసుకుని ఊరికి వెళ్ళాడు, నీకు ఎదురుగా ఉంది, నువ్వు పెళ్ళి చేసుకుని పొలానికి వచ్చావు. విత్తడం ప్రారంభించే వరకు మీరు రాత్రిపూట నిఘా ఉంచాల్సిన అవసరం లేదు, కానీ అవి విత్తడం

ప్రారంభించిన తర్వాత మీరు రాత్రిపూట మేల్కొని ఉండాలి, మీరు నిద్రపోకూడదు.

నేను, “నాకు పెద్దగా నిద్ర పట్టడం లేదు, చిన్న శబ్దం వింటే లేచిపోతాను” అన్నాను.

రాములు "అదే నీకు మంచిది" అన్నాడు.

నేను “ఎక్కడ ఉంటున్నావు?” అని అడిగాను.

రాములు బదులిస్తూ “మేము దగ్గర్లోని ఊరిలో ఉంటాము. దానిని రామ కుటీరం అంటారు. అక్కడ మాకు చిన్న రామాలయం ఉంది మరియు మా దగ్గర 50 కుటుంబాలు ఉన్నాయి. నీకేమైనా కావాలంటే చెప్పు, ఉదయం రాగానే తెచ్చుకుంటాం.”

నేను, “ధన్యవాదాలు, నేను సాయంత్రం మీతో వస్తాను మరియు గ్రామం ఎక్కడ ఉందో చూస్తాను, మనకు అత్యవసరంగా వస్తువులు కావాలంటే మనమే తెచ్చుకోవచ్చు.”

అతను చెప్పాడు, “నువ్వు అలా చెయ్యి. టీ విరామం పూర్తి చేసి వారు పొలాలను దున్నడం ప్రారంభించారు.

నేను లోపలికి వచ్చి పని చేస్తున్న వారిని చూసి “స్నేహా ఏం చేస్తున్నావు” అని అడిగాను.

స్నేహ మాట్లాడుతూ, “నేను ఇంట్లో ఏమి అందుబాటులో ఉన్నాయో తనిఖీ చేస్తున్నాను. బియ్యం, పప్పు, ఉప్పు, మిర్చి ఉన్నాయి. మా దగ్గర తాజా కూరగాయలు లేవు.”

నేను బయటకు వెళ్లి, “మనం కూరగాయలు ఎక్కడ దొరుకుతాము?” అని అరిచాను.

అతను తిరిగి అరిచాడు, "ఇంటి వెనుక చూడు."

మేము వెళ్ళాము మరియు అక్కడ కూరగాయలు పండించే భూమి ఉంది. వారిని చూసిన స్నేహ, “నేను మా ఊరికి తిరిగి వచ్చినట్లు అనిపిస్తుంది” అని చెప్పింది.

నేను, “ఇది కూడా గ్రామం లాంటిదే, ఇక్కడ ఇళ్లు మాత్రమే లేవు. అది నీది అనుకుంటే అది నీ గ్రామం అవుతుంది.”

ఆమె వెళ్లి కూరగాయలు తీసుకుని, మిర్చి మాకు భోజనం చేయడానికి తిరిగి వచ్చింది.

నేను వచ్చి “భోజనానికి ఏం చేస్తావు?” అని అరిచాను.

"భోజనం తెచ్చాము" అన్నాడు రాములు.

నేను సరే అని తిరిగి వచ్చి మంచం మీద పడుకున్నాను.

అప్పుడు మంచం ఉన్న పొజిషన్ చూసి, సరిగ్గా నిద్రపోవాలంటే మంచం మీద దారాలు బిగించాలి అనుకున్నాను.

మేము రాత్రంతా కూర్చొని ప్రయాణం చేస్తున్నప్పుడు, నేను నిద్రలోకి జారిపోయాను.

పచ్చని పొలాల అంచున మనం నిలబడి ఉన్నామని కలలు కన్నాను. మొక్కలు నా ఎత్తుకు పెరిగాయి మరియు అవి పూయడం ప్రారంభించాయి.

నా భుజం తాకడంతో లేచాను. మధ్యాహ్న భోజనానికి నన్ను లేపింది స్నేహ.

నేను కూర్చున్నాను మరియు ఆమె ఒక ప్లేట్‌లో ఆహారాన్ని ఉంచి, ప్లేట్ నాకు అందించింది.

నేను అక్కడే కూర్చుని భోజనం చేసాను. అదంతా నాకు కొత్త అనుభవం.

కిచెన్‌లో పని చేసి స్నేహ వైపు చూసాను, ఆమెకు చెమటలు పట్టాయి.

లంచ్ పూర్తి చేసి కిచెన్ లో ప్లేట్ పెట్టి చేతులు కడుక్కుని రూం కి వచ్చాను.

నేను, "మీకు వంట చేయడంలో ఇబ్బంది తప్పదు."

స్నేహ మాట్లాడుతూ, “వంట చేయడం ఏంటి, నేను పల్లెటూరిలో వంట చేసేవాడిని, మా అమ్మమ్మ నన్ను అన్ని వంటలు చేసేది. ఇక్కడ ఇది మంచిది, నేను మీకు వంట చేయగలను. అమ్మమ్మ అంటుండేది, ఆడపిల్లకి వంట నేర్చుకోవాలి, లేకుంటే, పెళ్లి చేసుకుని అత్తవారింటికి వెళ్లి ఏం చేస్తుంది? ఇప్పుడు అది నాకు ఇక్కడ ఉపయోగం కోసం వచ్చింది.

ఆమె బుగ్గల మీద ముద్దులు పెడుతూ వాళ్ళు పని చేస్తూ బయటకు వచ్చాను.

వాళ్ళు పని ఆపేసి వచ్చి మా వరండాలో కూర్చున్నారు. వారు తమ పెట్టెలను తీసివేసి తినడం ప్రారంభించారు.

"మాకు త్రాగునీరు ఎక్కడ దొరుకుతుంది" అని అడిగాను.

బోరు ప్రారంభించి నీళ్లను నింపండి'' అన్నారు. ఇప్పుడు నీరు అవసరం లేదు, లేకుంటే వర్షం కురిసిన సమయంలో తప్ప, కరెంటు ఉన్నప్పుడే బోరు నడుపుతున్నాం. ప్రారంభించడానికి ముందు పవర్ ఉందా లేదా అని తనిఖీ చేయండి. ఇక్కడ రెండు పవర్ లైన్లు ఉన్నాయి. ఒకటి బోరు కోసం, మరొకటి ఇంటి కోసం. హౌస్ కరెంట్ ఇరవై నాలుగు గంటలు ఉంటుంది, కానీ బోర్ ఆరు నుండి ఎనిమిది గంటలు మాత్రమే పని చేస్తుంది, మీరు బోర్‌ను నడపాలనుకున్నప్పుడు సమయాన్ని గుర్తుంచుకోండి.

నేను ఇలా అన్నాను, "నేను ఇక్కడ ఉండటానికి చాలా నేర్చుకోవాలి."

“నగరంలో చదివిన నీలాంటి వాడికి ఏమీ కాదు. నువ్వు ఎంత చదివావు?"

“ఇద్దరం ఇంటర్ పూర్తి చేసాము” అన్నాను.

అతను చెప్పాడు, "అది మంచి అధ్యయనాలు."

అతనికి చదువుల గురించి పెద్దగా తెలియదని నాకు అర్థమైంది. కనీసం మన చదువులపట్ల అయినా గౌరవిస్తారు.

మధ్యాహ్న భోజనం ముగించి రాములు వచ్చి సిటీలో ఉన్న కొడుకుకి ఉత్తరం రాయమని అడిగాడు.

నేను అడిగాను, "మీ దగ్గర అతని చిరునామా ఉందా?"

అతను చెప్పాడు, "లోపల మా అడ్రస్‌లు ఉన్న పుస్తకం ఉంది."

నేను వెళ్లి పుస్తకం కోసం వెతికి, అల్మారాలో కనుగొని బయటకు తీసుకువచ్చాను.

నేను అతనిని "మీ కొడుకు పేరు ఏమిటి?"

అతను “లవ్‌కుష్” అన్నాడు, నేను “రామ్ కొడుకుల లాగా” అన్నాను.

అతను "సరిగ్గా" అన్నాడు. నేను అడ్రస్‌లు వెతికి, “అతను కూడా నానమ్మ ఉండే సీతమ్మ ధారలో ఉంటాడు కదా” అన్నాను.

అతను "అవును" అన్నాడు.

"నువ్వు నానమ్మ ద్వారా మెసేజ్ పంపివుండవచ్చు" అన్నాను.

“ఇద్దరూ ఒక చిన్న విషయంపై గొడవ పడ్డారు మరియు వారు ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకోరు” అని అతను చెప్పాడు.

“ఈ భూములు ఎవరివి, నానమ్మా?” అని అడిగాను.

అతను చెప్పాడు, "కాదు అది జమీందార్ పురుషోత్తం భూములు, నానమ్మ జమీందార్ వద్ద కేర్ టేకర్ మాత్రమే."

నేను "ఓ, సరే" అన్నాను.

ఇంతకీ, నిమ్మకు పురుషోత్తమునికి సంబంధం ఏమిటి? ఈ పనిని పొందడానికి ఆమె అతని పేరును మా కోసం ఎందుకు ఉపయోగించింది? మాకు స్థలం అందుబాటులో ఉందని ఆమెకు తెలుసా? ఏది ఏమైనా మనం స్నేహ తాతలకు దూరంగా జీవితాంతం ఇక్కడే దాక్కోవచ్చు. స్నేహ నాతో ఉంటే నా శేష జీవితాన్ని ఆమెతో ఇక్కడ గడపగలనని భావిస్తున్నాను.

అతను నిర్దేశించిన దాని నుండి నేను అతనికి ఒక లేఖ వ్రాసి, చిరునామాను వ్రాసి, అతనికి తిరిగి ఇచ్చాను.

"మా ఊరిలో పోస్ట్ బాక్స్ లో వేస్తాను" అన్నాడు రాములు.

"మీ ఊరిలో పోస్టాఫీసు ఉందా?" అని అడిగాను.

రాములు "లేదు, అందుకోసం చోడవరం వెళ్ళాలి" అన్నాడు.

నేను, “అది సరే, పోస్ట్‌కార్డ్‌లు అయిపోయాయని నేను ఆశ్చర్యపోయాను, మనం ఏమి చేయాలి?”

రాములు, “అవి అయిపోయి ఉంటే, మీ కోసం ఎవరైనా వాటిని తీసుకుంటారని చెప్పండి. వీళ్లందరికీ రాయడం తెలియదు, ఉత్తరాలు రాయడానికి మీ దగ్గరకు వస్తారు.

“అది సరే, వాళ్ళకి రాయడానికి నాకేమీ ఇబ్బంది లేదు, స్నేహ వాళ్ళకి కూడా రాయవచ్చు, నాకంటే ఆమె రాసేది బాగుంది” అన్నాను.

వాళ్ళందరూ పనికి వెళ్ళిన తరువాత, నేను లోపలికి చూసాను, స్నేహ మంచం మీద నిద్రపోతోంది.

బయటకి వచ్చి వరండాలో వాళ్ళు పని చేస్తూ కూర్చున్నాను.

శ్రీను

కుమార్ తాతయ్య నన్ను వెతుక్కుంటూ మా టైపింగ్ ఇనిస్టిట్యూట్ కి వచ్చారు.

నేను టైపింగ్ ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నాను మరియు అతను వచ్చి మా అన్నయ్యని అడిగాడు, "శ్రీను ఇక్కడ ఉన్నారా?"

అతను నన్ను కుమార్ స్నేహితునిగా తెలుసు మరియు కుమార్ బొంబాయికి వెళ్ళినప్పుడు నేను వెళ్లి క్లినిక్‌లో అతనికి సహాయం చేసాను మరియు స్నేహను ఆమె గ్రామానికి తీసుకెళ్లారు.

నేను అడిగాను "తత్తయ్యా, ఏమైంది?"

అతను చెప్పాడు, "నేను కుమార్ కోసం వెతుకుతున్నాను, అతను బొంబాయి వెళుతున్నానని చెప్పి, కొన్ని బట్టలు బ్యాగ్‌లో పెట్టుకుని వెళ్లిపోయాడు. అతని తండ్రి నన్ను పిలిచినప్పుడు, నేను కుమార్ ఎలా ఉన్నావని అడిగాడు, అతను ఎప్పుడూ అక్కడికి రాలేదని, అతను ఎక్కడికి వెళ్లగలడని చెప్పాడు?

నేను "నాకు ఐడియా లేదు, గత రెండు రోజులుగా కాలేజీకి రాలేదు. అతను పని చేస్తున్నాడని లేదా ఏదో ఉందని నేను ఊహించాను. స్నేహ వచ్చిందో లేదో చెక్ చేస్తాను."

అది ఆయన దారిలో ఉండటంతో నేను అతనిని నాతో పాటు మా రిక్షా మీద స్నేహ ఇంటికి తీసుకెళ్లాను. నేను దిగి ఆమె ఇంటికి వెళ్లి వాళ్ళ తలుపు తట్టాను. స్నేహ చెల్లి తలుపు తీసింది.

ఆమె నన్ను "నా సోదరి ఎక్కడ ఉంది?"

నేను అవాక్కయ్యాను, "ఆమె మీ ఊరిలో లేరా?" అని అడిగాను.

ఆమె మాట్లాడుతూ, "మా తల్లిదండ్రులు ప్రమాదానికి గురయ్యారు మరియు మా అమ్మ తీవ్ర అనారోగ్యంతో ఉంది మరియు ఆమె

ఆసుపత్రిలో ఉంది, కాబట్టి సురేష్ అన్న ఆమెను ఇక్కడకు తీసుకువచ్చాడు. ఆమె మారడానికి ఇంటికి వెళుతున్నానని చెప్పి అదృశ్యమైంది.

“మీ అమ్మని క్షమించండి” అని చెప్పి రిక్షా దిగి వచ్చాను.

నేను కుమార్ తాతగారికి చెప్పాను, “స్నేహ ఊరి నుండి తిరిగి వచ్చింది, ఆమె కూడా తప్పిపోయింది. వారు కలిసి పారిపోయారని మీరు అనుకుంటున్నారా? ”

అతను చెప్పాడు, “వారు ఎక్కడికి పారిపోతారు, వారు బొంబాయికి మాత్రమే వెళ్ళగలరు. అక్కడికి వెళ్లేంత డబ్బు వారి వద్ద ఉందా? మనం క్లినిక్‌కి వెళ్లి చూద్దాం."

నేను రిక్షావాలాతో మమ్మల్ని క్లినిక్‌కి తీసుకెళ్లమని చెప్పాను. మేము దిగి తను డోర్ తీయగానే వెళ్లి కుమార్ పని చేస్తున్న తమ్ముడిని పిలిచాడు. అతను కుమార్ గురించి అడిగాడు మరియు "కుమార్ ఇంటికి రాలేదు, అతను బొంబాయి వెళుతున్నానని మీ వదిన (కోడలు)కి చెప్పాడు మరియు అతను కూడా అక్కడికి వెళ్ళలేదు."

అతను కాల్ కట్ చేసి, "అతను అదృశ్యమయ్యే ముందు డెలివరీల కోసం ఎక్కడికి వెళ్లాడో తనిఖీ చేస్తున్నాడు."

ఫోన్ మళ్లీ మోగింది, మాట్లాడి కాల్ కట్ చేసాడు.

అతను ఇలా అన్నాడు, “డెలివరీ కోసం తన ఇంటికి వెళ్లే మార్గంలో ఉన్న బంగ్లాకు వెళ్లానని నా సోదరుడు చెప్పాడు. మనం వెళ్లి అక్కడ చెక్ చేద్దాం.

ఆయన సూచించిన బంగ్లాకు వెళ్లాం. నేను గేటు తట్టాను, ఒక వాచ్‌మెన్ చిన్న కిటికీ తెరిచి, “ఎవరు?” అని అడిగాడు.

నేను, "నేను కుమార్ కోసం వచ్చాను, అతను రెండు రోజుల క్రితం డెలివరీ కోసం ఇక్కడకు వచ్చాడని నాకు అర్థమైంది."

కాపలాదారు, "అతను ఒక అమ్మాయితో వచ్చాడు మరియు అతను మేడమ్‌తో మాట్లాడాడు మరియు వారిద్దరూ వెళ్ళిపోయారు."

“మేడమ్‌తో మాట్లాడగలమా” అన్నాను.

గేటు తెరిచి మమ్మల్ని డోర్ దగ్గరకి తీసుకెళ్ళి బెల్ కొట్టాడు. ఒక మహిళ తలుపు నుండి బయటకు చూసింది మరియు మమ్మల్ని చూసింది.

నేను కుమార్ తాతని సూచిస్తూ, “అతను కుమార్ తాత. కుమార్ కోసం వెతుకుతున్నాడు.

ఆమె చెప్పింది, “నమస్తే తాతయ్యా, వారు పారిపోయారని నాకు అర్థమైంది. వాళ్ళు నా దగ్గరకు వచ్చి డెలివరీ చేసి డబ్బు తీసుకుని కలిసి వెళ్ళిపోతున్నామని చెప్పారు.

"వారు ఎక్కడికి వెళ్తున్నారో అతను చెప్పాడా?" నేను అడిగాను.

ఆమె చెప్పింది, "నాకు తెలియదు, అతను రైలు పట్టుకోబోతున్నాడని చెప్పాడు, అతను తన తల్లిదండ్రుల వద్దకు బొంబాయి వెళుతున్నాడని నేను ఊహించాను."

అతను చెప్పాడు, "వారు అక్కడ అతని ఇంటికి చేరుకోలేదు."

ఆమె చెప్పింది, "వారు ఎక్కడికి వెళతారో నాకు తెలియదు."

ఆమె వారి గురించి అబద్ధం చెబుతుందని నేను అనుకున్నాను, కానీ ఆమెను ప్రశ్నించడానికి నా దగ్గర ఎటువంటి రుజువు లేదు.

నేను, "మనం వెళ్దాం" అన్నాను, తాత బయటకు వచ్చాడు మరియు నేను అతనిని అతని ఇంటి వద్ద పడవేసి మా దుకాణానికి తిరిగి వచ్చాను.

కుమార్

నేను గొడవ చూసి పనివాళ్ళ దగ్గరకు పరుగు పరుగున వెళ్ళాను. రాములుకు గాయాలు కావడంతో ఇంటికి తీసుకువస్తున్నారు. నేను అతని కాలు వైపు చూసాను. అతడి పాదాలకు గాయమైంది. వరండాలో పడుకోమని చెప్పాను. నేను స్నేహకి అరిచాను, ఆమె బయటకు వచ్చి ఏమి జరిగిందో చూసి లోపలికి వెళ్ళి ఒక గుడ్డ మరియు కొంచెం నీరు తెచ్చింది.

నేను గాయాన్ని శుభ్రం చేసి అతని గాయానికి గుడ్డ కట్టాను. అతని రక్తస్రావం ఆగిపోయినట్లు అనిపించింది.

అచ్చయ్య, “అలా చేయడం నీకెలా తెలుసు?” అని అడిగాడు. నేను “మా తాతయ్య దగ్గర రెండేళ్లు ప్రాక్టీస్ చేశాం. మా తాతయ్య వాళ్ళు డాక్టర్లు.”

“నువ్వు డాక్టర్ కూడా నేర్చుకున్నావా?” అని అడిగాడు రోశయ్య.

నేను అడిగాను, “అవును, ఇక్కడ మెడికల్ షాప్ ఎక్కడ ఉంది?”

దానికి చోడవరం వెళ్ళాలి అన్నాడు.

ఇక్కడ మనకు రవాణా సౌకర్యం ఉందా? స్కూటర్ బహుశా సైకిలా?"

"మా ఊరికి వెళితే సైకిల్ వస్తుందేమో" అన్నాడు రాములు.

“మీలో ఒకరు నాతో వస్తారా?” అని అడిగాను.

అచ్చయ్య “నేను నీతో వస్తాను” అన్నాడు.

ఏదైనా స్నేహ రాములు గాయాన్ని తట్టుకోగలిగితే, మేము అతని గ్రామానికి నడవడం ప్రారంభించాము.

ఇరవై నిమిషాలు నడిచి అతని ఊరు చేరుకున్నాం.

ఓ టీ దుకాణానికి వెళ్లి సైకిల్ కావాలని అడిగాడు. షాప్ ఫెలో అడిగాడు, "ఏమైంది?"

రాములు గాయపడ్డాడు, చోడవరం నుండి ఇంజక్షన్ తీసుకురమ్మంటున్నాడు అచ్చయ్య.

"అది వెనుక ఉంది, వెళ్లి తీసుకో" అన్నాడు.

వాడు సైకిల్ తెచ్చాడు, నేను వెనక కూర్చున్నాను, వాడు సైకిల్ తొక్కాడు చోడవరం. మెడికల్ షాప్‌కి చేరుకోవడానికి మాకు సైకిల్‌పై పదిహేను నిమిషాలు పట్టాలి.

నేను "TT ఇంజెక్షన్ మరియు సిరంజి మరియు సూది కోసం" అని అడిగాను.

అతను వాటిని ఇచ్చాడు మరియు నేను వాటిని చెల్లించాను మరియు మేము మా ఇంటికి తిరిగి వచ్చాము. స్నేహ నీటిని మరిగించి, సిరంజి

మరియు సూదిని శానిటైజ్ చేసింది. మరియు ఆమె అతనికి ఇంజెక్షన్ ఇచ్చింది. నేను ఆమెను అలా చేయనివ్వండి ఎందుకంటే ఒక అమ్మాయి నుండి దానిని పొందడం ద్వారా అతను తక్కువ నొప్పిని అనుభవిస్తాడు. నేను అనుకున్నది సరిగ్గా జరిగింది, అతను చెప్పాడు, "నాకు నొప్పి అనిపించలేదు."

నేను, “అచ్చయ్యా, సైకిల్‌పై మీ ఊరికి తీసుకెళ్లండి” అన్నాను.

అందరూ తమ తమ వాయిద్యాలతో వెళ్లిపోయారు.

నేను మంచం మీద కూర్చుని "స్నేహా, నాకు ఒక కప్పు టీ ఇవ్వు" అన్నాను.

మొదటి సారి, మేము తక్కువ వయస్సు ఉన్నాము మరియు అధికారికంగా వివాహం చేసుకోని మేము ఒకరికొకరు వెన్ను పోటు పొడిచి పడుకున్నాము. అర్ధరాత్రి చలికి ఒకరినొకరు పట్టుకున్నాం. చుట్టుపక్కల ఖాళీ స్థలాలు ఉండడంతో చలి ఎక్కువగా ఉంది.

తలుపు తట్టిన చప్పుడు విని 7 గంటలు కూడా కాలేదు టైం చూసాను. నేను లేచి వెళ్లి తలుపు తీశాను. గుమ్మంలో రోశయ్య.

నేను అతనిని "ఏమైంది?" అని అడిగాను.

గ్రామపెద్ద కూతురు కడుపునొప్పితో బాధపడుతోందని రోశయ్య తెలిపారు.

వాడు కూతురు అని చెప్పగానే స్నేహ కూడా ఉండాలి అనుకుని అతనితో కలిసి వాకింగ్ కి వెళ్ళాము. అతను మమ్మల్ని మాలాంటి టైల్స్ వేసిన ఇంటికి తీసుకెళ్లాడు, కానీ చాలా పెద్ద ఇంటికి.

మేము వెళ్ళాము మరియు వారు మమ్మల్ని ఆమె గదికి నడిపించారు.

నేను, “స్నేహా, ఆమెకు ఎక్కడ నొప్పి ఉందో చూసుకోండి” అన్నాను.

ఆమె తనిఖీ చేసి, అమ్మాయి తల్లిని "ఆమె పరిపక్వత చెందిందా?"

అమ్మాయి తల్లి "లేదు" అని సమాధానం ఇచ్చింది.

స్నేహ, "ఆమె పరిపక్వం చెందుతుంది" అని చెప్పింది మరియు "కొన్ని పెయిన్ కిల్లర్స్ తీసుకో" అని నాతో చెప్పింది. చోడవరం మెడికల్ షాపులో ఎవరినైనా పంపమని ఓ కాగితంపై మందు రాసి రోశయ్యకు చెప్పాను.

నేను గ్రామపెద్ద వద్దకు వెళ్లి, "చింతించాల్సిన పనిలేదు, ఆమె పరిణతి చెందబోతోంది" అని చెప్పాను.

అతను అడిగాడు, "అయితే, నొప్పి ఎందుకు?"

నేను ఇలా అన్నాను, “కొంతమంది అమ్మాయిలకు పీరియడ్స్ సమయంలో నొప్పులు వస్తాయి. ఆమెకు పీరియడ్స్ రావడం మొదలవుతుంది.

అతను ఆనందంగా "ఇది ఫంక్షన్లకు సమయం" అని చెప్పి, ఆమెను ప్రత్యేక గదిలో ఉంచడానికి గదిని ఏర్పాటు చేయమని ఆదేశించాడు.

రోశయ్య మందు తీసుకురాగా, స్నేహ ఆమెకు ఒకటి ఇచ్చి, నొప్పి తగ్గితే 6 గంటల తర్వాత తీసుకోమని చెప్పింది.

మేము సెలవు తీసుకోవడానికి తిరిగి వచ్చాము మరియు అతను నన్ను నా పేరు అడిగాడు.

నేను, “నేను కుమార్ మరియు ఆమె నా భార్య స్నేహ.”

“నా పేరు బాలయ్య” అని చెప్పి, “నువ్వు మెడిసిన్ చేస్తున్నావా?” అని అడిగాడు.

నేను, "మేమిద్దరం మా తాతయ్యకు అతని క్లినిక్‌లో సహాయం చేసాము మరియు అతని నుండి నేర్చుకున్నాము."

ఏ జబ్బుకి ఏ మందు ఇవ్వాలో తెలుసా అని బాలయ్య ప్రశ్నించారు.

నేను చెప్పాను, "సాధారణ వ్యాధుల గురించి నాకు ఖచ్చితంగా తెలుసు, మేము శస్త్రచికిత్సలు మరియు అలాంటివి చేయలేము."

పొలాల్లో ఏం చేస్తున్నారు అని బాలయ్య ప్రశ్నించారు.

నేను, “రాత్రి పొలాలు చూసుకోవడానికి నన్ను వాచ్‌మెన్‌గా ఉంచారు.”

బాలయ్య మాట్లాడుతూ ''నువ్వు జ్ఞానవంతుడిగా కనిపించావు. మీరు ఈ పని చేయడానికి ఎందుకు వచ్చారు? ”

నేను, “మా పేరెంట్స్‌కి వ్యతిరేకంగా స్నేహని పెళ్లి చేసుకున్నప్పుడు, వాళ్ళు మమ్మల్ని ఇంటి నుండి గెంటేశారు మరియు కొంత కాలం పాటు పడుకోవడానికి మమ్మల్ని ఇక్కడకు పంపారు.”

బాలయ్య కొంచెం సేపు ఆలోచించి, “పగటిపూట, ఎవరికైనా ఏదైనా సమస్య ఉంటే వారు మీ వద్దకు వస్తారు. అప్పుడు మీరు రాత్రికి మీ ఇంటికి తిరిగి రావచ్చు."

“నాకేమీ సమస్య లేదు” అన్నాను.

అతను "నీ వయస్సు ఎంత?" అని అడిగాడు.

నేను "19" అన్నాను, నా అసలు వయస్సు కంటే రెండు సంవత్సరాలు ఎక్కువ. నేను 21 అని చెప్పాలనుకున్నాను కానీ దానికి వ్యతిరేకంగా నిర్ణయించుకున్నాను.

****

అలా, పల్లెటూరి వైద్యుడిగా నా ప్రయాణం మొదలైంది.

రోశయ్యతో కలిసి వెళ్లి తాతగారికి తెచ్చే సాధారణ మందులు తెచ్చాను. కోతలు మరియు గాయాలు చికిత్స కోసం అప్పుడు కొన్ని పత్తి మరియు గేజ్. మందులు పెట్టడానికి చిన్న అల్మారా ఇచ్చాడు బాలయ్య. అతను తన వరండాలో ప్రజలు కూర్చోవడానికి ఒక టేబుల్ మరియు కొన్ని కుర్చీలు మరియు బెంచీలు ఏర్పాటు చేశాడు.

“నేను స్నానం చేసి వస్తాను” అన్నాను.

అతను నాకు ఒక సైకిల్ చూపించి, “మీరు మీ రవాణా కోసం సైకిల్‌ను ఉపయోగించవచ్చు. ఇంటికి వెళ్లడానికి మీకు ఇది అవసరం, కొన్నిసార్లు వ్యక్తులు మిమ్మల్ని వారి ఇళ్లకు తీసుకెళ్లడానికి వస్తారు. మీరు చోడవరం నుండి మందులు కూడా తీసుకోవలసి ఉంటుంది.

నేను, "థాంక్స్" అని చెప్పి, స్నేహను తీసుకొని ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాను.

****

ఒక్క నెలలోనే మా జీవితాలు పూర్తిగా మారిపోయాయి. రామ కుటీర్‌లో ఒక చిన్న రామ మందిరం ఉంది, ఒక వృద్ధ పూజారి, ఆలయాన్ని చూసుకుంటున్న ఒక వృద్ధ పూజారి ఇటీవల మరణించాడు మరియు

నేను ఆలయ పూజలు చేపట్టాను. నేను స్నానం చేసి ముందుగా గుడికి వెళ్లి దీపం వెలిగించి తిరిగి వచ్చేవాడిని.

అప్పుడు మనం ఏ అల్పాహారం చేసినా నేను ప్రసాదంగా తీసుకుని ప్రసాదిస్తాను. ఈ ప్రసాదాన్ని నేను మా క్లినిక్‌కి తీసుకెళ్లి మందులతో పాటు రోగులకు పంచుతాను. నేను చోడవరం వెళ్లి కొన్ని మత పుస్తకాలు మరియు కొన్ని పవిత్ర దారం తెచ్చాను, నేను ధరించడం ప్రారంభించాను. నేను మతపరమైన విషయాలపై ప్రజలకు సలహా ఇవ్వడం ప్రారంభించాను.

బాలయ్య కూతురి చీరకట్టు వేడుకకు, అవసరమైన వేడుకలకు నేను పూజలు నిర్వహించాను.

కాబట్టి, ప్రజలు వైద్య సమస్యలపైనే కాకుండా మతపరమైన విషయాలపై కూడా నన్ను సంప్రదించడం ప్రారంభించారు. నా తాతయ్యతో కలిసి ఆ పుస్తకాలు చదివాను కాబట్టి కొన్ని విషయాలు గుర్తుకొచ్చాయి.

అప్పుడు నేను వాళ్ల ఇంట్లో కూర్చున్నందున, బాలయ్యకు ఇతర విషయాలలో కానీ తెలివిగా సలహా ఇచ్చాను. ఎవరైనా వైద్యపరమైన లేదా మతపరమైన సమస్యల గురించి అడిగినా, నేను వాటిని బాలయ్య వద్దకు సూచించాను, ఆ విషయాలపై అతను మాత్రమే నిర్ణయించుకోవాలి.

ఇది బాలయ్యతో నాకు మరింత సద్భావనను తెచ్చిపెట్టింది మరియు అతను ఈ విషయాలపై నన్ను సంప్రదించేవారు కాని తెలివిగా, తరువాత అతను నా అభిప్రాయాన్ని బహిరంగంగా అడిగేవాడు.

****

కాబట్టి, ఒక సంవత్సరంలో, నేను అతని కుడి భుజంగా మారాను. ఈ సంవత్సరం చల్లని రాత్రి, మేము మా మొదటి రాత్రి మరియు ఆ రోజు నుండి మేము భార్యాభర్తలుగా జీవించడం ప్రారంభించాము.

రామ కుటీర్‌లోని ప్రజలు తమ ఇంటి కార్యక్రమాలకు ఆమెను 'అమ్మా' లేదా ఊరి తల్లి అని పిలవడం ప్రారంభించారు.

నేను బ్రాహ్మణుడిలా నటించడం మొదలుపెట్టాను మరియు వైష్ణవ బ్రాహ్మణుడిని సూచిస్తూ నా నుదుటిపై ఎరుపు మరియు తెలుపు రంగుల రేఖలను ఉంచాను. నేను వేదాలు చదివి ఉండకపోవచ్చు కానీ నేను శాకాహారులు మరియు మాంసాహారులు ఇద్దరి కుటుంబంలో పుట్టాను. ఇక్కడికి వచ్చాక నాన్ వెజ్ ముట్టుకోలేదు, ప్రాక్టీస్ చేసి బ్రాహ్మణులమయ్యాం.

****

రామ నవమి రాగానే రాముడు, లక్ష్మణుడు, సీత, హనుమంతుల చిన్న విగ్రహాలను తీసుకొచ్చి బాలయ్య ప్రాంగణంలో రామ, సీత కళ్యాణం జరిపించాం.

విగ్రహాలు ఉంచిన మండపం వద్ద రాత్రిపూట కథలు చెప్పుకున్నాం. వారికి క్లుప్తంగా రామాయణ కథ చెప్పాను. వాళ్ళు వాళ్ళ పూర్వీకుల నుండి విని ఉంటారు, కానీ నేను కథను భిన్నంగా చెప్పాను, వారు అతని అడుగుజాడల్లో ఎందుకు నడవాలి, మరుసటి రోజు మేము విగ్రహాలను రాముడి గుడికి తీసుకెళ్లి అక్కడ ఉంచాము. ఇప్పుడు రాముడు ఒంటరిగా లేడు, అతను తన కుటుంబాన్ని కంపెనీ కోసం కలిగి ఉన్నాడు.

ప్రతి శనివారం నేను వారికి అభిషేకం, ఒక రకమైన స్నానం ఇస్తాను. అప్పుడు నేను వారికి వేషధారణ చేస్తాను మరియు ప్రజలు ఆ రోజు దర్శనానికి వచ్చేవారు.

రోజూ నేను నా క్లినిక్‌లో ప్రసాదం పంపిణీ చేస్తాను మరియు శనివారం ఆలయంలో భక్తులకు ప్రసాదం పంచడానికి నేను ఒక అబ్బాయిని ఉంచుతాను. రామ కుటీర్ గ్రామస్తులు శనివారం స్నానం చేసి ఆలయాన్ని సందర్శించడం ఆనవాయితీగా మారింది.

శనివారం నాడు ఆలయానికి వచ్చి దర్శిస్తే కోరిన కోర్కెలు నెరవేరుతాయని గ్రామాల్లో ప్రచారం జరుగుతోంది.

ఒక వ్యక్తి ఆలయాన్ని సందర్శించిన తర్వాత తనకు కొడుకు పుట్టాడని, తనకు 10 సంవత్సరాలుగా పిల్లలు లేరని చెప్పారు.

ఆ తర్వాత నగరంలో మరో వ్యక్తికి ఉద్యోగం రావడంతో కథలు విపరీతంగా పెరిగాయి. అప్పటి నుండి ప్రతి సంవత్సరం రామ నవమి నాడు ప్రతిమలను బయటకు తీసి, రాముడు మరియు సీతాదేవిల కళ్యాణం జరిపి, ఒక రాత్రి కథలు చెప్పి, మరుసటి రోజు వాటిని తిరిగి ఆలయానికి పంపుతాము.

పార్ట్ 2

కుమార్ తండ్రి అవుతాడు

1 వ అధ్యాయము

కుమార్

మెల్లమెల్లగా ఆ మాట పురుషోత్తం చెవికి చేరింది, తను పంపిన వ్యక్తి ఊరిలో 'ఆల్ ఇన్ వన్' అయ్యాడు. డబ్బు వసూలు కోసం వైజాగ్ వచ్చినప్పుడు నన్ను తన ఇంటికి పిలిచాడు.

నన్ను నానమ్మ దగ్గరకు పంపడం గుర్తుకు రాకపోవడంతో నా వివరాలు అడిగాడు.

స్నేహ కుటుంబంతో నాన్ వెజ్ విషయం తప్ప మాతో నిజంగా ఏం జరిగిందో అన్ని వివరాలు చెప్పాను.

ఒక్క నిమిషం ఆలోచించి, నువ్వు ఊరికి, పక్క ఊరికి మంచి చేస్తున్నావు కాబట్టి, వాళ్ళ శ్రేయోభిలాషిని తీసుకెళ్ళడం నాకు ఇష్టం లేదు, నేను నిమిషలో చెక్ చేస్తాను, నువ్వు మాతో ఏమైనా అబద్ధాలు చెప్పినట్లు అనిపిస్తే, నేను అన్నాడు. నిన్ను విడిచిపెట్టను.

నేను నా శరీరంపై పవిత్రమైన దారాన్ని పట్టుకుని, "నేను ఎప్పుడూ అబద్ధాలు చెప్పను" అని అన్నాను.

“ఇక నువ్వు పొలాలు చూసుకోనవసరం లేదు, దానికి నేను మరొకరిని నియమిస్తాను, నువ్వు రామ కుటీరంలో ఉండు. మీ నివాసం గురించి బాలయ్యతో మాట్లాడతాను” అని అన్నారు.

అతను నా కోసం చేసిన దానికి కృతజ్ఞతలు చెప్పి రామ కుటీర్‌కి తిరిగి వచ్చాను. బ్యాగులు సర్దుకుని బాలయ్య ఇంటి పక్కనే ఉన్న ఇంటికి షిఫ్ట్ అయ్యాం.

****

మా ఇల్లు మారిన ఆరు నెలల తర్వాత స్నేహ గర్భవతి అయింది. మరో ఆరు నెలల తర్వాత, ఆమె నాకు ఒక కొడుకును ఇచ్చింది మరియు మేము అతనికి అతుల్ అని పేరు పెట్టాము.

ఈ సమయంలో మేము మా కుటుంబాలను సంప్రదించడానికి ఎప్పుడూ ప్రయత్నించలేదు. అతుల్ పుట్టిన తర్వాత మేము క్షేమంగా ఉన్నామని మా కుటుంబానికి చెప్పాలని నిర్ణయించుకున్నాం.

కాబట్టి, నేను చోడవరం పోస్టాఫీసుకు వెళ్లి, మా తాతయ్యకు ఫోన్ చేసి, మేము క్షేమంగా ఉన్నామని, బాగానే ఉన్నామని, మా ఊరిలో గౌరవప్రదమైన వ్యక్తి, మాకు అతుల్ అనే కుమారుడు ఉన్నారని తెలియజేసారు.

తాతయ్య ఆనందంగా, "మీ యోగక్షేమాలు మాకు తెలియజేయడానికి మీరు మీ సమయాన్ని వెచ్చించారు."

“స్నేహ బావ వల్ల మాకు ప్రాణభయం ఏర్పడింది. కాబట్టి, మేము ఎవరికీ సమాచారం ఇవ్వలేదు. నేను తర్వాత కాల్ చేసి కాల్ కట్ చేస్తాను.”

****

మరో నెల తర్వాత మరోసారి తాతయ్యకు ఫోన్ చేశాను. అతను చెప్పాడు, "మీ తల్లి అనారోగ్యంతో బాధపడుతోంది మరియు మిమ్మల్ని మరియు మీ కుటుంబాన్ని చూడాలని కోరుకుంటుంది, ఆమె మీ కొడుకును తన చేతుల్లోకి తీసుకోవాలని కోరుకుంటుంది."

నేను, “నేను వెళ్లి వారిని సందర్శించడానికి కొంత సమయం తీసుకుంటాను.

వాళ్ల నంబర్ నోట్ చేసుకుని వాళ్ల ఇంటికి ఫోన్ చేయమని తాతయ్య నాకు చెప్పాడు.

నంబర్ నోట్ చేసుకొని ఫోన్ చేసి అమ్మతో మాట్లాడాను.

నేను, “స్నేహ కుటుంబం నుండి మాకు ప్రాణభయం ఉంది, అందుకే మేము ఈ గ్రామంలో దాక్కున్నాము. మేము వచ్చి వారిని సందర్శిస్తాము. ”

నేను బాలయ్య వద్దకు వెళ్లి "మా తల్లిదండ్రులు మమ్మల్ని క్షమించారు మరియు వారి మనవడిని చూసేందుకు మేము వారి వద్దకు రావాలని కోరుకుంటున్నాము" అని చెప్పాను.

"వారు ఎక్కడ ఉన్నారు" అని అడిగాడు.

నేను “బాంబేలో ఉన్నారు” అన్నాను.

"వారు బొంబాయిలో ఉండి మీరు ఇక్కడ చాలా దూరంగా ఉంటే" అని అడిగాడు.

“నేను వెళ్లి వారిని చూసి తిరిగి వస్తాను” అని చెప్పాను.

అతను అడిగాడు, "మీరు ఖచ్చితంగా తిరిగి వస్తారా?"

నేను, “నేను వాళ్ల మనవడిని చూపించి తిరిగి వస్తాను. నేను మా బట్టలు మాత్రమే మాతో తీసుకువెళతాను.

మీ కోసం టికెట్ బుక్ చేసుకోవడానికి నేను ఎవరినైనా వైజాగ్ పంపుతాను అని చెప్పాడు.

నేను, "ధన్యవాదాలు" అని చెప్పి, మా ఇంటికి వెళ్ళాను.

ఈ మూడేళ్ళలో ఇంటికి కావలసిన వస్తువులు బాగానే పేరుకుపోయాము.

మేము తిరిగి వస్తామా లేదా అక్కడే ఉండాలా అని ఆలోచిస్తూ, నేను ఇంటికి తాళం వేసి, మా బ్యాగ్‌లను పట్టుకుని, మమ్మల్ని బస్టాండ్‌లో డ్రాప్ చేయమని ఎవరినైనా అడిగాను. బస్సు పట్టుకుని వైజాగ్ స్టేషన్ చేరుకుని భువనేశ్వర్ నుండి వచ్చే రైలు కోసం ఎదురుచూశాము.

****

ఒక గంట ఆలస్యమైంది, మేము వెళ్లి మా సీట్లలో కూర్చున్నాము. మేము 11 గంటలకు దాదర్ చేరుకున్నాము, రైలు ఆలస్యంగా ఉంది మరియు మేము దిగి లోకల్ రైలు సెక్షన్‌కి చేరుకున్నాము. టిక్కెట్లు తీసుకుని వెళ్లి శాంతాక్రూజ్ వైపు వెళ్లేందుకు ప్లాట్‌ఫాం నెం.1లో నిల్చున్నాడు.

రైలు ప్లాట్‌ఫారమ్‌లోకి ప్రవేశిస్తోంది మరియు సుమారు 16 సంవత్సరాల వయస్సు గల ఒక అమ్మాయి అన్యమనస్కంగా నడుచుకుంటూ ప్లాట్‌ఫారమ్ అంచు వరకు నడిచింది. ప్లాట్‌ఫారమ్‌పై ఉన్న ఇతర వ్యక్తులు ఆమెను దూరంగా ఉండమని అరిచారు. నేను వెళ్లి వస్తున్న రైలు నుండి ఆమెను లాగాను.

ఆమె నా వైపు చూసి, “కుమార్, నువ్వు నా కోసం వచ్చావు.” అంది.

నేనెప్పుడూ ఆమెపై దృష్టి పెట్టని ఆమె నన్ను కుమార్ అని పిలవడం నాకు ఆశ్చర్యంగా ఉంది.

ఆమె చుట్టూ చూసి నన్ను పట్టుకుని ఏడవడం ప్రారంభించింది.

నేను నిస్సహాయంగా స్నేహ వైపు చూసాను, స్నేహ ఆమెను పట్టుకుని బెంచ్ మీద కూర్చోబెట్టింది.

రైలు వెళ్లిపోయింది, మరికొద్ది నిమిషాల్లో మరో రైలు వస్తుంది కాబట్టి మాకు ఆందోళన లేదు.

స్నేహ “నీ పేరు ఏమిటి, ఎక్కడ ఉంటున్నావు?” అని అడిగింది.

ఆమె చెప్పింది, "నేను సాహితిని మరియు మేము వకోలాలో ఉంటాము."

“మేము అక్కడికి వెళ్తున్నాము మాతో మాత్రమే రండి” అని స్నేహ చెప్పింది.

సాహితి నా వైపు చూసి, “కుమార్ మీకు 21 ఏళ్లు వచ్చాయి.” అంది.

"నా వయసు 21 మాత్రమే" అని చెప్పాను.

సాహితి స్నేహ వైపు చూసి, “చేతిలో అబ్బాయితో ఉన్న ఈ అమ్మాయి ఎవరు” అని అడిగింది.

నేను, “ఆమె స్నేహ, నా భార్య.”

సాహితీ, "ఆమెను ఆమె తల్లిదండ్రులు తీసుకెళ్లారని మీరు నాకు చెప్పారు, మీరు ఆమెను చూడటానికి వెళ్ళినప్పుడు, ఆమె సోదరుడు మీ చెవిలో ఒకదాన్ని ఇచ్చాడు మరియు మీరు పడిపోయారు, మరియు వారు మిమ్మల్ని రైలులో ఎక్కించారు."

“అవన్నీ నీకెలా తెలుసు?” అని అడిగింది స్నేహ.

సాహితీ “ఆమెను ఎప్పుడు పెళ్లి చేసుకున్నారు?” అని అడిగింది.

నేను "మూడేళ్ళ క్రితం" అన్నాను.

సాహితీ, "ఓహ్, చాలా సమయం గడిచిపోయింది."

“ఏం జరిగింది నువ్వు ట్రాన్స్‌లో నడుస్తున్నావు” అని అడిగింది స్నేహ.

సాహితి ఏడవటం మొదలుపెట్టి, "నేను మూడు నెలల గర్భవతిని."

“అతను నిన్ను తిరస్కరించాడా, అందుకే నువ్వు ట్రైన్‌లోకి వెళ్తున్నావా” అని అడిగింది స్నేహ.

సాహితీ మాట్లాడుతూ, “నేను మా కుటుంబానికి చెప్పలేదు, వారు ఏమి చెబుతారోనని నేను భయపడుతున్నాను.”

స్నేహ నా వైపు చూస్తూ, “ఆమెను వకోలాకి తీసుకెళ్ళి, మనం ఏమి చేయగలమో చూద్దాం” అని చెప్పింది.

మేము ఆమెను తదుపరి రైలులో ఎక్కించుకుని, స్టేషన్ నుండి, ఆటోరిక్షా పట్టుకుని ఇంటికి చేరుకున్నాము.

మేం దిగి సూరి మా ఆటో శబ్దం విని బయటకు వచ్చాడు.

అతను నన్ను చూసి, “ఎలా ఉన్నావు కుమార్?” అని అడిగాడు.

"నా భార్య స్నేహను కలవడం నాకు బాగానే ఉంది, ఆమె గురించి చెప్పాను" అన్నాను.

అతను "అవును" అన్నాడు.

"మరియు ఈ మహిళ ఎవరు" నాతో ఉన్న అమ్మాయిని సూచిస్తుంది.

నేను, “ఆమె సాహితీ, మేము ఆమెను దాదర్‌లో కలిశాము, ఆమె దానిని పోగొట్టుకున్నట్లుంది”, అని నా తలపై ఒక వృత్తం గీసుకుని స్క్రూ వదులుగా ఉండేలా చేశాను.

అతను "ఓహ్" అన్నాడు.

నేను, "ఆమె వకోలాలో ఉంటుంది, కాబట్టి మేము ఆమెను మాతో తీసుకువచ్చాము."

మా అమ్మ బాల్కనీలోంచి ఇదంతా వింటోంది.

ఆమె “ఎంతసేపు అక్కడ నిలబడతావు, పైకి రా నీకు హారతి ఇవ్వాలి” అని అరిచింది.

నేను చేయి చూపించి, “వస్తున్నాను” అన్నాను.

మేము వెళ్లి ఆమె ముందు నిలబడ్డాము.

ఆమె హారతి ఇచ్చింది మరియు మేము లోపలికి వెళ్ళాము.

స్నేహ చేతిలోంచి అతుల్ ని తీసుకుని ముద్దులు పెట్టడం మొదలుపెట్టింది.

అతను మేల్కొని ఏడవడం ప్రారంభించాడు.

స్నేహ అతన్ని తీసుకుని, “ఆకలిగా ఉంది, పాలు ఇస్తాను” అని చెప్పి వెళ్లి మంచం మీద కూర్చుంది.

ఇప్పుడు అమ్మ కళ్ళు మాతో ఉన్న అమ్మాయి మీద పడ్డాయి, “ఈ అమ్మాయి ఎవరు?”

నేను, "మేము ఆమెను దాదర్ స్టేషన్‌లో చూశాము, ఆమె జారిపోబోతోంది, కాబట్టి నేను ఆమెను పట్టుకున్నాను మరియు ఆమె వకోలాలో ఉంటుందని ఆమె నాకు చెప్పింది మరియు మేము ఆమెను మాతో తీసుకువచ్చాము మరియు ఆమె బాగుపడిన తర్వాత ఆమె ఇంటికి తీసుకువెళతాము."

అమ్మ ఆమెను "మీరు భోజనం చేయాలనుకుంటున్నారా?" హిందీలో.

ఆమె తల ఊపింది తనకు ఆకలిగా ఉందని గుర్తు తెచ్చుకుంది. అమ్మ ఒక ప్లేట్‌లో కొంచెం ఆహారం పెట్టి ఇచ్చింది మరియు ఆమె తినడం ప్రారంభించింది.

మీకు చాలా రైలు ప్రయాణం ఉందని, వెళ్లి స్నానం చేసి, భోజనం చేయవచ్చని అమ్మ మాకు చెప్పింది.

నేను నా టవల్ తీసుకొని స్నానం చేయడానికి వెళ్ళాను.

నేను వచ్చి స్నేహను స్నానానికి వెళ్ళమని చెప్పాను, నేను అతుల్‌ని పట్టుకుంటాను.

అమ్మ తన దగ్గర నుండి అతుల్‌ని తీసుకుంది మరియు నేను అతనిని చూసుకుంటాను అని చెప్పింది.

ఆమె అతనిని పట్టుకుని, నిద్రపోనివ్వడం ప్రారంభించింది. అతను ఆమె భుజంపై పడుకున్నాడు.

స్నేహ “ఆమె కథ ఏమిటి? నీకు తెలుసు అన్నట్టు ప్రవర్తిస్తోంది. కానీ నీకు వయసైపోయిందని చెప్పింది.”

నేను ఇలా అన్నాను, “నేను చివరిసారిగా ఇక్కడికి వచ్చినప్పుడు తప్పకుండా నన్ను చూసి ఉండాలి. కానీ నేను ఆమెను చూసినట్లు గుర్తు లేదు. సాయంత్రం నేను ఆమె ఇంటికి తీసుకువెళతాను. తాను మూడు నెలల గర్భవతినని, తన కుటుంబ సభ్యులు తనను తిడతారని భయపడుతున్నానని చెప్పింది.

అమ్మ సాహితితో “కొంచెం సేపు పడుకో, నువ్వు బలహీనంగా ఉన్నట్లు అనిపించింది.”

అమ్మ ఆమెను పడుకోబెట్టి, “ఆమెను ఇక్కడికి ఎందుకు తీసుకొచ్చావు, నేరుగా ఆమె ఇంటికి తీసుకెళ్లి ఉండేవాడిని” అని అడిగింది.

“ముందు అక్కడికి ఎలా వెళతాను, ముందు స్నానం చేద్దామనుకున్నావు, ఆకలి వేస్తోంది, స్నానం చేయకుండా ఏమీ తినలేను” అన్నాను.

నా భుజానికి వేలాడుతున్న దారాన్ని చూసిన అమ్మ, “పవిత్రమైన దారం మీకు ఎప్పుడు లభించింది” అని అడిగింది.

నేను, “నేను మా ఊరి అధికారిక పురోహితుడిని. ఆ ఊరిలో నివసించడానికి నేను బ్రాహ్మణ వైద్యునిగా మారిపోయాను. ఇప్పుడు అక్కడ గ్రామపెద్ద పక్కనే ఉన్నాను. నేను రామ కుటీర్‌లో ప్రదక్షిణ చేసినప్పుడు ప్రజలు నమస్తే అంటూ పలకరిస్తారు. దాదాపు 10 గ్రామాల ప్రజలు మందుల కోసం నా వద్దకు వస్తుంటారు. నా చేయి అద్భుతంగా ఉందని, ఎలాంటి రోగం వచ్చినా నా నుండి పారిపోతుందని అంటున్నారు.”

ఆమె చెప్పింది, "కాబట్టి, మీరు మీ కోసం చాలా పేరు తెచ్చుకున్నారు."

నేను, "స్నేహకి అక్కడ కూడా పేరు వచ్చింది, పల్లెటూరి అమ్మలాంటిది. అందరూ తమ తమ ఫంక్షన్ల కోసం ఆమెను ముందుగా పిలుస్తుంటారు. పసుపు లేదా బిందె లేదా పండ్లు ఇవ్వబడే మొదటి వ్యక్తి ఆమెకే ఉండాలి. స్నేహ ముందు తమ పెద్దలను కూడా రానివ్వరు. ఆమె తమ ఫంక్షన్‌కు హాజరు కాకపోతే వారు దానిని చెడ్డ శకునంగా భావిస్తారు మరియు ఆమె లేకుండా ఫంక్షన్ చేయడం కంటే వారు రద్దు చేయడానికి సిద్ధంగా ఉంటారు.

స్నేహ స్నానం చేసి వచ్చి, "క్రెడిట్ నీ కొడుకుకే దక్కాలి. అతను పరిస్థితిని చూసుకున్నాడు మరియు దానిని తెలివిగా ఉపయోగించాడు.

లంచ్ అయ్యాక, "కాసేపు పడుకుంటాం, రైల్లో నిద్ర బాగాలేదు" అన్నాను.

అమ్మ చెప్పింది, "ఆ పరుపులను నేలపై ఉంచి పడుకో."

అతుల్‌ని మధ్యలో పెట్టుకుని పడుకున్నాం.

భుజం తట్టుకుని లేచాను. ఇది కొత్త అమ్మాయి, నేను ఆమె పేరు మర్చిపోయాను.

నేను ఆమెను అడిగాను, "నీ పేరు ఏమిటి?"

ఆమె, "నేను నీకు నో చెప్పాను, సాహితీ."

నేను, "సరే, సాహితీ, నీకు ఏమి కావాలి?" అన్నాను.

సాహితీ, "సాయంత్రానికి నన్ను మా ఇంటికి తీసుకెళ్తానని చెప్పావు" అంది.

నేను, "నేను మీకు ఎప్పుడు చెప్పాను, నేను మా అమ్మతో చెప్పాను."

సాహితి, "నువ్వు చెప్పడం నేను విన్నాను కాబట్టి నువ్వు కూడా చెప్పావు" అంది.

సరే నేను నిన్ను తీసుకెళ్తాను వెళ్లి ఫ్రెష్ అప్ అవ్వు అన్నాను. నిన్ను ఇలా చూస్తే వాళ్ళు నన్ను తిడతారు."

సాహితి లేచి, "నేను రెడీ అవుతున్నాను." అంది.

ఆమె పిల్లతనం పోలేదు అనుకున్నాను. నేను మూడు నెలల క్రితం ఇక్కడ ఉండి ఉంటే, ఆమె నన్ను ఒప్పించి ఉండేది, నేను ఆమె బిడ్డ తండ్రిని. నేను స్నేహను లేపి, రెడీ అవ్వు, మనం వెళ్లి ఆమె తల్లిదండ్రులను చూస్తాము.

నేను తలుపు తెరిచి, "బయట చల్లబడింది" అన్నాను.

స్నేహ

బొంబాయికి రావడం ఒక అనుభవం. రైలు దిగి మరో ప్లాట్‌ఫారమ్‌కి పది నిమిషాలు నడవాల్సి వచ్చింది. దారిలో కుమార్ టిక్కెట్లు తీసుకున్నాడు.

నేను అతనిని "మేము ఇక్కడికి రావడానికి టిక్కెట్లు తీసుకున్నాము, ఇవి దేనికి?"

"అవి లోకల్ ట్రైన్ కోసం" అని కుమార్ చెప్పాడు.

ఈ లోకల్ ట్రైన్ ఏమిటి?

ప్లాట్‌ఫారమ్ దగ్గరకు వచ్చి నిలబడ్డాం. నేను అతుల్‌ని పట్టుకున్నాను, కుమార్ మా లగేజీని పట్టుకుంటున్నాడు. లగేజీని ప్లాట్‌ఫారమ్‌పై పెట్టి రైలు వస్తున్న వైపు చూస్తున్నాడు. నేను చుట్టూ చాలా మంది పరిగెత్తుకుంటూ చూశాను. ఎక్కడికక్కడ రద్దీగా ఉంది. నేను ఎదురుగా ఉన్న ప్లాట్‌ఫారమ్‌ని చూశాను, అది ప్రజలతో కూడిన బ్లాక్‌గా ఉంది. వీళ్లంతా ఎక్కడి నుంచి వచ్చారు?

మా కుడివైపు నుంచి రైలు వస్తోంది. రైలు వెళ్లేందుకు ప్రజలు వెనుదిరిగారు. బహుశా 16 సంవత్సరాల వయస్సు ఉన్న ఒక అమ్మాయి ప్లాట్‌ఫారమ్ అంచున నడుస్తోంది. ప్రజలు ఆమెను వెనక్కి తీసుకురావాలని అరుస్తున్నారు, కానీ ఎవరూ ఆమెను వెనక్కి తీసుకునే ప్రయత్నం చేయలేదు.

నా కళ్ల అంచుల నుండి ఒక గీత కనిపించింది, కుమార్ వెళ్లి ఆమెను కౌగిలించుకుని వెనక్కి తీసుకున్నాడు. నేను ఆమెను కౌగిలించుకున్నందుకు అతనిపై అరవబోతున్నాను. కానీ క్షణికావేశంలో ఆమెను రైలు మార్గం నుంచి తొలగించగల టెక్నిక్ అది.

చాలా ఆశ్చర్యకరమైన సంఘటనలలో, ఆమె అతన్ని గుర్తించి కుమార్ అని పిలిచింది. మరొక ఆశ్చర్యం ఏమిటంటే, ఆమెకు నాకు మరియు మా కథ కూడా తెలుసు. మేము ఈ నగరంలో అడుగు పెట్టకముందే ఆమెకు అతని గురించి మరియు మా కథ గురించి తెలుసు. కానీ ఆమె చెబుతున్న కథ నాకు అర్థం కాలేదు. గత మూడు సంవత్సరాలుగా

కుమార్ నాతో ఉన్నాడని నాకు తెలియకపోతే, నేను ఆమె కథను నమ్ముతాను.

తను మూడు నెలల గర్భవతి అని, ఆమె ప్రెగ్నెన్సీకి కుమార్ కారణమని సాహితీ చెబుతోంది. ఎవరైనా ఆమెను నమ్మవచ్చు, కానీ నేను ఆమెను ఎలా నమ్మగలను? మా ఇంటి నుండి బొంబాయి 1500 కి.మీ దూరంలో ఉందని కుమార్ నిన్న నాతో చెప్పాడు, అతను వెళ్లి ఆమెను ఎలా గర్భం దాల్చగలడు?

నేను వెనక్కి తిరిగి చూసేసరికి రైలు స్టేషన్ నుండి బయలుదేరింది. రైలు వెళ్ళిపోయిందని కుమార్‌కి చెప్పాను.

కుమార్, “భయపడకు, ఇంకొన్ని నిముషాల్లో ఇంకో రైలు వస్తుంది” అన్నాడు మరియు నేను ఒక నిట్టూర్పు విడిచాను. ఇప్పుడు నేను నా దృష్టిని అమ్మాయిపై పెట్టాను, ఆమె తన పేరు ఏమి చెప్పింది? సాహితీ. ఆమె గర్భవతి అయి ఉండవచ్చని భావించి, వెళ్లి డాక్టర్‌తో పరీక్షించి, డాక్టర్ తన గర్భాన్ని నిర్ధారించారని ఆమె మాకు చెబుతోంది. అప్పుడు కుమార్ నాకు సమాధానం చెప్పలేదు అనుకుంటూ రోడ్డు మీద నడుస్తోంది.

నేను అడిగాను, "మీరు అతనికి వ్రాసారా?"

సాహితి "అవును" అంది.

నేను అడిగాను, "ఏ చిరునామా?"

సాహితి “విజయవాడ చిరునామా” అన్నారు.

మూడేళ్ళ క్రితమే విజయవాడ నుండి బయలుదేరాము, ఇప్పుడు ఆమె అతనికి వ్రాస్తే, అతని ఉత్తరం ఎలా వస్తుంది?

సాహితి తన కథను కొనసాగిస్తూ, “అప్పుడు నా ముందు జీప్ వచ్చింది, నేను కుమార్ అని అరిచాను మరియు నా ముందు నిన్ను కనుగొన్నాను.”

నేను ఆమెను అడిగాను, "జీప్ మీ ముందుకి వచ్చినప్పుడు మీరు ఎక్కడ ఉన్నారు?"

సాహితీ “వకోలా” అన్నారు.

నేను ఆమెను "నువ్వు వకోలాలో ఉంటావా?"

సాహితీ "స్పష్టంగానే" అన్నారు.

అప్పుడు కుమార్ నాతో “మనం వకోలా వెళుతున్నాము, ఆమెను మనతో పాటు తీసుకువెళ్ళి ఆమె ఇంట్లో దింపుదాం.”

సాహితి ఇంటికి వెళ్లాలంటే భయంగా ఉంది.

నేను, “సరే, మనం ఏమి కోల్పోతాము? మేము ఆమెను స్టేషన్‌లో వదిలి వెళ్ళలేము.

ఇంటికి వచ్చి అమ్మా అని అత్తగారిని పిలవమని చెప్పి, హారతి ఇచ్చి లోపలికి వెళ్లి కూర్చున్నాము.

నేను అతుల్ కి తినిపించి పడుకున్నాడు. స్నానం చేసి భోజనం చేసి పడుకున్నాం.

ఇప్పుడు సాహితీని ఆమె ఇంటికి వదిలి వెళ్ళమని నన్ను లేపుతున్నాడు. నేను ఫ్రెష్ అయ్యి లేచి అతుల్‌ని తీసుకొని ఆమె ఇంటికి నడిచి వెళ్ళాము.

ఆమె ఇంటికి వెళ్ళడానికి మాకు పది నిమిషాలు పట్టింది. ఇండిపెండెంట్ ఇల్లు అయితే తలుపు తాళం వేసి ఉంది. వాళ్ళు ఎక్కడికి వెళ్ళారో ఆమె వెనుదిరిగింది. కుమార్ ఇరుగుపొరుగు వారి వద్దకు వెళ్లి వారి గురించి ఆరా తీశారు.

కుమార్ తిరిగి వచ్చి, “అందరూ మూడేళ్ల క్రితం విదేశాలకు వెళ్లారని చెబుతున్నారు. వారు అద్దెకు లేదా మరేమీ ఇవ్వలేదు.

ఇప్పుడు అది ఎలా సాధ్యమవుతుంది, ఆమె అబద్ధం చెప్పాలి. కానీ ఆమె పరిస్థితి చూసి, ఆమెకు పిచ్చి పట్టిందని, ఆమె తలలో గింజ వదులుగా ఉందని నేను నిర్ధారించాను.

నేను అతనితో అదే గుసగుసగా చెప్పాను.

కుమార్ "చెప్పగా మాట్లాడకు, ఏదో కారణం ఉండాలి."

కుమార్ ఆమెను అడిగాడు, "మీకు ఇక్కడ బంధువులు ఎవరైనా ఉన్నారా?"

ఆమె, "ఉదయ్ నా కజిన్, అతను డి బ్లాక్‌లో ఉంటాడు."

కుమార్ చెప్పాడు, “ఇది మా ఇంటి పక్కన మాత్రమే. మనం వెళ్లి చెక్ చేద్దాం."

తిరిగి కాలనీకి నడిచి డి బ్లాక్‌కి వెళ్లి తలుపు తట్టాము.

ఎవరో స్త్రీ తలుపు తెరిచింది. ఆమె తన ఆంటీతో, "నా తల్లిదండ్రులు ఎక్కడ ఉన్నారు?"

ఆమె “సాహితీ, నువ్వు అమెరికా నుండి ఎప్పుడు వచ్చావు?” అంది.

సాహితీ మాట్లాడుతూ, “నేను ఏ అమెరికాకు వెళ్లలేదు.

నాతో ఆడుకోకు అని చెప్పింది మీ నాన్న వచ్చి మీరంతా USA వెళ్తున్నారని మాకు తెలియజేసారు.”

"ఉదయ్ ఎక్కడ ఉన్నాడు" అని అడిగింది సాహితీ.

ఆమె చెప్పింది, "అతను ఆఫీసుకి వెళ్ళాడు."

ఆమె, “అతను ఇప్పటికే పని చేయడం ప్రారంభించాడు, నేను కుమార్ ఇంట్లో ఉన్నానని చెప్పు” అని చెప్పి బయటకు వచ్చింది.

కుమార్, “మేము E06 బ్లాక్‌లో ఉన్నాము” అని చెప్పి బయటకు వచ్చాడు.

అందరం తిరిగి మా ఇంటికి వెళ్ళాము.

అమ్మ అడిగింది "ఏమైంది?"

"ఆమె వద్ద ఎవరూ లేరు, అందరూ అమెరికా వెళ్ళారు" అని కుమార్ బదులిచ్చారు.

ఆమె ఆశ్చర్యంగా “అమెరికా? అప్పుడు ఆమె ఇక్కడ ఎలా వచ్చింది? వారు ఆమెను బహిష్కరించారా లేదా మరేదైనా ఉందా?

కుమార్, "నాకు తెలియదు, నాకు ఏమీ అర్థం కాలేదు."

రాత్రి 7 గంటల తర్వాత, ఉదయ్‌తో వెళ్లి చెక్ చేస్తానని కుమార్ చెప్పాడు. కిందకి దిగి సూరిని పిలిచి ఇద్దరూ వెళ్ళిపోయారు. అరగంట తర్వాత వచ్చి, “అందరూ యు.ఎస్.ఎ.కి వెళ్లారని ఆయన కన్ఫర్మ్ చేస్తున్నాడు. మరి ఆమె ఇక్కడికి ఎలా వచ్చింది? నేను ఆమెను డాక్టర్ దగ్గరకు తీసుకెళ్ళి ఆమె గర్భం దాల్చిందని నిర్ధారణ చేస్తాను.”

కుమార్

సాహితి సూచించిన డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్లాను. మేము వెళ్లి నర్సును సంప్రదించమని అడిగాము.

ఆమె "సమస్య ఏమిటి" అని అడిగింది, నేను "గర్భం" అన్నాను.

ఆమె "మీరు ఆమె మూత్ర నమూనాను తనిఖీ చేసారా" అని అడిగారు.

నేను సాహితి వైపు చూసాను, ఆమె "లేదు, కానీ డాక్టర్ ధృవీకరించారు" అని చెప్పింది.

ఆమె చెప్పింది, "మీ మూత్రాన్ని తనిఖీ చేసుకోవడం మంచిది, సమీపంలో డయాగ్నస్టిక్ సెంటర్ ఉంది."

ఆమె ఒక ప్రిస్క్రిప్షన్ వ్రాసి, ఆదేశాలు ఇచ్చింది మరియు మేము అక్కడికి వెళ్ళాము. ఆమె మూత్రం ఇచ్చింది మరియు నర్సు చెప్పింది, "ఫలితాల కోసం రేపు ఉదయం రండి."

మేము తిరిగి క్లినిక్‌కి వెళ్లి నర్సుకు తెలియజేసాము. ఫలితాలు సేకరించిన తర్వాత రండి అని చెప్పింది.

మేము ఇంటికి తిరిగి వచ్చాము. మేము డిన్నర్ చేసి కూర్చున్నాము. పొలాల్లోకి ఎలా దిగాం అని ప్రశ్నించారు. డెలివరీల గురించి చెప్పాను, మాకు అడ్రస్ ఇచ్చి మమ్మల్ని అక్కడికి పంపిన నిమిషా.

సాహితి జోక్యం చేసుకుంటూ, నాకు నిమిష గురించి కూడా తెలుసు, మీరు మాకు ఆ కథ చెప్పారు.

నేను ఏమి కథ అడిగాను, మీరు ఆమె ఇంటికి డెలివరీ తీసుకున్నారని చెప్పారు. వాచ్‌మెన్ తలుపు తెరిచాడు మరియు మీరు లోపలికి వెళ్లి

టేబుల్‌పై వస్తువులను ఉంచారు. నిమిషా ఎక్కడా నీకు కనిపించలేదు. మీరు ఆమె గదిలోకి వెళ్లి తలుపు తోసారు. అది Krrrrrr అనే శబ్దంతో తెరుచుకుంది. అప్పుడు ఎవరో చెప్పారు, మీరు తలుపు తెరిచి లోపలికి చూశారు, నిమిషా మంచం మీద నిద్రిస్తోందని."

తర్వాత సాహితి ఆగిపోయింది. అప్పుడు ఎవరో చెప్పారు. ఆమె చెప్పింది, "అతను చెప్పాడు అంతే, అతను కథ చదవలేదని మాకు చెప్పాడు మరియు అతను చదివినప్పుడు అతను చెబుతాడు."

ఆమె వల్ల మనం మాట్లాడుకుంటున్న టాపిక్ పక్కదారి పట్టింది. నా సోదరి సరదాగా చెప్పింది, “అందుకే మీరు నిమిషా బెడ్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళారు.”

నేను, "నేను అక్కడికి వెళ్ళినప్పుడల్లా, ఆమె ఎప్పుడూ నిద్రపోలేదు."

స్నేహ, "ఆమె నిద్రపోతుంటే మీరు ఆమె గదికి వెళ్లి ఉండేవారు" అని చెప్పింది.

నేను ఆమె వైపు చూసాను, ఆమె కళ్ళలో మెరుపు ఉంది. ఇన్నేళ్ల తర్వాత ఆమె సంతోషంగా ఉందని అనుకున్నాను.

నేను, "నేను ఉండవచ్చు?"

ఆమె నా భుజం మీద కొట్టి, “ఆమె నిద్రపోతుంటే మీరు ఆమె గదికి వెళ్లారా?” అని అడిగింది.

“ఆమె నాకు అక్క లాంటిది, ఆ కథ ఎవరికీ చెప్పలేదు” అన్నాను.

స్నేహ, "మీరు ఎప్పుడైనా ఆమె గురించి చెడుగా మాట్లాడలేదు."

“ఐతే, వైజాగ్ చేరుకున్నాక ఏం చేసావు” అని అమ్మ అడిగింది.

నేను, “మేము వెళ్లి సీతమ్మ ధారలో నానమ్మను కలిశాము. పాల వ్యాపారం చేస్తుంటాడు. మమ్మల్ని పొలాల్లోకి తీసుకెళ్ళి అక్కడ పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.”

"సాయంత్రం రాములు, అతను కార్మికుడి తల, గాయపడ్డాడు మరియు మేము అతనికి చికిత్స చేసి అతనికి ఇంజెక్షన్ ఇచ్చాము."

“మరుసటి రోజు గ్రామపెద్ద కుమార్తె కడుపునొప్పితో ఫిర్యాదు చేసింది మరియు వారు మమ్మల్ని పిలిచారు. మేము వెళ్లి ఆమెకు మందులు ఇచ్చాము మరియు మేము గ్రామ వైద్యులుగా స్థిరపడ్డాము.

"నేను వెళ్లి కొన్ని పుస్తకాలు తెచ్చి పురోహిత్యం చేయడం ప్రారంభించాను."

నా సోదరి అడిగింది, “అయితే నీకు ఎప్పుడు పెళ్లయింది?”

నేను, "మేము అధికారికంగా వివాహం చేసుకోలేదు." స్నేహను చూపిస్తూ, “ఆమె రైలులో పసుపు దారాన్ని విదిలించింది మరియు ఆమె దానిని ధరించింది. ఆపై బాలయ్య తన కుమార్తె చికిత్స కోసం ఆమెకు బంగారు గొలుసును బహుమతిగా ఇచ్చాడు. కాబట్టి, ఆమె అప్పటి నుండి దానిని ధరించింది.

సాహితి, “అతను, అతను, అతను, మీరు పెళ్లి చేసుకోలేదు మరియు చప్పట్లు కొట్టారు.”

పడుకునే సమయం కాగానే అమ్మ సాహితిని అక్కతో పడుకోమని చెప్పింది, వాళ్ళంతా లోపల ఉన్న పెద్ద గదిలో పడుకున్నారు మరియు మేము బయట చిన్న గదిలో పడుకున్నాము.

****

ఉదయాన్నే లేచి, స్నానం చేసి బట్టలు వేసుకుని, అల్పాహారం చేసి, సాహితిని డయాగ్నస్టిక్ సెంటర్‌కి తీసుకెళ్లాను.

మేము ఫలితాలను సేకరించి వైద్యుడి వద్దకు తీసుకెళ్లాము. నర్స్ ఒక నిమిషం ఆగమని చెప్పి, డాక్టర్ దగ్గరకు రిజల్ట్స్ తీసుకుని, “రండి” అని చెప్పింది.

మేము లోపలికి వెళ్ళాము మరియు డాక్టర్ రిపోర్ట్ చూసి ఆమెను చెకింగ్ రూమ్‌కి తీసుకెళ్లి బయటకు వచ్చి, "ఆమె 13 వారాల గర్భవతిగా ఉంది" అని చెప్పారు.

నేను, "అంటే దాదాపు 3 నెలలు" అని చెప్పాను. ఆమె ప్రిస్క్రిప్షన్‌పై కొన్ని మందులు రాసి నాకు ఇచ్చింది.

ఆమె ఆమెను అడిగింది, "నీ వయస్సు ఎంత?" నేను సాహితీ వైపు చూసాను, ఆమె “17” అంది.

డాక్టర్ చెప్పాడు, "మీరు చాలా చిన్న వయస్సులో గర్భవతి, జాగ్రత్తగా ఉండండి."

ఆమె నన్ను "అత్యవసరం ఏమిటి" అని కూడా తిట్టింది. అది మామూలు పద్ధతి కాబట్టి ఆమె పెద్దగా మాట్లాడలేదు.

బయటికి వచ్చిన తర్వాత సాహితి చెప్పింది, "ఆమె నేను సంప్రదించిన డాక్టర్ కాదు."

నర్సు "ఏమిటి?"

సాహితీ పదే పదే చెప్పింది.

నర్సు, "అదెలా సాధ్యం, మీరు ఎవరితో సంప్రదించారు?"

ఆమె చెప్పింది, "ఒక పెద్ద మహిళ."

నర్సు గోడపై ఉన్న ఫోటోను చూపించి, "ఆమెనే మీరు సంప్రదించారా?" అని అడిగారు.

ఆమె దానిని చూసి, "అవును, అది ఆమెనే" అని చెప్పింది.

నర్సు చెప్పింది, "ఆమె చనిపోయి మూడేళ్ళైంది, క్లినిక్ బయట జీపు ఢీకొట్టింది. మీరు సందర్శించిన డాక్టర్ ఆమె కుమార్తె.

నేను సాహితిని కలిసినప్పటి నుండి, ఆమె మాకు షాక్‌తో షాక్ ఇస్తోంది. నేను ఆమెను మతిభ్రమించి ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాను.

"ఏం జరిగింది" అని స్నేహ అడిగింది మరియు నేను డాక్టర్ మాకు చెప్పినది మరియు బయట జరిగిన సంఘటనను నర్సుతో వివరించాను.

నేను, "నాకేమీ అర్థం కావడం లేదు. మిస్టరీ నవల చదువుతున్నట్లు అనిపించింది. నేను వెళ్లి మా తిరుగు ప్రయాణానికి టిక్కెట్లు బుక్ చేస్తాను. మేము తక్షణ రిజర్వేషన్ పొందలేకపోవచ్చు. "

తల్లి "ఆమె గురించి ఏమి చేస్తావు?" అని అడిగింది, సాహితిని సూచిస్తూ.

నేను, "మీరు మాకు చెప్పండి, ఏమి చేయాలో?"

ఆమె చెప్పింది, "ఆమెను మీతో తీసుకెళ్లడం మంచిది. మాకు ఇక్కడ అంత స్థలం లేదు. పైగా మీ అన్నయ్య మాతోనే ఉన్నాడు. మాతో ఉన్న ఆమెను చూస్తే పెళ్లి చేసుకోకుండానే గర్భం దాల్చాడని పుకార్లు మొదలెడతారు, పెళ్లి చేసుకున్నా ఇంకా పుకార్లు వస్తుంటాయి. ఆ శర్మ

భార్య వల్లే పుకార్లు మొదలవుతాయి. అతను ఆమెను పెళ్లి చేసుకోవాలని అనుకోను. అతను ఎవరినీ పెళ్లి చేసుకోవడానికి నిరాకరిస్తున్నాడు.

నేను, "సరే, నేను ఆమెను రామ కుటీర్‌లోని మా ఇంటికి తీసుకెళతాను, నేను వారికి ఒక విషయం చెబుతాను."

నేను టిక్కెట్లు బుక్ చేసుకోవడానికి VT స్టేషన్‌కి వెళ్లి రెండు వారాల ప్రయాణం తర్వాత మూడు టిక్కెట్లు తెచ్చాను. మన మతపరమైన మరియు వైద్యుల కార్యకలాపాలలో కనీసం మాకు ఇంట్లో కొంత సహాయం ఉంటుందని నేను అనుకున్నాను.

నేను స్నేహకు వివరించాను, "మనకు అక్కడ చదువుకున్న వ్యక్తులు ఎవరూ లేరు, ఆమె అతుల్‌ను చూసుకుంటుంది మరియు మేము మా పనిపై దృష్టి పెట్టవచ్చు."

ఆమె అంగీకరించింది మరియు అప్పటి నుండి అతుల్‌ను సాహితీకి చూసుకోవడానికి ఇచ్చింది. సాహితీ కూడా అతన్ని ప్రాక్టీస్‌గా చూసుకోవడానికి తీసుకెళ్లింది.

మేము వైజాగ్ వెళ్ళడానికి రైలులో కూర్చున్నాము, విజయవాడలో, శ్రీను మరియు ప్రదీప్ స్టేషన్‌లో మమ్మల్ని సందర్శించారు మరియు అతను నాకు కొన్ని పుస్తకాలు ఇచ్చాడు మరియు ఇవి మీకు ఇవ్వమని మా తాత నాకు చెప్పారు.

కొన్ని మతపరమైన పుస్తకాలు మరియు హోమియోపతి పుస్తకం ఉన్నాయి.

రోగులకు చికిత్స చేయడానికి ఇది ప్రత్యామ్నాయ మార్గం అని నేను అనుకున్నాను. మేము వీడ్కోలు చెప్పాము మరియు వారు వెళ్ళిపోయారు.

వైజాగ్ చేరుకుని, అక్కడి నుంచి బస్సు ఎక్కి రామ కుటీర్ చేరుకున్నాం. ఈ రోజుల్లో బస్సు మా ఊరి మీదుగా వెళుతుంది.

ఇప్పుడు సాహితి గురించి బాలయ్యకు తెలియజేయాలి. అతని దగ్గరకు వెళ్లేముందు కొంతసేపు ఆలోచించాను.

నేను అతని వద్దకు వెళ్లి ఏమి జరిగిందో అతనికి నిజాయితీగా వివరించాను. నేను మొత్తం సమయం అక్కడ ఉన్నానని అతనికి తెలుసు, అతను నన్ను అనుమానించడానికి కారణం లేదు.

మీరు ఆమెను మీతో ఉండనివ్వండి అని బాలయ్య అన్నారు.

నేను, “ఆమె ఇంట్లో కూడా సహాయం చేస్తుంది. అతుల్‌తో స్నేహ వేరే దేనికీ హాజరు కాలేదు.

అతను చెప్పాడు, “ఆమె అన్ని ఫంక్షన్‌లకు హాజరు కాలేదని నాకు ఫిర్యాదులు వస్తున్నాయి, వారు కోపంగా ఉన్నారు మరియు ఆమె ఇతరుల ఫంక్షన్‌లకు హాజరయ్యారని మరియు వారి ఫంక్షన్‌కు హాజరు కాలేదని ఫిర్యాదు చేశారు. మా పనిమనిషికి కూడా ఇంట్లో సహాయం చేయమని చెబుతాను.”

రామ కుటీర్‌లోని డబ్బు గురించి కాదు, మనం ఎవరినైనా సహాయం చేయమని అడిగితే, ఇతరులు దానికి అభ్యంతరం చెప్పవచ్చు, నేను వారిని సహాయం చేయమని ఎందుకు అడగలేదు? ఇది మన చిన్న గ్రామాల మనస్తత్వం. అందరికీ అందరికీ తెలుసు. నాతో విబేధించే

హక్కు తమకు ఉందని వారు భావిస్తున్నారు. ప్రస్తావనలో, వారు నన్ను బాపనయ్య అని పిలుస్తారు, అంటే అభ్యాస బ్రాహ్మణుడు. గౌరవం ఇవ్వడం వారి మార్గం.

అధ్యాయం 2

స్నేహ

మేము రామ కుటీర్‌కి తిరిగి వచ్చిన రెండు రోజుల తర్వాత సాయంత్రం అయింది. ఈ అమ్మాయి ఎవరో చూడడానికి ఇరుగుపొరుగు మహిళలు మా ఇంటికి వచ్చారు.

వారు ఆమెను ప్రశ్నలు అడగడం ప్రారంభించారు, కానీ ఆమె వాటిని అర్థం చేసుకోలేనందున ఆమె వాటికి సమాధానం ఇవ్వలేకపోయింది.

ఆమె నా వైపు చూసింది, నేను పాత్రలు శుభ్రం చేసే పనిలో ఉన్నాను. వాళ్ళని వదిలేసి వెళ్ళి వాళ్ళతో కూర్చోవలసి వచ్చింది.

కాబట్టి ఒక మహిళ వాటిని శుభ్రం చేయడానికి సింక్ వద్దకు వెళ్లి అక్కడ నుండి విన్నది.

వారు తెలుగులో అడుగుతున్నారు మరియు నేను వాటిని నా పగిలిన హిందీతో అనువదించాను.

ఒక మహిళ, "ఆమె ఎలా గర్భవతి అయింది?"

ఆమె ఇప్పటికే తన కథను చెప్పింది, కాబట్టి నేను వారికి వివరించాను. వాళ్లలో ఒకడు, “నిజంగా కుమార్ అయితే నిన్ను రూమ్‌కి తీసుకెళ్లాడా?” అని అడిగాడు.

ఆమె, “అవును, నేను కుమార్‌ని ఎందుకు గుర్తించలేను? కానీ అతను అలా కాదు, అతనికి సరైన మీసాలు కూడా లేవు.

అప్పుడు ఎవరో అడిగారు, "ఇది ఏ సంవత్సరం?" ఆమె చెప్పింది, "1982."

మనలో ఎవరూ ఆమెను అలా అడగాలని ఎందుకు అనుకోలేదు అని నేను అనుకున్నాను. ఎవరో చెప్పారు, "మీరు ఇప్పటికీ 1982లో ఉన్నారు, ఇది 1984."

సాహితీ "అదెలా సాధ్యం" అన్నారు.

ఇది ఎలా సాధ్యం అని ఆలోచించడం మొదలుపెట్టాను. క్లినిక్‌లో ఏం జరిగిందో చెప్పమని ఆమెను అడిగారు.

ఆమె వారితో చెప్పింది, "నేను డాక్టర్‌తో చెక్ చేయడానికి వెళ్ళాను, నేను మూడు నెలల గర్భవతిని అని డాక్టర్ నాకు తెలియజేశాడు. అప్పుడు నేను గర్భవతి అని మా తల్లిదండ్రులు చెబితే ఏమి చెబుతారో అని ఆలోచిస్తున్నాను. అప్పుడు నేను అన్యమనస్కంగా రోడ్డు మీద నడుస్తున్నాను. ఒక జీపు వేగంగా వచ్చి నా మీదకు వస్తోంది. మళ్లీ నా కుమార్‌ని చూడలేనని అనుకున్నాను. అప్పుడు నేను రైల్వే స్టేషన్ ప్లాట్‌ఫారమ్‌పై నిలబడి ఉన్నాను మరియు కుమార్ నన్ను సురక్షితంగా లాగాడు.

ఆమె తెలుగులో ఏం మాట్లాడిందో వారికి వివరించాను. ఒకరికొకరు గుసగుసలాడుకోవడం మొదలుపెట్టి, లేచి ఆమెకు నమస్తే ఇచ్చి వెళ్లిపోయారు. దీనిపై ఎలాంటి పుకార్లు పుట్టిస్తారోనని భయపడ్డాను. కుమార్ ఇంటికి వచ్చినప్పుడు నేను ఏమి జరిగిందో వివరించాను. అంతా దేవుడి కోరిక అని చెప్పి రాత్రి భోజనం చేయడం మొదలుపెట్టాడు.

కుమార్

గ్రామ మహిళలు సందర్శించినప్పుడు ఏమి జరిగిందో స్నేహ చెప్పడంతో నేను ఆందోళన చెందాను. దాని అర్థం ఏమిటి?

ఆమె 1981లో గర్భం దాల్చింది, 1984లో ఆమె మా ముందు ఉంది. మేము డాక్టర్‌ని సందర్శించినప్పుడు, నర్సు చెప్పింది, డాక్టర్ 1982లో ప్రమాదంలో చనిపోయాడని, ప్రస్తుత డాక్టర్ తన కుమార్తె అని చెప్పారు. దేవుడు ఆమెను రక్షించి, బదులుగా వైద్యుడిని తీసుకున్నాడా? పేషెంట్ల బాగోగులు చూసే బదులు డాక్టర్ బయట ఏం చేస్తున్నాడు? మేము బొంబాయిలో ఉన్నప్పుడు చూసిన సైన్స్ ఫిక్షన్ సినిమాలా ఉంది. వారు కారులో సమయానుకూలంగా ప్రయాణిస్తారు మరియు వారికి దారితీసే సంఘటనలను మార్చడానికి ప్రయత్నిస్తారు. సినిమా పేరు నాకు గుర్తు లేదు. బహుశా సాహితి పిల్లలు లేదా మన భవిష్యత్తు నుండి మనవరాళ్ళు ఆమెను రక్షించడానికి అలా చేసి ఉండవచ్చు మరియు వారు ఈ ప్రపంచంలో ఉనికిలో ఉంటారు. కానీ నేను ఎప్పుడూ ఆమెతో కలిసి ఉన్నట్లు గుర్తు లేదు, కాబట్టి ఆమె నా పేరు ఎందుకు తీసుకుంటోంది? బహుశా నాలా కనిపించే ఎవరైనా ఆమెను గర్భం దాల్చడానికి భవిష్యత్తు నుండి వచ్చారా? ఇదంతా చాలా గందరగోళంగా ఉంది. ఇదంతా భవిష్యత్తు తరానికి సంబంధించిన ప్రణాళికా?

ఇలా ఆలోచిస్తూ నిద్రలోకి జారుకున్నాను. నేను ఒక కుదుపుతో లేచి, నేను కలలుగన్న దాని గురించి ఆలోచించాను. నేను సాహితి, సూరి మరియు ఒక పొట్టి వ్యక్తితో కలిసి మేము వకోలా చుట్టూ తిరిగాము మరియు మేము వెళ్లి పాత విమానాశ్రయం సమీపంలోని మా కాలనీ వెనుక నేలపై కూర్చున్నాము. తర్వాత మేము సాహితిని ఆమె ఇంట్లో వదిలిపెట్టాము. పొట్టి వ్యక్తి నా దగ్గరకు వచ్చి నాకు ఒక కీ ఇచ్చాడు,

మేము ఆమె ఇంటికి వెళ్ళాము మరియు ఆమె మాతో పాటు వచ్చి ఒక ఇంటికి వెళ్లి తలుపు తెరిచి ఒక ఫ్లాట్‌లోకి ప్రవేశించింది, అప్పుడు నేను కుదుపుతో మేల్కొన్నాను.

నా కల ఏమి జరిగిందో నాకు గుర్తు చేస్తుందా లేదా 1981లో నా కలలో నేను అదంతా చేశానా?

నేను బాత్రూమ్‌కి వెళ్లి మూత్ర విసర్జన చేయబోతున్నాను, అక్కడ నాకు కొద్దిగా తడిగా అనిపించింది, నా కలలో అలా జరిగిందా? అది ఎలా సాధ్యం? అంటే సాహితీ నా బిడ్డతో గర్భవతిగా ఉందా?

స్నానం చేసి రోజూ పూజ చేయడానికి గుడికి వెళ్లాను. నూనె దీపం వెలిగించి ప్రసాదం కోసం వచ్చాను. స్నేహ లేవలేదు, రోజూ కంటే ముందుగా లేచేది నేనే.

కొంచెం అన్నం పొయ్యిమీద పెట్టి అన్నం ఉడికిపోగానే బెల్లం, పాలు, నెయ్యి వేసి, తీసి స్టీలు పెట్టెలో పెట్టి గుడికి తీసుకెళ్ళాను.

భగవంతుడు ప్రసాదం ఇచ్చి ప్రసాదం తీసుకుని ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాను.

రోజూ నేను దానిని క్లినిక్‌కి తీసుకెళ్తాను, ఈ రోజు నేను పొద్దున్నే ఉన్నాను, ఇంటికి తీసుకెళ్లాను. సాహితీ స్నానం చేసి బట్టలు వేసుకుని రావడం చూసి, ఆమెకు కొంత ప్రసాదం ఇచ్చి సాధారణ పద్ధతిలో బిడ్డ పుట్టమని ఆశీర్వదించాను.

ఆమె నాకు నమస్తే ఇచ్చింది. నేను వెళ్లి ప్రసాదం వంటింట్లో పెట్టాను.

స్నేహ దగ్గరకు వచ్చి, “ప్రసాదం తయారుచేయడం అత్యవసరం, నేను చేసి ఉంటాను” అని అడిగింది.

నేను, "నేను త్వరగా లేచాను, కాబట్టి నేను దానిని సిద్ధం చేసాను. స్నానం చేసి ప్రసాదం తీసుకో."

తాతయ్య ఇచ్చిన పుస్తకం చదువుకుంటూ వచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్నాను. స్నేహ నాకు అల్పాహారం తెచ్చినప్పుడు, నేను దానిని తినేసి క్లినిక్‌లో కూర్చోవడానికి వెళ్ళాను.

రోజూ కంటే ఎక్కువ మంది క్లినిక్ వద్ద వేచి ఉన్నారు. వారికి నా టైమింగ్ తెలుసు, ఈ రోజు నేను నా రోజువారీ సమయం కంటే ముందుగానే వచ్చాను. వారు నా కోసం ఇన్ని సంఖ్యలో ఎందుకు వేచి ఉన్నారు? చాలా మంది వచ్చి నమస్తే చేసి ప్రసాదం తీసుకుని వెళ్లిపోయారు.

నా దగ్గరకు రాకముందే వాళ్లంతా స్నానం చేసినట్టుంది. శనివారం నాటి సాధన, ఈరోజు చేస్తున్నారు. ఈ వ్యక్తులతో ఏమి జరిగింది, నేను బొంబాయిలో ఉన్న సమయంలో వారు నన్ను కోల్పోయారా?

రొటీన్‌గా నేను ప్రసాదం ఇస్తున్నాను మరియు వారు తమ పనిని కొనసాగించారు.

అంతలో లోపలి నుంచి బాలయ్య వచ్చాడు. నేను లేచి ఆయనకు నమస్తే చెప్పి ప్రసాదం ఇచ్చాను. తిరిగి నమస్తే చేసి కూర్చోమని చెప్పాడు.

అతను రోజువారీ కంటే తన విధానంలో మరింత నిజాయితీగా కనిపించాడు. ఇంతమంది నాతో ఎందుకు అలా ప్రవర్తిస్తున్నారు?

ఇప్పుడు జనం నన్ను పలకరిస్తున్నారు, ప్రసాదం తీసుకుని వెళ్ళిపోయే ముందు బాలయ్యకు నమస్కరిస్తారు. వాళ్ల తీరుతో బాలయ్యకు కోపం వస్తుందని, రోజూ ముందుగా పలకరించి ఆ తర్వాత నమస్కరిస్తారని

అనుకున్నాను. కానీ అతను వాటిని పట్టించుకున్నట్లు కనిపించలేదు. ఒక వ్యక్తి మొదట పలకరించడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు, అతను అతన్ని ఆపివేసి, మొదట మీరు డాక్టర్‌ని పలకరించండి. ప్రోటోకాల్‌లను తీవ్రంగా పరిగణించే వ్యక్తి ప్రోటోకాల్‌ను మార్చడం నాకు వింతగా అనిపిస్తుంది.

ఈరోజు పేషెంట్లు లేరు, అందరూ నా దగ్గరకు ప్రసాదం కోసం వచ్చారు. ప్రసాదం పూర్తయిన తర్వాత నేను ప్రసాదానికి బ్యాకప్‌గా షుగర్ చిప్స్ ఉంచాను మరియు నేను వాటిని పంపిణీ చేయడం ప్రారంభించాను. ఇప్పటికీ చుట్టుపక్కల గ్రామాల నుంచి కూడా జనం వస్తున్నారని తెలుస్తోంది. పండగే కదా అనుకుని పంచాంగం చూసాను, ఆ రోజు పండగ లేదు, దానికి బదులు సంబరాలకు చెడ్డ రోజు.

షుగర్ చిప్స్ అయిపోగానే ప్రసాదం ఎక్కువ తీసుకుంటాను అని చెప్పి దగ్గర్లోని షాప్ కి వెళ్ళాను. అతను చెప్పాడు, "నేను నిన్ననే అన్ని చక్కెర చిప్స్ ఇచ్చాను; మీరు వాటన్నింటినీ పూర్తి చేశారా?"

నేను అతనిని కొంచెం పఫ్డ్ రైస్, పంచదార అడిగాను మరియు వాటిని బ్యాగ్‌లో కలుపుకొని క్లినిక్‌కి తీసుకువచ్చాను. నేను వాటిని ఒక పాత్రలో ఉంచి ప్రార్థన చేసి పంపిణీ కొనసాగించాను.

స్నేహ దగ్గరకు రాగానే డిస్ట్రిబ్యూషన్ అందజేసి, డిస్ట్రిబ్యూషన్ అంతా చేసి అలసిపోయి బెడ్‌పై పడుకుని ఇంటికి వెళ్లాను. అప్పుడు సాహితీ వచ్చి నాకు టీ కప్పు ఇచ్చింది.

నేను ఆమెను నా ముందు కుర్చీలో కూర్చోమని చెప్పాను. నేను ఆమెకు సారీ చెప్పి క్షమించమని అడిగాను.

నేను “మా మధ్య ఏం జరిగిందో నాకు గుర్తులేదు. ఇప్పుడు మీరు మా కుటుంబంలో సభ్యుడు, మీ కొడుకు లేదా కుమార్తె నా కొడుకు లేదా కుమార్తె. నేను వారిని ఒకరిలా చూసుకుంటానని మీకు మాట ఇస్తున్నాను.”

****

నేను సాహితీదేవిని నిశ్చయమైన మరణం నుండి ఎంపిక చేశానని, దానికి బదులుగా ఆమెకు డాక్టర్ జీవితాన్ని ఇచ్చానని వారు పుకారు పుట్టించారని నెమ్మదిగా నాకు తెలిసింది. ప్రమాదం జరిగిన సమయంలో నేను ఆమె వద్దకు వెళ్లి నా పేరు చెప్పి మా వద్దకు తీసుకొచ్చినట్లు నేను ఆమెను పట్టుకుని రైలు నుంచి లాగిన తీరును వివరించారు.

కొంతమంది నన్ను తమ గ్రామ దేవుడైన రాముడితో పోల్చే స్థాయికి వెళ్లారు. రాముడు అడవి నుండి తిరిగి వచ్చే సమయంలో అగ్ని జ్వాలల నుండి సీతను తీసుకువచ్చినట్లు. నేను చెప్పే కథలనే వాళ్లు నాకు వ్యతిరేకంగా వాడుకున్నారు.

స్నేహ ప్రసాదం పంచడం ప్రారంభించినప్పుడు, లైన్లు సన్నగా మరియు ప్రజలు గేటు నుండి తిరిగి వస్తున్నారు.

స్నేహ వచ్చి, “ఊరిలో ఏం మాట్లాడుతున్నారు?” అని అడిగింది.

"ఏం విన్నావు" అని అడిగాను.

ఆమె బదులిస్తూ, "వారు నిన్న జరిగిన దానిని వక్రీకరించారు, వారు మీ గురించి చెడు కథలు చెబుతారని నేను అనుకున్నాను, బదులుగా, వారు మిమ్మల్ని దేవునితో సమానం చేసారు."

“అంతా భగవంతుడి కోరిక” అన్నాను.

మధ్యాహ్న భోజనం తరువాత, నేను కొద్దిసేపు విశ్రాంతి తీసుకున్నాను మరియు టీ తాగిన తర్వాత నేను క్లినిక్‌కి వెళ్ళాను. నేను నా కుర్చీలో కూర్చున్నాను, కొంతమంది బాలయ్య కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు, వారు లేచి నన్ను అభినందించి కూర్చున్నారు.

"అంతా భగవంతుడి కోరిక" అన్నాను. నేను ప్రజల కోసం నా తాజా నినాదాన్ని చేసాను.

బాలయ్య లోపలి నుండి రాగానే నేను పలకరించడానికి లేచాను, అతను నన్ను ఆపి పలకరించి కూర్చోమని చెప్పి తన కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

నేను వారి మాటలు అన్యమనస్కంగానే విన్నాను, బాలయ్య నన్ను ఏదో అడిగితే నేను వెంటనే సమాధానం చెప్పలేదు, "అతను ధ్యానంలో ఉన్నాడు, రేపు వచ్చి వారిని పంపండి" అని చెప్పాడు.

ఆ రోజు నుంచి నన్ను అందరిలా బాపనయ్య అని పిలవకుండా స్వామి అని పిలవడం మొదలుపెట్టాడు. మెల్లగా ఇతరులు నన్ను స్వామి అని పిలవడం ప్రారంభించారు.

ఆ తర్వాత ఒకరోజు జమీందార్ పురుషోత్తం గారు నన్ను వైజాగ్ రమ్మని పిలిచారు.

అక్కడ నీకు తోడుగా ఉంటాను అని బాలయ్య అన్నారు.

పురుషోత్తం మమ్మల్ని అక్కడికి తీసుకురావడానికి తన జీపు పంపడంతో, మేము జీపులో అక్కడికి వెళ్లాము.

నాకు కుర్చీ ఇచ్చి కూర్చోమన్నారు. చివరిసారిగా నేను నిలబడి ఉండగా అతను నాతో మాట్లాడటం గుర్తుకు వచ్చింది. బాలయ్యకు మరో కుర్చీ చూపించి కూర్చున్నారు.

నేను అడిగాను, "నేను మీ కోసం ఏమి చేయగలను?"

పురుషోత్తం బాలయ్యను ఉద్దేశించి, "నాకు పిల్లలు లేరని మీకు తెలుసు, నేను కొడుకును కనాలని ఎదురుచూస్తూ ఒక అమ్మాయిని ఉంచాను, కాని ఆమె నాకు పిల్లలను ఇవ్వదు" అని అన్నారు.

నేను “మీ ఇంట్లో ఉంచుకున్న అమ్మాయి ఎవరు?” అని అడిగాను.

ఆమెను తీసుకురావడానికి పురుషోత్తం ఒక పనిమనిషిని పంపాడు. నా ఆశ్చర్యానికి అది నిమిషా.

నిమిషా వచ్చి నమస్తే అంటూ పలకరించింది. నేను ఆమెకు సమీప భవిష్యత్తులో కొడుకును పొందాలని దీవించాను.

నేను కళ్ళు మూసుకుని అనుకున్నాను, వాడు ఆమెను విజయవాడలో ఉంచితే, వాడు ఎక్కడ ఉంటాడు? నేను అతనికి సలహా ఇచ్చే ముందు ఇవన్నీ తెలుసుకోవాలి.

“ఆమెను విజయవాడలో ఉంచుతున్నారా?” అని నేను అడిగాను, అతను “అవును” అని బదులిచ్చాడు.

నేను అడిగాను, "అప్పుడు మీరు ఎక్కడ ఉంటున్నారు?"

నేను కూడా విజయవాడలోనే ఉంటున్నాను కానీ నా భార్యతో కలిసి వేరే ఇంట్లో ఉంటున్నాను అని పురుషోత్తం చెప్పాడు.

నేను కళ్ళు మూసుకుని, అతను విజయవాడలో ఉంటాడని అనుకున్నాను, కానీ అతను ఆమెను కలవడానికి చాలా అరుదుగా వచ్చాడు. నేను అతనిని ఆమె ఇంట్లో ఎప్పుడూ చూడలేదు. నేను రాత్రిపూట అక్కడికి వెళ్ళినప్పుడు కూడా అతను అక్కడ లేడు. కాబట్టి ఆమెతో పడుకోకుండా అతను ఆమెతో పిల్లలను పొందాలని ఎలా ఆశించాడు? ఆమెకు ఇప్పుడు 25 సంవత్సరాలు ఉండాలి. పిల్లలను ఇవ్వడం ఆమె జీవితంలో ప్రధానమైనది.

నేను చుట్టూ చూసి, “నేను ఆమెతో ఏకాంతంగా మాట్లాడాలనుకుంటున్నాను. నేను ఆమె కుండలిని కనుగొనాలి, నేను ఎక్కడ కూర్చోగలను?

పురుషోత్తం మా ఇద్దరినీ తన గదిలోకి తీసుకెళ్లమని పనిమనిషికి చెప్పాడు.

నేను ఊపిరి పీల్చుకుంటూ ఆమెతో వెళ్ళాను. వారి ప్రయోజనం కోసం నేను ఏదో మంత్రం చదువుతున్నట్లు అనిపించింది.

నేను తలుపు వేసి ఆమె ముందు కూర్చున్నాను.

నేను ఆమెను “ఎలా ఉన్నావు?” అని అడిగాను.

నిమిషా, "నేను బాగానే ఉన్నాను, ఈ డ్రెస్సింగ్ ఏమిటి?"

నేను చెప్పాను, “నేను ఇప్పుడు గ్రామ పండిట్, పూజారి, పురోహిత్, ప్రతిదానికీ మతం. ముందుగా నీ సమస్య చెప్పు. గర్భం రాకుండా ఉండేందుకు ఏదైనా మందులు వాడుతున్నావా?”

నిమిషా అడిగింది, "నేను ఎందుకు అలా చేస్తాను, నేను అతనికి ఒక కొడుకును ఇవ్వాలనుకుంటున్నాను మరియు అతని వెనుక చూడాలనుకుంటున్నాను."

నేను అడిగాను, "అప్పుడు అతని సమస్య ఏమిటి?"

నిమిషా మాట్లాడుతూ, "అతను అవసరమైనంత వరకు నన్ను సందర్శించడు."

నేను అడిగాను, "అదొక్కటే సమస్య?"

నిమిషా మాట్లాడుతూ, "నాకు తెలిసినంత వరకు, ప్రస్తుత సమస్య అదే."

ఈ సమస్యకు నేను హోమియోపతిని ఉపయోగించాలని అనుకున్నాను. నేను దగ్గరలో హోమియోపతి మెడికల్ షాప్ చూశాను.

నేను బయటకు వచ్చి, నేను తిరిగి వస్తానని చెప్పి, ఆ దుకాణానికి వెళ్లి కొన్ని మందులు మరియు కొన్ని ఖాళీ మాత్రలు తెచ్చాను. ఈ ఔషధం ఒకటి లేదా రెండు చుక్కల ద్రవ ఔషధంతో కలిపిన మాత్రలతో తయారు చేయబడింది. వాళ్ల ఇంటికి తీసుకొచ్చాను.

నేలపై కూర్చొని మాత్రల మీద మందు కలిపి కొంతసేపు ప్రార్థించి అతనికి ఇచ్చాను.

నేను, “ఇది మొదటి స్థాయి చికిత్స. మీరు ఆమెతో నిద్రించడానికి అరగంట ముందు ఈ ఔషధాన్ని తీసుకోండి. ఈ ట్రీట్‌మెంట్ మూడు నెలల పాటు కొనసాగుతుంది, ఇది ఆమె పీరియడ్ అయితే తప్ప మీరు ఒక రోజు మిస్ చేయకూడదు. ఐదు నెలల తర్వాత చూద్దాం. అప్పటికి ఆమె గర్భవతి కాకపోతే మేము పుత్ర కామేస్తి యజ్ఞం చేస్తాము.

దశరథుడు చేసిన యజ్ఞం కాదా అని బాలయ్య ప్రశ్నించారు.

నేను, “అవును, పిల్లల్ని కనడానికి ఇదే చివరి ప్రయత్నం. ఇది చాలా కష్టమైన మరియు అత్యంత పవిత్రమైన పని.

పురుషోత్తం బాలయ్య వైపు చూశాడు.

బాలయ్య అతని చూపులను అర్థం చేసుకుని, “ఇప్పుడేం చేయలేకపోతున్నావు స్వామీ?” అని అడిగాడు.

నేను “మా ఇంట్లో ఇది పుణ్యకాలం కాదు. మా ఇంట్లో ఏడు నెలల గర్భవతి అయిన ఒక మహిళ ఉంది. నేను ఇప్పుడు ఈ యజ్ఞం చేయలేను. అందుకే ఐదు నెలలు అడిగాను. ఈ సమయానికి నేను అతని శరీరాన్ని యజ్ఞానికి తగినట్లుగా చేస్తాను. ఈ యజ్ఞం చేసినందుకు నా భార్యకు కూడా దూరంగా ఉండాల్సి వచ్చింది. అప్పుడు నేను ఆ అమ్మాయిని పూజ గదిలో ఉంచి, దుర్గాదేవిని ఆవాహన చేసుకోవడానికి ఆమెకు రోజూ పూజ చేయవలసి వచ్చింది. ఆ తర్వాత యజ్ఞం పూర్తయ్యే వరకు 24 గంటల పాటు ఇంటి బయట మంటలు మండుతూ ఉండాలి. కొన్ని వస్తువులను నిల్వ చేయడానికి నాకు ఫ్రిజ్ అవసరం. యజ్ఞం ప్రారంభానికి ముందు నేను వ్యక్తిగతంగా నా అవసరాలు చెబుతాను.

పురుషోత్తం అడిగాడు, “యజ్ఞం సమయంలో నేను ఉండాల్సిన అవసరం ఉందా? నేను నా వ్యాపారాల నుండి ఎక్కువ కాలం ఉండలేను.”

నేను, “మనం యజ్ఞం ప్రారంభించినప్పుడు నేను మీకు సూచనలు ఇస్తాను. దానికి పట్టే సమయం గురించి మీరు చింతించాల్సిన అవసరం లేదు. మీ ఉనికి లేకుండా నేను నిర్వహించగలను మరియు నేను

ప్రత్యామ్నాయ ఏర్పాట్లు చేస్తాను. నువ్వు ఈ మందులు వేసుకుని నేను చెప్పినట్టు చెయ్యి, ఐదు నెలల తర్వాత చూద్దాం” అన్నాడు.

పురుషోత్తం, "అతను ఈ విషయాలను అనుసరిస్తాడు" మరియు మమ్మల్ని మా ఇంటి వద్ద డ్రాప్ చేయమని అతని డ్రైవర్‌ని అడిగాడు.

దారిలో డ్రైవరు మా మాటలు వింటాడు అనే భయంతో బాలయ్య ఏమీ చర్చించలేదు.

డ్రైవరు దింపి వెళ్ళిపోయాక బాలయ్య నన్ను ఇంట్లోకి పిలిచి “యజ్ఞం చేయడం సాధ్యమా?” అని అడిగాడు.

నేను ఈ యజ్ఞాన్ని అనేక మూలాల నుండి అధ్యయనం చేసాను. దశరథుని స్థాయిలో చేయలేము, కాని చిన్న స్థాయిలో చేయగలము, ఆ యజ్ఞం యొక్క అవసరాలు ఏమిటో నాకు తెలుసు. యజ్ఞం పూర్తి చేసి ఆమె పిల్లలను కంటుందని నాకు నమ్మకం ఉంది. ఆమె యజ్ఞానికి అనువైన వయస్సులో ఉంది. 35 ఏళ్లు పైబడిన స్త్రీకి యజ్ఞం చేయడం కష్టం. రామాయణం ప్రకారం, దశరథుడు దానిని నిర్వహించినప్పుడు వయస్సు దాటిపోయింది. అయితే ఆ రోజుల్లో 100 ఏళ్లు దాటి జీవించేవారు, ఈ రోజుల్లో 60 ఏళ్లు దాటితే అద్భుతం. కాబట్టి, దాని ఆధారంగా నేను 35 క్రింద చెబుతున్నాను. అవసరాలు ఏమిటంటే నేను నన్ను ఒంటరిగా ఉంచుకోగలగాలి, మరియు నేను మొత్తం సమయం ధ్యానం చేయాలి. నా దగ్గర నా భార్య కూడా ఉండదు. పూజ విఫలమయ్యే ఆమెను నేను ముట్టుకోలేను. అమ్మాయిని దేవిలా భావించి, ఆమెను పీఠంపై కూర్చోబెట్టి, దేవిని తనలోనికి ఆవాహన చేసుకోవడానికి పూజించాలి. ప్రజలు శుక్రవారాల్లో మాత్రమే ఆమెను పూజించవచ్చు. ఇతర రోజుల్లో ఎవరూ ఆమెపై దృష్టి పెట్టకూడదు.

ఎవరైనా ఇంటి చుట్టూ పని చేయగలిగితే, వారు కూడా నేను అనుసరిస్తున్న ఆచారాలను ఖచ్చితంగా పాటించాలి. వారు 'ఓం' తప్ప మరేమీ మాట్లాడలేరు. సంకేత భాష ద్వారా మాత్రమే ఏదైనా అడగవచ్చు. ఎవరైనా ఏదైనా ఇవ్వడానికి వస్తే బయట మాత్రమే ఉంచాలి.

బాలయ్య మాట్లాడుతూ - "ఇది చాలా కఠినమైన కర్మలా అనిపిస్తుంది."

నేను, “అది నిజమే, రాముని వంటి పుత్రుడిని పొందేందుకు, దశరథుడు దానిని చేసాడు. కొడుకు పుడితే రాముడు లేదా కృష్ణుడు, కూతురు పుడితే ఆమె సీత లేదా పార్వతిలా ఉంటుంది. ఈ విషయంలో ఏదైనా నిర్ణయం తీసుకోవడానికి మాకు మరో ఐదు నెలల సమయం ఉంది.

నేను ఇంటికి వెళ్ళాను మరియు సాహితీ నాకు ఒక కప్పు నీళ్ళు ఇవ్వడానికి వచ్చింది. కాళ్లు కడుక్కుని ఇంట్లోకి ప్రవేశించాను. ఆమె కడుపు ప్రముఖంగా ఉంది మరియు ఆమె నెమ్మదిగా నడుస్తోంది.

నేను ఆమెను "ఎందుకు విశ్రాంతి తీసుకోకూడదు?" అని అడిగాను.

సాహితి, "ఇదేం ఇబ్బంది లేదు, నేను మీకు డిన్నర్ అందిస్తాను."

నేను ఒక కుర్చీలో కూర్చున్నాను మరియు ఆమె మరొక కుర్చీలో కూర్చుని నాకు రాత్రి భోజనం అందించింది.

నేను అడిగాను, "మీరు మీ డిన్నర్ చేసారా?"

సాహితీ "ఒక గంట వెనక్కి" చెప్పింది.

డిన్నర్ అయ్యాక స్టెతస్కోప్ తీసుకుని ఆమె పొట్ట చెక్ చేసాను. అంతా మామూలుగా అనిపిస్తుంది.

నేను తల వూపి “స్నేహ ఎక్కడ ఉంది?” అని అడిగాను.

సాహితీ మాట్లాడుతూ, "వారు ఆమెను ఏదో ఒక ఫంక్షన్‌కి తీసుకువెళ్లారు."

నేను నా తల నిమురుతూ "వెళ్ళి కాస్త రెస్ట్ తీసుకో" అని చెప్పాను.

సాహితీ మంచం మీద పడుకుంది, నేను వెళ్లి ఆమె నుదుటిపై చేయి వేసి మంత్రం చదివి, “శాంతిగా పడుకో” అన్నాను.

సాహితీ కళ్ళు మూసుకుంది, నేను బయటకి వచ్చి తలుపు వేసేశాను.

నేను వెళ్లి వరండాలో స్నేహ తిరిగి వస్తుందని ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నాను.

స్నేహ మొహం మీద పసుపు, నుదుటి మీద పెద్ద ఎర్రటి బిందెలో తిరిగి వచ్చింది. నేను ఆమెను చూసి నవ్వాను.

“ఏమైంది?” అని అడిగింది స్నేహ.

నేను, "జమీందార్ కొడుకు గురించి ఆందోళన చెందాడు."

"నువ్వేం చెప్పావు?" అని అడిగింది స్నేహ.

"పిల్లలను పొందాలంటే వ్యాయామం చేయాలి" అని నేను అన్నాను.

“ఏం చెప్పాడు?” అని అడిగింది స్నేహ.

నేను బదులిచ్చాను, "అతను నా సలహాను పాటిస్తానని చెప్పాడు."

నేను అడిగాను, "మీరు మీ డిన్నర్ చేసారా?"

ఈ ఫంక్షన్‌లో డిన్నర్ కూడా ఉంటుంది’’ అని స్నేహ అన్నారు.

"వెళ్ళి మొహం కడుక్కో" అన్నాను.

స్నేహ లోపలికి వెళ్ళింది, నేను డోర్ మూసి బోల్ట్ వేసి వెళ్లి బెడ్ మీద పడుకున్నాను.

స్నేహ వచ్చి నా పక్కనే మంచం మీద పడుకుని, నా ఛాతీ మీద చెయ్యి వేసి, “అతనితో అసలు ఏం చెప్పావు?” అని అడిగింది.

నేను ఇలా అన్నాను, “నా మొదటి సలహా భిన్నమైన వ్యాయామం. అప్పుడు నేను అతనికి ఐదు నెలల సమయం ఇచ్చాను, ఆమె గర్భవతి కాకపోతే, నేను అతనికి మరొక ప్రత్యామ్నాయాన్ని అందించాను.

“ఏంటిది?” అని అడిగింది స్నేహ.

“పుత్ర కామేస్తి యజ్ఞం” అన్నాను.

స్నేహ “నువ్వు ప్రదర్శించగలవా?” అని అడిగింది.

నేను బదులిచ్చాను, "ఇది చేయవచ్చని నేను వారికి చెప్పాను, కానీ కొంచెం గమ్మత్తైనది."

స్నేహ “అతను వెంటనే యజ్ఞానికి వెళ్ళమని అడగలేదా?” అని అడిగింది.

"అతను సూచించాడు", నేను చెప్పాను, "మా ఇంట్లో ఒక గర్భవతి ఉన్నందున నేను ఇప్పుడు చేయలేను. అందుకే ఆమెకు ప్రసవించడానికి ఐదు నెలలు కావాలి, అప్పుడు నేను చేయగలను. అతనికి అతనితో

సమస్య లేకపోతే, అతను ఆమెను గర్భవతిని చేయగలగాలి, లేకుంటే మనం ప్రత్యామ్నాయం గురించి ఆలోచించాలి.

నిద్రలోకి జారిపోయి కుదుపుతో లేచాను. చుట్టూ ఏమీ లేదు మరియు నేను తిరిగి నిద్రపోయాను.

లేచి స్నానం చేసి గుడికి వెళ్లి పూజ చేసి ప్రసాదం కోసం ఇంటికి వచ్చాను.

స్నేహ ప్రసాదం సిద్ధం చేస్తోంది, నేను ఈజీ చైర్‌లో కూర్చుని నిద్రలో నాకు వచ్చిన కుదుపు గురించి ఆలోచించాను. ఇది నాకు హెచ్చరికగా ఉందా?

స్నేహ ప్రసాదం పెట్టెతో వచ్చింది, నేను దానిని తీసుకొని ప్రసాదం ఇవ్వడానికి గుడికి వెళ్ళాను. నేను కర్మను పూర్తి చేసి, తిరిగి వచ్చి క్లినిక్‌లో కుర్చీలో కూర్చున్నాను. ఇప్పుడు భక్తుల రద్దీ తగ్గింది మరియు అప్పుడప్పుడు ఆశీర్వాదాలు లేదా సలహాల కోసం వచ్చే వ్యక్తులు మినహా రోగులు మాత్రమే క్లినిక్‌కి వస్తున్నారు. ఇప్పుడు ప్రజలు నన్ను స్వామి అని పిలుస్తున్నారు.

****

తర్వాతి మూడు నెలలు ఈ దినచర్యలో గడిపాను. ఇప్పుడు సాహితి పూర్తి కాలానికి చేరుకుంది మరియు ఆమె ఏ రోజున ప్రసవ వేదనకు గురవుతుందని భావిస్తున్నారు. నేను చోడవరం నుండి మంత్రసానిని సిద్ధంగా ఉండమని చెప్పాను, ఆమె ఎప్పుడైనా ప్రసవించవచ్చు.

సాహితికి నొప్పులు మొదలయ్యాక చోడవరం నుండి మంత్రసానిని తీసుకురావడానికి ఒక మనిషిని పంపాను. ఒక గంట తర్వాత ఆమె వచ్చి లోపలికి వెళ్లి తలుపు వేసుకుంది. స్నేహ గదిలోకి వెళ్ళింది. ఒక గంట తర్వాత స్నేహ బయటకు వచ్చి సాహితికి ఆడపిల్ల పుట్టిందని

ప్రకటించింది. మరుసటి రోజు మిఠాయిలు పంచమని నేను అడిగాను, మహాలక్ష్మి మా ఇంట్లోకి ప్రవేశించిందని మేము ప్రకటించాము.

సాహితి స్నానం చేసిన 21వ రోజున, నేను మరియు స్నేహ ఆమె పేరు పెట్టడానికి కూర్చున్నాము.

నేను, “ఆమెకు లీనా అని పేరు పెట్టాలి” అన్నాను.

మేము ఆమెకు పేరు పెట్టాము మరియు నేను సాహితిని "ఆ బిడ్డను తన రెండు చేతులతో పట్టుకో" అని అడిగాను, మరియు ఆమె బిడ్డను పట్టుకోకముందే, సాహితి గాలిలో కనిపించకుండా పోయింది.

ఆమె కళ్ల ముందే కనిపించకుండా పోవడంతో అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు.

అందరూ “ఆమె ఎక్కడ ఉంది?” అని అడుగుతున్నారు.

నేను, "ఆమె ఎక్కడి నుండి వచ్చిందో దేవుడి ద్వారా తిరిగి వచ్చింది" అని అన్నాను.

ఇప్పుడు అందరూ నా కాళ్ళ మీద పడటం మొదలుపెట్టారు. నా కాళ్ల మీద పడవద్దని చెప్పి, ఎదురుగా ఉన్న దేవుడి ఫోటో చూపించాను. వారు ఒక వారం పాటు దీని గురించి చర్చించారు మరియు నెమ్మదిగా వార్తలు చనిపోయాయి.

****

ఇలాంటివి జరుగుతాయని ఊహించిన నాకు ఇది షాక్ కాదు.

ఇద్దరు పిల్లల బాగోగులు చూసుకోవాలి కాబట్టి స్నేహ మాట్లాడింది.

నేను ఆమెతో “ఈ అమ్మాయిని మీ బిడ్డగా మాత్రమే భావించండి. మీరు మీ బిడ్డను వేరొకరి సంరక్షణలో వదిలివేయవలసి వస్తే మీరు ఏమి ఆశించవచ్చు? శిశువుకు కూడా అలాగే చేయండి.

రెండు వారాల తర్వాత జమీందార్ మమ్మల్ని తీసుకురావడానికి తన జీప్‌ని పంపాడు. ఈసారి స్నేహను నాతో తీసుకెళ్లాను. మేము మా పనిమనిషి సంరక్షణలో శిశువులను విడిచిపెట్టాము మరియు ఆమెకు సహాయం చేయడానికి బాలయ్య తన పనిమనిషిని పంపాడు.

మేము ముగ్గురం అతని ఇంటికి వెళ్ళాము మరియు నేను స్నేహను నిమిషాలో ఉండమని పంపాను, అతనితో ఆమె అనుభవాల గురించి విచారించాను. మేము కూర్చున్నాము, మరియు అతను మాకు సీట్లు చూపించాడు.

అతని ఆరోగ్యం, తదితర విషయాల గురించి ఆరా తీశాను.

అప్పుడు అతను "సాహితీ గురించి?"

నేను, "ఆమె ఉన్న చోటికి దేవుడు ఆమెను వెనక్కి పంపాడు" అని అన్నాను.

"దేవుడు ఆమెను తన నివాసానికి తీసుకెళ్లాడా?" అని అడిగాడు.

నేను, “ఆమె ఎక్కడిదో దేవుడు నిర్ణయించి అక్కడికి పంపించాడు. అంతా దేవుడి కోరిక. సర్వం కృష్ణార్పణం. అంతా దేవుడిదే. భగవంతుడు సర్వశక్తిమంతుడు. భగవంతుడు సర్వాంతర్యామి.”

నేను గొణుగుతూ ఏదో చెప్పాను మరియు "నేను ఏమి చేయగలను?"

బాలయ్య ఏదో చెప్పబోయాడు. నేను చెయ్యి చూపిస్తూ అతన్ని ఆపి, “అతను తన మనసులో ఏముందో చెప్పనివ్వండి. అది అతని నుండి రావాలి. ఇది అతని కోరిక కావాలి, మీ నోటి నుండి అతని కోరిక కాదు. ”

బాలయ్యతో నేనెప్పుడూ అలా మాట్లాడకుండా మౌనం వహించాడు.

నేను, “మీ మనసులో ఏముందో నాకు తెలుసు, రండి మనం ఏకాంతంగా మాట్లాడుకుందాం.”

పురుషోత్తం నన్ను ఒక గదిలోకి తీసుకెళ్ళాడు, నేను డోర్ ఫ్రేము మీద తెల్లటి పొడి వేసి తలుపు వేసాను.

నేను, “నేను బయటి ప్రపంచానికి ఈ తలుపును మూసివేసాను. నీ కోరిక ఏమిటో నువ్వు చెప్పు."

పురుషోత్తం ఇలా అన్నాడు, “నేను మూడు నెలలుగా నీ మందు వాడాను, దాని వల్ల కొంత ఫలితం వస్తుందని ఎదురుచూశాను. ఇప్పుడు నేను మందు వాడటం మొదలుపెట్టి ఆరు నెలలైంది. ఇప్పటికీ ఫలితాలు లేవు. ”

నేను అడిగాను, "మీరు మధ్యలో ఒక్క రోజు కూడా మిస్ అవ్వలేదా?"

పురుషోత్తం “లేదు స్వామీ” అన్నాడు. నాకు స్వామి అనే పదం వాడడం అదే మొదటిసారి.

నేను “యజ్ఞం చేయాలనేది నీ ఇష్టమా?” అని అడిగాను.

పురుషోత్తం మాట్లాడుతూ, “ఇంకా వేరే ఆప్షన్‌లు లేవు.”

నేను, “అవును, పిల్లలకు ఈ యజ్ఞం చేయవచ్చని తెలిసినా, దశరథుడు చివరి ప్రయత్నంగా ఎందుకు చేసాడు?” అన్నాను.

పురుషోత్తం "నాకు తెలియదు" అన్నాడు.

యజ్ఞం నిర్వహించడం గురించి మరియు యజ్ఞం విజయవంతం కాకపోతే దాని దుష్ఫలితాల గురించి నేను అతనికి చెప్పాను.

అప్పుడు యజ్ఞం ఎలా నిర్వహించాలో ఆయనకు వివరించాను. “అమ్మాయిని మూడు నెలల పాటు ఐసోలేషన్‌లో ఉంచుతారు. మొదటి ఐదు రోజులు ఆమె శుద్ధి చేయబడుతుంది, ఒక రోజు పసుపు నీటితో, రెండవ రోజు నెయ్యితో, మూడవ రోజు తేనెతో, నాల్గవ రోజు పాలతో మరియు ఐదవ రోజు నీటితో. ఆమెను శుద్ధి చేసిన తర్వాత ఆమెను చెక్క పీఠంపై ఉంచి పగటిపూట పూజ చేస్తారు. రాత్రి వేళల్లో ఆమె పీరియడ్స్‌లో ఉన్నప్పుడు తప్ప ఒక్కో రోజు ఒక్కో దేవతను ఆమెపై ప్రార్థించాలి. ఏ దేవత ఫలితాలు ఇస్తుందో మనకు తెలియదు. అప్పుడు దేవతను ఆవాహన చేసినప్పుడు నేను ఆమె ముందు కొన్ని వస్తువులు ఉంచి తలుపు మూసేస్తాను. ఆ విషయాల గురించి ఒక్క నిమిషంలో చెబుతాను. ఆమె ఆ పనులను పూర్తి చేసినప్పుడు. ఆమె చల్లబరుస్తుంది మరియు ఆమె మీ సమర్పణను అంగీకరిస్తుంది. ఇప్పుడు సమస్య ఏమిటంటే, ఆమె చాలా హింసాత్మకంగా ఉంటుంది, ఆమె తన ముందు ఎవరినైనా చంపగలదు. లేదా ఆమె చాలా ప్రశాంతంగా మరియు చల్లగా ఉంటుంది, ఆమె మీకు మరొక జీవితాన్ని ఇవ్వవచ్చు. మీరు ఆమె ముందు కూర్చొని రిస్క్ తీసుకోకూడదని నాకు తెలుసు. కావున నేను యజ్ఞము ప్రారంభించినప్పటినుండి వేరొక స్త్రీని తాకకుండా ధర్మాత్ముడై ఉండవలెను. నేను నిరంతరం మంత్రాన్ని

జపిస్తూ ఉండాలి, కాబట్టి ఆమె నన్ను తాకదు, నన్ను ఒంటరిగా వదిలేయండి. కాబట్టి, ఈ ప్రక్రియ ఎంత కష్టమో మీకు అర్థమవుతుంది. ఆ పరిస్థితిలో ఆమె ఇంటి నుండి బయటకు వస్తే, ఆమె మొత్తం గ్రామాలను చంపగలదు. ఆమె పశువులను కూడా విడిచిపెట్టదు. పొలాల్లోని ఇల్లులాగా ఏకాంత ప్రదేశంలో ఉండాలి. రాత్రి సమయంలో ఇంటి చుట్టూ ఎవరూ ఉండకూడదు. ఆ సమయంలో ఎవరైనా ఇంటి చుట్టుపక్కల ఉంటే, ఆమె పిలిచినా లేదా వెళ్లినా ఆమె అతన్ని విడిచిపెట్టదు. ఇది ఏ రాత్రి అయినా జరుగుతుందని నేను చెప్పడం లేదు. ఇది దేవతని దర్శించేదానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. కొందరు మృదువైన శాంతి దేవతలు మరియు కొందరు దుర్గాదేవిలా హింసాత్మకంగా ఉంటారు. కాబట్టి, మేము హింసను ఊహించి, ప్రజలను ఆ ప్రాంతం నుండి దూరంగా ఉంచాలి. కాబట్టి, మీరు యజ్ఞం యొక్క కష్టాన్ని అర్థం చేసుకున్నారు.

“యజ్ఞం అంటే నిప్పు, నెయ్యి పోయడం లాంటివి అనుకున్నాను” అన్నాడు.

నేను ఇలా అన్నాను, “అలాంటి యజ్ఞం చేయాలంటే ఈ యజ్ఞం తెలిసిన ఋషులు కావాలి. వీటికి స్పెషలిస్టులున్నారు. పుత్ర కమేష్టి కోసం వారు ప్రత్యేకంగా రిషిని పిలవవలసి వచ్చింది. కాబట్టి మనం వారి స్థాయికి వెళ్లలేం. ఈ స్థాయిలో మాత్రమే మనం చేయగలం. ఒక నిప్పు వెలిగిస్తారు మరియు ఆ మూడు నెలలు అది మండుతూ ఉండాలి. మీ నుండి నాకు ఏమి అవసరమో ఇప్పుడు నేను మీకు చెప్తాను. నాకు ప్రతి వారం మీ వీర్యం కావాలి. మీరు దానిని మంచు మీద ఉంచి నాకు పంపాలి. నాకు గజ్జ ప్రాంతం నుండి మీ జుట్టు, మీ తల నుండి జుట్టు

కావాలి. మీ వేలుగోళ్లు మరియు గోళ్లు మరియు మీ లాలాజలం. వీటిని ఒక్కసారి మాత్రమే అందించాలి. కానీ నాకు ప్రతి వారం వీర్యం కావాలి. మీరు నన్ను ఇక్కడ అర్థం చేసుకుంటారు."

అతను చెప్పాడు, "నేను మీకు స్పష్టంగా అర్థం చేసుకున్నాను, పూజ ఎలా నిర్వహించబడుతుందో, దేవతను ఎలా ఆరాధించాలో మరియు నా వైపు నుండి అవసరమైనది చేస్తాను."

నేను కంటిన్యూ చేసాను “రోజూ మీరు పూజకు పండ్లు పంపుతారు లేదా బాలయ్య పంపగలరు. మా ఆహారం నేనే తయారు చేసుకుంటాను. ఉదయం శుభ్రపరిచే వ్యక్తి మాత్రమే అవసరం. అతను అగ్ని వద్ద కూర్చుని దుంగలు ఫీడ్స్ అవసరం. రాత్రి నేను పూజ చేస్తున్నప్పుడు అతను చాలా దూరం వెళ్లి నేను అతనికి సిగ్నల్ ఇచ్చిన తర్వాత మాత్రమే తిరిగి వస్తాడు.

"స్వామీ నీకు నేను ఎంత డబ్బు ఇవ్వాలి?" అని అడిగాడు.

నేను, “నేను డబ్బు కోసం ఈ పని చేయడం లేదు. నాకు డబ్బు అవసరం లేదు.” ఐతే ఆ మాటల ద్వారా నేను డబ్బు కోసం ఇలా చేస్తున్నానా అనే అతని సందేహాన్ని క్లియర్ చేసాను.

నేను అతనిని "మనం ముందుకు వెళదామా?"

అతను ఒక్క నిమిషం ఆలోచించి, “నాకు కొడుకు పుట్టావా స్వామీ?” అని అడిగాడు.

నేను చెప్పాను, “నేను హామీ ఇవ్వలేను, 99 శాతం కొడుకు పుట్టే అవకాశం ఉంది, కొన్నిసార్లు దేవత తనకు తానుగా ఇవ్వాలని అనుకుంటుంది. అప్పుడు అది కూతురు అవుతుంది. కూతురైతే

కచ్చితంగా దేవతదే. చాలా మటుకు, లక్ష్మి, సరస్వతి లేదా పార్వతి అలా చేస్తారు. కాబట్టి మీకు కుమార్తె పుడితే నిరాశ చెందకండి, ఆమె మరెవరిలా ఉంటుంది. ఆమె మీకు లక్ష్మి లాగా డబ్బు ఇస్తుంది లేదా చదువులో ఉన్నత స్థాయికి చేరుకుంటుంది మరియు సరస్వతిలా పూజ్యమైనది అవుతుంది. లేదా పార్వతి లాంటి గొప్ప పోరాట యోధురాలు. ఒక్కసారి ఆలోచించండి, పంచాంగం చూసి, రేపు 10:15 గంటలకు మీరు చెప్పగలరు అని చెప్పాను.

లేచి డోర్ ఓపెన్ చేసి డోర్ ఫ్రేమ్ మీద ఉన్న తెల్లని పవర్ ని రుద్దుకుని బయటకి వచ్చాను. ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు. నేను నిమిషా గదిలోకి వెళ్లి కొట్టాను మరియు ఆమె తలుపు తెరవగానే తలుపు లోపలికి వెళ్లి డోర్ ఫ్రేమ్‌పై తెల్లటి పొడి వేసి తలుపు వేసాను.

“ఏం జరిగిందో చెప్పు?” అని అడిగాను.

ఆమెకు బిడ్డ పుట్టడం కోసం నేనేం చేయబోతున్నానో ఆమెకు చెప్పక్కర్లేదు.

ఏమీ పట్టనట్టు తల ఊపింది. ఏదో మంత్రం చదివి, తెల్లటి పొడిని ఆమె నుదుటిపై వేసి, తలుపు తీసి, తెల్లటి పొడిని రుద్దుకుని, బయటకు వచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్నాను.

ఏమైందని బాలయ్య ప్రశ్నించారు. నేను, “యజ్ఞం ఎలా నిర్వహించబడుతుందో మరియు చేపట్టవలసిన భద్రతా తనిఖీలను నేను అతనికి వివరించాను. నేను అతనికి రేపు 10:15 వరకు సమయం ఇచ్చాను.

కొంత సేపటికి జమీందార్ దగ్గరకు వచ్చి చెప్పబోతుండగా, నేను అతనిని ఆపి, “మేము చర్చించుకున్న దాని గురించి మీరు ఏదైనా చెప్పాలనుకుంటే, రేపు 10:15 కి చెప్పండి మరియు మరేదైనా విషయం అయితే మీరు ఇప్పుడు చర్చించుకోవచ్చు. ."

అతను "ఇప్పటి వరకు నేను పిల్లలను పొందలేనని ఎందుకు అనుకుంటున్నావు?"

అతనికి శాస్త్రీయ తర్కం కావాలంటే అతని వంధ్యత్వం గురించి నేను అతనికి చెప్పగలను, కానీ అతనితో ఎటువంటి సమస్య లేదని మరియు సమస్య స్త్రీలు లేదా భార్యలతో ఉందని నేను అతనికి చెప్పాలి.

కాబట్టి, నేను స్త్రీలు మరియు వారి వెనుక ఉన్న వారి దేవతల గురించి లేదా పిల్లలను ఇవ్వకుండా నిరోధించే వారి వెనుక ఉన్న దెయ్యాల గురించి కొంత మంబో జంబోకు వెళ్లాను.

అతను సంతానం లేనివాడని నేను అతనికి చెబితే, అతను మరొకరి వద్దకు వెళ్లి ఉండేవాడు. ఇక్కడ నేను సంపాదించే డబ్బు గురించి చూడటం లేదు, నేను అతని నుండి రాజకీయ మైలేజీని పొందాలనుకుంటున్నాను మరియు దాని వెనుక డబ్బు వస్తుంది. పిల్లలు పుడితే నాకు నగదు ఇచ్చే బదులు భూమి లేదా ఇల్లు లాంటివి ఇచ్చేవాడు. అప్పుడు అతని సర్కిల్‌లలో నాకు వచ్చే మైలేజ్ చాలా పెద్దది.

అతని భార్య వెనుక ఎవరు ఉంటారనే చర్చకు మేము వెళ్ళాము.

నేను, “నేను ఆమెను చూసే వరకు నేను ఏమీ చెప్పలేను. ఆమె యజ్ఞంలో పాల్గొననందున నేను ఆమెపై దృష్టి పెట్టడానికి ఇష్టపడను. కానీ నేను మనీషా నుండి చూడగలిగిన దాని నుండి ఆమె వెనుక నీడ ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది, అది ఎలాంటి నీడ అని నేను స్పష్టంగా చూడలేకపోయాను, ఖచ్చితంగా తెలుసుకోవాలంటే నేను కొన్ని నిర్దిష్ట పూజలు చేయాలి. నేను ఇప్పుడు ఆ విషయాలను చర్చించదలచుకోలేదు.”

అతను, "రాత్రి ఎందుకు తిరిగి ఉండకూడదు స్వామీ."

నేను, “మేము ఇద్దరు పిల్లలను గ్రామస్థుల సంరక్షణలో ఉంచాము. కనీసం నా భార్యనైనా వెనక్కి పంపండి.

తాను కూడా వెనక్కి వెళ్లాలనుకుంటున్నట్లు బాలయ్య తెలిపారు.

జమీందార్ తన డ్రైవరును పిలిపించి పంపించాడు.

తాను యజ్ఞం చేయాలనుకుంటున్నట్లు బాలయ్యకు సంకేతాలు ఇవ్వడం నేను ఇప్పటికే చూశాను. ఇది అతని వైపు నుండి అవును అని నాకు తెలుసు. అతను ప్రశ్నలు అడిగాడు మరియు నేను అతనికి ఓపికగా సమాధానం చెప్పాను.

"ఈ చిన్న వయసులో స్వామికి ఇదంతా ఎలా తెలుసు" అని అడిగాడు.

నేను, “నేను ఈ జ్ఞానంతో పుట్టాను. ఈ విషయాలన్నీ నాకు పుట్టుకతోనే తెలుసు. అభిమన్యు తన తల్లి కడుపులో పోరాట పద్ధతుల గురించి ఎలా నేర్చుకున్నాడో, నేను వాటిని నేర్చుకున్నాను.

అతను, "నేను మీలాంటి పండితుడిని కలవలేదు" అని చెప్పి, నాకు నమస్తే చెప్పాడు.

నేను అతనికి కొడుకుని ప్రసాదించి, “కృష్ణార్పణం” అన్నాను.

“ఎందుకు స్వామీ అలా అన్నావు?” అని అడిగాడు.

నేను ఇలా అన్నాను, “నేను ఏ పాపం లేదా పుణ్యాన్ని నా దగ్గర ఉంచుకోను, నేను శ్రీకృష్ణ భగవానుడికి అన్నీ సమర్పిస్తున్నాను. ఈ ప్రపంచంలో ఏదీ నాది కాదు, నేను పొదుపు జీవితాన్ని గడుపుతున్నాను.

నేను పొదుపుగా జీవిస్తున్నాను ఎందుకంటే నా దగ్గర ఏమీ లేదు, నేను అతనితో చెప్పలేదు. భవిష్యత్తు కోసం ఎదురుచూస్తూ ఈ జీవితాన్ని గడుపుతున్నాను. నా వయస్సు కేవలం 21 మరియు వచ్చే ఏప్రిల్‌లో నాకు 22 సంవత్సరాలు మరియు నా జీవితమంతా నా ముందుంది. నేను బయట రాముడిని మరియు నేను లోపల కృష్ణుడిని కావచ్చు లేదా సమయం వస్తే నేను రావణుడిని కావచ్చు. జీవితంలో ఎదగడానికి ఎంతకైనా తెగిస్తానని నాకు తెలుసు. నా దగ్గర డబ్బు లేకపోవడంతో మనం ఎంత భరించామో నాకు తెలుసు. నెల రోజులు ఐదు రూపాయలు మిగుల్చుకోలేక రోజూ 1 గంట నడిచేవాళ్ళం. చేతిలో కొన్ని రూపాయలతో మా ఇళ్ల నుంచి ఎలా పారిపోవాల్సి వచ్చింది. నిమిషా దాతృత్వం వల్లే ఈ గ్రామానికి చేరుకుని జీవితాన్ని ప్రారంభించగలిగాం.

“పాపం ఇచ్చి పుణ్యాన్ని ఎందుకు ఉంచుకోకూడదు” అని అడిగాడు.

నేను ఇలా అన్నాను, “నాకు పునర్జన్మ వద్దు కాబట్టి అన్నీ ఇస్తాను. నేను మోక్ష మోక్షాన్ని పొందాలనుకుంటున్నాను. అందుకు ఇదొక్కటే మార్గం. నేను పుణ్యాన్ని వెనక్కి తీసుకుంటే నేను స్వర్గానికి, స్వర్గానికి

వెళ్ళవచ్చు. కానీ నా పుణ్యాన్ని పూర్తిగా ఉపయోగించుకున్న తర్వాత, నేను పునర్జన్మ పొందవలసి ఉంటుంది. నేను శ్రీకృష్ణునికి అన్నింటినీ సమర్పించకపోతే, నా ఖాతాలో ఏదో మిగిలిపోవచ్చు మరియు అది నన్ను మోక్షాన్ని పొందనివ్వదు.

అతను చెప్పాడు, "స్వామీ, ఋషులు ఎందుకు చేస్తారో ఇప్పుడు నాకు అర్థమైంది, మోక్షాన్ని పొందడానికి వారు తమ జీవితమంతా హిమాలయాల్లో తపస్సు చేస్తారు. ఈ విధంగా వారు మోక్షాన్ని పొందగలరని వారికి తెలియదా?"

నేను ఇలా అన్నాను, "ప్రతి ఒక్కరికి వారి స్వంత మార్గం ఉంటుంది. వారు భగవంతుని దర్శనం కోసం తపస్సు చేస్తారు మరియు మోక్షాన్ని పొందలేరు. వారికి మోక్షం ద్వితీయం. ఈ ప్రపంచంలో పనులు చేయడానికి చాలా మార్గాలు ఉన్నాయి. మీరు మీ మార్గాన్ని ఎంచుకుని, ఆ విధంగా పనులు చేయండి. నేను ప్రజలకు సహాయం చేయడానికి మరియు ఈ విధంగా జీవించడానికి ఎంచుకున్నాను. సంసారం చేయడం కూడా అందులో భాగమే, ఈ లోకంలో మనం మన వంతు కృషి చేసి భగవంతుడు ఎక్కడికి తీసుకెళ్తామో అక్కడికి వెళ్లిపోవాలి.

"నువ్వు తెచ్చిన ఆడపిల్లకి జన్మనిచ్చి వెళ్ళిపోయిందేమిటి" అని అడిగాడు.

నేను, "ఈ ప్రపంచంలో మనకు తెలియని రహస్యాలు ఉన్నాయి. నేను ఆమెకు అసలు కథ చెప్పడం ప్రారంభిస్తే, ప్రజలు నన్ను పిచ్చివాడు అని పిలవడం ప్రారంభిస్తారు. మీరు స్వచ్ఛమైన మనస్సు, స్వచ్ఛమైన

హృదయం మరియు స్వచ్ఛమైన ఆత్మతో వినాలనుకుంటే నేను ఆమె కథను వివరించగలను. మీరు ఈ కథను ఎవరికైనా చెప్పవచ్చు కానీ వారు కూడా స్వచ్ఛమైన మనస్సు, స్వచ్ఛమైన హృదయం మరియు స్వచ్ఛమైన ఆత్మతో వినాలి. వారు కథను చెబితే లేదా దేవుడిని బాధపెట్టే ఏదైనా మాట్లాడినట్లయితే, వారు 1000 సంవత్సరాలు నరకంలో తగులబెడతారు.

"నాలో స్వచ్ఛతతో ఆమె కథ వినడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను" అని అతను చెప్పాడు.

నేను చెప్పాను, "ఆమె వేరే ప్రపంచం మరియు ఆమె పేరు సాహితీ. మన విశ్వంలో ఇలాంటి ప్రపంచాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అనేక ప్రపంచాలలో, అనేక ప్రపంచాలలో మనతో సమానమైన వ్యక్తులు ఉన్నారు. ఈ ప్రపంచంలో 7 మంది ఒకేలాంటి వ్యక్తులు ఉన్నారని ఒక సామెత ఉంది.

అతను "నేను విన్నాను" అన్నాడు.

నేను కొనసాగించాను "ఇప్పుడు వారు మన మధ్య జీవించడం లేదని అర్థం, వారు విశ్వం అంతటా చెల్లాచెదురుగా ఉన్నారు మరియు వారు ప్రత్యామ్నాయ కోణంలో నివసిస్తున్నారు. అక్కడ మీరు ఉంటారు, నేను అక్కడ ఉంటాను మరియు మనకు తెలిసిన ఇతరులు. విషయమేమిటంటే, వారందరూ ఈ భూమిపై మీరు లేదా నేను జీవించినట్లు జీవించరు. నేను పూజారిని మరియు మీరు ఇక్కడ జమీందార్, అక్కడ మీరు రాజకీయవేత్త కావచ్చు మరియు నేను వ్యాపారవేత్త కావచ్చు. ఆమె వయస్సు నుండి, వారిద్దరూ విద్యార్థులని నేను చెబుతాను. ఇప్పుడు అతను ఆమెను ఎలా గర్భం దాల్చాడు అనే వివరాల జోలికి వెళ్లనక్కర్లేదు. ఆమె గర్భవతి అయ్యింది మరియు

ఆమె పరిస్థితి గురించి చెప్పడానికి అతను అక్కడ లేడు. ఆ తర్వాత తను గర్భవతి అని తెలియగానే తల్లిదండ్రులకు ఎలా చెప్పాలో అని భయపడింది. ఆమె బొంబాయి రోడ్ల మీద నడుస్తూ ఉంది, అవును, ఆమె బొంబాయి నుండి వచ్చింది మరియు ఆమె మహారాష్ట్రీయురాలు, ఆమెను జీప్ ఢీకొట్టబోతుంది. అప్పుడు దేవుడి గురించి ఆలోచించే బదులు, నేను నా కుమార్ ముఖాన్ని చూడలేను అనుకుంది. ఆమె కళ్ళు మూసుకుంది మరియు నేను బొంబాయి వెళ్ళినప్పుడు రైల్వే స్టేషన్‌లో ఆమెను పట్టుకున్నాను. ఇప్పుడు మనం టైమింగ్ కూడా చూడాలి, 1984లో నేను ఆమెను రక్షించినప్పుడు 1982లో ఆమెను జీపు ఢీకొట్టబోతుంది. ఇప్పుడు నేను ఆమె నివసించే ప్రదేశానికి వెళ్ళాను మరియు వారు మూడేళ్ల క్రితం అమెరికాకు వెళ్లిపోయారని నాకు చెప్పారు. ఆమెను నాతో ఇక్కడికి తీసుకురావడం తప్ప నాకు వేరే మార్గం లేదు. ఆమె ప్రసవించినప్పుడు మరియు ఆమె స్నానము మరియు నామకరణము జరిగినప్పుడు, ఆమె తన తల్లిదండ్రుల వద్దకు తిరిగి పంపబడింది. ఇప్పుడు వారు ఆమెను కొన్ని క్షణాలపాటు కోల్పోయేవారు, కానీ ఇక్కడ మాకు 7 నెలలకు పైగా గడిచిపోయాయి. ఈ విశ్వంలో కాలం నడుస్తోంది. మీరు ఈ కథను నమ్మగలరా? ”

అతను చెప్పాడు, “మీరు వివరించిన విధానం, ఇది నమ్మదగినది. అయితే ఆమెను నీ దగ్గరకు ఎందుకు తీసుకొచ్చారు?”

నేను, “ఒక కారణం ఏమిటంటే, ఆమె ప్రసవించే వరకు నేను ఆమెను చూసుకుంటానని దేవునికి తెలుసు. రెండవ విషయం ఏమిటంటే, ఆమె తన కాలంలోని 1982 నుండి మా 1984కి వచ్చిన సమయం మరియు ఖచ్చితమైన సమయానికి, నేను బొంబాయిలోకి ప్రవేశించాను. మూడో

పాయింట్ ఏంటంటే.. మన లోక సాహితి బొంబాయిలో లేదు కాబట్టి ఇద్దరూ ఒకరి ఎదురుగా వచ్చే అవకాశం లేదు. వారిద్దరూ ఒకరికొకరు ఎదురుగా వస్తే ఏమవుతుంది? అనే పదం ఒక వైరుధ్యం, ఆ పరిస్థితుల్లో ఏదైనా జరగవచ్చు. పారడాక్స్ ప్రపంచాన్ని నాశనం చేయగలదు. కాబట్టి, దేవుడు తన చర్యలను తెలివిగా ఎంచుకుంటాడు. విషయాలు సజావుగా జరిగే అవకాశం ఉంటే, అతను మాత్రమే జోక్యం చేసుకుంటాడు. ఆమె విషయంలో అలా ఎందుకు జరిగిందని మీరు అడగవచ్చు మరియు ఇతరులకు కాదు. కొంతమంది కొన్ని విషయాల కోసం పుట్టారు, ఆమె తన ప్రపంచంలో ఒక ఉద్దేశ్యం కలిగి ఉండవచ్చు, అది ఆమె సాధించాలని దేవుడు కోరుకుంటున్నాడు.

అప్పుడు సేవకుడు వచ్చి భోజనానికి సమయం ప్రకటించాడు.

అతను మమ్మల్ని భోజనానికి పిలిచాడు. "స్వామీ, నేను భక్తిపూర్వకంగా భోజనం చేసాను" అన్నాడు.

నేను సమాధానం చెప్పకుండా తిండి తిని లేచి చేయి కడుక్కుని వరండా చుట్టూ తిరిగాను. కాసేపయ్యాక వచ్చి కూర్చున్నాను.

తర్వాత వచ్చి, “మీ గది చూపిస్తాను స్వామీ” అన్నాడు.

నేను అతనితో వెళ్ళాను, అతను నాకు ఒక గది చూపించాడు మరియు నేను వెళ్ళి అక్కడ పడుకున్నాను.

సాహితీ గురించి నేను అతనితో ఏమి చెప్పాను? నేను చెప్పింది సరైనదేనా? నేను ప్రశ్నకు నిజాయితీగా సమాధానం ఇచ్చానని అనుకుంటున్నాను. అలా జరిగిందని నేను భావిస్తున్నాను. కానీ

పారడాక్స్ గురించి నాకు ఏమీ తెలియదు. నేను చదివినవన్నీ నా దగ్గరకు తిరిగి వస్తాయి.

****

నిద్రలేచి స్నానం చేసి డ్రైవర్ ద్వారా స్నేహ పంపిన డ్రెస్ వేసుకుని వాళ్ళ పూజ మందిరంలో పూజ చేశాను.

బయటకు వచ్చి బ్రేక్‌ఫాస్ట్ చేసి 10:15 వరకు వెయిట్ చేసాను.

అతను 10:15కి ముందు నా దగ్గరకు వచ్చి, "నేను యజ్ఞానికి అంగీకరిస్తున్నాను మరియు అందులో నా వంతు పాత్రను నిర్వహించడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను" అని చెప్పాడు.

నేను, “నేను మీకు కావలసినవి వ్రాతపూర్వకంగా ఇస్తాను. మీరు వాటిని నిశితంగా అనుసరిస్తారు."

"సరే స్వామీ" అన్నాడు.

అతను నాకు కొన్ని కాగితం మరియు పెన్ను తెచ్చాడు. పాటించాల్సిన విషయాలు రాశాను.

నేను చెప్పాను, "నేను నాకు అవసరమైన కొన్ని వస్తువుల కోసం షాపింగ్ చేయబోతున్నాను."

అతను చెప్పాడు, "నేను అతని మనిషిని పంపుతాను, నేను స్వయంగా షాపింగ్ చేయాలనుకుంటున్నాను."

నేను వెళ్లి కొన్ని ఖాళీ టేపులు మరియు కొన్ని బ్యాటరీలతో డబుల్ టేప్ రికార్డర్ తెచ్చాను. ఇది రెండు క్యాసెట్‌లను నిరంతరం రికార్డ్ చేస్తుంది మరియు ప్లే చేస్తుంది మరియు టేప్ నుండి టేప్‌కు రికార్డ్

చేయగలదు, ఇందులో బ్యాటరీ బ్యాకప్ పవర్‌తో నడుస్తుంది. నేను 'ఓం'ను రికార్డ్ చేసి నిరంతరం ప్లే చేయాలనుకుంటున్నాను.

తర్వాత లిస్ట్‌లో అతనికి ఇవ్వకూడదనుకునే కొన్ని వస్తువులు తీసుకొచ్చి అట్ట పెట్టెలో ప్యాక్ చేసిన వస్తువులతో తిరిగొచ్చాను. నేను దానిని పక్కన పెట్టి నేను వ్రాసిన వస్తువులను సేకరించి సిద్ధంగా ఉంచుకోమని చెప్పాను.

“ఈ యజ్ఞానికి మీరు ఏ ఇంటిని ఉపయోగించాలనుకుంటున్నారు” అని అడిగాను.

"పొలాల్లోని ఇల్లు ఆదర్శంగా ఉంటుంది" అని అతను చెప్పాడు.

నేను, “సరే, వెంటనే ఇంటికి ఫ్రిజ్ పంపు. నేను వెళ్లి అక్కడ వస్తువులను నిల్వ చేస్తాను. అగ్నిగుండం నిర్మించేందుకు ఏర్పాట్లు చేసి ప్రక్రియను ప్రారంభిస్తాను. అతను నిమిషాను ఆమె పీరియడ్ అయిదవ రోజు తర్వాత పంపాలి, అప్పుడు నా వైపు నుండి యజ్ఞం ప్రారంభమవుతుంది.

****

నేను కొనుగోలు చేసిన వస్తువులు మరియు అతను వెంటనే కొనుగోలు చేయగల కొన్ని వస్తువులతో అతను నన్ను తన జీపుపై మా గ్రామానికి తిరిగి పంపించాడు. నేను యజ్ఞం చేయడం ప్రారంభించే వరకు జీప్‌ను ఉపయోగించమని, ఇకపై తనకు దాని అవసరం లేదని అతను చెప్పాడు.

నేను ఒక నిర్మాణ వ్యక్తిని తీసుకొని ఇటుకలు మరియు మట్టితో తయారు చేసిన అగ్నిగుండం తీసుకున్నాను. వచ్చే శీతాకాలం కాబట్టి

వర్షాలు మంటలు ఆర్పే సమస్య ఉండదు. నేను పూజలు చేయడానికి ఇంటి లోపల మరో చిన్న అగ్నిగుండం తయారు చేసాను. నేను ఇంట్లో ఫ్రిజ్‌ని అమర్చాను మరియు ఆమెను కూర్చోబెట్టడానికి ఒక పీఠం చేయడానికి ఒక వడ్రంగిని మరియు దుర్గా విగ్రహాన్ని ఉంచడానికి మరొక పెద్ద పీఠాన్ని పొందాను.

నిమిషను తీసుకురావడానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేసి ఎదురుచూశాను.

అధ్యాయం 3

స్నేహ

కుమార్ ఏం ప్లాన్ చేస్తున్నాడో అర్థం కాలేదు. అయితే ఇది ఏదో పెద్దదిగా అనిపిస్తుంది, అతను ఇందులో విజయం సాధిస్తే, కొన్ని పెద్ద మార్పులు ఊహించవచ్చు. అతను ఇదంతా ఎందుకు చేస్తున్నాడో అర్థం చేసుకోవాలని చెప్పాడు. ఇది మన మరియు మన పిల్లల భవిష్యత్తు కోసం. మన పిల్లలు ఐదు పైసలు, పది పైసల కోసం చూడకూడదు అంటాడు. వారు ఒక మహల్‌లో నివసించాలి మరియు ఒక మహారాజు జీవితాన్ని గడపాలి. అతను మహల్ మరియు మహారాజా లాగా కాకుండా అక్షరార్థంగా అర్థం చేసుకున్నాడని నాకు తెలుసు.

ఇప్పుడు ఆ మహిళతో మూడు నెలలు దూరంగా ఉంటాడు. అతను ఆమెతో ఏమి చేస్తాడు? జమీందార్ కి ఏం చెప్పాడో, పొలాల్లో ఇంట్లో ఏం చేస్తాడో చెప్పాడు. కానీ అదంతా ముంబో జుంబో అని నేను భావిస్తున్నాను, అతను వేరే ఏదో ప్లాన్ చేస్తున్నాడు, బహుశా ఏదో శాస్త్రీయ ప్రయోగం. అతను చదువుతున్న కొన్ని సైన్స్ జర్నల్స్ తెచ్చాడు. యజ్ఞం వేషంలో ఆమెను గర్భం దాల్చేందుకు ఏదో ఒక శాస్త్ర ప్రయోగం చేయబోతున్నాడు. ఐస్‌బాక్స్‌లో తన వీర్యాన్ని వారానికోసారి పంపమని జమీందార్‌కి చెప్పడానికి కారణం అదే కావచ్చు. అతనికి ఇంకా ఏమి కావాలి? పురాణాలను సైన్స్‌తో కలుపుతున్నాడా? అతను తన ప్రయత్నంలో విజయం సాధిస్తాడా? కాలమే చెప్తుంది.

కుమార్

నిమిషను రామ కుటీర్‌కి తీసుకొచ్చిన సమయం అది. ఆమెను చూసేందుకు ఊరంతా తరలివచ్చారు. ఐదురోజులపాటు ఆ గ్రామ స్త్రీచేత ఆమెకు స్నానం చేయించాను. పసుపు నీటితో ప్రారంభించి, రెండవ రోజు నెయ్యితో, మూడవ రోజు తేనెతో, నాల్గవ రోజు పాలతో మరియు ఐదవ రోజు నీటితో.

తర్వాత పొలాల్లో ఉన్న ఇంటికి తీసుకెళ్లి మంత్రాలు పఠిస్తూ ఇంటి బయట మంటలు ఆర్పేశాను. అప్పుడు నేను ఆమెను ఇంట్లో ఉంచాను మరియు బయట నుండి తలుపు మూసివేసాను. ఇంటివైపు చూసేవారి కోసం మరిన్ని మంత్రాలు చదివాను. తర్వాత రంగోలికి వాడే తెల్లటి పొడితో ఇంటి చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేశాను. నేను హెల్పర్‌ని పిలిచాను, అతని పేరు సీనయ్య, అతను ఇంట్లో నాకు ఆహారం మరియు వస్తువులను సిద్ధం చేయడంలో సహాయం చేయడానికి వచ్చాడు.

నువ్వు తప్ప మనుషులెవరూ ఈ తెల్ల వృత్తాన్ని దాటకూడదని నేను అతనికి చెప్పాను. మీరు వారికి చెప్పండి మరియు రాత్రిపూట ఎవరూ ఇంటి దగ్గరికి రాకూడదని, సర్కిల్ దగ్గరికి కూడా రావద్దని చెప్పండి. నేను హద్దులు గుర్తిస్తాను. వాటిని దాటి ఏదైనా జరిగితే నేను బాధ్యత వహించను. నేను రహస్యంగా ఒక భయంకరమైన కుక్కను తీసుకువచ్చి ఇంట్లో ఉంచాను. నేను రాత్రి సమయంలో కుక్కను విడిచిపెట్టాలని ప్లాన్ చేసాను.

నేను అతనికి కుక్కను చూపించి, “అతను శివుని అనుచరుడు. భైరవ అతని పేరు. ఇది శివునిచే పంపబడింది, అతను తన సైన్యంలో ఒక

భాగం. ఎవరైనా రాత్రిపూట చుట్టుపక్కల వస్తే, అది వారిని విడిచిపెట్టదు. మనం ఆవాహన చేస్తున్న దేవి చాలా వరకు శివ సైన్యంలో భాగమే. కాబట్టి ప్రతి ఒక్కరూ ఇక్కడ జాగ్రత్తగా ఉండండి.

నేను గత వారం రోజులుగా భైరవతో కలిసి పొలాల చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేస్తున్నాను, కాబట్టి అతను పొలాల కంటే ఎక్కువ దూరం వెళ్లి గ్రామాల్లోకి వెళ్లడు.

అతను గ్రామంలోకి ప్రవేశించినప్పటికీ, ఎవరైనా నిబంధనను ఉల్లంఘించి రాత్రిపూట పొలాల్లోకి ప్రవేశించారని నేను చెప్పగలను. నానమ్మ పొలాల్లో చివరి కోత తర్వాత పనులను నిలిపివేసింది. కాబట్టి ప్రస్తుతం పొలాల్లో ఎవరూ పనిచేయడం లేదు. అప్పుడప్పుడు యువకులు మనం ఏమి చేస్తున్నామో చూడటానికి ప్రయత్నిస్తారని నాకు తెలుసు, కాబట్టి నేను కుక్కను పనిలో పెట్టుకునే ముందు జాగ్రత్తలు తీసుకోవలసి వచ్చింది.

నేను శీనయ్యకు చెప్పాను, నేను నిమిషాకు ఆమె పఠన మంత్రం నేర్పించబోతున్నాను మరియు అతనిని బయట ఉంచి తలుపు వేసాను. బాలయ్యకు ఇంటి చుట్టుపక్కల జరిగేవి, ఇంట్లో ఏం కనిపించాయో అన్నీ చెప్పేస్తారని నాకు తెలుసు.

ఉదయాన్నే స్నానం చేయకుండా తెల్లవారి వృత్తంలోకి రాకూడదని నేను ఇప్పటికే అతనికి సూచనలు ఇచ్చాను. మూత్ర విసర్జనకు బాత్రూమ్ వాడితే సరిగ్గా కడుక్కోవాలి, లెట్రిన్ వాడితే స్నానం చేసి రావాలి. రాత్రిపూట పూజ సమయాల్లో ఇంటి నుంచి దూరంగా ఉండి పొలాల కాపలా కోసం వేసిన మంచేపైనే ఉండాలి. అతను అక్కడ ఏ కంపెనీని ఉంచుకోకూడదు, అతను ఒంటరిగా ఉండటానికి భయపడితే అతను తన ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళవచ్చు.

వాడు భయపడిపోవడానికే ఇదంతా చెప్పాను, అందుకే నేను ఆమెతో ఏమి చేయబోతున్నానో అతను అడ్డుకోడు.

నేను తలుపు మూసి ఆమెను నా ముందు కూర్చోమని అడిగాను.

నేను ఆమెతో ఇలా అన్నాను, "మాకు దీన్ని చేయడానికి రెండు మార్గాలు ఉన్నాయి. ఒకటి సాధారణ మార్గం మరొకటి అసాధారణ మార్గం. నేను రెండు మార్గాలను వివరిస్తాను మరియు నేను ఏ మార్గాన్ని అనుసరించాలనుకుంటున్నావో ఎంచుకోవడానికి మీ ఇష్టం. నువ్వు గర్భం దాల్చి అతనికి కొడుకు లేదా కూతుర్ని ఇవ్వడం కోసమే నేను చేస్తున్నదంతా గుర్తుంచుకో. నేను నీతో కాపులేషన్ చేసి, నిన్ను గర్భవతిని చేయడమే మొదటి మార్గం. ఇంకొక మార్గం ఏమిటంటే, నా వీర్యంతో నిన్ను గర్భం దాల్చడం. మొదటిది గర్భం దాల్చడానికి సహజమైన మార్గం, రెండవది, మనం దానిని చేయడానికి శాస్త్రీయ పద్ధతిని ఉపయోగించాలి. ఇది తక్షణమే అవసరమైన ఫలితాలను పొందవచ్చు లేదా పొందకపోవచ్చు. మనకు సరైన ల్యాబ్ లేనందున, మేము దానిని పరీక్షలో మాత్రమే చేయగలము మరియు దారి తప్పిపోతాము. మీరు దాని గురించి ఆలోచించి, ఒక ఎంపికను ఎంచుకోండి. మేము ఆ ఎంపికతో ప్రారంభిస్తాము, మీరు ఎప్పుడైనా మార్చాలనుకుంటే మీరు నాకు చెప్పండి మరియు నేను ఎంపికను మారుస్తాను. జమీందార్ గురించి మీరు చెప్పినదానిని బట్టి, అతనికి పిల్లలను ఇవ్వడంలో సమస్య ఉంది, సరైన పదం నపుంసకత్వం. ఐదు నెలలుగా ప్రయత్నించాం. ఇప్పుడు మేము ఈ ఎంపికను మాత్రమే వదిలివేసాము.

ఆమె అడిగింది, "మీరు అతనిని వారానికోసారి వీర్యం ఇవ్వాలని ఎందుకు అడిగారు."

నేను అన్నాను, “నేను శాస్త్రీయ పద్ధతిలో మిమ్మల్ని గర్భం దాల్చడానికి ప్రయత్నిస్తాను, అది పనిచేస్తే, ఫర్వాలేదు. కొంచెం సేపటి తర్వాత వస్తాను” అని చెప్పి బయటకు వచ్చి తలుపు వేసింది.

శీనయ్యకు మంత్రం చెబుతోందని చెప్పాను.

నేను ఆలోచించడానికి ఆమెకు తగినంత సమయం ఇచ్చాను అని నేను భావించినప్పుడు, నేను తలుపు తెరిచి లోపలికి ప్రవేశించి తలుపు మూసివేసి ఆమె ముందు కూర్చున్నాను.

ఆమె చెప్పింది, "ఫలితాలను వేగంగా పొందడానికి మొదటి పద్ధతి సరైనదని నేను భావిస్తున్నాను."

నేను, “జమీందార్‌కి మీ సంబంధం ఏమిటి?” అని అడిగాను.

ఆమె, “అతను మా అమ్మకి తమ్ముడు. అతను తన భార్య నుండి పిల్లలను పొందలేనప్పుడు, అతను మా అమ్మ నాకు రహస్యంగా వివాహం చేశాడు. నా గురించి తన భార్యకు తెలియదనుకున్నాడు. మా పెళ్లయినప్పటి నుంచి పిల్లల్ని కనడం కోసం నా వెనకాలే ఉన్నాడు కానీ నాతో సమయం సరిపోవడం లేదు. అది సమస్య కావచ్చు అని నేను అనుకున్నాను, కానీ అతని కోర్ట్‌షిప్ యొక్క ఐదు నెలల తర్వాత, ఫలితాలు ఏవీ లేనప్పుడు, అతను నపుంసకుడని నేను మీ అభిప్రాయం ప్రకారం నిర్ధారణకు వచ్చాను. ఇప్పుడు నేను అతనికి ఒక బిడ్డను ఇస్తే, అతను నన్ను విడిచిపెట్టి తన భార్య వద్దకు తిరిగి వెళ్తాడు, నేను అతని

వీపును చూడాలనుకుంటున్నాను. అతను నా దగ్గరకు తిరిగి రాలేడని నేను ఆశిస్తున్నాను.

నేను, “కాబట్టి, మేము మా ఆపరేషన్ కోసం రాత్రి 11 గంటల సమయాన్ని నిర్ణయిస్తాము.”

ఆమె ఓకే చెప్పింది.

మా కోసం టీ చేసి, పాత్రలు కడుగుతాను. నేను కొన్ని మతపరమైన పనులు చేసి చూపించాను మరియు మాకు భోజనం చేయమని సీనయ్యను పిలిచాను మరియు నేను అతనికి సహాయం చేస్తాను. మంత్రోచ్చారణలతో కూరగాయలు కడిగే ప్రదర్శన చేసి, కోయడానికి ఇచ్చాను. అన్నం కడిగి పొయ్యిమీద పెట్టాను. అతను కూరగాయలు కట్ చేసాడు మరియు నేను కూరగాయలతో కూర చేసాను వంట పూర్తి చేసిన తర్వాత మేము అందరం భోజనం చేసాము మరియు నేను కళ్ళు మూసుకున్నాను.

అప్పుడు మధ్యాహ్నం 3 గంటల తర్వాత, నేను టీ చేసాను మరియు ఇద్దరం తాగాము.

సాయంత్రం నేను సీనయ్యని మా కోసం భోజనం చేసి, రాత్రి భోజనం చేశాక, “నువ్వు ఇంటికి వెళ్ళు లేదా పొలాల్లోని మంచేలో ఉండు. ఎవరైనా వస్తే వారిని హెచ్చరించండి. అదనపు దుంగలు వేసి అగ్నిగుండంలో అగ్నిని పెంచి యజ్ఞం ప్రారంభించబోతున్నప్పుడు నేను మీకు హెచ్చరిక చిహ్నం ఇస్తాను.

రాత్రి 11 గంటలలోపు భైరవని పొలాల్లో తిరిగేందుకు ఇంటి నుంచి బయటకు వెళ్లనివ్వండి. నేను లాగ్లను అగ్నిలో ఉంచాను, కాబట్టి మంటలు పెరిగాయి. అప్పుడు నేను 15 నిమిషాలు వేచి ఉన్నాను.

తర్వాత తలుపు మూసి గదిలోకి ప్రవేశించింది. గది నుండి తప్పించుకునే ఇతర శబ్దాలను కలిగి ఉండటానికి నేను టేప్ రికార్డర్‌ను ప్లే చేసాను. ఎవరైనా ఇంటి బయట నిలబడితే వారికి ఓం అనే శబ్దం మాత్రమే వినిపించేది.

ఆమె నేలపై పరుపుతో చేసిన మంచం మీద కూర్చుంది. నేను నీతో సున్నితంగా ఉంటాను అంటూ ఆమెను ఎక్కించుకుని లయబద్ధంగా కదలడం మొదలుపెట్టాను. నన్ను నేను తృప్తి పరుచుకుని లేచి తన వస్తువులను ఆమె మీద రుద్ది, డ్రెస్ చేసుకోమని చెప్పాను.

తర్వాత వేరు వేరు ప్రదేశాల్లో పడుకున్నాం. కాసేపటి తర్వాత, నేను ఇంటి నుండి బయటకు వచ్చి, అతనికి ఆల్-క్లియర్ సిగ్నల్ ఇచ్చి, లోపలికి వెళ్లి పడుకున్నాను.

****

నిద్రలేచి మా ఇద్దరికీ టీ చేసి, వెళ్లి స్నానం చేశాను.

తర్వాత స్నానం చేసి రమ్మని చెప్పింది.

ఆమె దుస్తులు ధరించినప్పుడు, నేను ఆమెను చెక్క పీఠంపై కూర్చోబెట్టాను. నేను ఆమె ప్రాణాధారాలను తీసుకుని నోట్‌బుక్‌లో నోట్ చేసుకున్నాను.

ఇందుకోసం తీసుకొచ్చిన దేవి విగ్రహానికి పూజ చేశాను.

సీనయ్య, భైరవ లోపలికి రావాలని నేను వెళ్లి తలుపు తీశాను.అతను లోపలికి రాగానే నిమిషాని లేచి వెళ్లి అక్కడ నేలపై వేసిన మంచం మీద కూర్చోమని చెప్పాను. ఇంటి చుట్టూ శుభ్రం చేయమని చెప్పాను. నిమిష ముందు కూర్చొని మంత్రాలు పఠిస్తున్నాడు. నా మంత్రాలు పూర్తి చేసిన తర్వాత, నేను టేప్ రికార్డర్ ప్లే చేసాను. ఓం శబ్దం ఇల్లంతా మారుమోగింది. కాబట్టి, ఈ విధంగా మేము 2 నెలలు గడిచాము.

రెండో నెల తర్వాత ఆమెకు నెలసరి తప్పినట్లయింది. నేను ఆమె ఆరోగ్యంపై నిరంతరం నిఘా ఉంచాను మరియు ప్రెగ్నెన్సీని నిర్ధారించడానికి డయాగ్నోస్టిక్స్ ల్యాబ్‌లో ఉపయోగించే రసాయన కూర్పును నగరం నుండి తీసుకువచ్చాను. నేను మరో పక్షం రోజులు వేచి ఉండి, గర్భం కోసం ఆమె మూత్రాన్ని తనిఖీ చేయడం ప్రారంభించాను. మరో వారం తర్వాత మూత్రం పాజిటివ్‌గా వచ్చింది. నేను మూడు నెలలు పూర్తయ్యే వరకు వేచి ఉండి, పూజ మరియు ఇతర వస్తువులతో ఆమెను ఇంటి నుండి బయటకు తీసుకువచ్చాను. ఆమెను వరండాలో కూర్చోబెట్టి బాలయ్య కోసం పిలిచాను.

జమీందార్‌ని ఇంటికి తీసుకెళ్ళి స్నానం చేయిద్దామని, డాక్టర్ దగ్గరకు తీసుకెళ్ళి చెక్ అప్ చేయమని చెప్పాను.

ఇంట్లోకి ఎవ్వరినీ రానివ్వకూడదని, లేకుంటే రక్తం దగ్గుతుందని శీనయ్యతో చెప్పాను.

నేను తరువాత తిరిగి వచ్చి దేవి విగ్రహాన్ని తీసుకొని రామ మందిరం పక్కన ఆమె కోసం ప్రత్యేకంగా తయారు చేసిన ఆలయంలో ఆమెను ఉంచాను. పూజలు చేసి ఇంటికి వచ్చారు.

ఇప్పుడు నేను సీనయ్యను ఇల్లు శుభ్రం చేయమని ఆదేశించాను మరియు ఎవరిపైనా ఆంక్షలు ఉండవు.

ఇప్పుడు దేవి విగ్రహానికి సంతాన లక్ష్మి అని పేరు పెట్టాను. ఆమె సంతానోత్పత్తి దేవత, సంతానలేమితో బాధపడేవారు ఆమెను దర్శించవచ్చు మరియు సంతానం పొందవచ్చు.

ఇప్పుడు పిల్లలను కనడానికి చుట్టుపక్కల ప్రాంతాల నుండి ప్రజలు ఆమెను సందర్శించడానికి వస్తున్నారు.

నెమ్మదిగా ఆమె ప్రజాదరణ పెరిగింది మరియు ప్రజలు చాలా దూరం నుండి సందర్శించడం ప్రారంభించారు.

పొద్దున్నే సంతానం కలగాలంటే ప్రత్యేక పూజలు చేయమని కొందరు నన్ను అడుగుతారు. నేను వారికి కొంత పూజ చేస్తాను. నేను ఈ ప్రయోజనం కోసం కొన్ని మంత్రాలను నోట్ చేసుకున్నాను మరియు వాటిని హృదయపూర్వకంగా నేర్చుకున్నాను.

కొంత డబ్బు ఇచ్చి వెళ్లిపోయేవారు. నేను ఎవరినీ డబ్బు అడగలేదు. ఎవ్వరికీ చెల్లించాలని పట్టుబట్టలేదు. ప్రత్యేక పూజలు చేసిన తర్వాత కూడా ఒక్క పైసా కూడా ఇవ్వకుండా వెళ్లిపోతే నేను ఏమీ అనను. కానీ నేను ఆ ముఖాలను గుర్తుంచుకుంటాను, వారు తిరిగి వచ్చినప్పుడు మీరు దేవికి ఏమీ ఇవ్వలేదని నేను చెప్పలేను, ఆమె మీకు పిల్లలను ఎందుకు అందిస్తుంది? సంతానం కలగకపోవడమే తమ తప్పు అన్నట్టు. అప్పుడు నేను వారికి పిల్లలను అనుగ్రహిస్తాను. నీ ప్రసాదంగా దేవి అనుగ్రహిస్తుందని మెల్లగా ప్రచారం సాగింది.

సంతానం పొందిన వారు తమ స్థితిగతులను సమర్పించి తిరిగి వస్తారు. ఆ పేదలు తమ శక్తికి మించి ప్రసాదం పొందుతారు, నేను నైవేద్యాన్ని ఆశీర్వదించి వారి వద్దకు తిరిగి వస్తాను. నేను వారి నైవేద్యాన్ని ఎందుకు తిరిగి ఇస్తున్నాను అని వారు అడిగినప్పుడు, మీరు వీటిని అప్పులు చేసి తెచ్చారని నేను చెబుతాను, కాబట్టి దేవి మీ స్థితికి మించి ఏమీ తీసుకోదు. ఈ విధంగా ప్రజల విశ్వాసాలు అనేక రెట్లు పెరిగాయి.

ఒక వర్గం పేద ప్రజలు దేవి తమ కోసం, పేదల కోసం అని నమ్ముతారు. ధనవంతులలో మరొక వర్గం దేవి వారి అర్పణలను అంగీకరించినందున వారి కోసం అని నమ్ముతారు. దీంతో ఇరువర్గాల ప్రజలు ఆమెను పూజించడం ప్రారంభించారు.

****

దసరా రాగానే రామకుటీర్ ప్రజలు దేవికి జాతర చేయాలని నిర్ణయించుకున్నారు. బాలయ్య వద్దకు వెళ్లి దేవికి జాతర నిర్వహించేలా చూడాలని కోరారు.

అతను జమీందార్‌ను సంప్రదించాడు, అతను ఆలోచనను అంగీకరించాడు మరియు జాతర నిర్వహించడానికి అవసరమైన డబ్బును అందించాడు.

ఇప్పుడు నిమిషా పూర్తి కాలానికి చేరుకుంది మరియు ఏ రోజు అయినా ప్రసవానికి వెళ్లాలని భావిస్తున్నారు. దేవి మొదటి జాతర పూర్తి విజయవంతమైంది మరియు చుట్టుపక్కల గ్రామాల నుండి ప్రజలు అమ్మవారిని దర్శించుకోవడానికి వచ్చారు.

జాతర ముగిసిన తరువాత, మరుసటి రోజు నిమిషా ప్రసవవేదనకు గుర్రై ఒక కొడుకుకు జన్మనిచ్చింది.

ఇప్పుడు జమీందార్ జాతర వల్లనే ఆమెకు కొడుకు పుట్టాడని నమ్మాడు. కొడుకు కాస్త చీకటిగా ఉన్నాడని ఒక్కటే ఆందోళన.

నేను అతనికి కొంత సమయం వేచి ఉండమని చెప్పాను మరియు నేను ఊహించినట్లుగా శిశువు చీకటిగా మారింది.

నేను అతనితో ఇలా చెప్పాను, "చీకటి దేవిని ప్రార్థించినప్పుడు అతను తప్పనిసరిగా జన్మించాలి మరియు ఆమె అతనిని ఆశీర్వదించినట్లుగా ఆమె ఆశీర్వాదం తగ్గే వరకు అతను కొద్దిగా నల్లగా ఉంటాడు. కాలక్రమేణా అతను అందంగా మరియు అందంగా మారతాడు. అతను క్రూరంగా ఉంటాడు మరియు అతని మంచి కోసం మీరు అతని కోపాన్ని అరికట్టడానికి ప్రయత్నించాలి.

కాబట్టి, మరుసటి సంవత్సరం జాతర జరుపుకోవలసి వచ్చినప్పుడు, అతను అన్ని ఖర్చులను భరించాడు మరియు పైగా, అతను తన సహచరులను ఆహ్వానించాడు. వారిలో ఒకరు రాష్ట్ర అసెంబ్లీ మంత్రి. జమీందార్ తన యజ్ఞం కథను అతనికి వివరించినప్పుడు అతను ఫలితంతో ఆకట్టుకున్నాడు.

మరియు యజ్ఞానికి సంతాన లక్ష్మీ దేవి దేవత అని అతనికి చెప్పబడింది మరియు ఆమె యజ్ఞం కారణంగా పిల్లలను అనుగ్రహించే శక్తులను పొందింది.

కాబట్టి, మంత్రి జాతరకు హాజరయ్యేందుకు ఒంటరిగా లేరు మరియు పిల్లలతో సమస్య ఉన్న తన సహోద్యోగులలో ఒకరిని దేవిని దర్శించమని కోరారు.

జాతరకు హాజరయ్యి ప్రత్యేక పూజలు చేసిన ఏడాదిలోపే ఆయనకు కూతురు పుట్టింది.

ఇప్పుడు ఆడపిల్ల లేని వారికి అయితే బాగుంటుంది.

అతను సందర్శించినప్పుడు నేను అతనికి తదుపరిసారి కొడుకు పుడుతుందని ఆశీర్వదించాను. నమ్మకం చాలా శక్తివంతమైనది, అది అసాధ్యమైన వాటిని సుసాధ్యం చేస్తుంది.

దాంతో ఇప్పుడు ఈ మాట రాష్ట్రం మొత్తం పాకింది. ఇప్పుడు దేవికి ఆలయాన్ని నిర్మించాలని మంత్రి నిర్ణయించారు.

రాముడిని వెనుకకు రానివ్వకుండా ఇద్దరికీ రెండు దేవాలయాలు నిర్మించమని సూచించాను. ఇప్పుడు నేను మంత్రి పదవిని ఎలా పొందాలో సంతానం లేకపోవడంతో ప్రారంభించి సంప్రదించవలసిన వ్యక్తిగా మారాను. ఎన్నికల్లో ఎలా గెలవాలి. వారు నన్ను సంప్రదించడం ప్రారంభించారు మరియు వారి కోరికలను తీర్చుకుంటారు.

నేనెప్పుడూ వారికి కృష్ణార్పణం చెబుతుంటాను. అలా ఎందుకు పాడుతున్నావని ఎవరైనా అడిగితే చుట్టుపక్కల వారు వివరిస్తారు. నన్ను స్వామీ అని లేదా కృష్ణార్పణం బాబా అని పిలిచేవారు.

ఒక రాజకీయ నాయకుడు, ఫలానా రెడ్డి ముఖ్యమంత్రి కావాలనే కోరికతో రావడంతో నా జీవితంలో పురోగతి జరిగింది. అతను

జమీందార్ కోసం నేను చేసిన ఒక రకమైన యజ్ఞం చేయాలనుకున్నాడు.

నేను అతనితో “యజ్ఞం పుత్ర కామేస్తి, ఇది అశ్వమేధ యజ్ఞం అని చెప్పాను. నైవేద్యంలో గుర్రాన్ని ఇవ్వవలసి ఉంటుంది, ఈ కాలంలో అలాంటి యజ్ఞం చేయలేమని నేను అనుకోను. మేక నైవేద్యంతో సాధారణ యజ్ఞం చేయవచ్చని నేను చెప్పాను, కానీ అదే ఫలితంతో.

రెడ్డి “ఎలా?” అని అడిగాడు.

నేను, “నేను జమీందార్ కోసం నిర్వహించిన యజ్ఞంలానే ఇది చేయాలి. మీరు అతని నుండి సమాచారం తీసుకొని మళ్ళీ రండి.

రెడ్డి మరుసటి రోజు తిరిగి వచ్చి “ఏం కావాలి” అని అడిగాడు.

నేను, “దీనికి ఒక కన్య లేదా కన్య అవసరం మరియు దీన్ని నిర్వహించడానికి ఆమె 18 సంవత్సరాల కంటే ఎక్కువ మరియు 30 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ వయస్సు కలిగి ఉండాలి.” యజ్ఞం తర్వాత ఆమె అదృశ్యమయ్యేలా ప్లాన్ చేశాను.

అతను అంగీకరించాడు మరియు యజ్ఞం కోసం అదే ఆదేశాలు జారీ చేయబడ్డాయి, ఇప్పుడు ఒకే తేడా ఏమిటంటే ఒక మేక పొలాల్లో తిరగడానికి అనుమతించబడింది. మేకను ఎవరూ అదుపు చేయకూడదు మరియు ఒక అంగరక్షకుడు దానితో 24 గంటల పాటు ఉండాలి. అందుకోసం కేటాయించిన ఇంటికి అమ్మాయిని తీసుకెళ్లాను. పగటిపూట, నేను నిజంగా కొన్ని పూజలు చేసాను. మరియు ఈసారి నేను ఇంద్రుని విగ్రహాన్ని తయారు చేసాను, ఇంద్రుడు దేవతలకు రాజు.

ఇందుకోసం 21 ఏళ్ల బాలికను తీసుకొచ్చారు. నేను ఆమెను చెక్క పీఠంపై కూర్చోబెట్టి కొన్ని పూజలు చేసాను.

ఇప్పుడు రాత్రి పూజ తర్వాత నేను ఆమెకు మందు కలిపిన పాలు ఇచ్చి అక్షరాలా ఆమెపై అత్యాచారం చేశాను. ఆ తర్వాత మరుసటి రోజు కూడా అదే దినచర్య.

మూడవ రోజు ఉదయం, నేను ఆమెను కనుగొనలేకపోయాను, ఆమె లాక్ చేయబడిన గది నుండి అదృశ్యమైంది. అంతరాయం లేకుండా పూజలు కొనసాగించాను. ఆ అమ్మాయి ఎక్కడ అని కేర్‌టేకర్ అడగ్గా, ఆమె పీఠంపై సౌక్ష్మరూపంలో కూర్చున్నదని, ఆమె కంటికి కనిపించదని చెప్పాను. శివునిలా మూడవ కన్నుతో చూడగలిగే వారు మాత్రమే ఆమెను చూడగలరు. నేను కొంత ధ్యానం చేసిన తర్వాత ఈ చర్యను అమలు చేయడానికి నా విద్యార్థినులలో ఒకరిని పొందాను, అతను ఆమెను చూడగలిగాడు. ఈ రోజుల్లో నాకు రెండు లింగాల విద్యార్థుల పరివారం ఉంది.

నేను ముప్పై రోజులు ఈ యజ్ఞం చేసాను మరియు ముప్పై రోజుల ముగింపులో, మేము మేకను బహిర్భూమికి తీసుకువచ్చి ఇంద్రుని విగ్రహానికి సమర్పించాము. రాజకీయ నాయకుడు రెడ్డి సమక్షంలో బాలయ్య, జమీందార్ మరియు చుట్టుపక్కల గ్రామాల ప్రజలు నైవేద్యాన్ని చూసేందుకు వస్తారు. మేక మెడ కోసి రక్తాన్ని సేకరించి ఇంద్ర ప్రతిమకు అందించమని కసాయిని పిలిపించాము.

ఆచారం పూర్తయ్యాక ఆ అమ్మాయి ఇంటి నుంచి నడుచుకుంటూ బయటకు వచ్చి, "ఆమె స్వర్గానికి వెళ్లి తిరిగి వచ్చింది" అని చెప్పింది.

ఎక్కడికి తీసుకెళ్ళింది తెలీదు, స్వర్గం అనుకుంటోంది. అయితే ఆమెను మరో కోణానికి ఎందుకు పంపారు? అది నేను ఆమెతో కొనసాగించాలని కోరుకోలేదు. బహుశా నేను వారిపై డ్రగ్స్ వాడడం ఇష్టం లేకపోవచ్చు లేదా మూడవ రోజు ఆమెకు ఏదైనా అర్థం కావచ్చు.

నేను ఆమెను "ఇంద్రుడు నీకు ఏమి చెప్పాడు?" అని అడిగాను.

నీ కోరిక నెరవేరుతుంది అని చెప్పింది.

నేను రెడ్డి వైపు చూసాను, అమ్మాయి అదృశ్యం మరియు తిరిగి ఆవిర్భవించడం మరియు ఇంద్రుడు తన కోరిక నెరవేరుతుందని ఆమె చెప్పడం వల్ల యజ్ఞం మరింత ప్రామాణికమైనది.

ఇప్పుడు మనం తాత్కాలిక ఆలయంలో ఇంద్రుని ప్రతిమను ఉంచాము. ఇప్పుడు అధికారం దక్కించుకోవాలనుకునే వారికి ఆయన ఆకర్షణగా మారారు. కాలక్రమంలో రాజకీయ నాయకుడు సీఎం అయ్యాడు. అతను మా ఆశ్రమం కోసం కొంత భూమిని కేటాయించాడు. ఒక ముక్క అంటే దాదాపు 10 ఎకరాల భూమి. మా కోసం పెద్ద గుడిసె, సందర్శకుల కోసం గుడిసెలు వేసుకున్నాం.

తర్వాత మెల్లగా విదేశీయులు మా ఆశ్రమాన్ని సందర్శించడం మొదలుపెట్టారు మరియు కొంత కాలం పాటు అక్కడే ఉండేవారు. వారి విరాళాలు డాలర్లలో ఉంటాయి మరియు నేను ఈ డాలర్లను స్విస్ బ్యాంక్ ఖాతాకు పంపడం ప్రారంభించాను.

ఈ రోజుల్లో వారు నేరుగా స్విస్ బ్యాంక్ ఖాతాలకు మొత్తాన్ని బదిలీ చేస్తారు మరియు ఆశ్రమంలో ఉండటానికి నాకు సమాచారం ఇచ్చేవారు.

ఆశ్రమంలో ఉండేందుకు నేను ఎవరికీ అభ్యంతరం చెప్పలేదు.

కాలక్రమేణా, ఏమీ చేయలేని మరియు జీవితంతో విసిగిపోయిన కొందరు వ్యక్తులు ఆశ్రమంలో నివసించడం ప్రారంభించారు మరియు వారు ఆశ్రమంలో ఉచితంగా పని చేస్తారు. మైదానాన్ని శుభ్రం చేయడం, వంటగదిలో వారి ఇష్టానుసారం ఆహారాన్ని తయారు చేయడం వంటివి.

నేనెప్పుడూ ఇలా చేయమని, అలా చేయమని లేదా అలా చేయవద్దని ఎవరికీ చెప్పలేదు.

కొంతమంది విదేశీయులు నగ్నంగా వెళ్లడం ప్రారంభించినప్పుడు, నేను వారిని ప్రజల దృష్టికి దూరంగా ప్రత్యేక ప్రదేశంలో ఉంచాను. నేనెప్పుడూ ఎవరి చర్యలకూ అభ్యంతరం చెప్పలేదు, వాళ్లకు నచ్చినట్లు బ్రతకనివ్వండి. ఇంటి నుండి పారిపోవాలనుకునే లేదా వారు కోరుకున్నట్లు జీవించాలనుకునే వ్యక్తులకు ఇది అదనపు ఆకర్షణగా మారింది.

ఇప్పుడు నేను అక్కడ ఉండాలనుకునే వ్యక్తుల ప్రకారం ఆశ్రమాన్ని వేరు చేయాల్సి వచ్చింది. ఆశ్రమం గురించి పుకార్లు వచ్చాయి, కానీ ఎవరూ వాటిపై చర్య తీసుకోలేదు. ఎందుకంటే అక్కడ ఉంటున్నవారు తమ ఇష్టానుసారంగా జీవిస్తున్నందున వారు ఫిర్యాదు చేయరు. వారి దైనందిన కార్యక్రమాల్లో బయటి సమాజం జోక్యం ఉండదు. సీఎంపై రాజకీయ ఒత్తిళ్లు పెరుగుతుండటంతో అందుకు తగిన చర్యలు తీసుకోవాలని కోరారు.

ఇప్పుడు మేము మా ఆశ్రమాన్ని ఒక ద్వీపానికి మార్చాము మరియు మా కార్యకలాపాలలో ఎవరూ జోక్యం చేసుకోలేరు. మా అసలు ఆశ్రమం మత విశ్వాసాలు మరియు పుణ్యకార్యాలు కలిగిన వారి కోసం.

అసలు ఆశ్రమంలోనే ఉండి ఆశ్రమాన్ని మొదట్లోనే నడిపించాను. వారు ద్వీపం ఆశ్రమంలో ఉండాలనుకుంటే, వారు నంబర్ ఖాతాకు చెల్లించి, అక్కడే ఉంటారు. ఇది ప్రత్యేక సెటప్‌గా మారింది.

1992లో అర్జంట్‌గా రమ్మని ఇంటి నుంచి కాల్ వచ్చింది. అందుబాటులో ఉన్న వాహనాల్లోంచి జీపు తీసుకుని రామ కుటీర్‌కి వెళ్లాను. ఆ బురద రోడ్ల మీద జీపులో నడపడం సులువుగా ఉంటుంది.

ఇంటికి చేరేసరికి స్నేహ ఏడుస్తూ ఉంది. నేను ఆమెను అడిగాను, "ఏం సమస్య?"

ఆమె మాట్లాడుతూ, “లీనా పాఠశాల నుండి అదృశ్యమైంది. మరికొందరు విద్యార్థులు పాఠశాల తర్వాత దాగుడు మూతలు ఆడుతున్నారని, ఆమె దాక్కోవడానికి వెళ్లిందని, ఆ తర్వాత కనిపించలేదని చెప్పారు. అన్ని చోట్లా వెతికాము. ఈ చిన్న గ్రామంలో ఆమె ఎక్కడికి వెళ్ళగలదు? బాలయ్య ఠాణాలో నివేదిక ఇవ్వడానికి వెళ్లాడు.

నేను, “సరే, వారిని తనిఖీ చేయనివ్వండి. బహుశా ఆమె తల్లి వచ్చి ఆమెను వెనక్కి తీసుకెళ్లింది. ఏడేళ్ల తర్వాత, ఆమె సమస్యలు తగ్గుముఖం పట్టి ఉండవచ్చు కాబట్టి ఆమె తన తల్లితో కలిసి వెళ్లాలి. లేకపోతే ఆమె ఎక్కడికి వెళుతుంది? ప్రస్తుతం జాతర కూడా లేదు, అక్కడ ఆమె తప్పిపోతుంది. వేచి చూద్దాం”

“తన తల్లి తీసుకెళ్ళి ఉంటే, కనీసం ఆమె మాకు సమాచారం ఇవ్వగలదు” అని స్నేహ అన్నారు.

సాహితి ఏ స్థితిలో వచ్చిందో నీకు గుర్తుందా అన్నాను. ఆమె మూడు నెలల గర్భవతి మరియు ఆమె కుటుంబం ఆమె ఇంటి నుండి తప్పిపోయింది మరియు ఆమె 21వ రోజు ఫంక్షన్‌లో అతిథులందరి ముందు అదృశ్యమైంది. లీనా కూడా అలా అదృశ్యమై ఉండవచ్చు. అంతా భగవంతుని మాయాజాలం, ఆయనను ప్రశ్నించడానికి మనమెవరు?”

అధ్యాయం 4

సంవత్సరం 1994.

కుమార్

ఈ సమయానికి, మేము చాలా పెరిగాము, నాకు ఆలోచన లేదు. దీని ఆర్థిక వ్యవహారాలు ట్రస్ట్ ద్వారా నిర్వహించబడతాయి. మేము మా ట్రస్ట్ కోసం రెండు ఖాతాలను నిర్వహిస్తాము. ఒకటి భారతీయ కరెన్సీలో నిర్వహించబడుతుంది మరియు డబ్బు బ్యాంకుల్లో ఆదా అవుతుంది. రెండవ ఖాతా స్విస్ బ్యాంకుల్లో సేవ్ చేయబడింది మరియు డాలర్లలో ఉంది. డాలర్లలో ఎక్కువ భాగం విదేశీయులు తెచ్చినవే. ప్రస్తుతం కొంత మంది విదేశీయులు ఈ దీవిని వదిలి ఇక్కడికి వచ్చి సాదాసీదా జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు.

అందులో ఒకటి ఆనందం. భర్తకు భయపడి మా ఆశ్రమానికి వచ్చింది. తాను అమెరికాలో ఉన్నానని, తన భర్త తనను చిత్రహింసలకు గురిచేస్తున్నాడని, తప్పించుకుని తల్లిదండ్రుల వద్దకు చేరుకున్నానని చెప్పింది. అతను అక్కడికి చేరుకున్నాడు మరియు ఎయిర్ హోస్టెస్‌గా పనిచేస్తున్న ఆమె స్నేహితురాలి సహాయంతో ఆమె మా ఆశ్రమానికి చేరుకుంది. ఆమెకు భద్రత కల్పించాలని కోరారు. మా ఆశ్రమంలో భయం ఉండదని చెప్పాను. ఆమె భయం లేకుండా ఇక్కడ స్వేచ్ఛగా ఉండగలదు.

ఒక వారం తర్వాత ఆమె నా దగ్గరికి వచ్చి, భయం అణచివేయబడటం లేదని, ఆమె ప్రశాంతంగా ఉండలేనని చెప్పింది. నేను గత ఆరు నెలలుగా ఇంట్లో లేను, స్నేహ మరియు అతుల్‌తో మాత్రమే ఫోన్‌లో

మాట్లాడుతున్నాను అని నేను ఒక్క క్షణం అనుకున్నాను. నేను కారు స్టార్ట్ చేయమని డ్రైవర్‌కి చెప్పి, బ్యాగ్‌లు సర్దుకుని సిద్ధంగా ఉండమని జాయ్‌ని అడిగాను. ఆమెను మా ఊరికి తీసుకెళ్లాను.

ఇప్పుడు దేవాలయాల వల్ల రామ కుటీరం ఎంతగానో అభివృద్ధి చెందిందని, అన్ని సౌకర్యాలు ఉన్నాయని, మరికొద్ది సేపట్లో పట్టణంగా ప్రకటించే అవకాశం ఉందన్నారు.

ఇప్పుడు మాకు సొంత ఇల్లు ఉంది, భూమిని ఒక భక్తుడు అందించాడు మరియు మరొక భక్తుడు నిర్మించాడు. ఆలయాలు ఒక ట్రస్ట్ ఆధ్వర్యంలో నడుస్తాయి మరియు ట్రస్టీ బాలయ్య, సభ్యులందరూ అక్కడ ఉన్న దేవతల నుండి ఏదో ఒకవిధంగా లాభం పొందిన భక్తులు.

సంతోషాన్ని మా ఇంటికి తీసుకెళ్లి స్నేహకు పరిచయం చేశాను. ఆమె తన భర్త నుండి పారిపోతోందని మరియు అతని నుండి దాచడానికి ఇక్కడే ఉండాలని నేను చెప్పాను.

నేను, “జాయ్, మీరు ఇక్కడ చాలా పనులు చేయవచ్చు. దేవాలయాలను చూసుకోవడం మీ మతానికి విరుద్ధమని నేను అనుకోను. మీరు పాఠశాలలో బోధించవచ్చు. లేదా మీరు సామాజిక అవగాహన కార్యక్రమాలు లేదా అలాంటి పనులు వంటి ఏదైనా పనిని చేపట్టవచ్చు. మీకు ఎవరూ అభ్యంతరం చెప్పరు. ఇదే ఈ ఊరి ప్రత్యేకత, ఇక్కడ కులాలు, మతాలు లేవు. భగవంతుని ముందు అందరూ సమానమే. వారిలో ప్రతి ఒక్కరు దైవభీతి గలవారే. అలాంటి భావజాలాన్ని వాళ్లలో చొప్పించాను. వారు నా ఆదేశాలకు విరుద్ధంగా వెళ్లరు మరియు నేను వాటిని ఆర్డర్ చేయను, నేను వారిని మాత్రమే

అభ్యర్థిస్తున్నాను. స్నేహ నిన్ను రామ కుటీర్ చుట్టూ తీసుకెళ్తుంది, నేను పిల్లలను చూడటానికి వచ్చాను వారు ఇప్పుడు పాఠశాల నుండి తిరిగి రావాలి.

రెండు రోజుల తర్వాత నేను ఆశ్రమానికి వెళ్ళాను.

అప్పుడు తుఫాను వచ్చింది మరియు ఆశ్రమంలో భాగమైన ద్వీపం మొత్తం శుభ్రం చేయబడింది మరియు ప్రాణాలు లేవు. ఎవరైనా నన్ను అడిగినప్పుడు, “భగవంతుడు భూమి యొక్క బురదను శుభ్రం చేసాడు. అక్కడ ఉంటున్న వారు మన దేశానికి అగౌరవం తెచ్చారు తప్ప మరేమీ కాదు.

నా డాలర్లు వచ్చినప్పుడు, వారికి ఏమి జరుగుతుందో నేను ఎందుకు పట్టించుకోవాలి, వారు తోటి మానవుల పట్ల గౌరవం లేని కొంతమంది విదేశీయులు. ఎవరైనా డ్రగ్స్‌తో పరిచయం చేసిన తర్వాత వారు చాలా హింసాత్మకంగా మారతారు.

ఆశ్రమవాసులతో నా తదుపరి ఉపన్యాసంలో, మీరు ధర్మ మార్గాన్ని విడిచిపెట్టి, అధర్మం చేస్తే ఏమి జరుగుతుందో వారికి ఒక ఉదాహరణను చూపించాను. కావున ప్రతి ఒక్కరు దీనిని భగవంతుని గుణపాఠంగా తీసుకుని అధర్మ మార్గంలో వెళ్లడం మానుకోవాలి. ఇది దేవుడికి మాత్రమే కోపం తెప్పిస్తుంది. నేను ఎప్పుడైనా ఎవరినీ ఏమీ చేయకుండా ఉండానా? ప్రతి ఒక్కరూ తమ సొంత మార్గాన్ని ఎంచుకుంటారు. వారి మార్గం ధర్మమైతే భగవంతుడు వారిని మోక్షమార్గంలోకి నడిపిస్తాడు, లేకుంటే ద్వీపంలో జరిగినట్లుగా అధర్మాన్ని ఎంచుకున్న వారిని వినాశన మార్గంలో నడిపిస్తాడు.

జమీందార్ వచ్చి నేను మాత్రమే పూజ చేయాలనుకుంటున్నాను కాబట్టి ఇంటికి రమ్మని నాకు కాల్ వచ్చింది.

అందుకే జీపు ఎక్కి రామ కుటీర్ చేరుకుని నేరుగా బాలయ్య ఇంటికి వెళ్లాను. జమీందార్ నన్ను నమస్తేతో పలకరించి, పక్కనే నిలబడి ఉన్న తన కొడుకుని కూడా నన్ను పలకరించమని చెప్పాడు. నేను అతనిని ఆశీర్వదించాను, భగవంతుని దయతో దీర్ఘాయువు. మరియు మేము అందరం కూర్చున్నాము.

జమీందార్ ఇలా అన్నాడు, "నేను నా కొడుకుపై పవిత్రమైన థ్రెడ్ వేడుకను నిర్వహించాలనుకుంటున్నాను."

వారి వద్ద పవిత్రమైన దారం ఉందని నాకు తెలియదు కానీ అతని కొడుకు కోసం దానిని చేయడానికి అంగీకరించారు.

ఒకప్పుడు అతను అనుమానించాడని నేను అనుకున్నాను, అతను తన కొడుకు నాకు పుట్టి ఉంటాడని అనుకున్నాడు. కానీ అతను తంతు కలిగి ఉండాలని కోరుకుంటాడు కాబట్టి అతను వేదాలను అధ్యయనం చేసి పండితుడు అవుతాడు. వేదాలు చదవాలనుకునే ఈ పిల్లలకు పాఠశాల ఉంది. కాబట్టి, అతను పవిత్రమైన థ్రెడ్ వేడుక కోసం అభ్యర్థనతో నా వద్దకు వచ్చాడు. నేను దానిని ప్రదర్శించాను మరియు వారు వెళ్లిపోయారు మరియు నేను ఇంటికి వచ్చాను.

నేను జాయ్ గురించి ఆరా తీశాను మరియు ఆమె రామ కుటీర్ ప్రజల ఎదుగుదల కోసం అనేక విషయాలలో పాలుపంచుకుంది. ఆమె వారికి చేయగలిగినదంతా నేర్పుతుంది. అప్పుడు ఆమె ఇతర మహిళలకు వారి రోజువారీ దినచర్యలలో సహాయం చేస్తుంది, బలవంతంగా లేదా

కష్టపడి పని చేయకుండా తెలివిగా పనులను ఎలా చేయాలో వారికి వివరిస్తుంది.

నేను కూర్చుని ఆమెను పిలిచి ఆమె గురించి మరియు ఆమె పని గురించి ఆరా తీశాను.

తాను ఇక్కడ సంతోషంగా ఉన్నానని, గ్రామస్థులకు సహాయం చేయాలని కోరుకుంటున్నట్లు ఆమె తెలిపారు.

అప్పుడు ఒక యువతి వచ్చి నన్ను నమస్తేతో పలకరించి జాయ్ పక్కన కూర్చుంది. నేను ఆనందం వైపు చూశాను.

సంతోషం, “ఆమె నన్ను మీ ఆశ్రమానికి పంపిన స్నేహితురాలు. ఆమె పేరు సునీత." నేను ఆమెను ఆశీర్వదించి, "మీరు ఏమి చేస్తారు?" అని అడిగాను.

ఆమె మాట్లాడుతూ, "నేను ఇండియన్ ఎయిర్‌లైన్స్‌లో ఎయిర్ హోస్టెస్‌గా పని చేస్తున్నాను మరియు సెలవుల కోసం జాయ్‌ని సందర్శించడానికి వచ్చాను."

నేను ఆమెను "ఆమె ఎంతకాలం ఉండాలనుకుంటున్నారు" అని అడిగాను.

ఆమె చెప్పింది, "నాకు ఒక నెల సెలవు వచ్చింది మరియు ఇక్కడి వాతావరణం నచ్చింది."

నేను అడిగాను, "ఆమె మా ఆశ్రమాన్ని సందర్శించడానికి ఇష్టపడితే, ఆమెకు స్వాగతం."

ఆమె, "నేను మీ ఆశ్రమానికి రావాలనుకున్నాను, నేను రవాణా కోసం వెతుకుతున్నాను మరియు మీరు సందర్శించడానికి రండి, మీరు నన్ను ఆశ్రమానికి తీసుకెళ్లగలరా" అని చెప్పింది.

నేను, “తప్పకుండా. కానీ నేను తిరిగి వచ్చే ముందు 2 రోజులు ఉండాలనుకుంటున్నాను.

ఆమె చెప్పింది, "నాకు 2 రోజులు వేచి ఉండటం సమస్య కాదు."

రెండు రోజులుగా ఆలయాలను పరిశీలించి, ఏం చేయాలో బాలయ్యకు నివేదించి, దసరాకు నిర్వహించే తదుపరి జాతర గురించి ఆరా తీశాను. అప్పుడు రామ కుటీర్ సందర్శిస్తానని చెప్పాను.

రామ కుటీర్‌లో ఆనందం ఎలా ఉందో ఆరా తీశాను.

అతను మాట్లాడుతూ, “ఆమె తెలుగు నేర్చుకోవాలని ప్రయత్నిస్తోంది, కానీ ఆమె హిందీ, ఇంగ్లీష్ మరియు గణితం బోధిస్తుంది. అప్పుడు ఆమె స్నేహ సహాయంతో మహిళలను కలుసుకుంటుంది, ఆమె వారికి సహాయం చేస్తుంది. మరికొంత కాలంలో ఆమె రామ కుటీర్‌లో భాగం అవుతుంది.

నేను అతని సెలవు తీసుకుని సునీతతో కలిసి ఆశ్రమానికి బయలుదేరాను.

ఆశ్రమానికి వెళ్ళేటప్పుడు మేము కబుర్లు చెప్పుకున్నాను మరియు ఆమె వివరాలు, ఆమె ఎక్కడ చదువుకుంది మరియు వంటి విషయాలు అడిగాను.

ఆమె నన్ను అడిగింది, “నువ్వు స్నేహను ఎలా పెళ్లి చేసుకున్నావు?”

రామ కుటీర్ ప్రజలకు మా కథ ముందే తెలుసు కాబట్టి ఆమె మన గురించి ఏదో ఒకటి విని ఉంటుంది. అందుకే ఆశ్రమానికి చేరుకోవడానికి సమయం ఉండడంతో ఆమెను పొలాల్లోకి తీసుకొచ్చి బాలయ్యకు సాయం చేసేందుకు రామ కుటీర్‌కు రావడంతో పాటు గ్రామంలో ఎలా స్థిరపడ్డామో నా కథ చెప్పాను.

అప్పుడు ఆమె సాహితీ గురించి ఆరా తీశారు. నేను ఆమె గురించి నాకు తెలిసినది చెప్పాను మరియు ఆమె బొంబాయి వెళ్ళినప్పుడు ఆమెను తనిఖీ చేయమని అడిగాను, నేను ఆమెకు చిరునామా ఇస్తాను.

ఆమె, "తిరిగి వెళ్ళే ముందు నేను చిరునామా తీసుకుంటాను" అని చెప్పింది.

మేము ఆశ్రమానికి చేరుకున్నాము మరియు నేను ఆమెను నా గుడిసెకు తీసుకువెళ్లి, ఆమెకు ఏదైనా కావాలని అడిగాను.

మీరు మీ ఆహారాన్ని ఎక్కడ తయారు చేస్తారు?

నాకు చిన్న వంటగది ఉందని చెప్పాను. గ్యాస్ స్టవ్, ఫ్రిజ్ మరియు అవసరమైన వస్తువులన్నీ ఉన్న నా వంటగదిని చూపించాను.

ఆమె “ఈ గుడిసెలో వంట చేస్తే నీకు భయం లేదా?” అని అడిగింది.

నేను చెప్పాను, “ఇది గుడిసెలా ఉంది కానీ పదార్థం మండేది కాదు. ఇక్కడ అగ్ని భయం లేదు.”

ఆమె “మీరు అక్కడ కూర్చోండి స్వామీ, నేను టీ సిద్ధం చేసి తీసుకువస్తాను” అని చెప్పింది.

“నన్ను స్వామి అని పిలవాల్సిన అవసరం లేదు, నా పేరు కుమార్ అని పిలవండి” అన్నాను.

ఆమె, "కుమార్, నేను ఇంతకు ముందు ఆ పేరు విన్నట్లు అనిపిస్తుంది."

ఆమె టీ సిద్ధం చేయడానికి వంటగది ప్రాంతంలోకి వెళ్ళింది.

రెండు కప్పులతో వచ్చి నా ముందు పెట్టింది.

ఆమె కూర్చుని, “నేలపై ఎలా కూర్చుంటావు స్వామీ” అని అడిగింది.

నేను నేలపై కూర్చోవడం అలవాటు చేసుకున్నాను అని చెప్పాను.

ఆమె "నేను పడుకోవాలనుకుంటే, నేను ఎక్కడ పడుకోవాలి?"

నేను, “అక్కడి నుండి పరుపులలో ఒకదాన్ని తీసుకొని నేలపై ఉంచండి మరియు మీరు అక్కడ పడుకోవచ్చు. వెలుతురు ఎక్కువగా ఉందని మీకు అనిపిస్తే, మీరు తెరను పక్కకు లాగవచ్చు.

ఆమె “మీకు గుడిసెకు తలుపులు ఎందుకు లేవు?” అని అడిగింది.

నేను, “మేము ఇక్కడ ఏమీ దాచము. మీరు జీవితాన్ని ఎలా జీవించాలనుకుంటున్నారో, మీరు జీవించవచ్చు మరియు ఎవరూ దేనికీ అభ్యంతరం చెప్పరు. ఇంతకు ముందు మేము ఇక్కడ నగ్నంగా ఉండేవాళ్లం, కానీ వాళ్లకు ఇక్కడ డ్రగ్స్ మొదలయ్యాయి, అందుకే వాళ్లను సముద్రంలోని దీవికి పంపించాను. ఇప్పుడు ధర్మాన్ని అనుసరించే వారు మాత్రమే ఇక్కడ ఉన్నారు. ఇప్పటికీ, మేము దేనికీ అభ్యంతరం చెప్పము. మీరు ఇక్కడ సహాయం చేయడానికి ఏదైనా చేయవచ్చు. ఆహారాన్ని సిద్ధం చేయండి లేదా మైదానాన్ని శుభ్రం చేయండి లేదా షాపింగ్ చేయండి మరియు వంటగదికి అవసరమైన

వస్తువులను పొందండి. మీరు ఆశ్రమానికి ఏ విధంగా సహకారం అందించాలనుకుంటున్నారో, అది చేయవచ్చు. మీరు రోజంతా ఖాళీగా ఉండి నిద్రపోవాలనుకున్నా ఎవరూ అభ్యంతరం చెప్పరు.

నేను రోజంతా నిద్రపోకూడదని చెప్పింది.

నేను, "నేను ఒక ఉదాహరణ ఇస్తున్నాను, మీరు మా అతిథివి మరియు మీరు ఏ పని చేయవలసిన అవసరం లేదు."

నేను నేలపై పడుకుని, నా తల కింద చేయి పెట్టాను.

"మీరు నేలపై పడుకుంటున్నారు స్వామీ" అని అడిగింది.

నేను, "నేను నేలపై పడుకోవడం లేదు; ఈ బెడ్‌షీట్‌లు నేల అంతటా ఉంచబడ్డాయి. ఎవరైనా వచ్చి ఇక్కడ పడుకోవచ్చు, లేదా పరుపు ఎంచుకొని నేలపై పెట్టి ఇక్కడే పడుకోవచ్చు."

ఆమె "ఈ గుడిసె మీ స్వంతం కాదా స్వామీ?" అని అడిగింది.

నేను, "నేను నీకు చెప్పినట్లు ఈ ప్రపంచంలో ఏదీ నాది కాదు. భగవంతుడికి అన్నీ ఇచ్చాను. 'కృష్ణార్పణం'. కృష్ణార్పణం అనే పదానికి అర్థం తెలుసా? అంతా శ్రీకృష్ణునికే ఇచ్చారు. నేను నాతో ఏమీ ఉంచుకోను. పాపం లేదా పుణ్యం భగవంతునికి తిరిగి ఇవ్వబడుతుంది. కాబట్టి ఈ గుడిసె అందరి సొత్తు, ఎవరి సొత్తు కాదు."

ఆమె ఇలా అడిగింది, "నీకు భార్య మరియు కొడుకు ఉన్నారు మరియు మీకు దేవుడి కుమార్తె ఉందని నేను విన్నాను. మీరు 8 సంవత్సరాలు పెంచిన మరియు ఆమె అదృశ్యమైంది.

నేను లేచి కూర్చున్నాను, “అంతా భగవంతుడి ఇష్టం. నాకు అర్హత ఉన్నంత కాలం ఆమెను చూసుకునే అవకాశం నాకు లభించింది. ఆమె తన తల్లితో తిరిగి వచ్చిందని నేను ఆశిస్తున్నాను. ”

ఆమె మాట్లాడుతూ, "మీ గురించి పుకార్లు కూడా ఉన్నాయి."

నేను ఇలా అన్నాను, “10 మంది మీ గురించి మంచిగా మాట్లాడినప్పుడు, మీ గురించి చెడుగా మాట్లాడే వ్యక్తి ఒకరు ఉంటారు. ఎందుకంటే అతను కోరుకున్నది పొందలేకపోయాడు. ఎందుకంటే తను ప్రార్థిస్తున్న దేవుడి మీదా, దేవుడి మీదా అతనికి నమ్మకం లేదు. ఒక విషయం ఏమిటంటే మీరు దేవుడిపై విశ్వాసం ఉంచుకోవాలి మరియు ఓపికగా ఉండాలి.

నేను పడుకుని చేయి తల కింద పెట్టుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాను. ఎంత సేపు పడుకున్నానో తెలీదు, చెయ్యి మీద వత్తిడితో లేచాను. నేను నా వైపు చూసాను, సునీత నా చేతిని తన దిండుగా చేసుకుంటూ పడుకుంది. నేను లేచి ఆమె తలకింద దిండు పెట్టి ఆమెకు కొంచెం దూరంగా పడుకున్నాను.

మళ్ళీ నిద్ర లేచే సరికి చీకటి పడింది.

నేను చప్పల్‌ను నా పాదాలపై పడవేసి ఆశ్రమం చుట్టూ తిరిగాను. ఎవరు పలకరించినా నేను నమస్తే అని పలకరించాను. నేను గ్రీటింగ్ కూడా ఉంచను, నేను దానిని తిరిగి ఇస్తాను.

అక్కడ ఒక మిలిటరీ హవాలాదార్ ఉన్నాడు, అతను ఎప్పుడూ మిలిటరీ సెల్యూట్ చేస్తాడు మరియు నేను అతనికి తిరిగి సెల్యూట్ చేస్తాను.

ఎవరైనా డబ్బులు ఇవ్వాలనుకుంటే ఆఫీస్‌కి వెళ్లి అక్కడ ఇవ్వొచ్చు, ఎవరికైనా డబ్బులు కావాలంటే వెళ్లి అడిగితే పేరు నోట్ చేసుకుని డబ్బులు ఇస్తారు. ఎందుకంటే ఎవరైనా ఎవరినైనా సందర్శించాలనుకున్నా లేదా అలాంటి వాటి కోసం షాపింగ్ చేయాలనుకున్నా వారు వెళ్లి కొంత డబ్బు తీసుకొని తమ పనిని చేసుకుంటారు కాబట్టి ఇక్కడ ఎవరూ డబ్బు ఉంచరు. ఆశ్రమం లోపల డబ్బుకు విలువ లేదు, అది బయట మాత్రమే.

సునీత ఒక వారం ఉండి తిరిగి బొంబాయికి వెళ్లాలని నిర్ణయించుకుంది.

ఆమె బొంబాయికి ఎలా వెళ్తుందని నేను అడిగాను.

తాను ఎయిర్‌పోర్ట్‌కి వెళ్తానని, బొంబాయికి ఫ్రీ రైడ్ దొరుకుతుందని చెప్పింది.

నేను “నిన్ను రామ కుటీర్‌కి తీసుకెళ్తాను, అక్కడ నుండి ఎవరైనా మిమ్మల్ని ఎయిర్‌పోర్ట్‌లో డ్రాప్ చేస్తారు. ఆమె ఆఫీస్ నుండి విమాన వివరాలను నిర్ధారించుకోవాలనుకుంటే, ఫోన్ అందుబాటులో ఉంటుంది.

ఆమె అడిగింది, "వారు నన్ను పిలవడానికి అనుమతిస్తారా?"

నేను, “ఇక్కడ ఎలాంటి పరిమితులు లేవని నేను మీకు చెప్పాను, మీరు ఎవరికి కాల్ చేయాలనుకుంటున్నారో వారికి కాల్ చేయవచ్చు, మీరు కూడా ఉచితంగా అంతర్జాతీయ కాల్ చేయవచ్చు” అని అన్నాను.

ఆమె అడిగింది, "నాకు అంతర్జాతీయ కాల్ ఎందుకు అవసరం?"

నేను, “ఇక్కడ అన్నీ ఉచితం, ఈ ఆశ్రమంలో ఏదీ వ్యక్తిగతం కాదు.”

ఆమె వెళ్లి కాల్ చేసి, "నేను గ్రామానికి వెళ్లి విమానాశ్రయానికి వెళ్లాలి."

నేను ఆమెను రామ కుటీర్‌కి తీసుకెళ్లి, ఆమెను ఎయిర్‌పోర్ట్‌లో డ్రాప్ చేయమని డ్రైవర్‌ని తీసుకున్నాను. అతను వచ్చి, ఆమె ఫ్లైట్‌ని పట్టుకుని వెళ్లిపోయిందని నివేదించాడు.

“కృష్ణార్పణం” అన్నాను.

సునీత తన ఇంటికి సురక్షితంగా చేరుకుందని నేను జాయ్‌ని అడిగాను. ఆనందం రెండు గంటల తర్వాత తిరిగి వచ్చి సునీత తన ఇంటికి చేరుకుందని మరియు ఆమె ఆమెతో మాట్లాడిందని నాకు తెలియజేసింది.

నేను తల ఊపాను. ఆమె నా వైపు చూసింది మరియు నేను ధ్యానంలో ఉన్నానని అనుకుని నా ముందు కూర్చుని ధ్యానం చేయడం ప్రారంభించింది. నేను కళ్ళు మూసుకున్నాను.

నాన్న అనే పదం విని కళ్ళు తెరిచాను, అతుల్ నా ముందు నిలబడి ఉన్నాడు. నేను ఎక్కువగా ఇంట్లో లేనందున అతను సాధారణంగా తన తల్లిని అడిగే ప్రతిదాన్ని. నేను అతని వైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాను.

అతను సంకోచించి, “ఏమీ లేదు నాన్న” అని చెప్పి, తన తల్లి దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

అతను నాతో మాట్లాడటానికి ఎందుకు వెనుకాడతాడు అని నేను అనుకున్నాను, నా సమక్షంలో అతనికి అసౌకర్యంగా అనిపించేలా నేను అతనిని ఎప్పుడూ తిట్టలేదు. నన్ను అడగడానికి సంకోచించడం ఏమిటి?

నా వైపు చూస్తున్న ఆనందం వైపు చూసాను, "వెళ్ళి అతనికి ఏమి కావాలో చూడు."

మాతో నివసించడానికి వచ్చిన తర్వాత ఆమె అతనికి దగ్గరగా వచ్చింది మరియు ఆమె అతనికి కూడా నేర్పుతుంది. ఆమె అతనికి గురువు మరియు స్నేహితురాలు. లీనా వెళ్లిన తర్వాత అతను తన సోదరిని కోల్పోతాడు.

అంతే ఆనందం మా ఇంట్లోకి ప్రవేశించి ఆమె దగ్గరికి వచ్చాడు. ఆమె ఎదురుగా ఉన్నంత మాత్రాన అతను ఆమెను 'యాంటీ' అని పిలుస్తాడు. స్నేహ అతనిని తిట్టినట్లయితే ఆమె మధ్యలోకి వస్తుంది మరియు స్నేహ తనపై చేసిన తిట్టడాన్ని ఆనందం వినవలసి వచ్చింది, కానీ ఆమె ఆమెను అర్థం చేసుకోలేదు కాబట్టి అది ఆమెకు సమస్య కాదు.

స్నేహ ఆమెపై అరిచింది మరియు చివరికి "నేను మీతో ఎలా మాట్లాడగలను?"

అతన్ని తిట్టేటప్పుడు ఆమె ఇతర భాషలను మరచిపోయేది. ఆనందం చిరునవ్వుతో అతుల్‌ని తన గదికి తీసుకెళ్లింది. అతను తన సమస్యలను వారికి చెప్పేవాడు మరియు ఆమె ఏదైనా జోడించాలని అనుకుంటే ఆమె ఓపికగా వింటుంది, అప్పుడు ఆమె మాట్లాడుతుంది.

ఆనందం తిరిగి వచ్చి, ఏమీ లేదు, లీనా గురించి అడగాలని అనుకున్నాడు, ఆపై నిన్ను అడగడం వ్యర్థం అని నిర్ణయించుకున్నాడు.

నేను జాయ్‌కి ఫోన్ చేయమని చెప్పి, అతనిని కూర్చోబెట్టి, సాహితీ మా వద్దకు ఏ పరిస్థితుల్లో వచ్చిందో, మేము ఆమె వద్దకు వెళ్ళినప్పుడు ఆమె ఇంటికి తాళం వేసి ఉందని మరియు నేను ఆమెను రామ కుటీర్‌కు తీసుకురావాలని చెప్పాను. అప్పుడు ఆమె 1982 నుండి 1984 వరకు వచ్చిందని మేము ఎలా కనుగొన్నాము. అప్పుడు లీనాకు జన్మనిచ్చిన తర్వాత ఆమె మన ముందు కనిపించిన తర్వాత ఎలా పోయింది లేదా అదృశ్యమైంది. ఆ తర్వాత తల్లిలాగే లీనా కూడా వెళ్లిపోయింది. ఆమె తన తల్లి లేదా తండ్రి వద్దకు వెళ్లి ఉంటుందని తెలుస్తోంది. సాహితీ తన కుమార్, లీనా నాన్న నాలా ఎలా ఉండేవారో చెప్పేవారు, ఒకే ఒక్క తేడా ఏమిటంటే అతను ప్యాంటు వేసుకుంటాను మరియు నేను ధోతి వేసుకుంటాను మరియు నా మెడను చూపిస్తూ ఇవన్నీ ధరించాను.

కథ విన్న తర్వాత, అతుల్, ఇదంతా నాకు తెలియజేసినందుకు నాన్నకు కృతజ్ఞతలు, ఆమె తన తండ్రి మరియు తల్లితో సంతోషంగా ఉందని ఆశిస్తున్నాను. లేచి వెళ్ళిపోతుంది.

నేను అడిగాను, "జాయ్, అతనికి నిజం తెలియజేయడానికి నేను సరిగ్గా చేశానా?"

ఆమె చెప్పింది, "నిజం ఎవరినీ బాధించదు, మిమ్మల్ని బాధపెట్టడానికి పదే పదే వచ్చే అబద్ధాలు."

నేను, "మీ అంతర్దృష్టికి ధన్యవాదాలు."

నేను చాలా వేడిగా ఉన్నందున మరియు మరికొన్ని రోజుల్లో వేసవి ముగుస్తుంది కాబట్టి, నేను ఇంటి వద్దే ఉండి సాయంత్రం గ్రామస్తులకు ఉపన్యాసాలు ఇవ్వాలని నిర్ణయించుకున్నాను.

వారు వచ్చి తమ సందేహాలు లేదా సందేహాలు అడిగారు. నేను వారి సందేహాలను వీలైనంత వరకు నివృత్తి చేస్తాను, నేను వెంటనే సమాధానం ఇవ్వలేకపోతే, నాకు దేవుడి నుండి ధృవీకరణ అవసరమని నేను వారికి చెప్తాను మరియు తరువాత సమాధానం ఇస్తాను.

కాబట్టి, అలాంటి ఒక రోజున, “కొంతమంది హింస వైపు ఎందుకు వెళ్లి ఇలాంటి భయంకరమైన పనులు చేస్తారు?” అని జాయ్ అడిగాడు.

నేను అన్నాను, “మన పురాణాలు మరియు చరిత్రలో కూడా ఈ ప్రపంచంలో నాణేనికి రెండు వైపుల వంటి రెండు వ్యతిరేక విషయాలు ఎప్పుడూ ఉంటాయి. ఒకరిలో హింస ఉంటే మరొకరు దయగా ఉంటారు. ఓ వైపు హర్రర్ ఉంటే మరో వైపు ప్రశాంతత ఉంది. ఈ విశ్వం పురుషులు మరియు స్త్రీల వంటి ద్వంద్వ వస్తువులతో రూపొందించబడింది. అప్పుడు ఒక దేవదూత ఉంటే, ఒక దెయ్యం లేదా మృగం ఉంది. ఒకదాని అర్థం మరొకటి తెలియకుండా మనకు తెలియదు. ఈ లోకంలో హింస లేకపోతే శాంతి ఎలా తెలుస్తుంది? దెయ్యం లేకపోతే మీరు దేవదూత కోసం ఎందుకు శ్రద్ధ వహిస్తారు? కాబట్టి, భగవంతుడు విశ్వాన్ని ఇలా సృష్టించాడు, అది ప్రపంచం యొక్క ద్వంద్వత్వం. అక్కడ వెలుగు, ఆ తర్వాత చీకటి. అప్పుడు మగ మరియు ఆడ ఒకరికొకరు విరుద్ధంగా ఉండవచ్చు కానీ వారు తరాలు మరియు మానవజాతి కొనసాగించడానికి ప్రపంచానికి అవసరం. అది లేకుండా మన ప్రపంచం ఏమిటి? కేవలం బంజరు భూములు

బహుశా చెట్లు మరియు అడవులతో నిండి ఉన్నాయి. హింసకు దూరంగా ఉండండి మరియు ప్రపంచంలో శాంతిని తీసుకురావాలని దేవుడు మనకు చెబుతున్నాడు. ప్రభువును స్తుతించండి మరియు దెయ్యాన్ని ఖండించండి. అందరి హృదయాలలో వెలుగు నింపండి మరియు చీకటిని పారద్రోలండి.

“బాగా చెప్పారు స్వామీ” అన్నాడు ఆనందం.

“కృష్ణార్పణం” అన్నాను.

బయట వేడి ఏడాదికేడాది పెరిగిపోతుండడం చూసి ట్రస్ట్‌కి ఫోన్ చేసి వేసవికి ఎయిర్ కండీషనర్‌తో పెద్ద గదిని సిద్ధం చేయమని చెప్పాను.

****

కొన్ని రోజుల తర్వాత సునీత తిరిగి వచ్చింది. నేను అడిగాను, "ఏమైంది?"

సునీత మాట్లాడుతూ, “నేను డ్యూటీ నుండి సస్పెండ్ అయ్యాను మరియు గత సంవత్సరం బాంబు పేలుళ్ల సమయంలో నా రికార్డులు ధ్వంసమయ్యాయి మరియు వారు నాకు ఉద్యోగం తిరిగి ఇవ్వలేదు. ఏ పని లేకుండా అక్కడ ఉండలేక తిరిగి ఆశ్రమానికి చేరుకుంటానని అనుకున్నాను. కాబట్టి, నేను మొదట జాయ్‌ని కలుసుకుని, ఆశ్రమానికి వెళ్లాలని ఇక్కడికి వచ్చాను.

నేను, “మీకు ఇక్కడ ఎల్లప్పుడూ స్వాగతం. మీరు ఇక్కడ లేదా ఆశ్రమంలో ఉండవచ్చు. మొదటి వర్షం కురిసే వరకు నేను ఇక్కడే ఉంటాను.

అలాంటప్పుడు నేను కూడా ఇక్కడే ఉంటాను అని సునీత చెప్పింది.

సునీతను చూసి, అతుల్ మొహం వెలిగిపోయి, ఆమె దగ్గరకు వెళ్లి కౌగిలించుకున్నాడు. అతను ఆమెకు అంత సన్నిహితంగా ఉన్నాడని నాకు తెలియదు.

వర్షాలు ఆలస్యం కావడంతో అనుకున్నదానికంటే ఎక్కువ సమయం రామ కుటీర్‌లో ఉండిపోయాం.

ఆనందం సునీతతో కలిసి ప్రశ్నలు మరియు ఆమె సందేహాలను అడిగాడు. మరియు నేను వాటిని వివరించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నప్పుడు వారు నా మాటలను శ్రద్ధగా వింటారు.

వర్షాలు ప్రారంభం కాగానే రెండు రోజులపాటు ఏకధాటిగా వర్షం కురిసి ఆగిపోయింది.

కానీ మేము ఆశ్రమానికి తిరిగి వెళ్లడానికి వాతావరణం ఆహ్లాదకరంగా మారుతుంది.

నేను నా బ్యాగ్‌లో కొన్ని బట్టలు సర్దుకుని ఆశ్రమానికి వెళ్లడానికి సిద్ధమయ్యాను.

ఇప్పుడు సునీత నాతో పాటు ఆశ్రమానికి వెళ్లాలని నిర్ణయించుకుంది మరియు ఇప్పుడు జాయ్ కూడా విద్యార్థులకు బోధించడానికి తిరిగి వచ్చే ముందు కొంతకాలం ఆశ్రమానికి వెళ్లవచ్చని అనుకున్నాడు.

అలా కారు తీసుకుని సాయంత్రం 6 గంటలకల్లా ఆశ్రమానికి చేరుకున్నాం. మా బట్టలు గుడిసెలో వేసుకుని స్నానం చేసి బట్టలు మార్చుకుని ఆశ్రమంలో ఉన్న గుడికి వెళ్లి అక్కడ పూజలు చేసి హారతి ఇచ్చి ఏసీ గుడిసెను దర్శించుకున్నాము.

బయటి నుండి పెద్ద ఇండోర్ స్టేడియంలా అనిపించింది, ఏర్పాట్లన్నీ చూసుకుని గుడిసెకి తిరిగాను.

నేను భోజనానికి వెళ్తున్నానని మహిళలకు చెప్పాను.

వాళ్ళు కూడా నాతో డిన్నర్ కి వచ్చారు. నేను నా కొద్దిపాటి భోజనం చేసాను మరియు మేము గుడిసెకు తిరిగి వచ్చాము.

కొంత సేపు ప్రార్థించిన తరువాత, నేను నేలపై పడుకున్నాను మరియు నేలపై నిద్రపోతున్నప్పుడు అసౌకర్యంగా అనిపించింది. ఇంట్లో పరుపు మీద పడుకోవడం అలవాటైపోయిందేమో అనిపించి పెద్దాయన అయిపోతున్నాను, పరుపు ఎత్తుకుని పడుకుని నిద్రపోయాను.

నిద్రలో తిరిగినప్పుడు ఎవరినో తాకింది. నేను కళ్ళు తెరిచి చూసాను, సునీత నా ప్రక్కన పరుపులో పడుకుని ఉంది మరియు జాయ్ ఆమెకు అవతలి వైపు నిద్రిస్తున్నాడు.

నేను తిరిగి మరియు నా నిద్రలోకి వెళ్ళాను.

****

లేచి స్నానం చేసి గుడికి పూజలు చేసి తిరిగి వచ్చి ధ్యానంలో కూర్చున్నాడు.

నేను నా పాదాలను స్పర్శించాను మరియు కళ్ళు తెరిచాను, సునీత తనని ఆశీర్వదించాలని నా వైపు ఆశగా చూస్తోంది. ఆమె కోరికలన్నీ నెరవేరేలా నేను ఆమెను ఆశీర్వదించాను. అప్పుడు నా పాదాలను తాకాల్సిన అవసరం లేదని చెప్పాను.

ఆమె, "మీకు భంగం కలిగిస్తున్నందుకు క్షమించండి, స్వామీ, నేను మీకు శుభాకాంక్షలు చెప్పాలనుకుంటున్నాను."

నేను, “క్షమించకండి, పాదాలను తాకాల్సిన అవసరం లేదని చెప్పాను, ఒక సాధారణ నమస్తే చాలు” అన్నాను.

ఆమె “అది నా మనసులో ఉంచుకుంటాను స్వామీ.”

నేను ఆమెకు నవ్వాను. ఆమె ధ్యానం చేయడానికి నాతో కూర్చుంది. ఇది ఒక వారం పాటు కొనసాగింది, విద్యార్థులు ఆమెను పిలుస్తున్నారని చెప్పి ఆనందం రామ కుటీర్‌కు తిరిగి వెళ్ళింది.

ఆ తర్వాత రెండు రోజులు అదే రొటీన్‌తో గడిచిపోయాయి, తర్వాత మూడో రోజు రాత్రి జోయ్ వెళ్లిన తర్వాత భారీ వర్షం కురుస్తోంది. అందరూ పడుకోవడానికి ఏసీ హాల్‌కి వెళ్లారు. నేనూ, సునీతను నా గుడిసెలో వదిలేశాం.

నేను ఒక పరుపు తీసుకొని నేలపై ఉంచాను మరియు ఒక దిండు తీసుకొని పడుకున్నాను.

అర్ధరాత్రి నా మీద బరువుగా అనిపించి కళ్ళు తెరిచి చూసింది సునీత. నేను ఆమె కాళ్ళు తీసేసి అటువైపు తిరిగి నిద్రపోయాను.

ఎడతెరిపి లేకుండా కురుస్తున్న వర్షాల వల్ల చలికి తట్టుకోలేక నా దగ్గరికి వచ్చి కౌగిలించుకుంది. ఇక ఆమెను డిస్టర్బ్ చేయకూడదనుకుని, ఆమె ఛాతీని నా వీపుకి తగిలించి నిద్రలోకి జారుకున్నాను. మరుసటి రోజు నిద్ర లేవగానే వర్షం కురుస్తూనే ఉంది. పూజ కోసం గుడికి వెళ్లేందుకు గొడుగు పట్టుకుని తిరిగొచ్చాను. వర్షం కారణంగా మైదానం చుట్టూ ఎవరూ కదలడం లేదు. కొంత పని ఉన్న

వారే గొడుగులు వేసుకుని తమ పనిలో పడ్డారు. నా గుడిసెలో కూర్చుని మధ్యవర్తిత్వం వహించాను.

సునీత వచ్చి, "నాకు చలిగా ఉంది స్వామీ."

నేను ఒక బెడ్‌షీట్ తీసుకొని ఆమె చుట్టూ వేయమని చెప్పాను. ఆమె పరుపుల క్రింద చూసింది మరియు తాజా బెడ్‌షీట్‌ల సెట్‌ను కనుగొని, ఆమె శరీరం చుట్టూ ఉంచడానికి ఒకదాన్ని తీసుకుంది.

సునీత "మీకు చలిగా అనిపించలేదా స్వామీ?"

నేను, “నేను అన్ని వాతావరణాలకు అలవాటు పడ్డాను, నాకు ఎక్కువ వేడి లేదా చలి అనిపించదు. నేను రామ కుటీర్‌లో కొంచెం సేపు ఉండాలనుకుంటున్నాను, కాబట్టి బయట వేడిగా ఉంది మరియు వర్షం ప్రారంభమైన తర్వాత వెళ్దాం అని చెప్పాను. మీ ప్రయోజనం కోసం నేను చెప్పాను, మేము తరువాత వెళ్తాము. ”

సునీత "ధన్యవాదాలు స్వామీ."

నేను ఆమెకు, “దగ్గరకు రండి” అని చెప్పాను, మరియు నేను ఆమె నుదుటిపై నా బొటనవేలును ఉంచి, ఒక మంత్రాన్ని చదివి, “ఐదు నిమిషాల్లో మీ లోపల నుండి వేడిని మీరు అనుభూతి చెందుతారు.”

కాసేపయ్యాక సునీత బెడ్‌షీట్‌ని పక్కకు విసిరేసి, “నువ్వు చెప్పింది కరెక్ట్ స్వామీ, నాకు చలిగా అనిపించడం లేదు.

నేను ఆమెకు జలుబును తొలగిస్తున్నాను, కానీ దాని ప్రభావం ఆమెపై పడుతుందని నేను ఊహించలేదు.

అధ్యాయం 5

సునీత

కుమార్ మంత్రం నాపై ఇంత ప్రభావం చూపుతుందని నేను ఊహించలేదు. నేను స్వామి అని పిలుస్తాను, కానీ నా మనసులో మాత్రం కుమార్ అని పిలుస్తాను. చాలా కాలంగా తప్పిపోయిన ప్రేమికుడిలా నేను అతనిని చాలా కాలంగా తెలుసుకున్నాను. అతనితో సన్నిహితంగా ఉండేందుకు, సస్పెన్షన్ విషయంలో నా పేరును తొలగించే ప్రయత్నం చేయలేదు. ఆ ఫైళ్లు ధ్వంసం చేసి ఏ పని చేయకుండానే సగం జీతం తీసుకుంటున్నాను. నా బ్యాంకు ఖాతాలో డబ్బులు వేస్తారు.

కాబట్టి, నేను వెళ్లి కుమార్‌తో ఉండాలని నిర్ణయించుకున్నాను. నేను అతని గ్రామంలో ఉన్నంత కాలం, అతను తన గదిలో పడుకుంటాడు మరియు నేను ఆనందంతో మంచం పంచుకోవలసి వచ్చింది. మనం ఆశ్రమానికి వెళ్దాం అని చెప్పగానే నేనూ తనకి దగ్గరవుతాను అనుకున్నాను. కానీ ఆనందం నాతో పాటు ఆశ్రమానికి వచ్చింది. ఏమీ పోలేదు, నేను రాత్రి సమయంలో అతనికి దగ్గరగా ఉండటానికి ప్రయత్నించాను. నేను అతని మీద కాళ్ళు పెట్టినప్పుడు కూడా, అతను నన్ను తిట్టకుండా, అతని నుండి నా కాళ్ళు తొలగించి, మరొక వైపుకు తిప్పాడు. ఒక్కసారి తాను ఎవరినీ ఏమీ చేయకుండా అడ్డుకోనని చెప్పాడు. అలా తర్వాత తన దగ్గరికి వచ్చి కౌగిలించుకుని పడుకున్నాను. చలికి నేను తనని కౌగిలించుకుంటున్నానేమో అనుకుని వుండాలి. కానీ నేను అతని శరీరాన్ని

అనుభవించాలనుకున్నాను. అతను కేవలం పూజారి అయినప్పటికీ, అతనికి బలమైన శరీరం ఉంది. అతనికి కేవలం ముప్పై ఏళ్లు, ఈ ఆశ్రమాన్ని నడుపుతున్నాడని జాయ్ నుండి నేను విన్నాను. ఈ ఆశ్రమం గురించి ఎవరో చెప్పినప్పుడు, తన భర్తకు భయపడి బొంబాయి నుండి పారిపోవాలనుకునే జాయ్ గురించి ఆలోచించాను. ఆమె ఇక్కడ సురక్షితంగా ఉంటుందని నేను అనుకున్నాను. ఆమె వచ్చింది మరియు కుమార్ ఆమెను తన ఇంటికి తీసుకెళ్లి అక్కడ ఆమెకు స్థలం ఇచ్చాడు.

ఆమె గురించి చెప్పడానికి ఆమె నాకు ఫోన్ చేసినప్పుడు, ఆమెను ఇంటికి తీసుకెళ్లడంలో అతని ఉద్దేశం ఏమిటి? కానీ అతను ఆమెపై చేయి వేయలేదు, బదులుగా, అతను ఆమెను తన ఇంట్లో ఉంచి దూరంగా ఉంచడానికి ప్రయత్నించాడు. అప్పుడు నాకు ఖాళీ సమయం ఉన్నందున నేను జాయ్‌ని సందర్శించినప్పుడు, కుమార్ ఏదో పని మీద అక్కడికి వచ్చాడు మరియు అతను నన్ను మాట్లాడటానికి పిలిచాడు. అప్పుడే ఆయన వ్యక్తిత్వాన్ని చూశాను. ఇంతమంది అతని మాట ఎందుకు వింటారో నాకు అర్థమైంది. వారు దానికి దైవత్వం అని పేరు పెట్టారు, కాని అది ఏమిటో నేను చూడగలిగాను. తనలోని అయస్కాంతత్వమే ప్రజలను తనవైపుకు లాగుతోంది. నేను జాయ్ నుండి అతని గురించి కొన్ని కథలు విన్నాను మరియు రామ కుటీర్‌లో అతనిని వ్యతిరేకించిన కొంతమంది నుండి కూడా నేను కొన్ని పుకార్లు విన్నాను. కానీ వారు అతనిని అర్థం చేసుకోలేరు, అతని కారణంగా వారు రోజుకు మూడు పూటలు తినగలిగారు. అతను లేకుంటే గ్రామస్తులు పొలాల్లో పని చేయాల్సి వచ్చింది. ఇప్పుడు వారు

వ్యాపారాలు నడుపుతున్నారు మరియు వారు ఏడాది పొడవునా బిజీగా ఉంటారు. జాతర సమయంలో మరుగుదొడ్లకు వెళ్లేందుకు కూడా సమయం దొరకడం లేదు. వారు తమ దుకాణాలను నడపడానికి సహాయకులను నియమించుకోవచ్చు. అయినా కొందరు పుకార్లు ప్రచారం చేస్తున్నారు. పొలాల్లో ఉన్న జమీందార్‌కు సంబంధించిన వస్తువులను ఇంటికి తీసుకెళ్లి తన కొడుకును ఇవ్వాలని అత్యాచారం చేశాడు. ఆ తర్వాత సీఎం ఆశయుడు తన వద్దకు ఓ అమ్మాయిని తీసుకొచ్చి ఆమెకు మత్తుమందు ఇచ్చి అత్యాచారం చేసి మూడోరోజు పారిపోయి యజ్ఞం పూర్తయిన తర్వాతే తిరిగి వచ్చింది. అతనిని తనిఖీ చేయడానికి నేను అతని దగ్గర పడుకున్నాను. అప్పుడు నేను అతనిపై నా కాళ్ళను వేయడానికి ప్రయత్నించాను, అతను వాటిని తొలగించి తిరిగి తన నిద్రలోకి వెళ్ళాడు. అప్పుడు నేను అతనిని కౌగిలించుకొని పడుకున్నాను. ఇప్పటికీ అతని నుంచి ఎలాంటి ఎమోషన్ లేదు. చల్లటి వాతావరణం కారణంగా నేను బాధపడుతున్నానని అతను భావించి ఉంటాడు, అందుకే అతను నాపై ఒక మంత్రాన్ని ఉంచాడు, అది నాలో నుండి వేడిని పెంచింది.

తెలియనట్లుంది, నాలో నిద్రపోతున్న నా లేడిని లేపినట్లు అనిపించింది. ఇన్నాళ్లూ నాకిష్టమైన మగవాడు దొరకట్లేదు అనుకుంటూ ఆమెను నిద్రపుచ్చాను. నేను ఒంటరిగా ఉన్నానని చూసి కొంతమంది సహోద్యోగులు మరియు పైలట్లు కూడా నన్ను సంప్రదించారు. నేను వాటిని సులభంగా దూరంగా ఉంచగలను. నేను కుమార్‌ని పరీక్షించడం లేదా అతను నాలో పెరిగిన వేడి లేదా అతనితో నాకు ఉన్న అనుబంధం కారణమేమిటో నాకు తెలియదు. ఇన్నేళ్లుగా నేను తప్పిపోయిన వాటిని ఆయన సన్నిహితంగా ఉంచుకుని చేయడం పట్ల నాకు ఒక అనుభూతి

కలిగింది. ఇన్నాళ్లూ అతని కోసం ఎదురు చూస్తున్నట్టు అనిపించింది. అతను నాకు మనిషి అని నేను భావించాను. అతను ఆశ్రమం నడుపుతున్నాడని లేదా అతను భార్య మరియు కొడుకులతో పూజారి అని నేను అనుకోలేదు. నేను అతనిని కలిగి ఉండాలని భావించాను. తన మాటల్లో చెప్పాలంటే, అతను ఎవరికీ ఏమీ నిరాకరించడు. అతను నా అడ్వాన్స్‌లను తిరస్కరిస్తాడో లేదో చూద్దాం.

నేను కాసేపు ధ్యానం చేసాను, కళ్ళు తెరిచి కుమార్ వైపు చూసాను, అతను అప్పటికే తన పరుపు మీద పడుకుని నిద్రపోతున్నాడు. అతని లయబద్ధమైన శ్వాస నుండి, అతను కొంతసేపు నిద్రపోవాలి. నేను ఒక పరుపును ఎంచుకొని అతని mattress పక్కన ఉంచాను, కాబట్టి అతను నాకు ఎదురుగా ఉంటాడు మరియు మంచం మీద పైకప్పుకు ఎదురుగా పడుకున్నాడు. ఓ నిమిషం ఆగి తన చేతిని అందుకుని నా ఛాతీ మీద పెట్టాను. అతని స్పర్శ నుండి నాలో ఒక థ్రిల్ రన్ అవులోంది. కొంత సేపటికి చేయి లాగి పక్కకి వేశాడు. ఈసారి నేను నా నైట్‌డ్రెస్‌పై బటన్స్‌ని విప్పి, నా షర్ట్‌ని తెరిచాను, నేను కింద ఏమీ వేసుకోలేదు, నేను మళ్ళీ తన చేతిని నా ఛాతీపై ఉంచాను, ఆపై బెడ్‌షీట్‌ని అతని చేతిపైకి లాగాను. నా ఛాతీపై అతని చల్లని స్పర్శ మనోహరంగా ఉంది. వాడు ఏమనుకున్నాడో, నాకు తెలియదు, నా బూబ్ మీద నొక్కాడు. నేను అతని వైపు చూశాను, రాత్రి బల్బు నుండి మసక వెలుతురులో అతని కళ్ళు మూసుకుపోయినట్లు అనిపించింది. అతని రియాక్షన్‌కి ధైర్యంగా నేను పైజామాపై దారాన్ని వదులు చేసిన తర్వాత చేతిని నా క్రోచ్ ప్రాంతానికి తరలించాను. నా పుస్సీపై అతని స్పర్శ నాలో దాగివున్న కామాన్ని తీసుకొచ్చింది. అతని చేతులు నా

పుస్సీని పిసుకుతూ నా పెదాలతో ఆడుకున్నాయి. నా నోటి నుండి చిన్న మూలుగు బయటికి వచ్చింది. ఒక నిమిషం తర్వాత నన్ను ఎక్కించుకుని తన లయబద్ధమైన కదలికతో నన్ను స్వారీ చేయడం ప్రారంభించాడు. గడిపాడు, అతను పక్కకు దొర్లాడు మరియు తిరిగి నిద్రపోయాడు. ఇంతకు ముందెన్నడూ ఇలాంటి అనుభవం నాకు ఎదురుకాలేదు. తృప్తిగా డ్రెస్ ఫిక్స్ చేసుకుని నిద్రలోకి జారుకున్నాను.

కుమార్

నేను నిద్రపోతున్నాను, స్నేహ వచ్చి నా పక్కన పడుకున్నట్లు అనిపించింది మరియు ఆమె ఎప్పటిలాగే నన్ను రెచ్చగొడుతోంది. సాధారణంగా నేను ఆమెను దూరంగా ఉంచుతాను మరియు ఆమె రాత్రికి దగ్గరగా రావడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. ఆమె నన్ను రెచ్చగొట్టినప్పుడు, నేను ఆమెను తృప్తిపరిచి తిరిగి నిద్రపోయాను.

లేచి మంచం మీద కూర్చుని స్నేహని పిలిచి మామూలుగా ఎక్కడ పడుకుంటుందో చూసాను. కానీ స్నేహకు బదులు సునీత నా పక్కనే పడుకుంది. అప్పుడు నేను నిన్న రాత్రి జరిగిన దాని గురించి ఆలోచించాను.

నిన్న రాత్రి నాకు కల వచ్చిందా? ఏం జరిగిందో తేల్చుకోలేక స్నానానికి వెళ్లాను. స్నానం ముగించుకుని రోజూ పూజ కోసం గుడి దగ్గరకు వెళ్లి గుడిసెకు తిరిగి వచ్చి ధ్యానంలో కూర్చున్నాను.

కానీ నా మనస్సు ధ్యానం మీద ఏకాగ్రత పెట్టలేకపోయింది. నిన్న రాత్రి జరిగిన దాని గురించి ఆలోచిస్తున్నాను. ఇంతకుముందు నాకు

అలాంటి కల లేదు. నేను కళ్ళు తెరిచాను, సునీత నా ముందు కూర్చుంది.

నేను ఆమెను అడిగాను, "నిన్న రాత్రి ఏదైనా జరిగిందా?"

ఆమె తిరిగి అడిగింది, "ఏం జరిగి ఉండవచ్చు?"

నేను అడిగాను, "వర్షం కురుస్తోంది, మరియు మీకు వర్షంతో ఏదైనా సమస్య ఉందా?"

ఆమె చెప్పింది, "సమస్య లేదు, నేను బాగా నిద్రపోయాను."

నేను ఆమెకు ఏదైనా చేసి ఉంటే ఆమెకు తెలిసిపోతుందని నేను అనుకున్నాను, కాబట్టి అది ఒక కల అయి ఉండాలి. నేను స్నేహను చాలా మిస్ అవుతున్నానా, ఇప్పుడు ఆమె గురించి కలలు కంటున్నానా? నేను రామ కుటీర్‌కి తిరిగి వెళ్లి అక్కడ కొంత కాలం ఉండడం మంచిది.

నేను లేచి నా బ్యాగ్ సర్దుకుని, సునీత నన్ను అడిగింది, “ఎక్కడికైనా వెళ్తున్నావా స్వామీ?”

“నేను రామ కుటీర్‌కి తిరిగి వెళ్తున్నాను” అన్నాను.

ఆమె “నేను కూడా వస్తున్నాను” అంది.

నేను, “అయితే మీ బ్యాగ్ సర్దుకోండి, మేము ఇప్పుడు బయలుదేరుతాము.”

ఒక భక్తుడు మా కోసం అల్పాహారం తెచ్చాడు.

నేను ఆమెకు “నేను రామ కుటీర్‌కి వెళ్తున్నాను, నాకు కారు తీసుకురమ్మని చెప్పు” అని చెప్పాను.

ఆమె తల ఊపి వెళ్ళిపోయింది.

సునీత తన బ్యాగ్ సర్దుకుంటూ, “ఏదైనా సమస్య ఉందా స్వామీ?” అని అడిగింది.

నేను “రామ కుటీర్‌లో నా అవసరం ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. అల్పాహారం చేసి రండి, మేము బయలుదేరుతాము."

అల్పాహారం పూర్తి చేసి కారులో రామ కుటీర్‌కి బయలుదేరాము.

సునీత

నిన్న రాత్రి ఏం జరిగిందో అతనికి అర్థం కాలేదని అతని తీరును బట్టి తెలుస్తోంది. స్నేహ తన కలలోకి వచ్చి తనతో లైంగిక సంబంధం పెట్టుకుందని, అందుకే అతను ఆమెను కోల్పోయాడని మరియు ఇంటికి వెళ్లాలని అనుకుంటూ ఉండవచ్చు.

నేనేం చేస్తాను, అతనికి నిజం చెప్పండి, అప్పుడు ఏమి జరుగుతుందో చూడండి లేదా అతనితో వెళ్లి, రామ కుటీర్‌లో అతను ఏమి చేయాలనుకుంటే అది చేయనివ్వండి, తరువాత తిరిగి వచ్చి అతనితో నా సంబంధాన్ని కొనసాగించాలా? నేనేం చేయాలి? నేను అతనికి చెప్పి, రామ కుటీర్‌కు వెళ్లకుండా ఆపివేయాలా లేదా అతనితో వెళ్లి తిరిగి రావాలా, అతనితో నా అవకాశాలను తీసుకుని, తర్వాత మళ్లీ ప్రయత్నించాలా?

కుమార్

కారు తీసుకుని మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకు ఇంటికి చేరుకున్నాం. నేను ఇప్పటికే ఫోన్ చేసాను నేను వస్తున్నాను. కాబట్టి, స్నేహ మా కోసం భోజనం సిద్ధం చేసింది. మేము లంచ్ పూర్తి చేసాము మరియు కొంత సమయం తరువాత మంచం మీద పడుకున్నాము. స్నేహ దగ్గరకు వచ్చి, మీరు కేవలం రెండు రోజుల తర్వాత తిరిగి వచ్చారు ఏమి జరిగింది, మీరు ఇక్కడ హాజరు కావాల్సిన అత్యవసర పని ఏమైనా ఉందా?

నేను, “అలాంటిదేమీ లేదు, నిన్న రాత్రి నేను నిన్ను గుర్తుంచుకున్నాను, నేను ఇంటికి తిరిగి వచ్చాను. నేను నిన్ను దూరంగా ఉంచుతున్నానని అనుకుంటున్నాను మరియు మీరు ఇంటికి అవసరమని దేవుడు నాకు చెప్పాడు. కాబట్టి, నేను ఇంటికి తిరిగి వచ్చాను. నేను కొంత కాలం ఇక్కడే ఉంటాను. బహుశా రాముడు నాకు ఏదైనా పని కలిగి ఉండవచ్చు.

వర్షాకాలం మొత్తం రామ కుటీర్‌లోనే ఉండగలిగాను. భారీ వర్షాల కారణంగా ఆశ్రమం వద్ద కొన్ని ఇబ్బందులు తలెత్తాయి, వాగు పొంగి ప్రవహించి మా ఆశ్రమంలోకి నీరు చేరింది, కొత్త ఏసీ గుడిసె ఎత్తైన ప్రదేశంలో నిర్మించబడింది మరియు అక్కడ నివసించే మరియు అక్కడ నిద్రిస్తున్న ప్రజలకు ఎటువంటి ఇబ్బందులు లేవు. మేము నా గుడిసెలో ఉండి ఉంటే మేము చాలా అసౌకర్యాన్ని ఎదుర్కొంటాము.

నాకు అసౌకర్యం నుండి ఉపశమనం కలిగించడానికి రాముడు నన్ను రామ కుటీర్‌కు తీసుకువచ్చాడని నేను అనుకున్నా ను.

నేను గుడిసె గురించి విచారించాను, వారు గుడిసెను బాగుచేయడానికి కొంత సమయం పడుతుందని చెప్పారు, నాకు వెంటనే తిరిగి వెళ్ళే ఆలోచన లేదు కాబట్టి నేను వారి సమయాన్ని నా గుడిసెను సిద్ధం చేయమని చెప్పాను.

బహుశా ఆ కల వల్ల స్నేహ మీద ప్రేమ పెరిగి రోజూ రాత్రులు పడుకునేవాళ్ళం. చలికాలం వచ్చేసరికి స్నేహ గర్భవతి అయింది. కాబట్టి, నేను మరికొంత సేపు వెనుకకు ఉండిపోయాను.

ఈ సమయంలో, నాకు ఢిల్లీ నుండి రాజకీయ నాయకుల కుమార్తె గురించి కాల్ వచ్చింది. రాజకీయ వర్గాల్లో పరిస్థితులు ఎలా మారుతున్నాయో తెలిసిందే. నన్ను పరామర్శించిన సీఎం ఆశావహులు జమీందార్‌కు ఎన్నో ఏళ్లుగా సంతానం కలగాలని ప్రయత్నించి విఫలమైనా కొడుకు పుట్టాడని చెప్పారు. కాబట్టి వారిని పరామర్శించడానికి ఢిల్లీకి రావాలని, వారికి సహాయం చేయడానికి ఏమి చేయాలో చర్చించాలని వారు నన్ను పిలిచారు.

ఇప్పుడు నేనెప్పుడూ ఢిల్లీకి వెళ్లలేదు, అందుకే స్నేహను నాతో పాటు రమ్మని అడిగాను. ఆమె వికారంగా ఉంది మరియు ఆమె ఇంట్లో ఉండడం మంచిది అని చెప్పింది. అప్పుడు జాయ్ తనకు బోధన ఉందని, దానిని తాను తప్పించుకోలేనని చెప్పింది. అప్పుడు నేను సునీతతో మిగిలాను.

నేను సునీతను ఢిల్లీకి వెళ్లాలనుకుంటున్నావా అని అడిగాను, ఆమె వెంటనే నాతో రావడానికి అంగీకరించింది, ఆమె కూడా అక్కడే ఉంది మరియు శిక్షణ కోసం ఆరు నెలలు అక్కడే ఉంది.

సునీత, "అక్కడ చాలా చల్లగా ఉంటుంది, అక్కడ మీకు వేడి బట్టలు కావాలి."

నేను, “నాకు చలిగా అనిపించనందున నాకు వేడి బట్టలు అవసరం లేదు మరియు ఆమె తన వేడి బట్టలు తీసుకోవచ్చు.”

సునీత, “మేము ఢిల్లీకి చేరుకున్నప్పుడు నేను వాటిని కొంటాను.”

నేను, “మీ ఇష్టం, మా ఇద్దరికీ టిక్కెట్లు ఇప్పించేలా చేస్తాను” అన్నాను.

ఢిల్లీ వెళ్లాలనే మా నిర్ణయం గురించి బాలయ్యకు చెప్పాను.

వారికి తెలియజేసి ప్రయాణ ఏర్పాట్లు చేస్తాను అని బాలయ్య తెలిపారు.

వైజాగ్ మీదుగా వెళ్లి జమీందార్ ఇంట్లో బస చేసి అక్కడి నుంచి రైలు పట్టుకుని ఢిల్లీ చేరుకున్నాం.

అక్కడ మమ్మల్ని ఒక ఇంట్లో ఉంచారు మరియు మాకు డ్రైవర్‌తో కారు ఇచ్చారు.

మహిళను చూడటానికి అనుమతించకపోవడంతో మేము రెండు రోజులు వేచి ఉండాల్సి వచ్చిందని డ్రైవర్ చెప్పాడు.

సిటీ టూర్ చేద్దామని డ్రైవర్‌తో చెప్పాను. మమ్మల్ని సిటీ టూర్ కి తీసుకెళ్లి మరుసటి రోజు తాజ్ మహల్ చూసేందుకు తీసుకెళ్లాడు.

ఆ తర్వాత మూడో రోజు రాజకీయవేత్త శ్రీ రాజ్‌వీర్ ఖన్నా తన కూతురు లవ్లీన్ కౌర్‌తో వచ్చారు. పరిచయాల తర్వాత, "అతని సమస్య ఏమిటి" అని అడిగాను.

రాజ్‌వీర్ మాట్లాడుతూ, “నా కుమార్తె గర్భం దాల్చలేదు. మేము ఆమెను తనిఖీ చేసాము మరియు ఆమెకు ఎటువంటి సమస్యలు లేవు. నువ్వు జమీందార్‌కి కొడుకుని ఇచ్చినట్లే ఆమెకు కూడా ఏదైనా చేయగలవా?”

నేను ఆమె వైపు చూసాను మరియు ఆమె అందంగా కనిపించింది. ఆ సమయంలో నేను నిమిషాకి తన ఫేవర్‌ని తిరిగి ఇచ్చేలా సహాయం చేశాను. ఇప్పుడు నేను ఆమెకు అలా చేయవచ్చా? చేయి చూపించమని అడిగాను. నేను ఆమె చేతిని తీసుకొని ఆమె చేతిపై ఉన్న గీతలను దగ్గరగా చూశాను. ఆమెకు పిల్లలు ఉన్నట్లు అనిపించింది మరియు ఆమెకు రెండు సంబంధాలు ఉన్నాయని సూచించడానికి ఆమెకు రెండు లైన్లు ఉన్నాయి.

నేను అడిగాను, "ఆమెకు ఎప్పుడు పెళ్లయింది?"

రాజ్‌వీర్, "నాలుగేళ్ల క్రితం" అన్నాడు.

"నేను ఆమెతో ఏకాంతంగా మాట్లాడాలి" అన్నాను.

నేను పనులు చేసే విధానం గురించి వారికి ముందే తెలియజేయబడి ఉండాలి, "మీరు వెళ్లి ఒక గదిలో మాట్లాడవచ్చు" అని అతను చెప్పాడు.

నేను ఆమెను గదిలోకి తీసుకెళ్ళి మంచం మీద కూర్చోబెట్టి తలుపు దగ్గరకు వచ్చి డోర్ ఫ్రేమ్‌కి తెల్లటి పొడి వేసి తలుపు మూసుకున్నాను.

నేను తిరిగి వచ్చి ఆమె ముందు కూర్చున్నాను.

నేను, “మీ వ్యక్తిగత జీవితం గురించి నాకు క్లారిటీ ఉండాలి. మీకు ఎవరైనా బాయ్‌ఫ్రెండ్‌లు లేదా ఇతర శారీరక సంబంధాలు ఉంటే దయచేసి నాకు చెప్పండి. దాని ఆధారంగా మాత్రమే నేను మీకు ఏ విధంగా సహాయం చేయవచ్చో నిర్ణయించుకోగలను.

లవ్లీన్ మాట్లాడుతూ, "నాకు ఎలాంటి సంబంధాలు లేవు."

నేను ఆమె చేతిని పట్టుకుని ఆమె కళ్ళలోకి చూశాను. నేను ఆమె కళ్లలో వేడిని చూడగలిగాను. ఢిల్లీ చలిలో, నాకు వేడిగా అనిపించింది మరియు నా శరీరమంతా వేడిగా ఉంది. లేచి ఫ్యాన్ స్విచ్ ఆన్ చేసి కూర్చున్నాను.

నేను ఆమెను "మీ భర్తతో మీ సంబంధం ఏమిటి" అని అడిగాను.

లవ్లీన్ మాట్లాడుతూ, "మా వివాహం నుండి నేను అతనితో సరైన రాత్రిని గడపలేదు."

నేను ఆమెను అడిగాను, "మీ భర్త నపుంసకుడని మీరు అనుకుంటున్నారా?"

"అలా అనిపిస్తోంది" అని ఆమె బదులిచ్చింది.

నేను ఆమెను "మొదటి రాత్రి అతను నీతో ఎలాంటి ప్రవర్తన కలిగి ఉన్నాడు" అని అడిగాను.

లవ్లీన్, “అతను పూర్తిగా తాగి వచ్చాడు. తర్వాత నన్ను బట్టలు విప్పి హత్తుకుని పడుకున్నాడు. అతని స్పర్శతో నాకు చాలా వేడిగా

అనిపించి, ఏం చేయాలో తోచక, ఓ గంటసేపు స్నానం చేసి కూర్చున్నాను. ఆ తర్వాత అతను నన్ను ముట్టుకోలేదు.

"మీరు ఎప్పుడైనా అతనిని రెచ్చగొట్టడానికి ప్రయత్నించారా" అని నేను అడిగాను.

"నేను స్నేహితుల నుండి సలహా తీసుకున్నాను మరియు అతనిని రెచ్చగొట్టడానికి ప్రయత్నించాను, కానీ అతను నా స్పర్శతో ఉద్రేకపడలేదు" అని లవ్లీన్ చెప్పింది.

నాకు ఒక ఆలోచన వచ్చినట్లుంది మరియు ఆమెను “అతను ఇతర అమ్మాయిలతో ఎలా ఉన్నాడు. అతను వారిని అనుసరిస్తాడా లేదా వారితో సరసాలాడడానికి ప్రయత్నిస్తాడా లేదా అతను మిమ్మల్ని ఇష్టపడలేదని కానీ ఇతర సంబంధాలను కలిగి ఉన్నాడని సూచించే ఏదైనా సూచన.

లవ్లీన్ బదులిస్తూ, "అతను అమ్మాయిలతో ఎలాంటి సంబంధాలు కలిగి ఉన్నట్లు కనిపించడం లేదు, కానీ అతను తన వ్యాపారంలో అమ్మాయిలను ఉపయోగిస్తాడని నేను విన్నాను, ఇతరులకు సరఫరా చేయడం మరియు అలాంటివి. తద్వారా వారు అతని వ్యాపారంలో అతనికి సహాయం చేస్తారు. ఒకసారి అతను నన్ను పార్టీకి తీసుకెళ్లి, నన్ను ఒక వ్యాపారవేత్తతో జతచేయడానికి ప్రయత్నించాడు. నేను అక్కడి నుండి పారిపోయాను మరియు అతను ఇంటికి రాగానే నన్ను కొట్టడం ప్రారంభించాడు. మా నాన్నకు ఫిర్యాదు చేశాను, మరోసారి ఇలాంటి పని చేస్తే సమాధిలో పెడతామని వార్నింగ్ ఇచ్చారు. అప్పుడు అతను మళ్లీ నన్ను కొట్టడానికి ప్రయత్నించలేదు.

నేను ఆమెను అడిగాను, "అతను ఇతర పురుషులతో ఎలా ఉన్నాడు."

లవ్లీన్, "నాకు దాని గురించి తెలియదు."

అతను నపుంసకుడు లేదా స్వలింగ సంపర్కుడని నేను అనుకున్నాను. ఈ రోజుల్లో స్వలింగ సంపర్కులుగా బయటకు వస్తున్నవారు ఎక్కువ. ఇంతకు ముందు వారు కేవలం విచక్షణతో ఉండేవారు. ఇప్పుడు అతని గురించి ఎలా తెలుసుకోవాలి?

నేను ఆమెను అడిగాను "మీరు నా నుండి ఏమి ఆశిస్తున్నారు? మీరు మీ భర్త వద్దకు తిరిగి వెళ్లాలనుకుంటున్నారా లేదా అతనితో బిడ్డను కలిగి ఉండాలనుకుంటున్నారా లేదా ఏమిటి?

దానికి లవ్లీన్ సమాధానం చెప్పలేకపోయింది.

నేను ఇలా అన్నాను, “నేను అడిగిన దాని గురించి ఆలోచించండి, ఇది మీకు కావలసినదానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. మీకు కేవలం మనశ్శాంతి కావాలంటే, మీరు మా ఆశ్రమానికి వచ్చి ఉండగలరు. మా ఆశ్రమంలో ఎలాంటి ఆంక్షలు లేవు. మీరు ఎప్పుడైనా తిరిగి వెళ్లాలనుకుంటే, మీరు తిరిగి వెళ్ళవచ్చు. నీకేం కావాలో ఆలోచించి చెప్పు. నీ సమాధానం కోసం ఎదురుచూస్తాను."

లవ్లీన్ తల ఊపింది. డోర్ ఓపెన్ చేసి డోర్ ఫ్రేము మీద పౌడర్ రాసుకుని బయటకి వెళ్ళాను.

నేను కూర్చుని ఆమె తండ్రితో అన్నాను, “ఆమె తన గురించి ఖచ్చితంగా తెలియలేదు. ఆమెకు ఏమి కావాలో ఆలోచించడానికి నేను

ఆమెకు కొంత సమయం ఇచ్చాను, అప్పుడు నేను ఏమి చేయాలో నిర్ణయించుకోగలను.

రాజ్‌వీర్, "ఆమెకు బిడ్డ కావాలి" అని చెప్పాడు.

నేను, “ఆమె చెప్పనివ్వండి. ఆమె ఆలోచించడానికి ఇంకా సమయం కావాలంటే, ఆమె వచ్చి మా ఆశ్రమానికి రావచ్చు. నేను ఇక్కడ ఉన్నప్పుడు ఆమె నాకు సమాధానం ఇస్తే, దాని ప్రకారం నేను ఏమి చేయాలో సలహా ఇవ్వగలను. ఆమె నాకు సమాధానం చెప్పినప్పుడు మీరు తిరిగి రావచ్చు.

వాళ్లు లేచి ఆమెను తీసుకెళ్లారు.

నేను సునీతను "వాళ్ళ గురించి ఏమనుకుంటున్నావు" అని అడిగాను.

ఆమె బదులిస్తూ, “రాజకీయవేత్త కొన్ని రాజకీయ ప్రయోజనాలను కోరుకుంటున్నట్లు అనిపిస్తుంది, అదే నాకు అనిపిస్తుంది. జమీందార్‌తో మీ పరస్పర చర్య నుండి, మీకు ఏమి కావాలో వారికి ఒక ఆలోచన వచ్చి ఉండవచ్చు, మీరు CM ఆశించే వ్యక్తికి ఇచ్చినట్లుగా రాజకీయ అనుకూలత కోసం అడగడానికి బదులుగా, వారు స్త్రీని చూపించి బిడ్డను అడగాలనుకోవచ్చు. వారు తరువాత ఏదైనా రాజకీయ సహాయాన్ని కూడా అడగవచ్చు.

నేను, “అదే నేను అనుకున్నాను. వేచి చూద్దాం. మేము ఈ రోజు ఇంట్లోనే ఉంటాము, వారు రేపు తిరిగి వస్తారో లేదో మేము నిర్ణయిస్తాము. ”

నేను ధ్యానం చేయడానికి కూర్చున్నాను మరియు నాతో పాటు సునీత కూడా కూర్చుంది. నా ధ్యానం పూర్తయిన తర్వాత, నేను డ్రైవర్‌ని "మా భోజనం గురించి ఏమిటి" అని అడిగాను.

“అతను ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాడు” అన్నాడు.

మేము మా లంచ్ పూర్తి చేసి సోఫాలో కూర్చున్నాము మరియు ఆమె పేరు ఏమిటి అని అడిగాను.

ఆమె చెప్పింది, "లల్లీన్." పేరు ఎక్కడో విన్నాను అని చెప్పాను. అది ఎక్కడ ఉంటుంది?

ఆమె చెప్పింది నిజమైతే, ఆమె కన్య కావచ్చు మరియు ఇంద్ర యజ్ఞం చేయడానికి ఆమె ఉపయోగపడుతుందని నేను ఆమె గురించి ఆలోచించాను. అయితే ముందుగా నేను కన్నర్మ్ చేసుకోవాలి, ఆ తర్వాత దానికి అనుగుణంగా ప్లాన్ చేసుకోవాలి.

మేము మా రాత్రి భోజనం చేసాము మరియు మా రాత్రికి సిద్ధంగా ఉన్నాము. బెడ్‌రూమ్‌లో రెండు సింగిల్ బెడ్‌లు ఉన్నాయి నేను ఒక బెడ్‌పై, సునీత మరో బెడ్‌పై పడుకున్నాను. గత రెండు రోజులుగా ఊరంతా తిరుగుతూ అలసిపోయి వచ్చాం. కాసేపు ధ్యానం చేసి మంచం మీద పడుకున్నాను.

ఆమె విషయంలో ఏం చేయాలా అని ఆలోచిస్తున్నారు. ఆమె నా నుండి ఏమి ఆశిస్తోంది? లేక ఆమె తండ్రి మంత్రి పదవిని ఆశిస్తున్నారు. ఆమె వయసు ఎంత, లల్లీన్ అనే పేరు చెప్పాడా? ఆమె నిజంగా తన పేరు లాగా ఉంది, లల్లీ. ఆమె ప్రేమ కోసం తయారు చేయబడినట్లు అనిపిస్తుంది మరియు ఆమె భర్త ఆమెను ఏమి చేసాడు, ఆమెను

వేరొకరితో నిద్రించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు, దేని కోసం, ఏదైనా వ్యాపార ఒప్పందం? ఆ విధంగా ప్రవర్తించడానికి ప్రజలు అంత దిగజారిపోతారా? నా వరుసలో, నేను చాలా రకాల వ్యక్తులను చూశాను. ఓ వ్యక్తి సీఎం కావాలనుకుని నా దగ్గరకు ఓ అమ్మాయిని తీసుకొచ్చాడు. నేనేమి అని ఆలోచిస్తే, నేను అంత మంచి మనిషిని కాదు. నేను మతం పేరుతో కొన్ని చెడు పనులు చేశాను. ప్రజల బలహీనతలను సద్వినియోగం చేసుకునేందుకు ప్రయత్నించాను. కానీ రెండు రోజుల తర్వాత ఆమెను నా నుండి దూరం చేయడంతో, నేను కొత్త ఆకును తిప్పికొట్టి, ఆ విషయాలన్నీ వదిలి ప్రజలకు మంచి చేయడానికి ప్రయత్నించాను. కొంత ఆశ్రయం కోసం వచ్చిన వారికి, బతకడానికి కొంత ఆహారం, ప్రతిఫలం ఏమీ అడగకుండానే నేను ఆశ్రయం ఇస్తాను. కానీ ద్వీపంలో ఉన్న వారు? వారు ఆశ్రమ నిర్వహణలో నా సౌమ్యతను సద్వినియోగం చేసుకున్నారు. బట్టలు లేకుండా తిరుగుతారనుకుంటే ఫర్వాలేదు కానీ మాఫీ చేయలేని మందు, లాంటివి తెచ్చారు. కానీ నేను నా సూత్రాలను ఉంచాను మరియు వాటిని ద్వీపానికి పంపాను, అక్కడ వారు మరెవరికీ భంగం కలిగించరు. వారికి ఏది జరిగినా అది దేవుడి ఇష్టమే.

అని ఆలోచిస్తూ నిద్రలోకి జారుకున్నాను.

నా కాలు మీద కొంచెం బరువు అనిపించి దాన్ని పక్కకు జరిపి తిప్పాను. ఢిల్లీలో చాలా చలి ఉంటుంది, సాధారణంగా నేను దుప్పట్లు ఉపయోగించను కానీ నేను దుప్పటి తీసుకున్నాను. నేను తిరిగి మరియు నా పక్కన భావించాను, మరియు నేను బట్టలు లేకుండా దుప్పటిలో వేడిగా ఉన్న శరీరాన్ని అనుభవించాను. మళ్ళీ ఆ రాత్రి లాగానే స్నేహ నా దగ్గరకు వచ్చిందని అనుకుని ముద్దుపెట్టి రిటర్న్

కిస్ అందుకున్నాను. గదిలో చీకటిగా ఉంది, రాత్రి దీపం లేదు లేదా స్విచ్ ఆఫ్ చేయబడింది. నేను ఆమె శరీరాన్ని అనుభవించాను, స్నేహలా అనిపించలేదు. ఆమె జన్మనిచ్చింది మరియు ఆమె భిన్నంగా ఉంది మరియు ఇప్పుడు నా పక్కన ఎవరు ఉండగలరు, గదిలో ఉన్న ఏకైక వ్యక్తి సునీత. నేను మెల్లగా "సునీతా" అని పిలిచాను.

ఆమె సెక్సీ వాయిస్‌తో అవును అని సమాధానం ఇచ్చింది.

నా మంచంలో ఉన్నది నువ్వేనా?

ఆమె బదులిచ్చింది, "అవును, దయచేసి ఆగకండి, నేను నెలల తరబడి వేచి ఉన్నాను."

నేను అడిగాను, "మీరు ఏమి చెప్తున్నారు?"

ఆమె ఇలా చెప్పింది, "నేను మీతో చాలా రాత్రులు గడపాలని అనుకున్నాను మరియు మీరు ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళారు మరియు అక్కడ నేను మీతో సమయం గడపలేకపోయాను. ఈ పర్యటన నాకు దైవానుగ్రహంగా వచ్చిందని అనుకున్నాను. ఆ రాత్రి నుండి నేను ఈ రాత్రి కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను."

సునీత

అతను నిద్రపోవడం చూశాను, ఢిల్లీ చలికి నాకు నిద్ర పట్టలేదు. నేను బెడ్ ల్యాంప్ స్విచ్ ఆఫ్ చేసి, బట్టలు విప్పి అతని పక్కన పడుకున్నాను. నిద్రపోతూ అటువైపు తిరిగింది. మంచం చిన్నది మరియు నేను అతని పక్కన జారగలను. అతను తిరగాలనుకుంటే, అతనికి మలుపు తిరగడానికి తగినంత స్థలం ఉండవచ్చు. నేను హత్తుకుని లేచాను.

స్నేహ తన మంచానికి రాకముందే అనుకున్నాడు. వాడు తిరిగొచ్చి ముద్దులు పెట్టాడు, నేను వెనక్కి ముద్దుపెట్టుకున్నాను, ఆ తర్వాత నా బాడీని హత్తుకున్నాడు, ఈ సారి తేడాగా అనిపించి సునీత అన్నాను, అవును అన్నాను, ఈ రాత్రి కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను. ఆగవద్దు, కొనసాగండి. అతను లేచి వెళ్తాడు అనుకున్నాను, కానీ బదులుగా, అతను నన్ను ముద్దు పెట్టుకోవడం కొనసాగించాడు, ఆపై అతను నాలోకి ప్రవేశించి నన్ను సంతృప్తిపరిచాడు.

అతను "వెళ్లి డ్రెస్ వేసుకో, నీకు జలుబు రావచ్చు" అన్నాడు. నేను లేచి బట్టలు వేసుకుని తిరిగి నా మంచానికి వెళ్ళాను.

కుమార్

నేను లేచి నా బెడ్ పక్కన బెడ్ మీద పడుకున్న సునీత వైపు చూసాను.

ఆమె నన్ను కలిగి ఉండాలని కోరుకున్నట్లు కనిపిస్తోంది, అప్పుడు ఎందుకు అడగలేకపోయింది? నీకేం కావాలో అడగమని ఎప్పుడూ చెప్పాను. నేను ఎవరినీ తిరస్కరించను. నేను ఎవరినీ ఆంక్షలు పెట్టను. కొంతమంది ఫారిన్ లేడీస్ నా దగ్గరకు వచ్చి ఒక రాత్రిని కోరుతున్నారు. నేను ఎవరికీ అభ్యంతరం చెప్పను, కాబట్టి నేను కట్టుబడి ఉంటాను. నేను ఆమెను ఆనందంతో చూసినప్పుడు, నాలో ఏదో అనుభూతి, ఆమె ఒకప్పుడు నాకెంతో ఉంది. నాకు స్నేహతో పెళ్లయిందని తెలుసు. కానీ నేను ఎప్పుడో ఒకసారి మునిగిపోతాను. నేను నిమిషతో యజ్ఞం చేసినప్పుడు, అది ఏకాభిప్రాయం. తన బిడ్డను పొందడం కోసం ఆమె నాతో సెక్స్ చేయడానికి అంగీకరించింది. ఆ తర్వాత సీఎం ఆశయురాలు అమ్మాయిని తీసుకొచ్చినప్పుడు నేను ఆమె సమ్మతిని తీసుకోని తప్పు చేశాను, పూజ మధ్యలో ఆమెను తీసుకెళ్లి దేవుడు

నన్ను శిక్షించాడు. కానీ నేను నా తప్పు తెలుసుకున్నప్పుడు అతను నా యజ్ఞాన్ని పాడుచేసి నన్ను శిక్షించలేదు మరియు అతని కోరికలను నెరవేర్చాడు మరియు అతనిని ముఖ్యమంత్రిని చేసాడు.

ఇప్పుడు, ఈ వ్యక్తులకు ఏమి కావాలి? లల్లీన్‌కు బిడ్డ కావాలని వారు కోరుకుంటున్నారా లేదా ఆమె తండ్రి సీఎం కావాలనుకుంటున్నారా? మరి వేచి చూడాల్సిందే.

****

నేను ఇలా టూర్‌లకు వెళ్లినప్పుడు నా దగ్గర ఉంచుకున్న చిన్న రాముడి విగ్రహం మీద స్నానం చేసి పూజ చేశాను. ఆ తర్వాత కొంతసేపు ధ్యానం చేశారు.

అప్పుడు సునీత కాఫీ అడిగితే కళ్ళు తెరిచాను. నేను కళ్ళు తెరవడం చూసి, “సారీ స్వామీ” అంది.

నేను తల నిమురుతూ లేచి సోఫాలో కూర్చున్నాను.

డ్రైవరు సునీతకి కాఫీ తీసుకుని వచ్చి, “ఒక కప్పు కావాలా స్వామీ” అని నన్ను అడిగాడు.

నేను తల వూపి, అతను ఒక కప్పును నా ముందు ఉంచాడు.

నేను అతనిని అడిగాను, "నీ పేరు ఏమిటి?"

విశాల్ అన్నాడు.

నేను, “నేను దేనినీ తిరస్కరించను. నేను దేనికీ అభ్యంతరం చెప్పను. నేను నాన్ వెజ్ తినను, కానీ సునీత తినాలనిపిస్తే ఆమె తినడానికి నాకు అభ్యంతరం లేదు. ఇది మా ఆశ్రమంలో మా సూత్రం. మేము ఎవరికీ

లేదా దేనికీ అభ్యంతరం చెప్పము. ఆశ్రమంలో అందరూ సమానమే. వారు నా గుడిసెలో నాతో నివసించవచ్చు. వారు సాధారణంగా అలా చేయరు, ఎందుకంటే నా గుడిసె కంటే మాకు మంచి స్థలాలు ఉన్నాయి. నేను సాదాసీదా మనిషిని, పొదుపుగా ఆహారం తీసుకుంటాను, నా మనస్సును శుభ్రంగా ఉంచుకుంటాను మరియు నేను సంపాదించేది నాది కాదు, అదంతా దేవుళ్లదే. అందుకే ఎప్పుడూ కృష్ణార్పణం చెబుతుంటాను. అంతా భగవంతునిదే, ఏదీ నాది కాదు. మనం దేనితోనూ రాము మరియు ఏమీ లేకుండా వెళ్తాము. అప్పుడు అసూయ, తిండిపోతు మొదలైన ప్రతికూల ఆలోచనలు ఉండవు."

అతను "కేవలం ఒక కప్పు కాఫీ కోసం, ఈ ఉపన్యాసం అవసరమా?"

నేను, "ఇది కాఫీ గురించి కాదు, మీరు నాకు విస్కీ ఇస్తే, నేను దానిని తీర్థంగా తీసుకోవాలి. కాబట్టి మీరు నా ఫిలాసఫీని అర్థం చేసుకుంటారని ఆశిస్తున్నాను.

నాకు అర్థమైంది, మీకు ఏది అవసరమో మీరు మాత్రమే అడుగుతారు, ఎవరైనా మీకు డ్రింక్స్ లేదా మటన్ లేదా సెక్స్ ఇస్తే మీరు దానిని తిరస్కరించరు ఎందుకంటే అది మీకు దేవుడు ఇచ్చిన బహుమతి అని అతను చెప్పాడు.

నేను, "మీరు నా ఫిలాసఫీని బాగా పట్టుకున్నారు. నువ్వు నా శిష్యుడు కాగలవు."

రెండు గంటల తర్వాత పార్టీ వారి ఫ్లాట్‌కి తిరిగి వచ్చింది.

నేను వారిని "వారు ఏమి నిర్ణయించుకున్నారు?"

"ఈ సమయంలో ఏమి చేయాలో మేము నిర్ణయించలేము" అని అతను చెప్పాడు.

నేను, “నువ్వు లవ్లీన్‌ని మా ఆశ్రమానికి పంపు. మీరు ఏది నిర్ణయించుకున్నా, నా భార్య గర్భవతి అయినందున నేను ఈ సమయంలో ఎటువంటి పూజలు లేదా యజ్ఞాలు చేయలేను మరియు నేను ఐదు నెలల వ్యవధి తర్వాత మాత్రమే ఏదైనా పూజలు చేయగలను. కాబట్టి, ఈ సమయంలో ఇది మంచి ఎంపిక అని నేను భావిస్తున్నాను.

వారి మధ్య సంప్రదింపులు మరియు వారి సలహాదారుని సంప్రదించిన తర్వాత, వారు ఆమెను మాతో పంపడానికి అంగీకరించారు.

మేము లవ్లీన్ మరియు ఆమె డ్రైవర్ విశాల్‌తో కలిసి ఆశ్రమానికి తిరిగి వచ్చాము.

నేను వెళ్లి తిరిగి చేసిన నా గుడిసెను చూశాను. ఇప్పుడు గుడిసె ఒక ఎత్తైన ప్లాట్‌ఫారమ్‌పై నిర్మించబడింది, ఇప్పటికీ గుడిసె రూపాన్ని ఉంచుతుంది. బయటి గోడలు మరియు పైకప్పు వేడి నుండి రక్షించబడ్డాయి, గోడల లోపల వేడి-రక్షించే పదార్థాలను ఉంచడం ద్వారా, ఇవి కొన్ని రకాల హార్డ్ ప్లాస్టిక్ నుండి తయారు చేయబడ్డాయి. అప్పుడు చిన్న ఎత్తైన ప్లాట్‌ఫారమ్ పరుపులపై గుడిసెకు ఒక వైపు ఉంచారు, అది పెద్ద మంచం. ఇది పగటిపూట కూర్చోవచ్చు లేదా రాత్రి పడుకోవచ్చు. పరుపులపై కూర్చొని ఉపన్యాసాలు ఇవ్వవచ్చు మరియు ప్రజలు చుట్టూ కూర్చోవచ్చు. మిగిలిన గుడిసె కోసం, మందపాటి తివాచీలు ఉంచబడ్డాయి. ఈ విషయాలు గుడిసె

రూపురేఖలను మార్చేశాయి. గుడిసె వెలుపల టాయిలెట్లు మరియు వాష్‌రూమ్‌లు మరియు దుస్తులు మార్చుకునే గదిని గుడిసె నుండి వారికి దారితీసే తలుపుతో ఉంచారు.

గుడిసెకు ఒకవైపు అల్మారాలు ఉన్నాయి. నేను లోపలికి వెళ్ళి చుట్టూ చూసి, నా బ్యాగ్‌ని అల్మారా లోపల పెట్టి వచ్చి మంచం మధ్యలో కూర్చున్నాను.

సునీత, లవ్లీన్ కూడా తమ బ్యాగులను అల్మారాలో పెట్టారు.

నేను విశాల్‌తో చెప్పాను “మీరు మాతో ఉండాలనుకుంటే ఇక్కడే ఉండొచ్చు లేదా ఇతర గుడిసెలు మరియు భక్తులు ఎక్కువగా ఉండే AC హాలు ఉన్నాయి. ఇక్కడ నేను ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా, ఎటువంటి పరిమితులు లేవు.

నేను వెళ్ళి చూసి వస్తాను అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

గోడమీదున్న వాచీ వైపు చూసాను. ఉదయం 7 గంటల దగ్గర పడుతోంది. లవ్లీన్‌కు ఆశ్రమం గురించి, ఆమె కోరుకున్నది ఎక్కడ దొరుకుతుందని సునీతకు చెప్పాను. వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళిపోయారు.

ఇంతలో స్నానం చేసి పూజ ముగించుకుని గుడిసెకి వచ్చాను.

అరగంట తర్వాత సునీత అల్పాహారం మరియు కాఫీ ఫ్లాస్క్‌తో తిరిగి వచ్చింది.

ఆమె నాకు అల్పాహారం ఇచ్చింది. అప్పుడు ఆమె నాకు ఒక కప్పు కాఫీ పోసింది. బ్రేక్ ఫాస్ట్ పూర్తి చేసి, మంచం మీద కూర్చున్నాను.

నేను లవ్లీన్‌ని "నేను నిన్ను ప్రేమగా పిలుస్తానా" అని అడిగాను.

లఫ్లిన్, "తప్పకుండా, స్వామి."

నేను ఆమెతో "ఇది ఫ్రీ జోన్ అని మీరు చూస్తున్నారు, మీరు ఇక్కడ మీకు నచ్చినట్లుగా ఉండగలరు, మీకు నచ్చినది అడగవచ్చు లేదా మీకు నచ్చని వాటిని తిరస్కరించవచ్చు. ఇతరులను బలవంతం చేయవద్దు అనేది నా విధానాలలో ఒకటి. మీకు డబ్బు కావాలంటే మీరు ఆఫీసుకి వెళ్లి వసూలు చేసుకోవచ్చు మరియు షాపింగ్‌కు వెళ్లవచ్చు. నీకు తిండి కావాలంటే కిచెన్ ఉంది, సునీత చూపించాలి. మీకు కొంత పని కావాలంటే. ఆశ్రమం చుట్టూ వివిధ పనులు ఉన్నాయి. మీరు ఏమీ చేయకూడదనుకుంటే అది మీ హక్కు. మీరు ఒక రకమైన గ్రూప్ సెషన్‌లో మాట్లాడాలనుకుంటే లేదా హాజరు కావాలనుకుంటే, ప్రతి ఒక్కరూ వారి జీవిత అనుభవాల గురించి మాట్లాడవచ్చు, మీరు అలా చేయవచ్చు. లేదా మీరు మీ రకమైన సమూహ కార్యాచరణను ప్రారంభించవచ్చు, ఎవరైనా కావాలనుకుంటే వారు మీతో వచ్చి చేరవచ్చు. వంటి విషయాలు మీరు తీసుకోవచ్చు. మీరు ఇతరుల హక్కులను ఉల్లంఘించనంత వరకు మీరు ఇక్కడ మీకు కావలసినది చేయవచ్చు. మీరు మరొక వ్యక్తిని కొట్టి నేను చేయాలనుకుంటున్నాను అని చెప్పలేరు. బదులుగా, ఆ వ్యక్తి నుండి అనుమతి తీసుకోండి, మీరు అనుమతి పొందినట్లయితే, మీరు మాత్రమే వారిని కొట్టగలరు. నేను చెప్పేది ఒక్కటే, మీరు ఆ వ్యక్తి నుండి అనుమతి తీసుకుంటే, మీరు వారి వ్యక్తిగత స్థలంలోకి ప్రవేశించవచ్చు. మీరు ఇక్కడ సునీతను ముద్దు పెట్టుకోవాలనుకుంటున్నట్లుగా, మీరు అనుమతి తీసుకొని ఆమెను ముద్దు పెట్టుకోండి. నేను చెప్పేది మీరు అర్థం చేసుకున్నారని ఆశిస్తున్నాను. మీ వ్యక్తిగత స్వభావానికి సంబంధించిన విషయాలు

మీరు చేయగలరు, అది ఇతరులతో సంబంధం కలిగి ఉంటే మీరు అనుమతి తీసుకోవాలి.

అధ్యాయం 6

సంవత్సరం 1995

కుమార్

ఆశ్రమ సభ్యుడు బహుశా 14 లేదా 15 ఏళ్ల అమ్మాయిని తీసుకొచ్చాడు. నేను ఆమెను కూర్చోమని చెప్పాను.

ఆమె నా ముందు కూర్చుంది. ఆమె పేరు ఏమిటి అని అడిగాను.

ఆమె చెప్పింది, "స్టెఫానీ."

నేను ఆమె చేతిని పట్టుకుని ఆమె కళ్ళలోకి చూశాను. నేను చాలా ఓర్పు మరియు బాధను చూశాను.

నేను అడిగాను, "మీరు చాలా నొప్పిని భరించవలసి వచ్చిందా?"

ఆమె “అవును స్వామీ. మా నాన్న చాలా దుర్భాషలాడే వ్యక్తి. అతను మా అమ్మను చంపాడు మరియు భారతదేశాన్ని సందర్శించే వ్యక్తుల బృందం సహాయంతో నేను ఇక్కడికి వచ్చాను. ఎవరో మీ ఆశ్రమం గురించి చెప్పి నన్ను ఇక్కడికి తీసుకొచ్చారు.”

నేను, “ఈ రోజు నుండి నువ్వు కొత్త వ్యక్తివి అవుతావు, నీకు ప్రీతి అని పేరు పెడుతున్నాను, ఇక నుండి నువ్వు నా కూతురివి అవుతావు. నువ్వు రామ కుటీర్ కి వెళ్లి అక్కడ చదువుకో. నేను మీకు ఏర్పాట్లు చేస్తాను. ఆరోజు ఉండు, రేపు నిన్ను అక్కడికి పంపిస్తాను” అన్నాడు.

అతను ఆమెను తీసుకెళ్లాడు.

సునీత "ఎందుకు అలా చేసావు?"

నేను అడిగాను, “ఆమె పేరు మార్చాలా లేక నా కూతురిగా అంగీకరించాలా?”

ఆమె చెప్పింది, "రెండూ."

నేను బదులిచ్చాను “నేను ఆమెను చూసినప్పుడు, ఆమెకు ప్రీతి అనే పేరు వచ్చింది. ఆమె ఇంకా యవ్వనంగా ఉంది మరియు ఆమె ప్రపంచంలో ఏమీ చూడలేదు, ఆమెకు చదువుకోవాలి, కాబట్టి నేను ఆమెను చదువుకోవడానికి రామ కుటీర్‌కు పంపుతున్నాను.

నేను విశాల్‌కి ఫోన్ చేసి “నేను ప్రీతిని కొత్త అమ్మాయిని రామ కుటీర్‌కి పంపిస్తున్నాను, నువ్వు కూడా డ్రైవర్‌తో వెళ్లి రామ కుటీర్‌లో డ్రాప్ చేసి తిరిగి రా. కావాలంటే మేడమ్‌ని మీతో పాటు తీసుకెళ్లవచ్చు.”

అతను, "సరే, స్వామీ, నేను మేడమ్‌తో కన్ఫర్మ్ చేస్తాను."

లంచ్ అయ్యాక ప్రీతి వచ్చి కూర్చుంది.

"నా బాధ నీకెలా తెలుసు స్వామీ" అని అడిగింది.

నేను, “నేను మీ కళ్ళలోని బాధను చదివాను. కళ్ళు ఒక వ్యక్తి హృదయానికి తెరలేవని నేను భావిస్తున్నాను. నేను ఒక వ్యక్తిని వారి దృష్టి నుండి అర్థం చేసుకోగలను.

ఆమె నాకు సునీతను చూపించింది, "దాని గురించి ఆమె కళ్ళ నుండి చెప్పు."

నేను ఆమెకు “ఆమె గురించి చెప్పడానికి నేను ఆమె కళ్ళలోకి చూడవలసిన అవసరం లేదు, ఆమెకు మృదువైన హృదయం ఉంది.

ఆమె తెలివైనది, కానీ ఆమెకు తన స్వంత బలం తెలియదు. ఏదో ఒక రోజు, ఆమె ఒక పెద్ద సంస్థ పగ్గాలు చేపట్టాలి. ఆమె భయంతో అంగీకరిస్తుంది కానీ ఆమె తన ప్రయత్నంలో రాణిస్తుంది. ఆమె చాలా ఎత్తుకు వెళ్తుంది. ”

ఆమె “అలా అయితే ఇక్కడ ఏం చేస్తోంది?” అని అడిగింది.

నేను ఇలా అన్నాను, “ప్రతిదానికీ, ఒక సమయం ఉంది. ఆమె మునుపటి పని సంబంధాల నుండి బయటకు రావాలి. తన మునుపటి ఉద్యోగానికి తిరిగి వెళ్ళడానికి ఇంకా కొంత అవకాశం ఉందని ఆమె ఆలోచిస్తోంది. తాను ఎప్పటికీ వెనక్కి వెళ్లలేనని ఆమె తెలుసుకున్నప్పుడు, ఆమె తన జీవితంలో తనకు ఏమి అవసరమో దాని గురించి ఆలోచిస్తుంది, అప్పుడు ఆమెకు సంస్థకు నాయకత్వం వహించే అవకాశం లభిస్తుంది.

"ఏమిటి సంస్థ" అడిగింది సునీత.

నేను, “సమయం వచ్చినప్పుడు, నేను మీకు తెలియజేస్తాను. దానికి ఈ ఆశ్రమానికి ఏదో సంబంధం ఉంది.

ఇప్పుడు ప్రీతి, లవ్లీన్‌ని చూపిస్తూ, “ఆమె గురించి ఏమిటి?” అని అడిగింది.

నేను అన్నాను, “ఆమె కోల్పోయిన ఆత్మ. ఆమెలో అగ్ని ఉంది. ఇది ఎప్పుడైనా పేలవచ్చు, ఆమె దానిని కలిగి ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తోంది.

అది పగిలిపోతే ఏమవుతుంది స్వామీ” అని అడిగింది ప్రీతి.

నేను లవ్లీన్ వైపు చూస్తూ ప్రీతితో, “ఏం జరుగుతుందో చెప్పలేను, నువ్వు ఇంకా చిన్నపిల్లవే” అన్నాను.

నా ముందు దిండు పెట్టి లవ్లీన్ ని అక్కడే పడుకోమని చెప్పాను. ఆమె దిండు మీద పడుకున్నప్పుడు నేను లవ్లీన్‌ని చల్లబరచడానికి సునీతపై ఉపయోగించిన రివర్స్ మంత్రాన్ని చదివాను. కొంత సేపటికి కళ్ళు తెరవమని అడిగాను, అయినా ఇంకా వేడి తగ్గలేదు, మంత్రం కొనసాగిస్తూ, చెక్ చేసి, నార్మల్‌గా ఉందని గుర్తించి, ఆమెను కూర్చోమని అడిగాను.

ప్రీతి “ఎందుకు చేసావు స్వామీ?” అని అడిగింది.

నేను, "ఆమె గురించి అడగడం మరియు నేను ఆమె గురించి ప్రత్యుత్తరం ఇవ్వడం ద్వారా, మేము ఆమె చక్రానికి భంగం కలిగించాము, కాబట్టి నేను ఆమెను చల్లబరచాలి."

నేను కిచెన్‌లో హెల్ప్ చేసి వస్తాను అంటూ లేచింది ప్రీతి. వెళ్ళిపోయాక సునీత “లవ్లీన్ కి ఏమవుతుంది స్వామీ?” అని అడిగింది.

నేను, “ఆమె అగ్నిపర్వతంలోకి దూసుకెళ్లబోతున్నట్లుగా ఉంది. అగ్నిపర్వతం పేలినప్పుడు ఏమి జరుగుతుంది? ”

అది లావాను చిమ్ముతుంది’’ అని సునీత చెప్పింది.

నేను, “అప్పుడు ఆమె దారిలో మంటలు చెలరేగాయి, సరియైనదా?” అన్నాను.

సునీత "అవును స్వామీ" అంది.

నేను అన్నాను, "ఆమె అలాంటిది, ఎవరైనా ఆమెపై చేయి వేస్తే, ఆమె పగిలిపోయి అతని నుండి వేడిని లాగుతుంది మరియు అతను మంచులా చల్లగా ఉంటాడు. అందుకే ఆమెను ఇక్కడికి తీసుకొచ్చాను. ఆమె ఇక్కడ సురక్షితంగా ఉంటుంది. "

సునీత

లష్లీన్ గురించి కుమార్ చెప్పింది నిజమేనా? ఆమెకు అలాంటి మంటలు ఉంటే, అతను ఆమెకు అందించిన తాత్కాలిక పరిష్కారం కంటే దానిని అరికట్టడానికి ఏమీ లేదా? వారు అతని నుండి ఏమి కోరుకుంటున్నారు అనే అతని ప్రశ్నకు వారి సమాధానం కోసం అతను వేచి ఉండవచ్చు. అది కారణం కావచ్చు, అతను ఆమె కోసం ఏదైనా ప్లాన్ చేసి ఉండవచ్చు.

విశాల్ నా దగ్గరకు వచ్చి "మేడమ్‌ని నాతో తీసుకెళ్తానా లేదా" అని అడిగాడు.

నేను, "ఆమెను మీతో తీసుకెళ్లకపోవడమే మంచిది. ఆమె ప్రస్తుతం చాలా అస్థిరంగా ఉంది, ఆమె ఎప్పుడైనా పగిలిపోవచ్చు. ఎవరైనా ఆమెపై చేయి వేస్తే, ఆమె పగిలిపోతుంది. ఆమె తండ్రి ఎప్పుడు వస్తాడు?"

"నేను అతనికి ఫోన్ చేసి కనుక్కుంటాను" అన్నాడు.

"స్వామి ఆమె కోసం ఎందుకు ఏమీ చేయడం లేదు?" అని నన్ను అడిగాడు.

అప్పుడు నాకు అతని భార్య గర్భవతి అని గుర్తుకు వచ్చింది.

నేను ఇలా అన్నాను, “అతని భార్య గర్భవతి కావడానికి దానికి ఏదైనా సంబంధం ఉండవచ్చు. ఆమె ప్రసవించే వరకు అతను ఏ యజ్ఞం చేయలేదు. అందుకే అతను ఎదురుచూస్తూ ఉండవచ్చు.”

అతను వారిని నిర్ణయించుకోవడానికి మరియు వారి చేతిని బలవంతం చేయడానికి బదులుగా కారణం కావచ్చు.

కుమార్

విశాల్ ప్రీతిని రామ కుటీర్‌లో దించి తిరిగి వచ్చాడు.

"రామ కుటీర్‌లో అంతా ఎలా ఉంది" అని అడిగాను.

రామ కుటీర్ లో ఏం జ రుగుతుందో విశాల్ నాతో చెప్పాడు.

అతను నాకు జాయ్ గురించి చెప్పాడు మరియు "రామ కుటీర్‌లో ఇంత ప్రతిభావంతుడైన వ్యక్తిని ఎందుకు బోధించడానికి అనుమతిస్తున్నావు" అని నన్ను అడిగాడు.

నేను అడిగాను, "ప్రతిభావంతుడు అంటే ఏమిటి?"

విశాల్ మాట్లాడుతూ.. ఆమె అమెరికాలో చదువుకుంది.

నేను, "కాబట్టి ఏమిటి?"

విశాల్ మాట్లాడుతూ, "ఆమె అక్కడ కంప్యూటర్ ఇంజనీరింగ్ చదివింది, భారతదేశంలో అలాంటి వ్యక్తులు చాలా అరుదు."

నేను అడిగాను, "నీకు దాని గురించి ఎలా తెలుసు?"

దానికి విశాల్ బదులిస్తూ, “నాకు ఒక మేనల్లుడు ఉన్నాడు, అతను కంప్యూటర్ ఇంజనీరింగ్ చదవడానికి USA వెళ్ళాడు, దాని గురించి నాకు తెలుసు.”

నేను అడిగాను, "అప్పుడు ఆమె ఏమి చేయాలి?"

సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజినీరింగ్‌లో ఉన్నా లేదా కనీసం సాఫ్ట్‌వేర్‌ని బోధిస్తున్నా ఇక్కడ నేర్చుకున్న వారు చాలా తక్కువ మంది మాత్రమే అని విశాల్ అన్నారు.

నేను అతనిని అడిగాను, “ఆమె అలా చేయాలనుకుంటే మీరు ఆమెను విచారించారా? ఆమె తన భర్త నుండి USA లో పారిపోయినట్లు నాకు చెప్పింది. అందుకే ఇక్కడ దాక్కోవడానికి వచ్చిందని, రామ కుటీర్‌లో ఆమెకు మరింత భద్రత ఉంటుందని భావించి అక్కడికి పంపించాను. ఆయన భక్తుడిగా వస్తే ఆయన గురించి మనకు తెలియదు. రామ కుటీరంలో జాతర సమయంలో తప్ప కొత్త వ్యక్తి ఎవరైనా ఎక్కువగా తెలిసిపోతారు. నేను రామ కుటీర్‌కి వెళ్లినప్పుడు ఆమెతో మాట్లాడతాను.”

"మీ భార్య ఆరు నెలల గర్భవతి, అది ఎలా సాధ్యమవుతుంది?" అని విశాల్ అడిగాడు.

నేను “నేను పూజారిని, సన్యాసిని కాదు. లీనా వెళ్లిన తర్వాత దేవుడు చెప్పాడు, నా ఇంట్లో నాకు ఒక అమ్మాయి ఉండాలి, అతుల్ తన సోదరిని కోల్పోతాడు. కాబట్టి, నేను తిరిగి ఉండిపోయాను మరియు ఆమె గర్భవతి. అప్పుడు నేను వేసవిలో రామ కుటీర్‌కు తిరిగి వెళ్తాను. ఆమె ప్రసవించిన తర్వాత నేను మీ మేడమ్‌కు ఎలా సహాయం

చేయగలనో ఆలోచిస్తాను. మీ మాస్టర్స్ అప్పటి వరకు వారికి ఏమి కావాలో నిర్ణయించుకోవాలి. ఒక గర్భవతి ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు నేను యజ్ఞం చేయలేను.

అతను చెప్పాడు, "ఓహ్, మీరు ఏదైనా చేయాలనే నిరుత్సాహానికి కారణం అదే."

****

వేసవి సమయానికి, నేను సునీత మరియు లవ్లీన్ మరియు విశాల్‌తో కలిసి రామ కుటీర్‌కి తిరిగి వచ్చాను.

సునీత జాయ్ మరియు లవ్లీన్‌తో కలిసి నేను పడుకోవడానికి ప్రత్యేక గదిని అందించాను.

నేను లవ్లీన్‌ని దేవి గుడికి తీసుకెళ్లి అక్కడ పూజారితో పూజ చేయించాను, కాబట్టి ఆమె వేడి కొంతైనా తగ్గుతుంది.

రామ కుటీర్‌కి వస్తున్నప్పుడు నేను వైజాగ్‌లో ఆగి, హోమియోపతి మందులు, ముఖ్యంగా లవ్లీన్ తన వేడిని తగ్గించడానికి కొనుగోలు చేసాను. చాలా పుస్తకాలు వెతికిన తర్వాత, లవ్లీన్‌కి సంబంధించిన మందు దొరికింది. నేను ఆమె నిద్రపోయే ముందు రాత్రి సమయంలో మందులు వేయడం ప్రారంభించాను. హోమియోపతి మందులు పని చేయడానికి సమయం పడుతుందని నాకు తెలుసు మరియు చాలా మంది ప్రజలు వాటిని విశ్వసించకపోవడానికి కారణం కావచ్చు. స్నేహ ఒక బిడ్డకు జన్మనిస్తుందని, లవ్లీన్ కోలుకుంటుందని మరియు కనీసం కొంత మెరుగుపడుతుందని నేను ఆశించాను. నేను షేడ్స్‌ను ఇన్‌స్టాల్ చేయడం ద్వారా ఇంటిని ముందు మరియు వెనుకకు విస్తరించాను మరియు పొడిగించిన భాగాన్ని చల్లగా ఉంచడానికి వాటిపై కొన్ని

తీగలను పెంచాను. పైగా, నేను పగటిపూట కూర్చోవడానికి కూలర్‌లను ఉంచాను. వెనుకవైపు, అమ్మాయిలు కూర్చోవచ్చు మరియు ముందు పెరట్లో, నేను కూర్చుని నా వద్దకు వచ్చేవారికి సలహా ఇస్తాను. వారు వైద్య సలహా కోసం లేదా వారి ఇళ్లలో జరిగే వివిధ విధులకు సంబంధించి వస్తారు. వారు గుడిలో పూజారి దగ్గరకు వెళ్ళవచ్చు, కానీ నేను గ్రామంలో అందుబాటులో ఉంటే వారు నన్ను ఇష్టపడతారు. కొందరు నేను రామ కుటీర్‌కి వస్తానని లేదా నన్ను ఆశ్రమానికి పిలుస్తానని కూడా ఎదురు చూస్తున్నారు.

బాలయ్య తన కూతురి కుండలిని చూసేందుకు నా దగ్గరకు వచ్చాడు. ఆమెకు ఎలాంటి మ్యాచ్‌లు వచ్చినా ఫైనల్ కావడం లేదు.

తన కూతురు పుట్టిన తేదీ, సమయం ఇవ్వమని చెప్పాను. నేను ఆమె కుండలిని సిద్ధం చేసాను, ఆమె కుండలిలో కొంత దోషం ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది.

ఆమె కుండలిలోని దోషం వల్ల ఆమెకు అగ్గిపుల్లలు రావడం లేదని, కాబట్టి వాటికి పరిహారం పూజలు చేయాలని నేను అతనికి చెప్పాను. మొదటిది, మనం ఆమెను ఒక పీపల్ చెట్టుతో వివాహం చేసుకోవాలి. తర్వాత ఆమెను శ్రీ కాళహస్తికి తీసుకెళ్లి అక్కడ పూజ చేయించాలి. మనం రెండూ చేస్తే దోషం వారి బలాన్ని తగ్గిస్తుంది మరియు ఆమె వివాహానికి సిద్ధంగా ఉంటుంది.

ఊరిలో పెళ్లిళ్లు చేసే పూజారిని పీల చెట్టుతో పెళ్లి జరిపించాను. తర్వాత అందరం తిరుపతికి వెళ్లి వెంకటేశ్వర స్వామిని దర్శించుకుని శ్రీ

కాళహస్తికి చేరుకుని అక్కడ ఆమె చేసిన పూజను పొంది రామ కుటీర్‌కి తిరిగి వచ్చాము.

అంతా పూర్తయ్యే సమయానికి స్నేహ నిండు నెలల గర్భవతి మరియు ఆమె డెలివరీ కోసం మేము వైజాగ్ వెళ్లాలని నిర్ణయించుకున్నాము.

దీని కోసం జమీందార్ మాకు తన ఇంట్లో ఉండమని ఆఫర్ చేశాడు.

అందుకే గ్రూప్‌తో వైజాగ్‌కి షిఫ్ట్ అయ్యాం. వైజాగ్‌లో కంప్యూటర్లు నేర్పించాలనుకుంటున్నారా అని నేను జాయ్‌ని అడిగాను మరియు ఆమె సంతోషంగా అంగీకరించింది.

USA నుండి ఎవరైనా విరాళాలు అందించినప్పుడు, నేను వారిని మాకు కంప్యూటర్లు పంపమని అడిగాను. విశాల్ మేనల్లుడు వారితో సమన్వయం చేసుకుని ఓడలో వైజాగ్‌కు పంపించాడు.

జాయ్ సంస్థ యొక్క హార్డ్‌వేర్‌ను చూసుకోవడానికి ఒక వ్యక్తిని నియమించారు మరియు ఒక మంచి రోజు మేము కంప్యూటర్‌లను బోధించడానికి వైజాగ్‌లో కుమార్ స్వామి కంప్యూటర్ ఇనిస్టిట్యూట్‌ని ప్రారంభించాము. మొదట, జాయ్ మాత్రమే బోధిస్తున్నందున మేము పరిమిత విద్యార్థులతో ప్రారంభించాము మరియు కంప్యూటర్లను బోధించే ఇతర ఉపాధ్యాయులను మేము పొందలేకపోయాము.

ఆమె మాట్లాడుతూ, "నేను మొదటి బ్యాచ్ నుండి ఉపాధ్యాయులుగా నియమించడానికి తగిన అభ్యర్థులను ఎంపిక చేస్తాను."

ఇప్పుడు మే 21 న, స్నేహ ఒక ఆడ బిడ్డకు జన్మనిచ్చింది మరియు లీనా జ్ఞాపకార్థం మేము ఆమెకు రీనా అని పేరు పెట్టాము.

జాయ్ కంప్యూటర్‌లను బోధించడానికి కొంతమంది అభ్యర్థులను గుర్తించి, ఇన్స్టిట్యూట్‌లో ఉపాధ్యాయులుగా చేరేందుకు ప్రత్యేక కోచింగ్‌ను ఇవ్వడం ప్రారంభించారు.

మేము USA నుండి కొన్ని ల్యాప్‌టాప్‌లను పొందినప్పుడు మేము కొన్ని ఉపాధ్యాయులకు ఇచ్చాము మరియు నేను నా వ్యక్తిగత ఉపయోగం కోసం ఒకదాన్ని తీసుకున్నాను. దీన్ని ఎలా ఆపరేట్ చేయాలో నాకు తెలియక పోయినా, నేనే ఒకటి ఉంచుకోవాలని భావించి, జాయ్ నుండి నేర్చుకుని, దానిని ఎలా ఉపయోగించాలో నేర్పించమని సునీతను కోరాను.

మేము వైజాగ్‌లో ఒక నెల ఉండి రామ కుటీర్‌కి తిరిగి వచ్చాము. విశాల్ ద్వారా, నేను తన కుమార్తె గురించి కొన్ని నిర్ణయాలు తీసుకోవాలని లవ్లీన్ తండ్రికి సందేశం పంపాను.

వారం తర్వాత విశాల్ ద్వారా మాకు సమాధానం వచ్చింది.

లవ్లీన్ తండ్రి, మిస్టర్. రాజ్‌వీర్ ఖన్నా కొత్తగా ఏర్పాటు చేసిన ఢిల్లీ రాష్ట్రానికి సీఎం కావాలని కోరుకుంటున్నారు. అతను ఇంతకుముందే సిఎం ఆశించిన వ్యక్తిని సంప్రదించాడు మరియు అతను "యజ్ఞం కోసం నాకు అమ్మాయిని తీసుకురావాలా" అని అడిగాడు.

"యజ్ఞానికి అతని కుమార్తె సరిపోతుంది, మేము అతని కుమార్తెకు బిడ్డను ఇవ్వడానికి యజ్ఞం రెండింటినీ కలిపి ఢిల్లీ ముఖ్యమంత్రికి పోటీ చేయడానికి అనుమతిస్తాము" అని నేను చెప్పాను. ఒకే దెబ్బకు రెండు పిట్టలను కొట్టినట్లే.

రాజ్‌వీర్, “తన కూతురికి ఏదైనా ప్రమాదం జరుగుతుందా?” అని అడిగాడు.

నేను అతనితో, "ఇది జమీందార్ కోసం చేసిన దానికంటే భిన్నమైన యజ్ఞం అవుతుంది, ఇది చాలా కష్టమైనది."

యజ్ఞం నిర్వహించేందుకు రాజ్‌వీర్ అంగీకరించాడు. ఈ యజ్ఞాన్ని ఢిల్లీ సమీపంలోని తన ఫామ్‌హౌస్‌లో నిర్వహించాలని కోరారు.

కాబట్టి, నా పరివారం విశాల్, లవ్లీన్ మరియు సునీతతో నేను ఢిల్లీకి వెళ్లాను.

విశాల్ మొదటిసారి ఢిల్లీ వెళ్ళినప్పుడు మేము ఉన్న ఇంటి నుండి ఫామ్‌హౌస్‌కి తీసుకెళ్లాడు.

ఈ ఫామ్‌హౌస్‌లో ఆహ్లాదకరమైన వాతావరణం ఉంటుంది. వర్షాకాలం అయినప్పటికీ ఆంధ్రలో మాదిరిగా వేడి వాతావరణం తగ్గడం లేదు. మేము మా సామాను కింద ఉంచాము మరియు నేను యజ్ఞం కోసం తీసుకురావాల్సిన వస్తువుల జాబితాను అతనికి ఇచ్చాను. శ్రీకృష్ణుని పేరు మీద ఈ యజ్ఞం చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను. ముందుగా శ్రీకృష్ణుని జన్మస్థలమైన మధురకు వెళ్లి ఆయన విగ్రహాన్ని తీసుకుని తిరిగి వచ్చాం.

కప్పబడిన గుడ్డతో అతన్ని ఒక మూలలో ఉంచాను. అప్పుడు లవ్లీన్ భర్త గురుని నా ముందు పెట్టమని రాజ్‌వీర్ ఖన్నాని అడిగాను. ఎలాగైనా ఫామ్‌హౌస్‌కి తీసుకొచ్చారు.

నేను అతనిని మరియు లవ్లీన్‌ని ఒక గదిలోకి తీసుకెళ్లి, డోర్ ఫ్రేమ్‌పై తెల్లటి పొడిని వేసి తలుపు వేసాను.

నేను అతనిని "మీ సమస్య ఏమిటి?"

గురు, “నాకు లవ్లీన్ పట్ల ఎలాంటి భావాలు లేవు.”

నేను అడిగాను, "అలా అయితే మీరు ఆమెను ఎందుకు వివాహం చేసుకున్నారు?"

గురు బదులిచ్చారు, "పెళ్లి చేసుకోవాలని కుటుంబ ఒత్తిడి, వారు మా పెళ్లిని మాత్రమే నిర్ణయించారు."

నేను అతనిని "మీరు స్వలింగ సంపర్కులా?"

గురువు అడిగాడు, "అది ఏమిటి?"

నేను, "మీరు పురుషులతో పడుకోవాలనుకుంటున్నారా?"

అతను, "నేను అలాంటి వ్యక్తిని కాదు."

ఇప్పుడు నేను సందిగ్ధంలో ఉన్నాను, అతను ఎలాంటి వ్యక్తి? నేను అతనిని మంచం మీద పడుకోబెట్టి, అతనిని లేపమని లవ్లీన్‌ని అడిగాను. అతనిలో ఎలాంటి స్పందన లేదు. అతను సెక్స్ చేయలేని ఒక రకమైన నపుంసకత్వం గల వ్యక్తి అని అనిపిస్తుంది.

నేను అతనిని అడిగాను, "ఇప్పుడు ఆమె తండ్రి తన కుమార్తె కోసం బిడ్డను అడుగుతున్నారు, నేను ఏమి చేయాలి?"

గురు ఇలా అన్నాడు, "అందుకే నేను ఆమెను నా స్నేహితుల వద్దకు తీసుకువెళ్ళాను, కాబట్టి ఆమె వారితో గర్భవతి అవుతుంది, కానీ ఆమె వారి నుండి పారిపోయింది."

నేను, “ఆమెకు తెలియకుండా అలా చేస్తే, దాని పర్యవసానమేమిటో తెలుసా?” అన్నాను.

గురుడు, "నేను దాని గురించి ఆలోచించలేదు."

నేను అతనితో చెప్పాను “మీరు ఆమెను చాలా వేడి చేసారు, ఆమె లోపల అగ్నిపర్వతంలా ఉడికిపోతోంది. ఎవరైనా అనుమతి లేకుండా ఆమెపై చేయి వేసి ఉంటే, ఆ వ్యక్తిని ఆమె ఏమి చేయగలదో నాకు తెలియదు. కాబట్టి, నేను ఏమి చేయాలనుకుంటున్నావు?"

గురు, "ఏం చేయాలో నువ్వే చెప్పు, నేను నీకు పూర్తిగా సహకరిస్తాను" అన్నాడు.

నేను, “నేను ఆమెతో మరియు మీతో యజ్ఞం చేయబోతున్నాను. దీనికి మూడు నెలల సమయం పడుతుంది. మీరు రాత్రులలో ఆ సమయాన్ని బాగా కేటాయించగలిగితే లేదా నేను ప్రత్యామ్నాయం గురించి ఆలోచిస్తాను.

అతను ఒక్క నిమిషం ఆలోచించి, “నాకు ఎంత సమయం కావాలి?” అని అడిగాడు.

నేను “రాత్రి 10 గంటల తర్వాత” అన్నాను.

అతను ఒక్క నిమిషం ఆలోచించి, “మీకు కావలసింది చేయడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను” అన్నాడు.

ఆ రోజంతా లవ్లీన్ తండ్రి రాజకీయ జీవితంలో అభివృద్ధి కోసం శ్రీకృష్ణుడికి పూజ చేస్తున్నాను.

గురు తర్వాత రాత్రి, లవ్లీన్ భర్త పేరు, గుర్విందర్ సింగ్ వచ్చాడు, నేను ఇద్దరినీ గదిలోకి తీసుకెళ్ళాను, నాకు గురువు లవ్లీన్‌ను లేపారు, ఆమె సెక్స్ కోసం అడుగుతున్నప్పుడు, నేను ఆమెను నడిపించాను మరియు ఆమెను సంతృప్తి పరిచాను. ఆమె యోని నుండి రక్తం కారడం ద్వారా ఆమె కన్య అని నిరూపించబడింది. కాబట్టి పూజ రెండు పాయింట్ల నుండి విజయవంతమవుతుంది. ఇద్దర్నీ కలిసి పడుకోమని చెప్పి అవతలి గదిలోకి వెళ్లి పడుకున్నాను. ఇలా రెండు నెలల పాటు సాగింది. లవ్లీన్‌ని నిరంతరం ప్రేరేపించడం మరియు నేను అతనికి అందించిన మందుల కారణంగా, అతను అతని ఉద్రేకంలో కొంత మెరుగుపడినట్లు అనిపించింది, మూడు నెలల సమయానికి అతను కొద్దిగా పని చేయగలడు మరియు కొద్ది మొత్తంలో వీర్యం విడుదల చేస్తాడు. నేను ఆమె ప్రాణాధారాలను తనిఖీ చేస్తున్నాను మరియు మా పూజలు ప్రారంభించిన మూడవ నెల నుండి ఆమె మూత్ర నమూనాలను తనిఖీ చేయడం ప్రారంభించాను. 15 రోజుల తర్వాత లవ్లీన్ గర్భవతి అని నిర్ధారణ అయింది. నేను ఆమెను ఢిల్లీలో ప్రెగ్నెన్సీ చెక్ చేసుకోవడానికి విశాల్‌తో పంపించాను, అక్కడ అది కన్ఫర్మ్ అయింది. ఇప్పుడు యజ్ఞం విజయవంతమైందని, ఆయన సీఎం కుర్చీపై కూర్చునే ప్రచారం ప్రారంభించవచ్చని ఆమె తండ్రికి చెప్పాను.

మేము లవ్లీన్ తీసుకొని మా పరివారంతో తిరిగి ఆశ్రమానికి చేరుకున్నాము.

ఆశ్రమ వ్యవహారాలు చూసుకుని రామ్ కుటీర్ కి వెళ్ళాము. నేను శ్రీకృష్ణుని కోసం ఒక చిన్న దేవాలయాన్ని సిద్ధం చేసి, అతనిని ఆలయంలో ఉంచి పూజలు చేయడం ప్రారంభించాను. ఇప్పుడు ప్రజలు

శ్రీకృష్ణుని ప్రతిష్ఠాపన గురించి తెలుసుకున్నారు మరియు వారు వివిధ కోరికల కోసం ప్రార్థించడం కోసం ఆయనను సందర్శించడం ప్రారంభించారు.

****

ఇప్పుడు లవ్లీన్ మా బాధ్యతగా మారింది మరియు ఆమె తండ్రి ఆమెకు అవసరమైన అన్ని సహాయాన్ని అందించారు. అతను తన ఎన్నికలతో బిజీగా ఉన్నాడు మరియు మేము మా రోజువారీ కార్యక్రమాలతో బిజీగా ఉన్నాము.

లవ్లీన్ నెలలు నిండిన సమయానికి, మేము వైజాగ్‌కి మారాము. ఇప్పుడు జాయ్ కూడా వైజాగ్ లోనే ఉంటాడు కాబట్టి అక్కడ ఉండడానికి మాకు ఇల్లు ఉంది. దగ్గరలో ఒక హాస్పిటల్ ఉంది, మేము లవ్లీన్‌ని అక్కడ చెక్ ఇన్ చేసాము మరియు అక్కడ లవ్లీన్ డెలివరీ కోసం హాస్పిటల్‌తో సమయం తీసుకున్నాము.

ఆమె తండ్రి ఎన్నికలలో బిజీగా ఉన్నారు మరియు లవ్లీన్‌కు ప్రసవ నొప్పి వచ్చింది మరియు ఆమె తండ్రి ఎన్నికల ఫలితాలు టీవీలో ప్రసారం చేయబడ్డాయి. ఆమె మగబిడ్డకు జన్మనిచ్చే సమయానికి, ఆమె తండ్రి పార్టీ పూర్తి మెజారిటీతో గెలిచింది. చిన్న వేడుకలో అబ్బాయికి ధ్రువ్ అని పేరు పెట్టాం.

ఇప్పుడు కంప్యూటర్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌తో, జాయ్ కంప్యూటర్ సాఫ్ట్‌వేర్ అభివృద్ధిని కూడా ప్రారంభించాడు.

ఆమె తన ఉత్తమ విద్యార్థులను తీసుకొని డెవలప్‌మెంట్‌లో శిక్షణ ఇచ్చింది మరియు సాఫ్ట్‌వేర్‌ను అభివృద్ధి చేయడం ప్రారంభించింది.

నా పేరును ఉపయోగించి ఆమె ప్రాజెక్ట్‌లను పొందడం ప్రారంభించింది మరియు ఆమె సాఫ్ట్‌వేర్‌ను అభివృద్ధి చేసి పంపిణీ చేస్తుంది.

ఇప్పుడు నేను సునీతకు ఒక మార్గం చూపించాలి, ఆమె ఖాళీగా కూర్చుంది మరియు నేను ఒక సూపర్ మార్కెట్ కొనాలని నిర్ణయించుకున్నాను మరియు దానికి కుమార్ స్వామి సూపర్ బజార్ అని పేరు పెట్టాను మరియు దానిని పర్యవేక్షించడానికి సునీతకు అప్పగించాను.

జమీందార్ తన బంగ్లాను మా నివాస అవసరాలకు ఉపయోగించమని మాకు అప్పగించాడు.

అందుకే రామ కుటీర్ నుంచి వైజాగ్‌కి మా మకాం మార్చాను. కాబట్టి అతుల్‌కి కాలేజీకి వెళ్లడానికి ఇబ్బంది ఉండదు.

ఒక్కోసారి ఆశ్రమం ఎలా నడుస్తుందో చూడడానికి వెళ్లి చూసేదాన్ని. మునుపటి విదేశీయులతో జరిగిన అపజయాన్ని వారు పునరావృతం చేయడం నాకు ఇష్టం లేదు. ఆశ్రమం పవిత్రంగా నడిచేలా చూడమని ధర్మకర్తలకు చెప్పాను. నేను ఖాతాలను తనిఖీ చేసాను మరియు మేము ఆశ్రమం ద్వారా భారీ విరాళాలు సేకరించడం లేదు, దాని కోసం మేము స్విస్ ఖాతాలను ఉపయోగిస్తాము, అక్కడ ప్రజలు తమ నల్లధనాన్ని విరాళంగా ఇవ్వవచ్చు. ఇప్పుడు ద్వీపం వాష్ అవుట్ అయిన తర్వాత, వచ్చే విరాళాలు తగ్గించబడ్డాయి. కానీ మేం ఆందోళన చెందడం లేదు, మా రాజకీయ ప్రాబల్యాన్ని పెంచుకుంటున్నాం. హైదరాబాద్ నుంచి ఢిల్లీకి మా పరిధి

చొచ్చుకుపోయింది. ఇప్పుడు ఢిల్లీ సీఎం కూతురిని కూడా చూసుకుంటున్నాం.

మరో సూపర్ బజార్ తీసుకొచ్చి దానికి కుమార్ స్వామి సూపర్ బజార్ అని పేరు పెట్టాం. ఇప్పుడు ఆశ్రమంలో మా అవసరాలన్నీ ఈ సూపర్ బజార్ల ద్వారా తీర్చబడుతున్నాయి. సునీత ఈ సూపర్ బజార్ల నిర్వహణలో బిజీగా ఉన్నారు. మేము హైదరాబాద్‌లో మరొక కంప్యూటర్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌ని ప్రారంభించాము మరియు దానిని చూసుకోవడానికి జాయ్ వెళ్ళాడు. వైజాగ్ వచ్చిన తర్వాత పల్లెటూరి ఆహ్వానాలు తగ్గడంతో స్నేహ కాస్త ఫ్రీ అయింది. ఇప్పుడు వారు ఆమెను ముఖ్యమైన విషయాలపై మాత్రమే పిలుస్తారు. అందుకే వేసవి సెలవులకి, వాళ్ళ సెలవులు గడపడానికి స్నేహని పిల్లలతో బొంబాయికి పంపించాను.

రామ కుటీరంలో ఇప్పటి వరకు బంధువులకు దూరంగా ఉండేవారు. వైజాగ్ వచ్చిన తర్వాత బంధువుల అబ్బాయి పెళ్లికి వెళ్లినప్పుడు మా బంధువులతో కలిశారు. పెళ్ళికి ఒకరోజు ముందు వాళ్ళని పంపించి ముహూర్త సమయానికి అక్కడికి చేరుకున్నాను. నేను ఈ జంటకు స్విట్జర్లాండ్‌కు హనీమూన్ ప్యాకేజీని అందించాను.

ప్రజలు మమ్మల్ని అన్ని రకాల ఫంక్షన్‌లకు ఆహ్వానించడం ప్రారంభించిన కారణం అదే కావచ్చు. స్నేహ తన తల్లిదండ్రులను కూడా మా ఇంటికి రమ్మని పిలిచి ఆశ్రమం చూసేందుకు తీసుకెళ్లింది. మరియు మనం పనులు ఎంత పవిత్రంగా చేస్తామో చూపించారు. మేము బ్రాహ్మణుల జీవితం గడుపుతుండటం చూసి తమ చిన్న కూతురు

కూడా పెళ్లి చేసుకుని భర్తతో కలిసి ఉండడంతో విభేదాలు మరచి ఆశ్రమంలోనే ఉండాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

వారికి నచ్చిన విధంగా ఆశ్రమ వాతావరణాన్ని కనుగొన్నారు మరియు వారు ఎటువంటి ఆంక్షలు లేకుండా వారు కోరుకున్నంత కాలం అక్కడ నివసించవచ్చని చెప్పారు. అక్కడ వారు ఒక చిన్న పిల్లవాడిని కనుగొన్నారు, అతని తల్లిదండ్రులు ప్రమాదంలో మరణించిన తరువాత, అతను నిరాశ్రయుడు మరియు ఎవరో అతన్ని తీసుకువచ్చి అక్కడ వదిలి వెళ్ళాడు. కాబట్టి స్నేహ తల్లిదండ్రులు అతనిని దత్తత తీసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు మరియు అతనిని తమ వద్ద ఉంచుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు, అతను కూడా వారి కులం మాత్రమే.

ఇప్పుడు డబ్బు ఎక్కువ డబ్బు తెస్తుంది అని సామెత, మా సూపర్ బజార్లు మరియు కంప్యూటర్ ఇన్స్టిట్యూట్‌లు హిట్ అయ్యాయి మరియు వాటి నుండి మనకు మంచి లాభాలు వస్తున్నాయి. నేను ఈ వ్యాపార సంస్థల ఖాతాలను వేరుగా ఉంచాను మరియు మరిన్ని వ్యాపారాలలో పెట్టుబడి పెట్టాలనుకుంటున్నాను.

ఒకరోజు ఒక భక్తుడు సహాయం కోసం నా దగ్గరకు వచ్చాడు. అతను ఆయిల్ మిల్లులో పని చేస్తున్నాడు మరియు దాని యజమాని మరణించాడు, అతని వితంతువు మిల్లును నడపడానికి ఇష్టపడదు మరియు ఆమె తన వాటా నుండి ఆమెను మోసం చేస్తుందని భయపడి దానిని ఎవరి బంధువులకు అప్పగించడానికి ఇష్టపడలేదు.

ఇప్పుడు, ఈ భక్తుడు గత మూడు నెలలుగా జీతాలు పొందలేదు మరియు అతని చివరిలో ఉన్నాడు.

నేను మిల్లులోని కార్మికులతో వెళ్లి వితంతువును కలిశాను. నేను ఆమె సమస్యలను విన్నాను మరియు ఆమెతో ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నాను, నేను ఆమెకు కొంత నష్టపరిహారం చెల్లిస్తాను మరియు మిల్లు సహకార సంస్థగా నడుస్తుంది మరియు ఆమె లాభాలలో 50% పొందుతుంది మరియు కార్మికులు జీతాలు పొందుతారు మరియు మిగిలిన 50% పంచుకుంటారు. లాభాలు. నేను మా సూపర్ బజార్‌లకు చమురును తగ్గింపు ధరలకు అందిస్తాను మరియు నేను వినియోగదారులకు ప్రయోజనాన్ని బదిలీ చేస్తాను.

అందరూ సంతోషంగా ఉన్నారు మరియు నేను దీని నుండి సద్భావన పొందుతాను.

ఇది చూసిన మరో భక్తుడు తన ఫ్యాక్టరీ యజమానితో నా దగ్గరకు వచ్చాడు. ఇప్పుడు ఈ యజమాని తన ఫ్యాక్టరీని పూర్తిగా విక్రయించాలనుకుంటున్నాడు మరియు అతను లాభాలలో వాటాను కలిగి లేడు.

అతను ఫ్యాక్టరీని విక్రయించాలనుకుంటున్న ధర గురించి నేను అడిగాను. అతను ఫ్యాక్టరీకి అందించిన ధర సహేతుకమైనదిగా అనిపిస్తుంది. నేను ఫైనాన్స్ చెక్ చేయాలి, కాబట్టి నేను యజమానిని మరుసటి రోజు రమ్మని చెప్పి, కర్మాగారంలో పెట్టుబడి పెట్టడానికి కార్మికులు ఎవరైనా ఇష్టపడతారా అని భక్తుడిని అడిగాను. ఇతరులతో తనిఖీ చేయండి మరియు నాకు తెలియజేయండి. వారి పెట్టుబడి ప్రకారం, నేను లాభాలను అందించాలనుకుంటున్నాను.

వారు తమ సమావేశాలను కలిగి ఉన్నారు మరియు ఫ్యాక్టరీ ధరలో 50%తో ముందుకు వచ్చారు.

"మిగిలిన 50% ధరను నేను పెడతాను, కానీ నేను నా 50% వాటాను తీసుకుంటాను మరియు ఆ వాటాను నాకు తగినట్లుగా కార్మికుల అభివృద్ధి కోసం ఉపయోగిస్తాను" అని నేను చెప్పాను.

ఈ విధంగా నేను ఫ్యాక్టరీపై కొంత నియంత్రణను కలిగి ఉంటాను మరియు కర్మాగారం యొక్క అభివృద్ధి కోసం కార్మికులు తమ స్వంత ప్రయోజనాలతో పని చేస్తారు. నేను ఉచితంగా ఏమీ ఇవ్వదలచుకోలేదు, ఎందుకంటే అందరూ ఉచిత హ్యాండ్అవుట్ కోసం వస్తారు. నేను ఫ్యాక్టరీ యొక్క ప్రత్యేకమైన డీలర్‌షిప్‌ని తీసుకొని ఒక గోడౌన్‌ను పొందాను మరియు ఫ్యాక్టరీ ద్వారా ఉత్పత్తి చేయబడిన వస్తువులను రిటైలర్‌లకు సరఫరా చేయడం ప్రారంభించాను. ఈ వెంచర్లతో ఒకే దెబ్బకు రెండు పిట్టలు కొట్టేస్తున్నాను. నేను ప్రజల వ్యక్తిగా గౌరవాన్ని పొందుతున్నాను మరియు ఈ ప్రక్రియలో మంచి ఆదాయాన్ని పొందుతున్నాను. లాభాలు, నేను ఎక్కువ మందికి సహాయం చేయడానికి ఉపయోగిస్తున్నాను.

దాంతో నిర్లక్ష్యానికి గురైన దేవాలయాలను ఆధీనంలోకి తీసుకుని పేద ప్రజలకు ఆ దేవాలయాలకు అనుబంధంగా ఆహారం, వసతి ఉండేలా వాతావరణం కల్పిస్తున్నాను. ఇప్పుడు, వీలైనంత వరకు నేను పేద ప్రజల ప్రాంతాలలో సౌకర్యాలు కల్పించడం ద్వారా ప్రజలకు తిరిగి ఇవ్వడం ప్రారంభించాను. నేను ఎంత ఖర్చు చేసినా విరాళాల రూపంలో తిరిగి పొందుతాను. ప్రజలు నా కార్యక్రమాలను విశ్వసించడం ప్రారంభించారు మరియు స్వచ్ఛందంగా నాతో కలిసి పని చేస్తారు.

నేను నా కార్యక్రమాలను మరిన్ని ప్రదేశాలకు విస్తరించడం ప్రారంభించాను మరియు ప్రజల నుండి మంచి స్పందన వచ్చింది. నేను అకస్మాత్తుగా చొరవ చూపడం ప్రారంభిస్తే, ప్రజలు నా దృక్పథాన్ని అనుమానిస్తారు. కానీ నా కార్యక్రమాలు ప్రజల అంచనాలను చేరుకున్న తర్వాత, వారు నన్ను ముక్తకంఠంతో ఆహ్వానిస్తారు.

మెల్లగా నేను వృద్ధుల కోసం ఆశ్రమాలు నిర్మించడం ప్రారంభించాను, అక్కడ వారు తమ జీవితాంతం ప్రశాంతంగా గడపవచ్చు. నగరాలకు దూరంగా ఆహ్లాదకరమైన వాతావరణంలో ఆహారం మరియు నివాసం నుండి వారి కోసం అన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకుంటారు మరియు ఖర్చులను ఆశ్రమ ట్రస్ట్ భరిస్తుంది. ఈ విధంగా నేను అక్రమంగా సంపాదించిన డబ్బును ప్రజల మంచి కోసం ఉపయోగించడం ప్రారంభించాను.

అప్పుడు నేను వృద్ధులు మరియు అనారోగ్యంతో ఉన్నవారి కోసం ఆశ్రమాలను ప్రారంభించాను, అక్కడ వారు అవసరమైన చికిత్సను పొందవచ్చు. నగరాలకు సమీపంలో ఉండాల్సిన జబ్బుపడిన వ్యక్తులకు చికిత్స చేయడానికి, నిర్వహణ నిమిత్తం ఈ ఆశ్రమాలను విడిగా నిర్మించారు. వైద్యులు వచ్చి రోగులను పరామర్శించవచ్చు. నిపుణులు కాల్‌లో అందుబాటులో ఉన్న చోట. ఈ ఆశ్రమాల దాన ధర్మాన్ని చూసి చాలా మంది వైద్యులు ఉచితంగా లేదా తక్కువ రుసుములతో సహాయం చేయడానికి ముందుకు వచ్చారు.

నేను సునీతకు ఇచ్చిన అన్ని కంపెనీలు మరియు ఫ్యాక్టరీలు మరియు జాయ్ పేదల విద్యను చూసుకుంటారు మరియు పేదల అభ్యున్నతి కోసం ఆమె వివిధ ప్రదేశాలలో పాఠశాలలను ప్రారంభించింది. లవ్లీన్ ఆశ్రమాల నిర్వహణను చేపట్టింది. స్నేహ తన వంతుగా ఇతర

స్వచ్ఛంద సంస్థలకు నిధులు మరియు నిర్వహణతో సహాయం చేస్తుంది.

ఈ పేదల కోసం నేను మ్యారేజ్ బ్యూరో ప్రారంభించాను. ఇప్పుడు పెళ్లిళ్లు ఫిక్స్ చేసి వారికి కూడా వేడుకలు నిర్వహిస్తున్నాం. కొంతమంది తమ సొంత కులంలోనే పెళ్లి చేసుకోవాలని కోరుకుంటారు, మరికొందరికి ఎలాంటి ప్రాధాన్యత ఉండదు. కాబట్టి వారి ఇష్టానుసారం పెళ్లిళ్లను ఎంపిక చేసుకుని నిర్వహిస్తాం. ఈ ప్రయత్నంలో జాయ్ యొక్క సాఫ్ట్‌వేర్ మంచి ఉపయోగంలోకి వచ్చింది.

అధ్యాయం 7

సంవత్సరం 2010

కుమార్

2010 సంవత్సరం నాటికి మేము అనేక కర్మాగారాలు మరియు కంపెనీలను నిర్వహించడమే కాకుండా పేదల అభ్యున్నతి కోసం అనేక స్వచ్ఛంద సంస్థలు మరియు ఆశ్రమాలతో కూడా పాలుపంచుకున్నాము.

అతుల్ ఇప్పుడు సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజనీర్ మరియు జాయ్ సహాయంతో సాఫ్ట్‌వేర్ విభాగాన్ని చూస్తున్నాడు. రీనా ఇప్పుడు ఇంటర్మీడియట్‌లో ఉంది. లవ్లీన్ కొడుకు ధృవ్ 10వ స్థానంలో ఉన్నాడు.

స్నేహ బరువు తగ్గడం ప్రారంభించింది మరియు బాగా లేదు. నేను ఆమెను క్షుణ్ణంగా తనిఖీ చేయడానికి ఆసుపత్రికి తీసుకువెళ్లాను మరియు ఆమెకు రొమ్ము క్యాన్సర్ ఉన్నట్లు కనుగొనబడింది మరియు వైద్యులు ఆమెకు చికిత్స ప్రారంభించారు.

అనంతరం శస్త్ర చికిత్స చేసి క్యాన్సర్ భాగాన్ని తొలగించారు. తర్వాత ఇతర చికిత్సలు ప్రారంభించారు. దీని వల్ల నా కార్యకలాపాలు దెబ్బతిన్నాయి. నేను ఇటీవల ఏ యజ్ఞం చేపట్టలేదు మరియు ఎవరూ మమ్మల్ని సంప్రదించలేదు. కాబట్టి నేను బిజీగా లేను మరియు నా రోజువారీ పూజలు మరియు వ్యాపార కార్యకలాపాలను తనిఖీ చేయడం వంటి వాటిపై మాత్రమే దృష్టి పెడతాను.

ఇప్పుడు సాఫ్ట్‌వేర్ వ్యాపారాన్ని జాయ్ మరియు అతుల్ చూసుకుంటారు మరియు సునీత లవ్లీన్ సహాయంతో ఇతర వ్యాపారాలను చూసుకున్నారు.

ఆ తర్వాత ఒకరోజు కిషోర్ కుమార్ యాదవ్ అనే మంత్రి నన్ను తదుపరి ముఖ్యమంత్రిగా ఎన్నుకోవాలని అభ్యర్థనతో నన్ను సంప్రదించారు.

ఇప్పుడున్న సీఎంను పదవి నుంచి తప్పించాలని, ఆయన్ను సీఎం చేయాలని భావించి, సీఎంను దింపాలని రెండు ఆలోచనల్లో పడ్డాను. ఎన్నికలు ముగియడంతో ఎన్నికల్లో గెలిచి అధికారంలోకి వచ్చే అవకాశం లేదు. గతంలో అభ్యర్థులతో మాట్లాడి ఆడపిల్లను కూడా అందజేస్తానని చెప్పారు. నాకు యజ్ఞం మీద అంత ఆసక్తి లేదు కానీ తనకు ఒక అమ్మాయి వస్తుంది అని చెప్పి ఫోటో కూడా చూపించాడు. ఇందుకోసం తాము బాలికను ఎంపిక చేశామని, మునుపటి అమ్మాయి స్వర్గానికి వెళ్లి తిరిగి వచ్చినప్పుడు ఆమె యజ్ఞంలో పాల్గొనడానికి సిద్ధంగా ఉందని ఆయన చెప్పారు. దాని గురించి నాకు అభ్యంతరాలు ఉన్నాయి కానీ యజ్ఞం చేయడానికి అంగీకరించాను, బహుశా అదే నా చివరి యజ్ఞం కావచ్చు.

నేను పుస్తకాలను సంప్రదించి ఏ యజ్ఞం చేయవచ్చో తెలియజేస్తాను అని చెప్పాను.

నేను యజ్ఞం చేసినప్పుడల్లా, దేవతల విగ్రహాలు తెచ్చినా రామకుటీర్‌కి, ఆలయాలను సందర్శించిన గ్రామస్తులకు, భక్తులకు కొంత మేలు చేసింది.

చివరగా, ఊరి మంచి కోసం, నేను దేవత లేకుండా యజ్ఞం చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను. ఆ అమ్మాయిని వాడుకుని దేవతలా పూజ చేయాలనుకున్నాను. ఈ విధంగా నేను అమ్మాయికి సంబంధించినంత వరకు ఏ తప్పు చేయను. ఈ హోమం ఆలయ మండపంలో కార్యక్రమాలకు ఉపయోగించే బహిరంగ ప్రదేశంలో నిర్వహించబడుతుంది. అందరూ హాజరు కావచ్చు మరియు నేను ఆమెను రాత్రి ఆలయ గదిలో ఉంచుతాను.

రెండు రోజుల తర్వాత యాదవ్ అమ్మాయిని ఆశ్రమానికి తీసుకొచ్చాడు. ఆశ్రిత అనే అమ్మాయిని రామ కుటీర్‌కి తీసుకొచ్చి నిర్ణీత స్థలంలో ఉంచాము.

యజ్ఞం గురించిన వార్తలు ఇప్పటికే చుట్టుపక్కల ప్రాంతాలలో వ్యాపించాయి.

బహిరంగ యజ్ఞం కావడంతో చుట్టుపక్కల ప్రాంతాల ప్రజలు రామకుటీర్‌కు రావడం ప్రారంభించారు. బస చేయడానికి అందుబాటులో ఉన్న స్థలాలన్నీ ప్రజలు ఆక్రమించుకున్నారు. మన ఇంటికి, బాలయ్య ఇంటికి వీవీఐపీలు వచ్చేలా చూడాలి. చుట్టుపక్కల ఎలాంటి వసతి లేకుండా తెలిసిన వారి కోసం మా పెరట్లో తాత్కాలిక షెడ్లు ఏర్పాటు చేశాం. దుర్గాదేవి గుడి బయట యజ్ఞానికి ఏర్పాట్లు చేశాం. ఆలయం చుట్టూ ప్రజలు కూర్చుని యజ్ఞం చూసేందుకు వీలుగా ఛాయలు ఏర్పాటు చేశారు. రామ కుటీరంలో జాతరకు తగ్గ వాతావరణం లేదు.

ఒక శుభ ముహూర్తం నాడు, ఆ అమ్మాయికి స్నానం చేయించి, తీసుకువెళ్లి, ఆలయ ముఖద్వారం ముందు చిన్న పీఠంపై కూర్చోబెట్టి

యజ్ఞం ప్రారంభించాము. అనంతరం ఏర్పాట్లు చేసిన మండపం సెంటర్‌లో మంటలు చెలరేగాయి. యజ్ఞం నిర్వహణ కోసం మరో 11 మంది పూజారులు వచ్చారు. ఒక సమయంలో నలుగురు పూజారులు పూజకు తగిన మంత్రాలను పఠిస్తూ యజ్ఞం చేయడం ప్రారంభిస్తారు. రెండవ రోజు పూజ తరువాత, అమ్మాయిని ఆమె గదికి తీసుకువెళ్లారు మరియు నేను ఆమె గది వెలుపల ఒక పరుపుపై పడుకున్నాను. అర్ధరాత్రి సమయంలో నేను తలుపు తట్టిన శబ్దం విన్నాను మరియు కొంత సమయం తరువాత, తలుపు తెరవబడింది. నేను వెళ్లి తెరిచిన తలుపు వైపు చూశాను. అశ్రిత నా వైపు తిరిగిన వ్యక్తితో మాట్లాడుతోంది. నేను గదిలోకి ప్రవేశించి తలుపు వేసి లైట్ ఆన్ చేసాను.

అది జమీందార్ కొడుకు హర్షిత్. నేను అతనిని "మీరు ఇక్కడ ఏమి చేస్తున్నారు?"

"నేను అశ్రితని నాతో తీసుకెళ్ళడానికి వచ్చాను మామయ్య." అతను నన్ను అంకుల్ అని పిలుస్తాడు మరియు నేను అతని నిజమైన తండ్రిని మరియు అలా చేసినందుకు నేను అతనిని శిక్షించలేకపోయాను.

ఏం జరిగిందో చెప్పు కూర్చోమని చెప్పాను. గత 3 సంవత్సరాలుగా వారిద్దరూ ప్రేమలో ఉన్నారని తెలిపారు. వాళ్లు అనుకున్నట్టు ఆమె వర్జిన్ కాదు, మేం శారీరక సంబంధం పెట్టుకుంటున్నాం.

నేను ఇలా అన్నాను, “నేను ఈ యజ్ఞాన్ని ఊరి శ్రేయస్సు కోసం చేస్తున్నాను మరియు ఆమె యజ్ఞానికి నిజంగా అవసరం లేదు. మీరు ఆమె గురించి ఆందోళన చెందాల్సిన అవసరం లేదు. నా మీద నీకు నమ్మకం ఉంటే ఆమెను ఇక్కడ వదిలేయవచ్చు. మీరు ఆమెను

తీసుకెళ్లాలనుకుంటే, మీరు ఎవరికీ తెలియకుండా చేయవచ్చు, కానీ యజ్ఞం పూర్తయిన తర్వాత మీరు ఆమెను తిరిగి తీసుకురావాలి. కావాలంటే ప్రస్తుతానికి మా ఆశ్రమంలో ఉండొచ్చు. మా కారు మిమ్మల్ని తీసుకెళ్ళి తిరిగి తీసుకువస్తుంది. యజ్ఞం తర్వాత నేను మీ తండ్రికి చెప్పి ఆమె శుద్ధి అయిందని చెప్పి నీకు పెళ్లి చేస్తాను. మీకు బాగానే ఉందా?"

అతను నాతో సరే మామయ్య, నేను మీ మాట వినడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను అని చెప్పాడు.

యజ్ఞం పూర్తయ్యే సమయానికి వారిని తీసుకురావడానికి డ్రైవర్‌ని పిలిచి వారిని ఆశ్రమానికి పంపాను. ఆ సమయంలో వారిని తిరిగి తీసుకురావడం మీ బాధ్యత. వారికి తోడుగా నేను విశాల్‌ని పంపాను. ఉదయం నేను వేరొకరిని గదిని తనిఖీ చేసాను మరియు ఆమెను కనుగొనలేదు వారు కొంత శబ్దం చేసారు.

ఆమె స్వర్గానికి వెళ్లిందని, యజ్ఞం పూర్తయ్యే సమయానికి తిరిగి వస్తుందని చెప్పాను.

యజ్ఞం పూర్తయ్యాక విశాల్ అశ్రితని తీసుకొచ్చి గదిలో పెట్టి బయట నుంచి తాళం వేశాడు. నేను అతనిని గ్రామస్తుల ముందు తలుపు తెరిచేందుకు అనుమతించాను మరియు ఆమె నిద్ర నుండి లేచి స్వర్గానికి వెళ్లి తిరిగి వచ్చినట్లు ఆమె గది నుండి బయటకు వచ్చింది.

కాబట్టి ఈ విధంగా యజ్ఞం పూర్తయింది మరియు హర్షిత్ నివాళులర్పించడానికి వచ్చాడు, నేను అతనిని వివాహం చేసుకున్నాను.

జమీందార్ పెళ్లికి ఒప్పుకోవడం లేదని చెప్పాడు. ఇదిగో మీ కోడలు స్వర్గం నుండి శుద్ధి చేయబడి వచ్చిందని, ఆమెను మీ కోడలిగా చేసుకోండి మరియు మీ సంపద పది రెట్లు పెరుగుతుందని నేను చెప్పాను. అతను వారి వివాహానికి అంగీకరించాడు మరియు హర్షిత్ ఫలితంతో సంతోషంగా ఉన్నాడు.

****

ఇప్పుడు యజ్ఞం చేసిన మంత్రి ధైర్యం చేసి వెళ్లి సిఎంకు కొన్ని సమస్యలు సృష్టించి సిఎం కావాలని తపన పడి కేవలం 25 రోజుల్లోనే యజ్ఞం చేసి సిఎం అయ్యాడు.

ఇప్పుడు జమీందార్ కొడుకు హర్షిత్ పెళ్లి అశ్రితతో ఫిక్స్ అయింది. మా ఆశ్రమంలో కళ్యాణం జరిపించాలనుకున్నారు. శాకాహారం వడ్డించడానికి వారు సిద్ధంగా ఉంటే, మేము ఆశ్రమంలో నిర్వహించగలమని చెప్పాను. అందుకు వాళ్లు అంగీకరించడంతో ఆ జంట పక్కనే నిలబడి పెళ్లి జరిపించాను.

ఇప్పుడు మా అబ్బాయి అతుల్ వయస్సు 26 సంవత్సరాలు మరియు నేను అతనిని పెళ్లి కోసం మనసులో ఏదైనా అమ్మాయి ఉందా అని అడిగాను. వద్దు అన్నాడు.

ఓ హాస్పిటల్‌లో సాఫ్ట్‌వేర్ ప్రాజెక్ట్ కోసం అతుల్‌ను ముంబైకి పంపించారు.

అతుల్

నేను వెళ్లి హోటల్ రూమ్ తీసుకుని సామాను అక్కడ పెట్టుకుని సాఫ్ట్‌వేర్ ప్రాజెక్ట్ ఆఫర్ చేస్తున్న కంపెనీకి వెళ్లాను. అది హాస్పిటల్, నేను వెళ్లి ఐటీ వ్యక్తిని కలిశాను.

ఐటీ మేనేజర్ తన అసిస్టెంట్‌ని పిలిచి మమ్మల్ని పరిచయం చేశాడు. ఆమె పేరు మోలి మరియు నా జీవితంలో మొదటిసారి ఆమెను చూడటం వలన నేను ఆమెతో ముచ్చటించాను. ఆమె నుండి సమాచారం అందుకున్న తర్వాత నేను వివరాలను వ్రాసి పత్రాల తయారీ కోసం మా కార్యాలయానికి పంపాను. నా పని ముగించుకుని హోటల్‌కి బయలుదేరాను.

రిఫ్రెష్ అయ్యాక, నేను నడక కోసం బయటకు వెళ్ళాను. నేను రోడ్డు దాటుతుండగా వెనుక నుంచి ఒక మోటార్ సైకిల్ ఢీకొట్టి పారిపోయింది. అక్కడ ఆగిన క్యాబ్‌ని, ప్రాజెక్ట్ కోసం నేను వెళ్ళిన హాస్పిటల్‌కి తీసుకెళ్లమని అడిగాను, అక్కడ నాకు తెలిసిన వ్యక్తులు ఎవరైనా ఉంటారు. వారు నాకు చికిత్స చేసి, ఏమీ విరిగిపోలేదని ధృవీకరించడానికి ఎక్స్-రేలు తీసి, మరుసటి రోజు రమ్మని చెప్పి నన్ను అంబులెన్స్‌లో నా హోటల్‌కు పంపించారు. హోటల్ రూమ్ కి వెళ్లి బెడ్ మీద పడుకున్నాను.

కుమార్

ప్రీతి వచ్చి నన్ను చూడడానికి కొంతమంది విదేశీయులు వచ్చారని చెప్పింది. వాటిని తీసుకురావాలని ఆమెతో చెప్పాను. వచ్చి పరుపుల కింద కాళ్లు పెట్టి కూర్చున్నారు.

నాకు ఇక్కడ కుర్చీలు లేవు క్షమించండి అన్నాను. మీకు అసౌకర్యంగా ఉంటే మేము వేరే చోటికి వెళ్లవచ్చు. భారతీయునిగా కనిపించిన ఒక వ్యక్తి ఇలా అన్నాడు, "ఏమీ లేదు. నేను బాబ్, ఈ వ్యక్తులు ఒక అభ్యర్థనతో మీ వద్దకు వచ్చారు.

నేను చెప్పాను, "ఇది సహేతుకంగా ఉంటే నేను దేనికీ నో చెప్పను."

"మీకు బంగాళాఖాతంలో ఒక ద్వీపం ఉంది" అని బాబ్ చెప్పాడు.

నేను సరే అన్నాను."

అతను చెప్పాడు, "వారు ద్వీపంలో భూగర్భ బంకర్‌ను నిర్మించాలనుకుంటున్నారు."

నేను, "సరే, ఇప్పుడు అది ఎవరూ ఆక్రమించలేదు, మీరు దీన్ని చెయ్యవచ్చు."

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, "వారు మీ అనుమతితో పాటు అన్ని పరికరాలను పొందుతారు, వారికి ఆర్థిక సహాయం అవసరం. నీ విలువ ఏమిటో నాకు తెలుసు. మీరు మీ స్విస్ బ్యాంక్ ఖాతాల నుండి ఒక మిలియన్ డాలర్లను విడుదల చేయగలిగితే, అది మీకు ప్రయోజనకరంగా ఉంటుంది. డబ్బులు ఇవ్వమని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నామని అనుకోవద్దు. బంకర్ నిర్మించిన తర్వాత వారు దానిని మీకు అప్పగిస్తారు. వారు మీకు పరికరాల తయారీ కంపెనీని కూడా అందజేస్తారు. భవిష్యత్తులో ఇది కూడా ఉపయోగంలోకి వస్తుంది. మీరు ఆ కంపెనీలో కొన్ని ఫ్యూచరిస్టిక్ పరికరాలను నిర్మించాలి. సమయం వచ్చినప్పుడు, మీరు వివరాలు పొందుతారు. "

నేను "ఎవరు నువ్వు?"

“నీకు సాహితీ గుర్తుందా?” అని అడిగాడు.

నేను, "ఆమె ఇక్కడ ఏడు నెలలు ఉంది మరియు ఆమె ఒక ఆడపిల్లకు జన్మనిచ్చింది మరియు అదృశ్యమైంది మరియు తరువాత ఆమె కుమార్తె కూడా అదృశ్యమైంది."

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, “ఆమెను మీ దగ్గరకు పంపింది మరియు వారిని కూడా తిరిగి పంపింది నేనే. స్నేహ క్యాన్సర్ గురించి మీరు ఆందోళన చెందుతున్నారని మాకు తెలుసు. ఇంతమంది ఆమెను విదేశాలకు తీసుకెళ్లి పూర్తిగా నయం చేస్తారు. ఆమె కోసం మీరు మొత్తాన్ని ఖర్చు చేయడానికి వెనుకాడరని నేను భావిస్తున్నాను.

నేను, “అవును ఆమెకు క్యాన్సర్ నయమైతే, నేను మీకు రెట్టింపు మొత్తం ఇస్తాను.”

బాబ్ అన్నాడు, “కాబట్టి, మీరు డబ్బు అందిస్తారని అంగీకరించారు. ఇప్పుడు మాకు డబ్బు సమస్య లేదు, కానీ ఈ బంకర్ మీ డబ్బుతో మాత్రమే తయారు చేయబడాలి. కాబట్టి మీరు అర మిలియన్ డాలర్లను ఈ ఖాతాకు బదిలీ చేయండి మరియు మేము పనిని ప్రారంభిస్తాము.

నేను ప్రీతిని "నా ల్యాప్‌టాప్ తీసుకో" అని అడిగాను.

ఆమె వెళ్లి నా ల్యాప్‌టాప్ తీసుకొచ్చింది మరియు నేను బాబ్ ఇచ్చిన ఖాతాకు అమౌంట్‌ని బదిలీ చేసాను.

బాబ్ అన్నాడు, “ఇప్పుడు మేము స్నేహను మాతో తీసుకెళ్తున్నాము, మీరు వచ్చి ఆమెకు వీడ్కోలు చెప్పండి. ఆమె నయమైన తర్వాత ఆమె తిరిగి వస్తుంది. ”

నేను అడిగాను, "ఆమెతో పాటు ఎవరైనా రావాలనుకుంటున్నారా?"

బాబ్ మాట్లాడుతూ, “మేము ప్రీతిని ఆమెతో పాటు తీసుకువెళుతున్నాము. ఇప్పుడు బంకర్ నిర్మించడానికి ఈ కాగితాలపై సంతకం చేయండి, మీరు ఈ ద్వీపాన్ని ఈ కంపెనీకి అప్పగిస్తున్నారు.

నేను పత్రాలు చదివి సంతకం చేసాను. బంకర్ నిర్మాణం పూర్తయిన తర్వాత ద్వీపం నాకు తిరిగి ఇవ్వబడుతుందని పేర్కొన్నారు.

మేము స్నేహ విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న చోటుకి వెళ్ళాము. బాబ్ కాల్ చేసాడు మరియు వైద్య హెలికాప్టర్ వచ్చి ఆశ్రమానికి దిగింది. వారు ఆమెను స్ట్రెచర్‌పై ఉంచి, ప్రీతితో పాటు, స్నేహను హెలికాప్టర్‌లో తీసుకెళ్లారు.

అతుల్

బ్రేక్‌ఫాస్ట్ చేసి రెడీ అయ్యి, ముందుగా చెక్ అప్ చేసుకోవడానికి హాస్పిటల్ కి వెళ్ళాను. నేను మెయిన్ డోర్ లోకి రాగానే మోలీ నా ఎదురుగా వచ్చింది.

నేను "హలో" అన్నాను.

మోలీ చెప్పింది, "హాయ్, మీరు ప్రమాదంలో పడ్డారని నేను విన్నాను."

"ఎవరో బైక్ నడుపుతూ ఢీకొట్టి పారిపోతారు" అన్నాను.

మోలీ అడిగాడు, "ఇప్పుడు మీరు ఎక్కడికి వెళ్తున్నారు?"

నేను, "నిన్న వారు కొన్ని ఎక్స్-రేలు తీసుకున్నారు, నేను నివేదికలను తనిఖీ చేయబోతున్నాను."

ఆమె, "నాతో రండి, నేను మిమ్మల్ని అక్కడికి తీసుకెళ్తాను మరియు ఆమె వెళ్లి సాంకేతిక నిపుణులతో మాట్లాడింది."

ఆమె చెప్పింది, "మీరు హామీ ఇవ్వడానికి ఎటువంటి సమస్య లేదు."

నేను, "ధన్యవాదాలు మరియు మా కార్యాలయం నుండి ఎలాంటి సమాచారం అందుతుందో చూద్దాం" అని అన్నాను.

మేమిద్దరం ఆమె క్యాబిన్‌కి వెళ్లాము మరియు ఆమె లాగిన్ చేసి, "మీ ఆఫీసు నుండి నాకు ఇమెయిల్ వచ్చింది మరియు వారు సాఫ్ట్‌వేర్ యొక్క డెమో కాపీని పంపుతారని చెప్పారు."

నేను, “నేను డెమో కాపీని డౌన్‌లోడ్ చేసి, మీ కోసం ఇన్‌స్టాల్ చేస్తాను. మీరు ల్యాప్‌టాప్‌ని నా వైపు తిప్పగలరా, నేను నా ల్యాప్‌టాప్‌ను హోటల్ గదిలో ఉంచాను. ”

ఆమె నాకు ల్యాప్‌టాప్ ఇచ్చింది మరియు నేను FTP సర్వర్‌కి లాగిన్ అయ్యాను మరియు ఎక్జిక్యూటబుల్ మరియు డేటాబేస్ బ్యాకప్ కాపీని డౌన్‌లోడ్ చేసాను. నేను ఆమెను అడిగాను, "మీకు SQL సర్వర్ ఇన్‌స్టాల్ చేయబడిందా."

ఆమె అవును అని చెప్పింది.

"మీరు దీన్ని నా కోసం కనెక్ట్ చేయగలరా" అని అడిగాను. ఆమె మేనేజ్‌మెంట్ స్టూడియోని తెరిచింది మరియు నేను డౌన్‌లోడ్ చేసిన బ్యాకప్ కాపీ నుండి దాన్ని పునరుద్ధరించాను.

నేను డౌన్‌లోడ్ చేసిన ఎక్జిక్యూటబుల్ నుండి సెటప్ ఫైల్‌ను ఇన్‌స్టాల్ చేసి, "మీరు దాన్ని తనిఖీ చేయవచ్చు" అని చెప్పాను.

నేను ఆమెతో కూర్చుని అప్లికేషన్‌ను ఎలా అమలు చేయాలో ఆమెకు చూపించాను.

మేము ఒక గంట పని చేసాము మరియు ఆమె, "నేను మా మేనేజర్‌తో మాట్లాడి మీ వద్దకు వస్తాను."

నేను ఆమెను "భోజనం చేయడానికి సమీపంలో ఏదైనా మంచి రెస్టారెంట్ ఉందా?"

"మీకు మంచి సౌత్ ఇండియన్ రెస్టారెంట్ కావాలంటే నేను చూపిస్తాను, నాతో రండి" అని చెప్పింది.

ఆమె లేచి, నేను కూడా లేచి ఆమెను అనుసరించాను. పార్కింగ్ కి వెళ్లి స్కూటర్ తీసుకుని నన్ను వెనక కూర్చోమని చెప్పింది. నేను ఆమె వెనుక కూర్చోవడానికి ప్రయత్నించాను మరియు ఎలా కూర్చోవాలో తెలియదు.

“సరిగ్గా కూర్చో, ఇంతకు ముందు స్కూటర్ మీద కూర్చోలేదా?” అని మందలించింది.

నేను, "లేదు, మేము ఎల్లప్పుడూ కార్లలో ప్రయాణిస్తాము."

ఆమె చెప్పింది, "సరే, అప్పుడు నన్ను భుజం మీద పట్టుకోండి."

నేను ఆమెను పట్టుకుని, ఆమె చూపిన స్టాండ్‌పై నా కాళ్లను ఉంచాను మరియు ఆమె మమ్మల్ని 20 నిమిషాల దూరంలో ఉన్న రెస్టారెంట్‌కి తీసుకెళ్లింది. నేను దిగాను, ఆమె స్కూటర్ పార్క్ చేసి, రండి, మేము ఇద్దరం రెస్టారెంట్‌లోకి ప్రవేశించాము. మేము ఒక ఖాళీ టేబుల్ వద్ద కూర్చున్నాము మరియు ఆమె "నేను ఆర్డర్ చేస్తాను, ఇక్కడ ఏ వస్తువులు మంచివో నాకు తెలుసు" అని చెప్పింది.

నేను తల ఊపాను.

ఆర్డర్ ఇచ్చిన తర్వాత, "మీ నాన్న ఏం చేస్తారు, వ్యాపారం?"

నేను, "లేదు, అతను పరోపకారి."

ఆమె అడిగింది, "అది ఏమిటి?"

నేను, “అతను అవసరమైన వారికి సహాయం చేస్తాడు. మా వ్యాపారాలన్నీ ప్రజలకు సహాయం చేయడానికి మాత్రమే. మేము అనేక స్వచ్ఛంద సంస్థలను నడుపుతున్నాము. నాన్న చాలా వృద్ధాశ్రమాలు, ఆశ్రమాలు, డిస్పెన్సరీలు మొదలైనవాటిని నడుపుతున్నారు. మా వ్యాపారాలలో చాలా వరకు కార్మికుల వల్లే మేము నడుపుతున్నాము. వ్యాపారాలు అనారోగ్యానికి గురైనప్పుడు, కార్మికులు మా నాన్న వద్దకు వస్తారు మరియు యజమానులకు డబ్బు చెల్లించి, ఫ్యాక్టరీలు లేదా వ్యాపారాలు నడపడానికి వారిని అనుమతించడం ద్వారా వారికి సహాయం చేస్తారు. మీరు కుమార్ పేరు విని ఉండవచ్చు.

ఆమె చెప్పింది, "ఇది ఒక రకమైన స్వామిచే నడుపబడుతుందని నేను విన్నాను."

నేను అన్నాను, “స్వామి పేరు వినగానే, మీ మొదటి అభిప్రాయం ఏమిటంటే, అతను ఒక రకమైన మోసగాడు, అతను మాయమాటలు చేసి మోసపూరిత వ్యక్తుల నుండి డబ్బు తీసుకుంటాడు. కానీ నాన్న అలా కాదు, ఎప్పుడూ డబ్బులు అడగడు. ఆపదలో ఉన్నవారికి సహాయం చేయడమే అతని నినాదం. మా ఆశ్రమాల్లో ఎవరైనా ఉచితంగా వచ్చి ఉండొచ్చు. వ్యాధిగ్రస్తుల కోసం కూడా కొన్ని ఆశ్రమాలు నిర్వహిస్తున్నాం. ఉచితంగా వైద్యం అందిస్తున్నాం. మేము మా వ్యాపారాలలో ఏది సంపాదించినా తిరిగి ప్రజలకు మాత్రమే అందిస్తాము.

అప్పుడు నా మొబైల్ మోగింది. నేను ఫోన్ వైపు చూసి, "అది నాన్న, అతను నాకు ఎప్పుడూ కాల్ చేయడు."

నేను కాల్ తీసుకుని, “ఏమైంది నాన్న?” అన్నాను.

నాన్న చెప్పారు, "అమ్మ ట్రీట్‌మెంట్ కోసం విదేశాలకు వెళుతోంది, కాబట్టి నేను మీకు వీడ్కోలు చెప్పడానికి పిలిచాను." నేను, “నేను వీడియో కాల్ చేస్తాను మరియు అమ్మని స్ట్రెచర్‌పై వెయిటింగ్ హెలికాప్టర్‌కి తీసుకెళ్లినట్లు నాన్న నాకు చూపించారు.

నేను అడిగాను, "వాళ్ళు హెలికాప్టర్ ఎందుకు ఎక్కుతున్నారు నాన్న?"

"వారు ఆమెను విమానాశ్రయానికి తీసుకువెళుతున్నారు" అని అతను చెప్పాడు.

నేను, “బై అమ్మా, మీరు తిరిగి వచ్చిన తర్వాత కలుద్దాం” అన్నాను.

మోలీ, "నేను ఆమెతో మాట్లాడనివ్వండి" అని చెప్పింది.

నేను ఫోన్‌ని ఆమె వైపు తిప్పాను మరియు మోలీ, “నమస్తే ఆంటీ, నేను మోలీని నేను ఇక్కడ హాస్పిటల్‌లో పని చేస్తున్నాను.”

ఆమె చేతులు ముడుచుకుని ఉండాలి, మోలీ కూడా చేతులు ముడుచుకుంది. ఆమె వచ్చి నా పక్కన కూర్చుంది, ఆ కాల్‌ని చూడడానికి, హెలికాప్టర్‌లో నాన్న లేవగానే మళ్లీ లైన్‌లోకి వచ్చి, “మీరు బొంబాయిలో ఉన్నారని విన్నాను” అని చెప్పింది.

"నేను సాఫ్ట్‌వేర్ ప్రాజెక్ట్ కోసం ఇక్కడికి వచ్చాను" అని చెప్పాను.

అతను చెప్పాడు, “వారు మా ద్వీపంలో భూగర్భ బంకర్‌ను నిర్మించాలనుకున్నారు. మన భవిష్యత్తుకు ఇది అవసరమని వారు చెప్పారు.

నేను అడిగాను, "భవిష్యత్తులో కొన్ని సమస్యలు రాబోతున్నాయా?"

అతను చెప్పాడు, “నాకు ఖచ్చితంగా తెలియదు, దానిని నిర్మించిన తర్వాత వారు దానిని మాకు తిరిగి బదిలీ చేస్తారని చెప్పారు. మొదట, వారు మీ తల్లికి చికిత్స చేయబోతున్నారు, అందుకే వారి ప్రతిపాదనకు అంగీకరించారు.

నేను "అది సరే" అన్నాను.

అతను, "మీరు తిరిగి వచ్చినప్పుడు నేను మీతో మాట్లాడుతాను" అని చెప్పాడు.

"మీ అమ్మకి ఏమైంది" అని మోలీ అడిగింది.

నేను చెప్పాను, "ఆమెకు క్యాన్సర్ ఉంది మరియు వారు ఆమెకు ఆపరేషన్ చేసారు మరియు ఇప్పుడు వారు ఆమెను చికిత్స కోసం విదేశాలకు తీసుకెళ్తున్నట్లు తెలుస్తోంది."

మోలీ అడిగింది, "మీరు మీ తల్లిదండ్రులతో ఉండకండి."

నేను, “మేము నగరంలో ఉంటాము మరియు వారు ఆశ్రమంలో ఉంటారు. ఆమె అక్కడ ప్రశాంతంగా ఉంది.

ఆమె అడిగింది, "అతను ఒక ద్వీపం గురించి ఏమి మాట్లాడుతున్నాడు?"

నేను, "మాకు ఒక ద్వీపం ఉంది, అతను దానిని సూచిస్తూ ఉండాలి."

ఆమె అడిగింది, "మీరు ఒక ద్వీపాన్ని ఎలా స్వంతం చేసుకోగలరు?"

నేను చెప్పాను, “ఇది ప్రభుత్వం ఏదో పని కోసం ఇచ్చింది. మీరు వచ్చి మా ఆశ్రమాలను చూడండి, మీకే అర్థమవుతుంది. నేను మీ బాస్‌కి చెబుతాను, మీరు ఈ సాఫ్ట్‌వేర్‌ను అమలు చేయడానికి మా ప్రధాన కార్యాలయంలో శిక్షణ పొందవలసి ఉంటుంది మరియు మీరు శిక్షణ తర్వాత వచ్చి మా ఆశ్రమాన్ని సందర్శించవచ్చు.

ఆమె తల వూపి, 'నాకు అది ఇష్టం."

లంచ్ అయ్యాక ఇద్దరం తిరిగి హాస్పిటల్ కి వెళ్ళాము మరియు నేను వెళ్లి IT మేనేజర్ ని కలిశాము. మేము ధర గురించి మాట్లాడాము మరియు నేను అతనికి పోటీ ధరల గురించి హామీ ఇచ్చాను మరియు సాఫ్ట్‌వేర్ కోడింగ్‌లో శిక్షణ కోసం మోలీని మా HOకి పంపమని అడిగాను. కాబట్టి, ఆమె స్వయంగా సాఫ్ట్‌వేర్‌ను నిర్వహించగలదు.

ఆమెకు అభ్యంతరం లేకుంటే పంపేందుకు అంగీకరించాడు.

నేను "ఆమెతో కన్ఫర్మ్ చేయమని" చెప్పి, మోలీ క్యాబిన్‌కి వెళ్లాను.

నేను ఆమె మేనేజర్‌తో నా చర్చ గురించి చెప్పాను. “నేను వెళ్లి మా తాతయ్యలను కలుసుకుని వస్తాను” అన్నాను.

ఆమె “మీ తాతలు ఇక్కడ బొంబాయిలో ఉన్నారా?” అని అడిగింది.

నేను సరే అన్నాను."

ఆమె, "నేను వారిని కలవాలనుకుంటున్నాను."

“అప్పుడు మనం సాయంత్రం వెళ్దాం” అన్నాను.

ఆమె ఓకే చెప్పింది.

సాయంత్రం 5 గంటలకు, మోలి నా దగ్గరకు వచ్చి, “మనం మీ తాతయ్యల దగ్గరకు వెళ్దాం. వారు ఎక్కడ ఉంటారు?"

నేను "భాండూప్‌లో" అన్నాను.

మోలీ చెప్పింది, “అప్పుడు మనం నా స్కూటర్‌పై వెళ్ళవచ్చు. నేను స్కూటర్‌పై ఆమె వెనుక కూర్చున్నాము మరియు మేము భండప్‌కు వెళ్లాము మరియు తర్వాత నేను ఆమెను వారి భవనానికి మళ్లించాను. మేము వాళ్ళ కాంపౌండ్ బయట పార్క్ చేసి లిఫ్ట్ ద్వారా వాళ్ళ ఫ్లాట్ కి వెళ్ళి బెల్ కొట్టాము.

అప్పుడు నా మొబైల్ మోగింది, నేను మోలీకి ఒక్క నిమిషం చెప్పి, నాన్న నుండి కాల్ తీసుకున్నాను.

నేను, "హాయ్ నాన్న, మేము తాతయ్య ఇంట్లో ఉన్నాము."

అతను చెప్పాడు, “నేను అక్కడ అందుబాటులో ఉన్న మొదటి విమానంలో వస్తున్నాను, మీరు మాత్రమే అక్కడ ఉండండి. అక్కడికి చేరుకున్న తర్వాత నేను మీకు ఫోన్ చేస్తాను.

నేను మోలీతో అన్నాను “ఇది నాన్న, అతను బొంబాయికి వస్తున్నాడు. చాలా కాలం తర్వాత ఇక్కడికి వస్తున్నాడు, ఇప్పుడు తన తల్లితండ్రులను గుర్తుకు తెచ్చుకున్నాడు.

అమ్మమ్మ తలుపు తెరిచి ఉండటం చూసి, నేను లోపలికి వెళ్లి ఆమెను కౌగిలించుకుని, మోలీ ఆమెకు నమస్తే చెప్పింది.

ఆమె, "లోపలికి రండి, మీతో ఉన్న ఈ అమ్మాయి ఎవరు" అని చెప్పింది.

నేను చెప్పాను, “ఆమె మోలీ, నేను సాఫ్ట్‌వేర్ ఇన్‌స్టాలేషన్ కోసం వారి ఆసుపత్రికి వచ్చాను. ఆమె నన్ను ఇక్కడికి తీసుకువచ్చింది. ”

ఆమె, “రండి కూర్చోండి, నేను మీ తాతను పిలుస్తాను. వెళ్లి హాల్లోకి తీసుకొచ్చింది. అతను వచ్చి సోఫాలో కూర్చున్నాడు మరియు మేము కాసేపు చిట్ చాట్ చేసాము మరియు నాన్న బొంబాయికి రావడం గురించి చెప్పాను.

బామ్మ చెప్పింది. "అతను ఇప్పుడు మమ్మల్ని జ్ఞాపకం చేసుకున్నాడు."

తను చేస్తున్న ధార్మిక పనుల్లో చాలా బిజీగా ఉన్నాడని చెప్పాను. అతను ఇంత చిన్న నోటీసులో ఇక్కడకు రావడం చాలా ముఖ్యమైన విషయం అయి ఉండాలి.

రాత్రి భోజనం చేసిన తర్వాత, మోలీ, "నేను నిన్ను పికప్ చేయడానికి ఉదయం వస్తాను" అని చెప్పింది.

నేను, "నేను ఆమెను పార్కింగ్‌లో దించి వస్తాను."

అధ్యాయం 8

కుమార్

నేను నా గుడిసెలో కూర్చుని ధ్యానం చేయడం ప్రారంభించాను. ఎవరో నాకు ఏదో చెబుతున్నారని నాకు అనిపించింది. అప్పుడు ఎవరైనా బొంబాయికి వచ్చి మీరే కనుక్కోమని చెప్పారు.

నేను కళ్ళు తెరిచి, బొంబాయిలో ఏమి ఉంది, నేను బొంబాయికి ఎందుకు వెళ్ళాలి?

అతుల్ ఏదో పని మీద బొంబాయి వెళ్ళాడని నాకు గుర్తుంది.

నేను అతనికి ఫోన్ చేసి, “నేను బొంబాయికి వస్తున్నాను, నువ్వు మీ తాతగారి ఇంట్లో ఉండు” అన్నాను.

నేను బొంబాయికి వెళ్లే ఫ్లైట్ షెడ్యూల్‌ని చెక్ చేసాను. బొంబాయికి అందుబాటులో ఉన్న మొదటి విమానం ఉదయం 11 గంటలకు ఉంటుంది. ఫ్లైట్ బుక్ చేసుకోమని చెప్పి, నా బ్యాగ్ తీసుకుని రాత్రికి వైజాగ్ వెళ్ళాను.

నేను ఇంటికి చేరుకుని స్నేహను చికిత్స కోసం USAకి తీసుకువెళ్లడం గురించి వారికి తెలియజేసి, “నేను బొంబాయి వెళ్తున్నాను” అని చెప్పాను.

రీనా నాతో రావాలనుకుంది.

ఆమెను చూసి, “నాకు కూడా బొంబాయి రావాలని ఉంది” అని అడిగాడు ధ్రువ్.

వాళ్ల ఉత్సాహం చూసి ఫోన్ చేసి ఈ పిల్లలకు కూడా టిక్కెట్లు బుక్ చేయమని చెప్పాను. మేము సహారా ఎయిర్‌పోర్ట్‌లో దిగి అద్దెకు క్యాబ్‌ని బుక్ చేసాము. కాబట్టి క్యాబ్ మాతో ఉంటుంది.

మొదట, మేము భాండూప్‌కి వెళ్లి, అమ్మ మరియు నాన్నలను సందర్శించి, ఈ ఇద్దరు పిల్లలను వదిలిపెట్టిన తర్వాత, నేను అతుల్ మరియు మోలిని తీసుకొని వకోలాకు వచ్చాను, అక్కడ నాకు రావాలని సూచించబడింది.

మేము లీనా తల్లిని చూసేందుకు వచ్చినప్పుడు నాకు సాహితి ఇల్లు గుర్తుకు వచ్చింది సాహితి ఆమెను తన ఇంటికి తీసుకువెళ్లింది. ఇల్లు చూసేసరికి శిథిలావస్థలో ఉంది.

నేను చుట్టుపక్కల ఇళ్లలో వారి గురించి విచారించాను, వారు చాలా కాలం క్రితం విదేశాలకు వెళ్ళారని చెప్పారు. ఆ ఇంటిని క్లెయిమ్ చేసుకునేందుకు ఎవరూ రాలేదు, ఇంటి దగ్గరికి ఎవరూ వెళ్లరు, రాత్రి అక్కడి నుంచి శబ్దాలు రావడంతో దాన్ని దెయ్యం ఇల్లు అని ప్రకటించారు.

నేను వెళ్ళి తలుపు దగ్గర నిలబడ్డాను. నేను ఇంట్లో ఉనికిని అనుభవించాను. వారిని ఈ నరకం నుంచి విముక్తి చేయాలని ఎవరైనా కోరుతున్నారు. నేను అందుకున్న సందేశం ఏమిటి అని నేను ఆలోచించాను? మహారాష్ట్ర సేన ప్రముఖ్ కార్యాలయానికి వెళ్లాలని అందులో ఉంది.

"సేన ప్రముఖ్ కార్యాలయం ఎక్కడ ఉంది" అని అడిగాను. మేము కారులో రావడం చూసి, ఒక అబ్బాయి, “మమ్మల్ని అక్కడికి తీసుకెళతాడు” అన్నాడు.

మేము ఆఫీసు లోపలికి వెళ్ళాము మరియు దాదాపు 50 సంవత్సరాల వ్యక్తి టేబుల్ వెనుక కూర్చున్నాడు. ఆయన ఎదురుగా ఉన్న నేమ్‌ప్లేట్ పాతబడిపోయి పేరు కనిపించలేదు. నేను అతని ముందు నిలబడి నమస్తే అన్నాను.

నా డ్రెస్ చూసి, “వచ్చి కూర్చో, నేనేం చేయగలను?” అన్నాడు.

నేను, “నేను కుమార్‌ని, మీకు పి అండ్ టి కాలనీకి చెందిన శ్రీ కృష్ణ గుర్తుండవచ్చు, అతను మిస్టర్ పవార్‌తో కలిసి మీ దగ్గరకు వచ్చి ఉంటాడు.”

అతను చెప్పాడు, “Mr. పవార్, అవును, నేను ఏమి చేయగలను?"

నేను, "సాహితీ మరియు ఆమె కుటుంబం రోడ్డుపై అర మైలు దూరంలో ఉండేవారు మీకు గుర్తుందా" అన్నాను.

అతను చెప్పాడు, "అవును, నాకు ఆమె గుర్తుంది, ఆమె సమీపంలోని టైప్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి వస్తోందని, వారు విదేశాలకు వెళ్లిపోయారని నేను విన్నాను."

నేను, “అవి విదేశాలకు వెళ్లలేదు, విదేశాలకు వెళ్లి ఉంటే, చట్టం ప్రకారం కనీసం రెండు-మూడేళ్ల తర్వాత వచ్చేవారు. వారిని హత్య చేసి ఇంట్లో పాతిపెట్టి ఉండవచ్చని నాకు సందేశం వచ్చింది.

"అది నీకెలా తెలుసు?" అని అడిగాడు.

నేను, “దేవుడు నా దగ్గరకు వచ్చి, నాకు ఎలా తెలుస్తుంది? వారి ఆత్మలు పిలుస్తున్నాయి మరియు నేను ఇప్పుడు వారిని అర్థం చేసుకుని ఇక్కడకు వచ్చాను.

అతను "అసలు నువ్వు ఎవరు?" అని అడిగాడు.

అతుల్ మాట్లాడుతూ, “అతను కుమార్ స్వామి మరియు భారతదేశం అంతటా మాకు చాలా స్వచ్ఛంద సంస్థలు ఉన్నాయి. అధికారంలో ఉన్న చాలా మంది మాకు తెలుసు, కానీ మేము వారి పేర్లను ఉపయోగించము.

నేను అతుల్‌ని ఆపి, “నేను 1984లో మొదటిసారి బొంబాయికి వచ్చినప్పుడు, సాహితీ సహాయం కోసం నా దగ్గరకు వచ్చింది. అప్పటికి మూడు నెలల గర్భిణి కావడంతో ఇంటికి వెళ్లాలంటేనే భయం వేసింది. నేను ఆమెను ఆమె ఇంటికి తీసుకువెళ్లాను మరియు తలుపు తాళం వేసి ఉంది. ఆమె 1982 సంవత్సరం నుండి మా వద్దకు వచ్చిందని తరువాత మాకు తెలిసింది. ఆమెను మా ఇంటికి తీసుకెళ్లాము మరియు ఆమె ఒక ఆడపిల్లకు జన్మనిచ్చి అదృశ్యమైంది. ఆ తర్వాత ఆమె కూతురు కూడా కనిపించకుండా పోయింది. మా అవగాహన ప్రకారం, ఆమె మన విశ్వం నుండి కాదు, ఆమె వేరే చోట నుండి వచ్చింది మరియు వారు తగిన సమయాల్లో వాటిని తిరిగి ఇచ్చారు.

ఇప్పుడు ఇటీవల ఎవరో నాకు సందేశం పంపారు, మరేదైనా విశ్వంలో ఇలాంటిదే జరిగింది మరియు అక్కడ వారు సాహితీ కుటుంబం యొక్క మృతదేహాలను వారి ఇంట్లో పాతిపెట్టినట్లు కనుగొన్నారు మరియు సాహితీ కలకత్తాలో ఒక వ్యక్తికి విక్రయించబడింది. అతను మీ సహాయం తీసుకొని మృతదేహాలను కనుగొన్నాడు. కాబట్టి అతను మిమ్మల్ని సంప్రదించమని అడిగాడు మరియు మీరు దీనిపై తగిన చర్య తీసుకుంటారు.

దేశ్‌పాండే, “వారిని ఎవరు హత్య చేసి ఉంటారో అతను చెప్పాడా?” అని అడిగాడు.

నేను చెప్పాను, “అతను సురేష్ అనే వ్యక్తి డాలీ అనే ముఠా అధిపతితో ప్రమేయం ఉన్నాడని మరియు ఆమె కిడ్నాప్ మరియు వారి హత్యలో అతను ప్రమేయం ఉన్నాడని చెప్పాడు.”

దేశ్‌పాండే అక్కడ కూర్చుని కొంతసేపు ఆలోచిస్తూ, “ఆ ఇంటి చుట్టూ అనుమానాస్పద కార్యకలాపాలు జరుగుతున్నట్లు మాకు కొన్ని నివేదికలు వచ్చాయి. మనం వెళ్లి చూద్దాం” అన్నాడు.

మేము ఇంటికి వెళ్ళాము మరియు అతను తలుపు తాళం పగులగొట్టి లోపలికి చూశాము. నేల రాళ్లను తొలగించి నేలను తవ్వి నింపినట్లు తెలుస్తోంది. మృతదేహాలు ఖననం చేయబడి ఉండవలసి ఉంది, ఎవరూ ఏమీ అనుమానించలేదు, ఎందుకంటే దుర్వాసన లేదు. అతను తన మొబైల్ ఫోన్‌లో ఒకరికి కాల్ చేశాడు. ఇరవై నిమిషాల తర్వాత SI అక్కడికి వచ్చాడు.

దేశ్‌పాండే అతన్ని వకోలా పోలీస్ స్టేషన్ ఎస్‌ఐగా పరిచయం చేశాడు.

అతను అతనితో "ఈ వ్యక్తి కుమార్ ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి వచ్చాడు, అతనికి చాలా కాలం క్రితం ఈ ఇంట్లో ఉండే సాహితి తెలుసు. ఆమె తల్లిదండ్రులను ఎవరో చంపి ఇక్కడ పాతిపెట్టినట్లు తనకు కొంత సమాచారం అందిందని చెప్పాడు.

జీపు దగ్గరకు వెళ్లి సంబంధిత శాఖకు ఫోన్ చేశాడు. 45 నిమిషాల తర్వాత వచ్చి తవ్వి చూడగా ఐదుగురు పెద్దలు, ఒక చిన్నారి మృతదేహాలు కనిపించాయి. వారు వెళ్లి లోపలి గదులను తనిఖీ

చేయగా నేల మరియు గోడలపై ఎండిన రక్తం ఆనవాళ్లు కనిపించాయి. ఇక్కడే హత్య చేసి హాలులో పాతిపెట్టినట్లు తెలుస్తోంది’ అని ఎస్ఐ తెలిపారు.

బయట నిలబడి ఉన్న అతుల్ “ఏమైంది?” అని అడిగాడు.

"వారి కుటుంబమంతా చంపి ఇక్కడ పాతిపెట్టారు" అని నేను చెప్పాను.

అతుల్ "ఆమె ఎవరు?" అని అడిగాడు.

"మా ఇంట్లో ఉన్న లీనా అమ్మ ఫోటో నీకు గుర్తుందా" అన్నాను.

అతను “అవును సాహితీ ఆంటీ” అన్నాడు.

నేను, "ఆమె మరియు ఆమె కుటుంబం ఇక్కడ ఖననం చేయబడినట్లు కనిపిస్తోంది."

“సాహితీ ఆంటీ చనిపోయిందని అంటున్నావా?” అని అతుల్ అడిగాడు.

నేను, “అది నేను చెప్పడం లేదు, 1984లో సాహితీ ఆంటీతో కలిసి ఇక్కడికి వచ్చాను, వాళ్ళు విదేశాలకు వెళ్లారని చెప్పినప్పుడు. కాబట్టి అది వేరే సాహితీ అయి ఉండాలి.”

నేను SI దగ్గరకు వెళ్లి “ఇక్కడ చిక్కుకున్న ఆత్మలను విడిపించడానికి నేను చిన్న పూజ చేయవచ్చా?” అని అడిగాను.

క్రైమ్ సీన్‌ని డిస్టర్బ్ చేయకుండా, మీ పూజ చేయగలిగితే, మీరు ముందుకు వెళ్లవచ్చు.

నేను ఇంటి బయట నిలబడి కొన్ని మంత్రాలు చదివి నేలపై నీళ్లు పోశాను. నేను చుట్టుపక్కల ఉన్న ఏదైనా ఆత్మల కోసం అనుభూతి చెందడానికి ప్రయత్నించాను. ఆత్మలు ఉన్నట్లు కనిపించడం లేదు.

నేను అతుల్ మరియు మోలీతో "మనం వెళ్దాం" అని చెప్పి, నా కార్డును దేశ్‌పాండేకి ఇచ్చి, ఏదైనా సమాచారం అందుబాటులో ఉంటే నాకు కాల్ చేయమని చెప్పాను.

అతను "నేను సురేష్ కోసం తనిఖీ చేస్తాను మరియు ఇక్కడ నిజంగా ఏమి జరిగిందో కనుగొంటాను."

మేము కారులో కూర్చుని, నా తల్లిదండ్రులు ఉంటున్న భాండప్‌కు వెళ్లాము.

దారిలో నేను మోలీతో సంభాషణను ప్రారంభించాను, "క్షమించండి నేను ఇంతకు ముందు మీతో మాట్లాడలేకపోయాను, అందిన వార్తలతో నేను కలవరపడ్డాను."

ఆమె అడిగింది, "మీకు సందేశం ఎక్కడి నుండి వచ్చింది?"

నేను అన్నాను, "అది ఎవరో కుమార్ అయి ఉండాలి, లీనా నాన్న కూడా నాలాగే కనిపిస్తారని నాకు చెప్పబడింది. సాహితీ మొదట నన్ను కుమార్‌గా భావించి, ఈ ధోతీ గురించి మరియు అన్నింటి గురించి నన్ను అడుగుతోంది. అప్పుడు ఆమె ఏం చెబుతుందో అర్థం కాలేదు. ఇప్పుడు స్నేహను USAకి తీసుకెళ్ళడానికి బాబ్ వచ్చిన తర్వాత, నేను అతని నుండి కమ్యూనికేషన్లను స్వీకరించడం ప్రారంభించాను. అతను నా కథ ఎవరికో చెబుతున్నాడు. అతనికి నా కథ ఎలా తెలిసిందో నాకు తెలియదు. అతను మా గురించి ఎవరితోనో

చెబుతున్నాడు. నేనూ స్నేహా నిమిషా ఇంటికి వెళ్ళినప్పటి నుండి, ఆమె మాకు పారిపోవడానికి మరియు పొలాల్లోకి వెళ్లి ఉండటానికి కొంత డబ్బు ఎలా ఇచ్చింది. మేం ఎలా డాక్టర్లయ్యాం, నేను పూజారి ఎలా అయ్యాం అన్నదంతా కథ. అప్పుడు అతను నేను సాహితి ఇంటిని సందర్శించడం మరియు వారు విదేశాలకు వెళ్లడంతో తాళం వేసి ఉండటం గురించి కథనానికి వచ్చినప్పుడు. అతను కథకు పరస్పర సంబంధం ఉన్నట్లు అనిపించింది మరియు శాఖ ప్రముఖ్ దేశ్‌పాండే సహాయంతో సాహితి చనిపోయిన తల్లిదండ్రుల మృతదేహాలను వారి ఇంట్లో ఖననం చేసి ఎలా కనుగొన్నాడో వారికి చెప్పాడు. అందుకే ఆయన సలహా పాటించాలని నిర్ణయించుకుని దేశ్‌పాండే దగ్గరకు వెళ్లాను. సాహితిని సురేష్ కిడ్నాప్ చేసి కలకత్తాకు చెందిన ఒకరికి విక్రయించినట్లు వారు ఎలా కనుగొన్నారో చెప్పడానికి అతను వెళ్ళాడు మరియు అమ్మాయిలను కిడ్నాప్ చేసి విక్రయించే ముఠాను ఛేదించడానికి వారు పోలీసుల సహాయం తీసుకోవలసి వచ్చింది. ఈ ముఠాను ఒక డాలీ, ఒక రాకేష్ ఖన్నా నడిపిస్తున్నారని చెప్పాడు.

అని అతుల్ ప్రశ్నించారు. "అయితే, అతను కథ చెప్పడం మీరు ఎలా వినగలరు?"

నేను అన్నాను, “బాబ్ మీ అమ్మని తీసుకువెళ్ళడానికి రావడంతో దానితో సంబంధం ఉంది. కుమార్ బాబ్‌తో కనెక్ట్ అయినట్లు అనిపిస్తుంది, అతను బాబ్ వేరొకరికి అందించిన ఉత్పత్తులను అభివృద్ధి చేయడం గురించి చెబుతున్నాడు.

మోలీ అడిగాడు, "అతను ఎలాంటి ఉత్పత్తులను అభివృద్ధి చేసాడు."

నేను చెప్పాను, "అతను ట్రాన్స్పోర్టర్, అదృశ్య వస్త్రం మరియు ఆకారాన్ని మార్చే యంత్రం గురించి మాట్లాడుతున్నాడు."

అతుల్, "మిగతా రెండు ఏమిటో నాకు అర్థమైంది కానీ ట్రాన్స్‌పోర్టర్ అంటే ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

నేను చెప్పాను, "అతను బొంబాయి నుండి ఢిల్లీకి ఒక మెషీన్ సహాయంతో సెకనులో వెళ్ళవచ్చని చెప్పాడు."

మోలీ చెప్పింది, "వావ్! సెకనులో బొంబాయి టు ఢిల్లీ. మేము వాటిని ఇక్కడ అభివృద్ధి చేయగలమా? "

నేను, "బాబ్ మాకు ఏమీ ఇవ్వలేదని నాకు తెలియదు, అతను మాత్రమే మేము విదేశీయుల కోసం ఉపయోగించిన ద్వీపాన్ని అడుగుతున్నాడు."

అతుల్, "ఆ దీవిని ఏం చేస్తాడు?" అని అడిగాడు.

నేను, "బహుశా అతను ఆ ఉత్పత్తులను అక్కడ అభివృద్ధి చేస్తాడు. సునీతను కలిసేందుకు తాను మనాలి వెళ్లానని చెప్పాడు. ఆమె అక్కడ ఏం చేస్తోంది? నాకు మరింత సమాచారం అందితే మీకు తెలియజేస్తాను.

మేము ఇంటికి చేరుకున్నాము మరియు మోలీ వెళ్లి ధృవ్ మరియు రీనాను కలిశాము. అందరూ కూర్చుని కథలు చెప్పుకుంటున్నారు.

నేను అమ్మ మరియు నాన్నలతో కూర్చుని స్నేహ క్యాన్సర్ గురించి మరియు ఆమెను చికిత్స కోసం USAకి తీసుకెళ్లడం గురించి చెప్పాను.

అమ్మ లంచ్ వడ్డించింది మరియు మేము పూర్తి చేసాము నేను సోఫాలో పడుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాము.

****

కుమార్ లవ్లీన్‌తో మా కథల గురించి మాట్లాడటం చూశాను. అతను ఇలా అన్నాడు, “మరొక కుమార్ లవ్లీన్‌ను వివాహం చేసుకున్నాడు మరియు అతనికి అతుల్ అనే కుమారుడు ఉన్నాడు, మరియు అతుల్ మోలిని వివాహం చేసుకున్నాడు మరియు వారిద్దరూ సాఫ్ట్‌వేర్ డెవలపర్‌లుగా వారి తండ్రి కంపెనీలో పనిచేశారు, మరియు అతని కుమార్తె జాయ్ విడాకులు తీసుకుని తన తల్లి సంస్థను చూసుకున్నారు.

అప్పుడు అదే కుమార్ యొక్క కాలక్రమం విడిపోయింది మరియు అతను లవ్లీన్‌కు విడాకులు ఇచ్చాడు మరియు అతను ఆమె భర్తచే చంపబడిన జాయ్‌ని కలుస్తాడు, ఆపై అతను పౌలిన్‌ను కలుస్తాడు మరియు అతను తనతో PAగా పని చేయమని ఆమెకు ఆఫర్ చేస్తాడు, అప్పుడు లవ్లీన్ అతని జీవితంలోకి తిరిగి వస్తాడు మరియు అతను ఆమెను మళ్లీ పెళ్లి చేసుకున్నాడు మరియు అతను ఆమెకు అతుల్‌తో ఇద్దరు పిల్లలు ఉన్నారు మరియు జాయ్ మరియు లవ్లీన్ ప్రమాదంలో చనిపోతారు. ఇక్కడ అతుల్ తన కాలేజీలో మోలిని కలుస్తుంది మరియు వైరస్ మహమ్మారి సమయంలో, ఆమె వచ్చి వారితో ఉంటుంది. అంతకు మించి వారి గురించి ఏమీ తెలియరాలేదు.

అప్పుడు అతను మరొక టైమ్‌లైన్ మరియు మరొక కుమార్ గురించి చెబుతాడు. అతను తన SSC తర్వాత బొంబాయికి మారాడు మరియు పొరుగువారి సూరి మరియు అతని సోదరీమణులతో కలిసి బొంబాయిలో ఐదు సంవత్సరాల కళాశాల చదువుకున్నాడు. సూరి సోదరీమణులు పెళ్లి చేసుకుని వెళ్ళిపోయిన తర్వాత, అతను సాహితిని కలుసుకుని, ఆమెతో టైపింగ్ మరియు షార్ట్‌హ్యాండ్ నేర్చుకుంటాడు

మరియు అతను కొరియర్ కంపెనీలో స్టెనో టైపిస్ట్‌గా చేరాడు మరియు తరువాత సాహితీతో కలిసి ఇంటర్వ్యూ కోసం ఢిల్లీకి వెళ్తాడు, అక్కడ అతను సాహితీతో ఒక నైట్‌స్టాండ్ గడిపాడు. ఆమె తప్పిపోతుంది మరియు అతను ఆఫీసు పని కోసం మద్రాసు వెళ్ళినప్పుడు సునీతను కలుస్తాడు, మరియు వారు పెళ్లి చేసుకోబోతున్నప్పుడు, సునీత వెళ్లి సాహితి కొడుకు అతుల్‌ని తీసుకువస్తుంది. సునీత ఎయిర్‌లైన్స్‌లో ఎయిర్ హోస్టెస్‌గా చేరి, పనిలో బిజీగా మారడంతో అతను లవ్లీన్‌ను కలుసుకున్నాడు మరియు అతను ఆమెతో సంబంధం కలిగి ఉన్నాడు. మరియు ఆమె పట్టుబట్టడంతో, అతను ఆమెకు బిడ్డ ధ్రువ్‌ను పొందడంలో సహాయం చేస్తాడు. తరువాత జాయ్ అతని సంస్థలో చేరాడు మరియు అతను తన భర్తతో ఆమె గతం గురించి బాధపడతాడు మరియు అతని బారి నుండి ఆమెను రక్షించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. తరువాత అతను వారి హాస్పిటల్ కోసం సాఫ్ట్‌వేర్ డెవలప్ చేయడానికి వెళ్ళినప్పుడు నందినిని కలుస్తాడు మరియు ఆమె వచ్చి అతనితో సాఫ్ట్‌వేర్ ఫర్మ్‌లో చేరింది మరియు వారు USA వెళ్ళినప్పుడు ఆమె అతన్ని రప్పిస్తుంది. తరువాత సునీత ఒక ఆడపిల్లకు జన్మనిచ్చినప్పుడు, నందిని మరియు జాయ్ వెళ్లి రాజధానిలో తమ వాటాను తిరిగి పొందడానికి కంపెనీని రద్దు చేయాలని దివాలా పిటిషన్‌ను దాఖలు చేస్తారు. ఆ కుమార్ సాఫ్ట్‌వేర్ లైసెన్స్‌లను అతుల్ మరియు ధృవ్ పేరుతో ఏర్పాటు చేసిన కంపెనీకి బదిలీ చేయడం ద్వారా తన పెట్టుబడిని కాపాడుకుంటాడు మరియు వారు మూడవ పక్షం ద్వారా సర్వర్లు మరియు కంప్యూటర్‌లను కొనుగోలు చేస్తారు. తరువాత USA నుండి వచ్చిన ఆమె భర్తచే జాయ్ చంపబడ్డాడు.

****

నా భుజం మీద స్పర్శ, డాడీ అని పిలుస్తున్న గొంతు అనిపించింది, కళ్ళు తెరిచాను, అది ధృవ్. అతను నాకు ఒక కప్పు టీ ఇచ్చాడు. కప్పు తీసుకుని తల ఊపాను. నా కప్పు పూర్తి చేసి కిచెన్‌లో పెట్టి బెడ్‌రూమ్‌లో కూర్చొని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్న పిల్లలను చూసి వెళ్ళాను. మోలీని చూసిన తర్వాత, అతను మోలీ గురించి ఏమి చెబుతున్నాడో నాకు గుర్తుకు వచ్చింది. వారి స్నేహం చాలా కాలాల వరకు విస్తరించి ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది.

నేను వారితో కూర్చుని మోలీ కుటుంబ వివరాలు అడిగాను.

ఆమె తండ్రి సాఫ్ట్‌వేర్ ప్రొఫెషనల్ మరియు ఆమె తల్లి గృహిణి మరియు ఆమెకు ఒక అన్నయ్య ఉన్నాడు, అతను రాజకీయ వర్గాల్లో కదులుతాడు.

నేను బొంబాయిలో ఉన్నప్పుడు ఆమె తల్లితండ్రులను కలుసుకుని వారి మైత్రిని పరిష్కరించుకోవాలని అనుకున్నాను. నేను వెంటనే మళ్లీ రావడానికి సమయం వెచ్చించగలనో లేదో నాకు తెలియదు.

నేను అతుల్‌ని పక్కకు పిలిచి, నేను మోలీ తల్లిదండ్రులను కలవాలనుకుంటున్నాను.

ఇప్పుడు వారిని కలవాల్సిన అవసరం ఏముంది అని అతుల్ అడిగాడు.

నేను, "నేను మోలీతో మీ భవిష్యత్తును చూశాను మరియు ఆమెను కోడలిగా తీసుకురావాలనుకుంటున్నాను. మీ అమ్మ చికిత్స నుండి తిరిగి వచ్చే సమయానికి, నేను ప్రతిదీ సరిదిద్దాలనుకుంటున్నాను మరియు ఆమెను ఆశ్చర్యపర్చాలనుకుంటున్నాను.

అతుల్ వెళ్లి మోలీతో మాట్లాడి నా అభ్యర్థనను వివరించాడు. బాల్కనీలోకి వెళ్లి మొబైల్‌లో మాట్లాడి తిరిగి వచ్చింది. ఆమె, "నాన్న నన్ను సాయంత్రం 5 గంటల తర్వాత రమ్మని చెప్పారు."

నేను పంచాంగాన్ని చూసి, "సాయంత్రం 5:35 గంటలకు మేము వారిని సందర్శిస్తాము."

మా దర్శనానికి ఏర్పాట్లు చేయడానికి మోలీ వెళ్ళింది.

****

సాయంత్రం మేము అద్దెకు తీసుకున్న కారు మరియు మరొక క్యాబ్ తీసుకొని మోలీ ఇంటికి వెళ్ళాము. వీరికి అంధేరి తూర్పు దగ్గర, కీర్తి కాలేజీ దగ్గర ఇల్లు ఉంది. మేము సొసైటీ ముందు పార్క్ చేసి గేటులోకి ప్రవేశించినప్పుడు. నేను డిజా వుగా భావించాను, నేను ఈ స్థలాన్ని చాలాసార్లు సందర్శించాను. నేను బొంబాయి సందర్శించిన కొన్ని సార్లు ఈ విధంగా రాలేదు.

వారికి ఒక హాల్ కిచెన్ ఫ్లాట్ ఉంది.

మేము మోలీ కుటుంబాన్ని కలుసుకున్నాము మరియు మమ్మల్ని పరిచయం చేసుకున్నాము.

వారు ఇక్కడ ఎంతకాలం ఉంటున్నారని ఆరా తీస్తే, మోలీ ఇలా బదులిచ్చారు, “మేము ఈ ఇంటిని యజమాని మేనల్లుడి నుండి రెండేళ్ల క్రితం తీసుకువచ్చాము. యజమాని కుటుంబం మొత్తం ఒకరి తర్వాత ఒకరు చనిపోయారు. మొదటి యజమాని యొక్క దత్తపుత్రుడు మరణించాడు మరియు కుమారుని భార్య తరువాత యజమాని యొక్క భార్య మరియు అతనిని అనుసరించింది.

అప్పుడు అతని మేనల్లుడు మరియు కొడుకు సోదరుడు అతని చేతిలో ఆర్థిక వ్యవహారాలను స్వీకరించి, ఈ ఇంటిని మాకు అమ్మారు.

నాన్న వారి కుటుంబం గురించి ఆరా తీశారు మరియు చివరికి మరుసటి రోజు సాధారణ నిశ్చితార్థ వేడుకకు ఫిక్స్ చేసారు.

****

మేము పండ్లు, పువ్వులు మరియు కొత్త బట్టలు ఇచ్చిపుచ్చుకోవడంతో ఒక సాధారణ నిశ్చితార్థ వేడుకను జరుపుకున్నాము మరియు తరువాత అతుల్ మరియు మోలీలు ఉంగరాలు మార్చుకున్నాము. వేడుక పూర్తయ్యాక నాన్న ఇంటికి తిరిగొచ్చాం. సాధారణంగా మేము నిశ్చితార్థం సమయంలో భోజనం లేదా రాత్రి భోజనం చేయము. అలా లంచ్ అయ్యాక చుట్టూ కూర్చుని కథలు మార్చుకున్నాం.

నా మొబైల్ మోగింది, హైదరాబాద్‌లోని రావు హాస్పిటల్ నుండి స్నేహ కాల్ చేస్తోంది. ఆమెకు క్యాన్సర్ నయం కావడంతో హైదరాబాద్ తీసుకొచ్చి అక్కడ ఓ ప్రైవేట్ వార్డులో చేర్చారు.

“మొదట అందుబాటులో ఉన్న విమానంలో వస్తాము” అని చెప్పి కాల్ కట్ చేసాను.

****

మేము హైదరాబాద్‌కు మొదటి ఫ్లైట్‌ని పట్టుకున్నాము మరియు మాకు ఆఫీసు కారుని తీసుకురావడానికి మేము జాయ్‌ని పిలిచాము. కారు రాక బయట వేచి ఉంది మరియు మేము కారులో కూర్చుని డ్రైవర్‌ని రావు ఆసుపత్రికి వెళ్లమని చెప్పాము. రిసెప్షన్‌కి వెళ్లి స్నేహ గురించి ఆరా తీశాం. ఆమె PR3లో ఉందని వారు మాకు చెప్పారు.

మేమంతా PR3కి చేరాము. స్నేహ మంచం మీద కూర్చుని ఉంది, ఆమె కనీసం 10 సంవత్సరాలు చిన్నదిగా అనిపించింది. ఆమె క్యాన్సర్ నుండి మాత్రమే నయం కాలేదు, ఆమె రిఫ్రెష్ అయి ఉండాలి.

నేను వారి వెనుక నిలబడి, పిల్లలను ఆమెతో మాట్లాడనివ్వండి.

ట్రీట్మెంట్ కోసం వెళ్లినప్పుడు తన అనుభవాలను చెబుతోంది స్నేహ. ఆమె మాట్లాడుతూ, “ఆమెను చికిత్స కోసం USAకి తీసుకెళ్లలేదు. నన్ను మరొక రావు ఆసుపత్రికి తీసుకువెళ్లారు మరియు దానిని నడిపేది మరొక కుమార్, అతను చిన్నవాడు మరియు అతని 10వ తరగతి విద్యార్థి అయిన మిథాలి శర్మ అనే డాక్టర్. వారు నాకు కొన్ని ప్రయోగాత్మక మందులు ఇచ్చారు. నాకు నయం కాగానే కుమార్ సాహితి, లీనాలను తీసుకొచ్చి చూపించాడు. తనకు సహాయం చేసినందుకు మరియు లీనాను 7 సంవత్సరాలుగా చూసుకున్నందుకు సాహితీ నాకు కృతజ్ఞతలు తెలిపింది. నేను వారి 1995లో ఉన్నానని కుమార్ నాకు వివరించాడు. నన్ను చికిత్స కోసం గతానికి తీసుకెళ్లారు. ఆ తర్వాత బాబ్ నన్ను తీసుకొచ్చి ఇక్కడ దింపేసి, నీకు ఫోన్ చేసి, నేను నయమైపోయానని, అదంతా తెలియజేసాడు.

వారంతా ఆమెను కౌగిలించుకుని 5 నిమిషాల తర్వాత వస్తానని చెప్పి బయటకు వెళ్లారు.

నేను కుర్చీలో కూర్చుని, "ఆమె ఏమి ఎదుర్కొంది?" అని అడిగాను.

ఆమె “చికిత్స కోసం ఎంత ఖర్చు చేసావు?” అని అడిగింది.

నేను ఇలా అన్నాను, “నేను చికిత్స కోసం కాదు, మా ద్వీపంలో బంకర్ నిర్మించడానికి 1 మిలియన్ డాలర్లు చెల్లిస్తానని వాగ్దానం చేసాను.

నిర్మించి నాకు బదిలీ చేస్తామన్నారు. నేను సగం మొత్తం చెల్లించాను మరియు బాబ్ ఇప్పుడు బ్యాలెన్స్ కోసం వస్తాడని అనుకుంటున్నాను.

నేను జాయ్‌కి ఫోన్ చేసి వైజాగ్ ప్రయాణానికి ఫస్ట్ క్లాస్‌లో ఫ్లైట్ టిక్కెట్లు బుక్ చేయమని అడిగాను.

మేము మా ఇంటికి చేరుకుని స్నేహను ఆమె బెడ్‌పై హాయిగా ఉంచాము.

ధృవ్ వచ్చి నాతో చెప్పాడు, నాన్న ఎవరో మిమ్మల్ని కలవడానికి వచ్చారని.

నేను వారిని కలవడానికి వెళ్ళాను. ఇది బాబ్. నేను కూర్చోమని చెప్పి, నా ల్యాప్‌టాప్ తీసుకురమ్మని ధృవ్‌కి చెప్పాను.

నేను అడిగాను, "అయితే, వార్త ఏమిటి? స్నేహ నాతో చెప్పిన దాని ప్రకారం మీరు ఆమెను USAకి తీసుకెళ్లలేదు, బదులుగా హైదరాబాద్‌లోని ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లారు.

బాబ్ బదులిచ్చారు, "నేను ఆమెను USAకి తీసుకెళ్లాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఆమెను తీసుకువెళ్లాను, కానీ చివరి నిమిషంలో రావ్స్ హాస్పిటల్ అభివృద్ధి చేసిన ప్రయోగాత్మక చికిత్స గురించి నాకు తెలిసింది. కాబట్టి, నేను ఆమెను అక్కడ చేర్చుకున్నాను.

నేను అడిగాను, "అయితే స్నేహ చెప్పేది ఆమె నన్ను మరొక కుమార్‌ని చూసింది మరియు సాహితీ మరియు లీనాను కూడా కలిశింది."

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, "నేను అతని గురించి చెప్పడానికి వచ్చాను. అతను మరొకరు మీరు, స్నేహతో కలిసి నెల్లూరు నుండి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత మీరు విడిపోయారు. అతను మరొక మార్గంలో వెళ్ళాడు

మరియు మీరు నిమిషా సహాయంతో మరొక మార్గంలో వెళ్ళారు. తన కుమార్తె లీనా మరియు సునీతలను కలిసిన తరువాత, అతను తన జీవితాన్ని చక్కదిద్దుకుంటానని ప్రతిజ్ఞ చేసి, బొంబాయి వెళ్ళాడు. అతను చాలా కష్టపడి పారిశ్రామికవేత్త అయ్యాడు మరియు మీరు మీ చాతుర్యం మరియు కృషితో ఈ స్థానానికి చేరుకున్నారు. ఇప్పుడు నా బాస్ నన్ను ఏదో ఒక ఉద్యోగానికి ఉత్తమ వ్యక్తిని తీసుకురావడానికి పిలిచారు. మా బాస్‌ని కలవడానికి నేను అతనిని నాతో తీసుకువెళుతున్నాను మరియు తిరిగి వచ్చిన తర్వాత నేను వచ్చి మిమ్మల్ని కలుస్తాను. ప్రస్తుతానికి మీరు బ్యాలెన్స్ చెల్లింపును బదిలీ చేయండి. ద్వీపం బంకర్‌కి సంబంధించి జరుగుతున్న పనిని మీరు చూడాలనుకుంటే నేను మిమ్మల్ని అక్కడికి తీసుకెళ్తాను.

నేను, "స్నేహ ఇప్పుడే తిరిగి వచ్చింది, నేను ఆమెతో కొంత సమయం గడపాలనుకుంటున్నాను. నేను ద్వీపం బంకర్ తర్వాత చూస్తాను. నేను ధ్రువ్ నుండి ల్యాప్‌టాప్ తీసుకొని, బాబ్ అందించిన నంబర్‌కు అమౌంట్ పంపాను. నేను ల్యాప్‌టాప్‌ని ధ్రువ్‌కి ఇచ్చి, బాబ్‌తో, "నీకు ఇప్పుడు సంతృప్తిగా ఉందా?" అన్నాను.

బాబ్ లేచి, "నేను మిమ్మల్ని 2 సంవత్సరాల తర్వాత కలుస్తాను. తర్వాత దీని గురించి మరింత చర్చిస్తాం", అని చెప్పి వెళ్లిపోయారు.

"ఏం మాట్లాడుతున్నాడు?" అని అడిగాడు ధ్రువ్.

నేను, "అతను లీనా తండ్రి మరియు తల్లి గురించి మాట్లాడుతున్నాడు. అతను లీనా తండ్రిని తన బాస్‌ని కలవడానికి తీసుకెళ్తానని, తిరిగి వచ్చిన తర్వాత వచ్చి మమ్మల్ని కలుస్తానని

చెబుతున్నాడు. అతని విషయాల గురించి మనం ఎందుకు ఆందోళన చెందాలో నాకు తెలియదు. ”

నేను స్నేహను డైనింగ్ హాల్‌కి తీసుకెళ్ళి లంచ్ చేసాము.

లంచ్ అయ్యాక, నేను స్నేహను ఆమె బెడ్ మీద పడుకోబెట్టి, సోఫాలో పడుకున్నాను.

కుమార్‌కి ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ సౌకర్యాలు కల్పించడం నేను చూశాను మరియు ఆ తర్వాత, అతను లవ్లీన్ పుట్టినరోజు కోసం పార్టీ ఇచ్చాడు. పలువురు వీవీఐపీలు హాజరయ్యారు. అతను లవ్లీన్‌ను వివాహం చేసుకున్నట్లు మరియు ఆమె చేతిలో ఒక బిడ్డను మోస్తున్నట్లు తెలుస్తోంది. అతని పేరు ధృవ్ అని తెలుసుకున్నాను. పార్టీలో అతను మిథాలీ శర్మతో మాట్లాడుతున్నప్పుడు, ఆమె మా 10వ తరగతి చదువుతోంది. ఆపై ఆమెను ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లాడు. అతను ఒక రకమైన లిఫ్ట్‌లో నిలబడి ఉన్నాడు మరియు వారు హైదరాబాద్‌లోని ఆసుపత్రికి చేరుకున్నారు. అతను ఆమెను స్నేహకు పరిచయం చేసి, ఆమె క్యాన్సర్ చికిత్స కోసం వచ్చానని, ఆమెను కుటుంబ సభ్యుడిలా చూసుకోవాలని చెప్పాడు. ఆ తర్వాత సాహితీ, లీనాలను స్నేహ వద్దకు తీసుకెళ్లాడు. ఆమె పూర్తిగా నయమైన తర్వాత అతను ఆమెను బాబ్‌తో పంపిస్తాడు.

బాబ్ అతని వద్దకు తిరిగి వచ్చి నేను ఐలాండ్ బంకర్ చూపిస్తాను అని చెప్పి అతన్ని అక్కడికి తీసుకెళ్లి బంకర్ యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని అతనికి వివరించాడు.

బాబ్ మాట్లాడుతూ, “మేము ప్రస్తుతం ఇక్కడ నుండి పనిచేస్తున్నాము. మేము భవిష్యత్తును చదవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము, కానీ మేము

2021 సెప్టెంబర్ నుండి ముందుకు సాగలేము. కాబట్టి, ఈ భూమి యొక్క భవిష్యత్తు గురించి మాకు ఎటువంటి ఆలోచన లేదు. సెప్టెంబర్ 2021 తర్వాత జీవితాన్ని మార్చే సంఘటనలు జరగబోతున్నాయి. మేము మీ జీవితాన్ని విభజించిన అన్ని టైమ్‌లైన్‌లను విలీనం చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాము. ప్రస్తుతం మేము ఏడు టైమ్‌లైన్‌లను కలిగి ఉన్నాము మరియు ఏడుగురు కుమార్‌లు వారి కుటుంబాలతో ఉన్నారు, ఇవి ప్రతి టైమ్‌లైన్‌లో కొద్దిగా భిన్నంగా ఉంటాయి.

“ప్రతి కుమార్ కూడ అతను కూడబెట్టిన వివిధ ఆస్తులతో వేర్వేరు వృత్తులలో ఉన్నాడు. మేము మీ అందరినీ ఒరిజినల్ టైమ్‌లైన్‌లో ఒకే చోటికి మారుస్తాము మరియు ఈ టైమ్‌లైన్‌లను విలీనం చేస్తాము. ఈ టైమ్‌లైన్‌లు విలీనం అయినప్పుడు మీలో ప్రతి ఒక్కరూ కూడా విలీనం చేయబడతారు మరియు అనేకమంది సామర్థ్యాలతో ఒక వ్యక్తి అవుతారు. విలీనం తర్వాత, మేము మీలో ప్రతి ఒక్కరినీ తనిఖీ చేస్తాము మరియు మీ సామర్థ్యాలను కనుగొంటాము మరియు ఆ సమయంలో ఉన్న పరిస్థితిని బట్టి ప్రపంచంలో మీ పాత్ర ఏమిటో మేము మీకు తెలియజేస్తాము. "

"మీరు అవసరమైన సమయంలో తగిన నిర్ణయాలు తీసుకుంటారని మరియు ప్రపంచాన్ని గందరగోళం నుండి తీసుకువస్తారని మేము ఆశిస్తున్నాము."

"ప్రపంచం అల్లకల్లోలంగా ఉందని మీరు ఎందుకు అనుకుంటున్నారు మరియు ఎవరు బాధ్యత వహిస్తారు?" అని కుమార్ అడిగాడు.

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, “పాండవుల సహాయంతో అతను వెళ్లి రాక్షసులను ఎలా నాశనం చేసాడో మీరు శ్రీకృష్ణుడి కథను చదివి ఉంటారు. ఎక్కడో ఎవరైనా మిగిలిపోతారు లేదా వారిచే దాచబడతారు. వారు భూగర్భంలో పని చేస్తున్నారు మరియు ప్రపంచాన్ని నాశనం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. మీరు 20వ శతాబ్దపు చరిత్రను చూసినట్లయితే, ఇది మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంతో ప్రారంభమైంది మరియు స్పానిష్ ఫ్లూ ప్రపంచాన్ని తాకింది. ఆ తర్వాత 1929 వాల్ స్ట్రీట్ క్రాష్. ఆ తర్వాత ప్రపంచ యుద్ధం 2. ఇప్పుడు ఆఫ్రికాలోని కొన్ని దేశాలు కరువుతో అల్లాడుతున్నాయి. కానీ ప్రపంచవ్యాప్తంగా, ఇది తుఫానులు, వరదలు మరియు ప్రాణ నష్టం మరియు పంట నష్టం. అప్పుడు గాలిలో యుద్ధం జరుగుతుంది. అప్పుడు వారు ఏమి ప్లాన్ చేశారో మాకు తెలియదు.

కుమార్ “ఎవరు?” అని అడిగాడు.

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, “మీరు రాక్షసులు లేదా రాక్షసులు అని పిలిచే వారని నేను మీకు చెప్పాను. వారు ఏదో ఒక భారీ ప్లాన్‌లో ఉండాలి. వీరికి చాలా ఉగ్రవాద సంస్థలతో సంబంధాలు ఉన్నాయి. ప్రపంచంలో ఏదైనా పెద్ద సంఘటన జరిగినప్పుడల్లా వారి హస్తం ఉంటుంది. జంట టవర్ల దాడి, ముంబై ఉగ్రదాడుల వంటివి కొన్నింటిని చెప్పాలి. ఇప్పుడు ప్రపంచం మహా ప్రళయం వైపు దూసుకుపోతోంది, అంటే 'మహాప్రళయం'. ఇది జరిగితే ప్రపంచం దాని నుండి కోలుకునే మార్గం లేదు మరియు మొత్తం భూమి మరియు దాని జీవ రూపాలు నాశనం చేయబడతాయి. అటువంటి సంఘటన నుండి మనం మానవాళిని కోలుకునే మార్గం లేదు. అలా చేసేంత అంగబలం మాకు లేదు. మేము అదనపు సిబ్బందిని అభ్యర్థించాము, కానీ మా పెద్దలు సహాయం

అందించడానికి నిరాకరించారు, ఇది ఇప్పుడు లేదా తర్వాత జరగాలి. మా చేతులు కట్టబడి ఉన్నాయి, కాబట్టి మానవాళిని రక్షించడానికి మా స్వంత ప్రయోగాలు చేయడం మాకు మిగిలిపోయింది.

"ఇప్పుడు మా ప్రతినిధి కల్కిని ఈ సమయంలో పెంచాల్సి ఉంది, కానీ ఆ పని చేయడానికి అవసరమైన DNAని మా బాస్ పంపలేకపోయాము. కాబట్టి, మేము మిమ్మల్ని సృష్టించాము మరియు మిమ్మల్ని శక్తివంతం చేయడానికి, మేము టైమ్‌లైన్‌లను సృష్టించాము మరియు మిమ్మల్ని బలమైన వ్యక్తిగా మార్చడానికి వాటిని విలీనం చేస్తాము. అప్పుడు నిన్ను కల్కి అంటారు. నీవు లోక రక్షకుడవు."

కుమార్ అడిగాడు, "అయితే వీటన్నిటిని ఆపడానికి నేను ఏమి చేయగలను?

బాబ్ బదులిచ్చారు, "మీరు అందరికంటే ఎక్కువగా చదివే వ్యక్తి. గతం ఏమిటో మరియు ప్రపంచాన్ని క్రమబద్ధీకరించడానికి అవన్నీ ఎలా పనిచేశాయో అర్థం చేసుకోవడానికి మీరు అన్ని పురాణాలను చదివారని నేను నిర్ధారించుకున్నాను. కుమారులందరిలో కూడా మీరు అత్యంత జ్ఞానవంతులు. మీరు ఇప్పటికే అన్ని టైమ్‌లైన్‌లను మరియు ప్రపంచంపై వాటి ప్రభావాలను చదివారు.

"భవిష్యత్తు గురించి మీకున్న జ్ఞానంతో మీరు ప్రపంచంలోని వాతావరణాన్ని ఎలా మార్చారో నేను చూశాను. హత్యను ఆపివేయడం ద్వారా, బాబ్రీ మసీదు కూల్చివేతను ఆపడం ద్వారా మీరు భవిష్యత్తును ఎలా మార్చారు, అణు పరీక్షను ముందస్తుగా చేశారు. మీరు మైండ్ రీడింగ్ మెషీన్ ద్వారా సంపాదించిన జ్ఞానాన్ని

సద్వినియోగం చేసుకోవడం ద్వారా ఉపయోగించారు. మీరు పెద్ద కంపెనీలతో రావచ్చు, మరే ఇతర కుమార్ చేయలేనిది. మీ కృషితో మీరు ప్రపంచ క్రమాన్ని మార్చారు మరియు భారతదేశాన్ని ప్రపంచంలోని అత్యంత అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో ఒకటిగా చేసారు.

“ఇప్పుడు మా ఉన్నతాధికారులు కొన్ని సంప్రదింపులు జరపడానికి మిమ్మల్ని వారి వద్దకు తీసుకురావాలని నన్ను కోరారు. మేము నా బాస్‌ని సందర్శిస్తున్నప్పుడు చూసుకోవడానికి మీరు కంపెనీని లవ్‌లీన్‌కి అప్పగించండి.

అతను బాబ్‌ని అడిగాడు, "వెళ్లి రావడానికి ఎంత సమయం పడుతుంది."

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, "ఇది ఒక సంవత్సరం పట్టవచ్చు."

"మేము ఎక్కడికి వెళ్తున్నాము, ప్రయాణం చేయడానికి ఒక సంవత్సరం పడుతుంది" అని కుమార్ అడిగాడు.

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, “మేము అంగారక గ్రహానికి వెళ్తాము మరియు నా బాస్ అక్కడికి చేరుకుంటాడు. మేము అతనిని సంప్రదించి తిరిగి వస్తాము, కాబట్టి మొత్తం సమయం రెండు సంవత్సరాలు అవుతుంది.

నేను అడిగాను, “నేను కనీసం రెండు సంవత్సరాల పాటు ఈ వ్యాపారాలకు దూరంగా ఉండాలని మీ ఉద్దేశ్యం?”

బాబ్ అన్నాడు, "మీరు దూరంగా ఉన్నప్పుడు వారు వ్యాపారాలను చూసుకోలేరనే సందేహం ఉందా?"

నేను చనిపోలేదు అనుకున్నాడు కుమార్. నేను వారికి తగినంత శిక్షణ ఇచ్చాను మరియు కంపెనీలను నడపడానికి ఉచిత హ్యాండ్ ఇచ్చాను.

రెండేళ్లు కంపెనీల బాగోగులు చూడలేదా? కంపెనీలను చూసుకోవడానికి నేను లవ్‌లీన్‌కి అధికారాన్ని అప్పగించగలను. ఆమె AI రూపొందించిన బ్లూప్రింట్‌లను తనిఖీ చేసి, వాటిని ఉత్పత్తికి పంపవచ్చు. నేను తిరిగి వచ్చే వరకు బోర్డ్ బాధ్యతలు స్వీకరించడానికి ఒకరిని నియమించవచ్చు లేదా లవ్లీన్ కంపెనీలను చూసుకోనివ్వవచ్చు. నేను కనీసం బాబ్‌తో వెళితే, భవిష్యత్తులో నేను ఏమి ఆశించవచ్చనే ఆలోచన ఉంటుంది, ప్రస్తుతానికి దాని గురించి నాకు తెలియదు. 2020 తర్వాత ఏమి జరుగుతుందో అని చింతించే బదులు, ఆ కాలానికి నన్ను నేను సిద్ధం చేసుకోగలను. నేను ఇప్పటికే టెక్నాలజీలో 20 ఏళ్ల కంటే ముందున్నాను.

కుమార్ మాట్లాడుతూ, “నా జోక్యం లేకుండా వారు కంపెనీలను నడపగలరని నాకు తెలుసు. AI రాబోయే చాలా సంవత్సరాల వరకు ఉత్పత్తులను జాగ్రత్తగా చూసుకోగలదు. రాజకీయంగా లేదా వ్యక్తిగతంగా వెంటనే పట్టించుకోవాల్సిన అవసరం లేదని నేను భావిస్తున్నాను.

బాబ్ అన్నాడు, “అదే ఆత్మ, మనం తిరిగి బొంబాయికి వెళ్దాం మరియు మీరు ప్రయాణానికి సిద్ధం చేసుకోండి. నేను అంగారక గ్రహానికి వెళ్లడానికి ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాను.

కాబట్టి, బాబ్ ఆ కుమార్ గురించి చెబుతున్నాడు, అతను తన యజమానిని మార్స్‌పై కలవడానికి తీసుకెళుతున్నాడు. తన బాస్ అక్కడ ఏం చేస్తున్నాడు? అతను తిరిగి వచ్చి నాకు వివరాలు చెబుతాడని నేను అనుకుంటున్నాను. నేను ఇకపై దాని గురించి చింతించాల్సిన అవసరం లేదు.

నా తదుపరి ప్రణాళిక అతుల్ మరియు మోలీల వివాహ సన్నాహాలు. ఇప్పుడు స్నేహ తిరిగి వచ్చింది, ఆమె ఏర్పాట్లు చూసుకుంటే సంతోషంగా ఉంటుంది. ఆమె ప్రయాణంలో కొంచెం అలసిపోయి ఉండాలి, కానీ ఆమె ఒక వారంలో సరిగ్గా ఉంటుంది.

****

అతుల్ పెళ్లికి డేట్ ఫిక్స్ చేసుకుని, పెళ్లి వేడుకకు హాజరయ్యేందుకు బొంబాయి వెళ్లాం. మాతో పాటు సునీత, జాయ్ మరియు లవ్లీన్ మరియు మా పిల్లలు బొంబాయికి వచ్చారు. ఈ సమయానికి నేను కొత్త జంట కోసం మా తల్లిదండ్రుల ఇంటికి సమీపంలోని భాండప్‌లో ఉండటానికి మూడు పడక గదుల ఫ్లాట్‌ని కొనుగోలు చేసాను.

పెళ్లి అయ్యాక, వాళ్ళు హనీమూన్ కి స్విట్జర్లాండ్ వెళ్ళడానికి నేను ఏర్పాట్లు చేసి, మేము వైజాగ్ తిరిగొచ్చాము.

అధ్యాయం 9

కుమార్

సంవత్సరం 2011

నేను ఆశ్రమంలో ఉన్నాను, నేను ఇష్టపడే వ్యక్తులతో నా సమయాన్ని ఆస్వాదిస్తున్నాను. మిస్టర్ బాబ్ నన్ను కలవడానికి వచ్చారని నాకు తెలియజేయడానికి ధృవ్ నా దగ్గరకు వచ్చాడు. ధృవ్ సెలవుల కోసం ఆశ్రమానికి వచ్చాడు.

నేను వెళ్లి గుడిసెలో నా స్థలంలో కూర్చున్నాను. నేను అతని యజమానిని కలవడానికి బాబ్ యొక్క పర్యటన గురించి ఆరా తీశాను.

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, "నేను దాని గురించి మాత్రమే మీకు తెలియజేయడానికి వచ్చాను. నా డైరెక్ట్ బాస్ అయిన ఇంద్రసేన్‌తో మేము సమావేశమయ్యాము. ఇంద్రసేన్ దేశాన్ని అభివృద్ధి చేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో కుమార్‌ను అడిగారు. కుమార్ కొన్ని ఆలోచనలు చేసాడు. రాబోయే 15 ఏళ్లలో దేశాన్ని అభివృద్ధి చేయడం కోసం ఇంద్రసేన్ అతనికి 10 బిలియన్ డాలర్ల గ్రాంట్‌ను అందించాడు. దాని ఆధారంగా తదుపరి నిర్ణయాలు తీసుకోనున్నారు.

నేను అడిగాను, "కాబట్టి నేను ఏమి చేయాలని మీరు అనుకుంటున్నారు?"

బాబ్ బదులిస్తూ, “మీ స్వంత డబ్బుతో దేశాన్ని అభివృద్ధి చేయడం ద్వారా మీరు ఆ కుమార్‌ను సవాలు చేయవచ్చు. దీన్ని చేయడానికి మీకు తగినంత డబ్బు ఉందని నేను భావిస్తున్నాను.

నేను అడిగాను, “నేను ఆ కుమార్‌ని కొట్టడానికి ప్రయత్నించకపోతే ఎలా?”

బాబ్ అన్నాడు, "మా బాస్ ఆ కుమార్‌ని ఉంచి, నిన్ను రాసిపెట్టాలని నిర్ణయించుకోవచ్చు."

నేను అడిగాను, "మీరు రాయడం అంటే ఏమిటి?"

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, “మీ టైమ్‌లైన్‌ను విలీనం చేస్తున్నప్పుడు, మీరు అదృశ్యం కావచ్చు మరియు కుమార్ టైమ్‌లైన్ ఆధిపత్యం చెందవచ్చు. డబ్బు విషయంలో మీరు కుమార్ సంపదను మించిపోయారు. కానీ జీవితంలో వేగంగా పైకి వస్తున్నాడు. అతను గతంలో 10 సంవత్సరాల కంటే ఎక్కువ. మీ మిషన్‌ను పూర్తి చేయడానికి మీకు 7 సంవత్సరాలు మాత్రమే ఉన్నాయి. అతనికి 15 సంవత్సరాలు మరియు అతను మీ ప్రస్తుతానికి చేరుకుంటాడు. అతను విజయవంతమైతే, మీ సంపద మొత్తం అతనికి బదిలీ చేయబడుతుంది. మీ జీవితంలోని వ్యక్తుల గురించి నేను చెప్పలేను. వారు విలీనం చేయబడవచ్చు మరియు వారు మిమ్మల్ని గుర్తిస్తారని నేను హామీ ఇవ్వలేను.

నేను ఇలా అన్నాను, “సరే మీరు ప్రజల కోసం నేను ఏదైనా చేయాలని పట్టుబట్టినట్లయితే నేను నా వంతుగా చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. అయినా పేదల అభ్యున్నతికి నా వంతు ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. నేను

మరింత కృషి చేయడానికి ప్రయత్నిస్తాను. అతను తన అన్వేషణలో ఏమి చేస్తున్నాడో మీరు వివరంగా చెప్పగలరా? ”

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, "అతను విద్య మరియు క్రీడలలో ఒక్కొక్కరికి ఒక బిలియన్ డాలర్లు పెట్టాడు. మరియు వ్యవసాయ అభివృద్ధిపై ఒక బిలియన్.

నేను అడిగాను, "అతను సూచిస్తున్న వ్యవసాయ అభివృద్ధి ఏమిటి?"

బాబ్ బదులిస్తూ, “అతను వ్యవసాయ పరికరాలు కొని తక్కువ అద్దెకు ఇస్తున్నాడు. అలా విముక్తి పొందిన మానవశక్తిని అతను ఫ్యాక్టరీ వర్క్‌ఫోర్స్ కోసం ఉపయోగించాలనుకుంటున్నాడు. అతను వాటిని శోషించడానికి శిక్షణా కేంద్రాలను ప్రారంభిస్తాడు.

నేను, “అందుకే, అతను చదువు కోసం కేటాయించిన మొత్తాన్ని ఇక్కడే ఖర్చు చేస్తాడు. కానీ స్పోర్ట్ గ్రాంట్ గురించి ఏమిటి?

బాబ్ అన్నాడు, "అతను క్రీడా శిక్షణా సౌకర్యాలను ప్రారంభించబోతున్నాడు మరియు అతను తదుపరి ఒలింపిక్స్‌కు అతిపెద్ద బృందాన్ని పంపాలనుకుంటున్నాడు."

నేను అడిగాను, "అతను గ్రాంట్ యొక్క మిగిలిన మొత్తాన్ని ఎలా ఉపయోగిస్తాడు?"

"ప్రకృతి విపత్తు నిర్వహణ కోసం అతను 2 బిలియన్లను కేటాయించాడు మరియు 5 బిలియన్లు వ్యాపారాలలో పెట్టుబడి పెట్టాడు మరియు దాని నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని ప్రజల అభ్యున్నతి కోసం ఉపయోగించబోతున్నాడు" అని బాబ్ బదులిచ్చారు.

నేను అడిగాను, "అతను 5 బిలియన్లను ప్రజల కోసం లేదా అతని స్వంత కోసం ఉపయోగించబోతున్నాడని మీరు ఖచ్చితంగా అనుకుంటున్నారా?"

బాబ్ బదులిస్తూ, "అతను డబ్బును ఎలా ఉపయోగిస్తాడు అనేది అతని ప్రత్యేక హక్కు మరియు అతనికి ఇచ్చిన 15 సంవత్సరాలు పూర్తయ్యే వరకు మేము మమ్మల్ని ప్రమేయం చేసుకోము."

నేను అడిగాను, "ఇది అతనికి 15 సంవత్సరాలు ఇవ్వడం ఏమిటి?"

బాబ్ బదులిచ్చారు, ఆ సమయానికి అతని పిల్లలు గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తి చేస్తారు మరియు నేను వారిని తిరిగి పొందగలను మరియు అతనికి తిరిగి ఇవ్వగలను.

నేను అడిగాను, "వాటిని తిరిగి పొందవలసిన అవసరం ఎందుకు?"

బాబ్ బదులిచ్చారు, "వారు భవిష్యత్తులో మరొక కాలక్రమంలో ఉంచబడ్డారు."

నేను "ఓ, సరే" అన్నాను.

బాబ్ అడిగాడు, "కాబట్టి, మీరు మీ వైపు నుండి ఏమి చేయబోతున్నారు?"

“నాకు చేతనైనది చేస్తాను, మిగిలినది కృష్ణార్పణం” అన్నాను.

బాబ్ లేచి, “సరే, నేను నిన్ను చూస్తాను. నేను మీ కార్యకలాపాలపై నిఘా ఉంచుతాను. ”

నేను అడిగాను, “మీతో కమ్యూనికేట్ చేయడానికి ఏదైనా మార్గం ఉందా? మీరు ఆ కుమార్‌కి మీ ఆఫీస్ నంబర్ ఇచ్చారని అనుకుంటున్నాను.

బాబ్ నాకు విజిటింగ్ కార్డ్ ఇచ్చి, “మీరు నన్ను ఈ నంబర్‌లో సంప్రదించవచ్చు” అని చెప్పాడు.

నేను లేచి కరచాలనం చేసి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇంటి సభ్యుల మీటింగ్ పెట్టాను. బాబ్ నాకు ఏమి చెప్పాడో చర్చించడానికి మేము స్నేహ మంచం చుట్టూ కూర్చున్నాము.

అధ్యాయం 10

కుమార్

స్నేహ మంచం మీద నుండి లేచి ఇంటిని చూసుకుంటోంది. ఇప్పుడు ఆమె కేన్సర్ నయం అయినంత మేలు. పునరావృతం జరగదని బాబ్ నాకు హామీ ఇచ్చారు.

సునీత కంపెనీలను, జాయ్ చదువును, లవ్లీన్ స్వచ్ఛంద సంస్థలను చూసుకునేవారు.

మేము అందించిన ఛాలెంజ్ గురించి చర్చించడానికి నేను సునీత, జాయ్ మరియు లవ్లీన్‌లను పిలిచాను. ఛాలెంజ్‌లో ఛారిటీ వైపు చూసేందుకు నేను లవ్‌లీన్‌ని ఆఫర్ చేశాను. ఆమె స్వచ్ఛంద సంస్థలను ఎలా మెరుగుపరుస్తుందో చూడండి. ఛాలెంజ్‌లో విద్య మరియు క్రీడలను మెరుగుపరచడం తర్వాత ఆనందం చూస్తుంది. ఈ కార్యకలాపాల నిర్వహణకు సునీత ఆర్థిక సహకారం అందిస్తారు. కుమార్ లాగా ఈ ఆపరేషన్లు చేయడంలో నాకు పెద్దగా అవగాహన లేదు. మరి బాబ్ చెప్పిన పరిస్థితులను చక్కదిద్దేందుకు ఏం చేస్తాడో చూడాలి. నాకు ఈ మతపరమైన విషయాలు మాత్రమే తెలుసు. నేను ఈ కార్యకలాపాల నుండి మాత్రమే ఈ డబ్బును సంపాదించాను.

నేను సునీత, జాయ్ మరియు లవ్లీన్‌లకు ఈ ఆపరేషన్‌ని నిర్వహించడానికి తమలో తాము సహకరించమని చెప్పాను. వారి పనిని కొనసాగించమని చెప్పాను.

నేలపై చాప వేసి ధ్యానం చేయడానికి కూర్చున్నాడు.

కుమార్ ప్లానింగ్ చూడటం మొదలుపెట్టాను. విద్య, క్రీడలు మరియు వ్యవసాయ రంగాల కోసం ఒక్కొక్కరికి ఒక బిలియన్‌ను ఉపయోగించాలని అతను ప్లాన్ చేశాడు. మరియు ప్రకృతి వైపరీత్యాల కోసం 2 బిలియన్లు. ఇప్పుడు మిగిలిన 5 బిలియన్లను అంతరిక్ష పరిశోధనలకు ఉపయోగించాలనుకున్నాడు. వారి స్పేస్ షిప్‌ల కోసం అంతరిక్ష సాంకేతికతను అభివృద్ధి చేయడం గురించి బాబ్ చెప్పడం గురించి అతను ఏదో చెబుతున్నాడు. ఈ టెక్నాలజీని డెవలప్ చేయమని బాబ్ తనపై ఒత్తిడి తెస్తున్నట్లు తెలుస్తోంది. నేను అనుమానించినట్లుగా, అతను గ్రాంట్‌లో సగం తన సొంత పెట్టుబడులకు ఉపయోగించబోతున్నాడు. నేను మంచి స్థితిలో ఉన్నాను, నేను నా స్వంత సంపాదన నుండి డబ్బును ఉపయోగించబోతున్నాను. పైగా బాబ్ దీవిని అభివృద్ధి చేయడానికి నా దగ్గర డబ్బు తీసుకున్నాడు.

బాబ్ అతనికి 10 బిలియన్ డాలర్లు ఎందుకు గ్రాంట్‌గా ఇచ్చాడు? ఇది అంతరిక్ష సాంకేతికతను అభివృద్ధి చేయాలి, వారు తమ అంతరిక్ష ప్రయాణంలో ఉపయోగించుకోవచ్చు. వారు అలాంటి సాంకేతికతను కలిగి ఉన్నారు; వారికి అధునాతన అంతరిక్ష సాంకేతికత లేదా? వారికి టైమ్ ట్రావెల్ మరియు స్ప్లిటింగ్ టైమ్ టెక్నాలజీ కూడా ఉన్నాయి. అవి ఎక్కడి నుంచి వచ్చాయో, ఎలాంటి సాంకేతికత ఉందో మనకు తెలియదు. భవిష్యత్తు కోసం కుమార్ తనంతట తానుగా సాంకేతికతను అభివృద్ధి చేసేలా చేయాలి. అంగారక గ్రహంపైకి ప్రోబ్‌ని పంపడం, అంగారకుడిపైకి మనుషులతో కూడిన వ్యోమనౌకలను పంపడం గురించి ఆయన మాట్లాడుతున్నారు. అభ్యర్థులను ఎంపిక చేయడం మరియు

వారిని ప్రోత్సహించడం. అతను అంతరిక్ష ప్రయాణానికి సంబంధించి పెద్ద ప్రణాళికతో ఉండాలి. కుమార్ భవిష్యత్తు అంచనాలపై కసరత్తు చేస్తున్నాడు.

చాప మీద నుంచి లేచి ఈజీ చైర్‌లో కూర్చున్నాను.

ధృవ్ దగ్గరకు వచ్చి, “నాన్న, ప్రీతి మిమ్మల్ని కలవడానికి వచ్చింది” అన్నాడు.

నేను, “ఆమెను ఇక్కడికి తీసుకురండి” అన్నాను.

వాళ్ళిద్దరూ వచ్చి, ప్రీతి వచ్చి నా పాదాలు తాకి, నమస్కరించి, నా ముందు కూర్చుంది. నేను ఆమెను ఆశీర్వదించి, “మీరు ఎక్కడ అదృశ్యమయ్యారు? స్నేహ చికిత్స కోసం మీరు ఆమెతో పాటు ఉంటారని నేను అనుకున్నాను.

ప్రీతి బదులిస్తూ, “మేము USA వెళ్ళవలసి ఉంది. కానీ చివరి నిమిషంలో బాబ్ మనసు మార్చుకుని నన్ను USA పంపించాడు. అతను నన్ను నావికాదళంలో ఉంచాడు. నేను ఐదు సంవత్సరాలు పనిచేశాను మరియు ఇప్పుడు బాబ్ నన్ను మీ వద్దకు పంపాను, మీకు భద్రతగా సేవ చేయండి.

నేను, “బాగుంది” అని, ధృవ్‌ని పిలిచి, ఆమె నివాస గృహాన్ని చూపించమని చెప్పాను. వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళిపోయారు.

ఇప్పుడు భద్రత అవసరం ఏమిటి?

****

ప్రీతితో సహా ఇంటి సభ్యులందరితో నేను మీటింగ్‌లో ఉన్నాను.

నేను గత కొన్ని రోజులలో ఏమి జరిగిందో వారికి వివరించాను మరియు ప్రతి ఒక్కరికి సహాయం చేయమని వారిని కోరాను. పేదల నుండి మరింత ప్రతిభావంతులైన వ్యక్తులకు సహాయం చేయడానికి మరియు మా పాఠశాలలు మరియు కళాశాలల్లో క్రీడా సౌకర్యాలను పెంచడానికి జాయ్ తన విద్యావ్యవస్థను అప్‌గ్రేడ్ చేయాలి. మా ప్రయత్నాలకు ఆర్థిక సహాయం చేయాలని సునీతతో చెప్పాను. లవ్లీన్ మన ప్రజా సంక్షేమ వ్యవస్థను బలోపేతం చేయాలి. ఆమె ఆర్థిక సహాయం కోసం ఇతరులను అడగవచ్చు.

ప్రీతి మా సెక్యూరిటీని చూసి వాటిని అప్‌గ్రేడ్ చేస్తుంది. మేము సమీప భవిష్యత్తులో కొన్ని సమస్యలను ఆశించవచ్చు.

వారంతా వెళ్లిపోయారు. నేను ఈజీ చైర్‌లో కూర్చుని కళ్ళు మూసుకున్నాను.

కుమార్ వేరే టైమ్‌లైన్ కథనాన్ని చదువుతున్నాడు. అక్కడ కుమార్ 2020 సంవత్సరానికి చేరుకున్నాడు మరియు ఈ కుమార్ భార్య నందిని తన గురించి మరియు వారి కవలల గురించి అతనికి సమాచారం ఇవ్వడానికి అతని వద్దకు వెళ్లింది. అనంతరం మనాలి వెళ్లి సాక్షి సింఘానియాను కలిశారు. అతను ఇప్పటికే ప్రయాణానికి ట్రాన్స్‌పోర్టర్‌ని ఉపయోగిస్తున్నాడు. అభివృద్ధి కోసం ఆ బ్లూప్రింట్‌లను మాకు ఇస్తానని బాబ్ చెప్పారు. అతను దేని కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు?

రీనా వచ్చి, "నాన్న, అమ్మ మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నారు" అంది.

నేను లేచి రీనా వెనకాలే స్నేహ లంచ్ ప్రిపరేషన్‌ని పర్యవేక్షిస్తున్న వంటగదికి వెళ్ళాను.

నేను అడిగాను. "ఏం జరిగింది?"

“మేము మోలికి బేబీ షవర్ చేయాలి” అని స్నేహ బదులిచ్చారు.

నేను అడిగాను, "మీరు బేబీ షవర్ ఎప్పుడు చేయాలనుకుంటున్నారు."

స్నేహ, "అందుకే నేను మీ కోసం కాల్ చేసాను, మీరు తేదీని తనిఖీ చేస్తారు మరియు మేము సన్నిహితులకు మరియు ప్రియమైనవారికి తెలియజేయాలి."

నేను చెప్పాను, “అప్పుడు మనం బొంబాయిలో ప్లాన్ చేస్తాం, అమ్మ మరియు నాన్న కూడా హాజరు కావచ్చు. అయితే, మోలి కుటుంబం కూడా బొంబాయి నుండి వచ్చింది.

స్నేహ మాట్లాడుతూ, “అదే బెటర్, నేను కూడా చాలా కాలంగా బొంబాయికి వెళ్లలేదు. అతుల్ పెళ్లిలో మాత్రమే మీ అమ్మానాన్నలను చూశాను.

అధ్యాయం 11

కుమార్

మేము సహర్ విమానాశ్రయంలో దిగి, క్యాబ్ బుక్ చేసుకొని, భాండూప్ చేరుకున్నాము. మేము భోజనం చేసి మోలి తల్లితండ్రుల ఇంటికి వెళ్ళాము.

పండగ ముగించుకుని నాన్న ఇంటికి తిరిగొచ్చాం.

అతుల్, మోలీ, స్నేహలను అక్కడ వదిలేసి వైజాగ్ తిరిగొచ్చాను.

మేము అర్హతగల విద్యార్థులు మరియు క్రీడలలో రాణించిన విద్యార్థుల నుండి స్కాలర్‌షిప్‌లను స్వీకరించడం ప్రారంభించాము.

క్రీడా సౌకర్యాలను మెరుగుపరచాలని నేను జాయ్‌కి సూచించాను. సునీత విద్యా సంస్థలు మరియు ఆశ్రమాలు రెండింటికీ తను నడుపుతున్న సంస్థల నుండి ఆర్థిక సహాయం అందజేస్తుంది.

ముంబై నుండి అతుల్ రింగ్ చేసాడు, అతని గొంతులో అత్యవసరం ఉంది. వాడు ఏం చెబుతున్నాడో నాకు అర్థం కాలేదు.

వేగాన్ని తగ్గించి ఏం జరిగిందో చెప్పమని చెప్పాను.

"మోలీ కిడ్నాప్ చేయబడింది" అని అతుల్ చెప్పాడు.

నేను అడిగాను, "అది ఎలా జరిగింది?"

అతుల్, “ఆమె డాక్టర్ ఆఫీసు నుండి బయటకు వస్తోంది. ఇద్దరు వ్యక్తులు ఒక అమ్మాయిని కిడ్నాప్ చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు,

వారు ఒక అమ్మాయిని బలవంతంగా మారుతీ వ్యాన్‌లోకి ఎక్కిస్తున్నారు మరియు మోలి జోక్యం చేసుకోవడంతో వారు ఆమెను కూడా వ్యాన్‌లోకి లాగి వేగంగా వెళ్లిపోయారు.

నువ్వు ఎక్కడున్నావని అడిగాను.

అతుల్, "నేను ఫార్మసీలో ఉన్నాను మరియు నేను తిరిగేటప్పుడు మోలీ అదృశ్యమయ్యాను. నేను చుట్టుపక్కల వారిని అడిగినప్పుడు, కొంతమంది బాటసారులు కిడ్నాప్ గురించి నాకు చెప్పారు. కిడ్నాప్‌కు గురైన బాలికతో మోలీ ఉన్నట్లు వారు భావించారు. నేను ఏమి చేయాలి? నాకు ఇక్కడ ఎవరూ తెలియదు.

నేను ఒక్క నిమిషం ఆలోచించి, "మీరు వకోలా శాఖా ప్రముఖ్‌ని సంప్రదించడం మంచిది, అతనికి పోలీసు శాఖతో సంబంధాలు ఉన్నాయి. మేము శీఘ్ర ప్రతిస్పందనను ఆశించవచ్చు. "

అతుల్

నాన్నతో మాట్లాడిన తర్వాత కాస్త కాన్ఫిడెన్స్ వచ్చింది. సాహితీ మరియు ఆమె కుటుంబ సభ్యుల మరణం గురించి విచారించడానికి మేము వకోలా శాఖా ప్రముఖ్‌కి వెళ్లాము.

నేను మోలీ స్కూటర్ తీసుకొని వకోలాకు వెళ్లాను. శాఖా ఆఫీసు బయట ఆగి లోపలికి వెళ్లాను. శ్రీ దేశ్‌పాండే తన కుర్చీలో కూర్చొని ఎదురుగా కూర్చున్న ఇద్దరు వ్యక్తుల మాటలు వింటున్నారు. నన్ను కుర్చీ చూపిస్తూ "దయచేసి కూర్చోండి" అన్నాడు.

అతను ఒక సెకను వారికి చెప్పి, "నేను ఏమి చేయగలను?" అని నన్ను అడిగాడు.

నేను, “సాహితి కుటుంబ మరణానికి సంబంధించి నేను, మా నాన్న వచ్చాము.”

దినేష్, "నాకు గుర్తుంది, మీ నాన్న గారు స్వామీ."

నేను, “అవును, ఈ రోజు నా భార్య మోలి అంధేరిలోని డాక్టర్ క్లినిక్ వెలుపల కిడ్నాప్ చేయబడింది. మా నాన్న మీ దగ్గరకు వెళ్లమని, మీరు మాకు సహాయం చేస్తారని చెప్పారు.

దినేష్, “అతను ఎందుకు చెప్పాడు? అతనికి దాని గురించి ఏదైనా అంతర్దృష్టి ఉందా?"

నేను, "అది నాకు తెలియదు, కానీ అతను మీకు పోలీసులతో కొంత ప్రభావం ఉంది కాబట్టి మీరు నాకు సహాయం చేయగలరని చెప్పాడు."

"సరే నేను వకోలా ఎస్ఐతో మాట్లాడతాను" అన్నాడు దినేష్. అతను ఫోన్ లిఫ్ట్ చేసి వకోలా పోలీస్ స్టేషన్‌తో మాట్లాడి, “వారు దానిని పరిశీలిస్తారు. మీరు అంధేరీ వెస్ట్ పోలీసుల వద్దకు వెళ్లి మీ సమస్యను వివరించండి.

నేను నాన్నకు ఫోన్ చేసి దేశ్‌పాండే చెప్పిన విషయం చెప్పాను.

నాన్న అన్నారు, “సాహితి హత్యకు, ఈ కిడ్నాప్‌కి లింక్ ఉన్నట్లుంది. ఆ హత్య కేసుకు సంబంధించిన ఏదైనా సమాచారం గురించి మిస్టర్ దేశ్‌పాండేని అడగండి.

నేను కాల్ కట్ చేసి, “సాహితి కుటుంబ హత్య గురించి మీకు ఏమైనా సమాచారం వచ్చిందా? ఈ కిడ్నాప్ కేసుకు ఏదో లింక్ ఉందని నాన్న అన్నారు.

ఈ కిడ్నాప్‌కి లింక్ ఎలా ఉంటుంది అని అడిగాడు దినేష్.

నేను, “నాన్న సురేష్ మరియు డాలీ గురించి మాట్లాడినట్లు మీకు గుర్తుందా? యువతులను కిడ్నాప్ చేసి వేలం వేస్తామని అతను మాతో చెప్పాడు. వారు తిరిగి వచ్చినప్పుడు, ఆమె వారిని వ్యభిచారానికి పెట్టింది.

దినేష్ మాట్లాడుతూ.. ‘‘అమ్మాయిలు కిడ్నాప్‌కు గురైనట్లు విన్నాను. వారి తల్లిదండ్రులు మద్దతు కోసం నా వద్దకు వచ్చారు. మనం పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళ్లి ఏం చేస్తున్నారో చూద్దాం.”

వాళ్ళు బయటకు వచ్చి దేశ్‌పాండే, నా కారులో వెళ్దాం అన్నాడు.

ముందుగా వకోలా పోలీస్ స్టేషన్‌కు వెళ్లారు. అక్కడ ఎస్ఐ శిరీష్ పిల్‌గావ్‌కర్‌ను కలిసి కిడ్నాప్‌ల పెండింగ్ కేసులపై ఆరా తీశారు.

శాంతాక్రజ్ తూర్పు ప్రాంతం నుంచి పెండింగ్‌లో ఉన్న కిడ్నాప్ కేసులను తొలగించాలని శిరీష్ తన కానిస్టేబుల్‌ను కోరాడు.

కానిస్టేబుల్ కొన్ని ఫైళ్లతో వచ్చాడు.

అతను, "సర్ ఇవి కిడ్నాప్‌లుగా భావించిన తప్పిపోయిన వ్యక్తులతో సహా పెండింగ్‌లో ఉన్న కిడ్నాప్‌ల కేసులు."

విచారణలో ఎవరి పేర్లు బయటకు వచ్చాయా అని దినేష్ ప్రశ్నించారు.

శిరీష్ బదులిస్తూ, “మేము రాజ్ మరియు సురేష్ అనే ఇద్దరు పేర్లను చూశాము. వారి రెండవ పేర్లు ఏమిటో మాకు తెలియదు.

దినేష్ మాట్లాడుతూ, “సురేష్ సురేశ్ నవ్లేకర్ కావచ్చు, అతను వకోలా నుండి వచ్చాడు. అతను ఆ హత్య కేసుకు దగ్గరగా ఉంటాడు, అక్కడ

వారిని వారి స్వంత ఇంట్లో సమాధిలో ఉంచారు. ఈ కేసులో మీకు ఏమైనా దొరికిందా?"

శిరీష్ మాట్లాడుతూ, "మాకు ఎలాంటి ఆధారాలు లభించలేదు, అవతలి గదిలోని రక్తం వారిది మాత్రమే. ఇది చాలా కాలం క్రితం జరిగింది మరియు హత్యల గురించి పొరుగువారికి తెలియదు. లేకపోతే, వారు నివేదించారు. మృతదేహాలను ఇంట్లో పాతిపెట్టారనే ఆలోచన వారికి లేదు. వారు USAకి వెళ్లిపోయారని వారు ఆలోచిస్తున్నారు.

దినేష్ చెప్పాడు, "మీరు సురేష్ కోసం తనిఖీ చేయండి, అతను ఆ సమయంలో అక్కడే ఉన్నాడు. ఆయనపై కొందరు ఫిర్యాదులతో నా వద్దకు వచ్చారు. వారి మధ్య ఏదో గొడవ ఉందని నేను అనుకుంటున్నాను. అదే వారి మరణానికి కారణం కావచ్చు. అతుల్‌ని చూపిస్తూ, "ఆ పంక్తులలో అతని తండ్రి ఏదో చెబుతున్నాడు. మీరు అతని చరిత్రను పోలీసు ఫైల్‌లలో తనిఖీ చేయండి.

శిరీష్ మాట్లాడుతూ, "నేను ఆ లైన్లను పరిశీలిస్తాను. ఇరుగుపొరుగున అతని గురించి విచారించడానికి నేను ఒక కానిస్టేబుల్‌ని పంపుతాను. అక్కడ కాకపోతే ఎక్కడ ఉంటున్నాడో ఎవరికైనా ఆలోచన వస్తుంది."

కరచాలనం చేసి బయటకు వచ్చి శాఖకు తిరిగి వెళ్లారు.

అక్కడ స్కూటర్ తీసుకుని అంధేరీలోని మా అత్తగారి ఇంటికి తిరిగొచ్చాను.

తన పోలీస్ స్టేషన్ విజిట్ గురించి అత్తమామలకు చెప్పాడు.

మోలీ

మేము ప్రయాణిస్తున్న వ్యాను ఒక ఇంటి బయట ఆగింది. మమ్మల్ని కిడ్నాప్ చేసిన వ్యక్తి అమ్మాయిని పట్టుకుని తలుపు లోపలికి నెట్టాడు. ఆమెను చూడగానే ఒక మహిళ వచ్చి ఆమెను లోపలికి తీసుకెళ్లింది.

ఒక నడివయస్కుడు వచ్చి, "రాజ్, ఈ స్త్రీని నీతో ఎందుకు తీసుకొచ్చావు, ఆమె గర్భవతిగా ఉంది" అని అడిగాడు.

రాజ్, "నేను డయానాను తీసుకువస్తున్నప్పుడు, ఈ మహిళ జోక్యం చేసుకుంది. నేను ఆమెను కూడా వ్యాన్‌లో ఎక్కించవలసి వచ్చింది.

అది విని లోపలి నుండి మరో పెద్దాయన వచ్చి, "వెంటనే మీరు ఆమెను ఇంటికి తిరిగి రండి. ఆమెను స్కూటర్‌పై తీసుకెళ్లండి, ఎవరూ జోక్యం చేసుకోరు. ఆమెను ఇంటి దగ్గర దింపండి. సురేష్, బైక్ తీసుకొచ్చి రాజ్‌కి ఇవ్వండి.

మరో నడివయస్కుడు ఇంటి వెనుక నుంచి బైక్ తీసుకొచ్చి రాజ్‌కి ఇచ్చాడు. రాజ్ బైక్ స్టార్ట్ చేసి అడ్రస్ అడిగాడు. నేను అతని వెనుక కూర్చుని అడ్రస్ చెప్పాను మరియు అతను డ్రైవ్ చేయడం ప్రారంభించాను. మా ఇంటికి ఫర్లాంగు దూరంలో ఆగమని చెప్పి థాంక్స్ చెప్పి ఇంటికి నడిచాను.

అతుల్

నడకలో వస్తున్న మోలీని చూసి, నాకు ఎనలేని ఆనందం కలిగింది మరియు ముందుకు వెళ్లి ఆమెను పట్టుకుని కౌగిలించుకున్నాను.

నేను అడిగాను, "ఏమైంది? నిన్ను కిడ్నాప్ చేశారని అనుకున్నాను."

మోలీ చెప్పింది, "అవును, నేను కిడ్నాప్ అయ్యాను, నన్ను చూసి, వాళ్ళ తల నన్ను ఇంట్లో దింపమని చెప్పింది."

నేను ఇలా అన్నాను, “నేను భయపడ్డాను, యువతుల కిడ్నాప్‌లు చాలా జరిగాయి. ఫిర్యాదు చేసేందుకు పోలీసులకు కూడా వెళ్లాను. పోలీస్ స్టేషన్‌లో బాలికలు కిడ్నాప్ లేదా తప్పిపోయినట్లు చాలా ఫిర్యాదులు ఉన్నాయి. వారు ఇద్దరు సభ్యుల పేర్లను రాజ్ మరియు సురేష్ నవ్లేకర్ చెప్పారు.

మోలీ చెప్పింది, “నేను సరిగ్గా అదే పేర్లు, రాజ్ మరియు సురేష్ వారి ఇంట్లో విన్నాను. రాజ్ నన్ను తీసుకొచ్చి ఇంట్లో దించగా సురేష్ ఇంటి వెనుక నుండి బైక్ తెచ్చాడు. వారు ఆ అమ్మాయి పేరు డయానా అని చెప్పారు.

"వారు ఎక్కడ నివసిస్తున్నారో మీరు చెప్పగలరా?"

మోలీ బదులిస్తూ, "అవును, నాకు దగ్గరగా ఉండే ఒక స్నేహితుడు ఉన్నాడు."

"సరే నువ్వు రెస్ట్ తీసుకో, ఏం చేయాలో రేపు చూద్దాం."

****

అతుల్

శాఖా ప్రముఖ్‌కి ఫోన్ చేసి మోలీ అనుభవాలను వివరించాను.

దినేష్, “మేము వెళ్లి వాటిని తనిఖీ చేయడం మంచిది. అక్కడ మమ్మల్ని కలవడానికి అంధేరి శాఖా ప్రముఖ్‌ని పిలుస్తాను. అతను ఎంక్వైరీలు చేస్తే సులభంగా ఉంటుంది.

మేము దేశ్‌పాండేతో కలిసి అంధేరి శాఖకు కారులో వెళ్లి, వారి ఇన్‌ఛార్జ్ మిస్టర్ రాణేని కలుసుకుని, మోలిని తీసుకెళ్లిన ఇంటికి అతనితో వెళ్ళాము.

మోలీ ఇల్లు చూపించగా తాళం వేసి ఉంది. నేను ఆమెను అడిగాను, "వారు మిమ్మల్ని తీసుకెళ్లిన ఇల్లు ఇదేనా."

మోలీ చెప్పింది, “ఇది ఇల్లు అని నేను ఖచ్చితంగా అనుకుంటున్నాను. ఇంటి వెనుక నుండి బైక్ తెచ్చాడు.

మేము వెనుకకు వెళ్లి తనిఖీ చేసాము. అక్కడ వాహనం లేదు.

మేము తిరిగి ముందుకి వచ్చాము. ఈ సమయానికి కొంతమంది ఇరుగుపొరుగువారు బయటకు వచ్చి, రాణేని గుర్తించి, వారిలో ఒకరు దాదా ఏమైంది?

మిస్టర్ రాణే మాట్లాడుతూ, "మేము ఈ ఇంట్లో నివసించే వారిని కలవడానికి వచ్చాము."

వారిలో ఒకరు ముందుకు వచ్చి, "నేను కులకర్ణిని, మీరు రాకేష్ ఖన్నాను కలవడానికి వచ్చారు" అని అడిగాడు.

"డాలీ అనే మహిళ, రాజ్ మరియు సురేష్ అనే ఇద్దరు పురుషులు ఉన్నారా?" అని అడిగాడు దినేష్.

కులకర్ణి, "అవును, రుక్సానా అనే అమ్మాయి కూడా ఉంది" అని బదులిచ్చారు.

మోలీ చెప్పింది, "అది వాళ్ళు నాతో ఇక్కడికి తీసుకొచ్చిన అమ్మాయినే."

కులకర్ణి మాట్లాడుతూ, "ఆమె అనుమతి లేకుండా వారు ఆమె వివాహం నిశ్చయించడంతో ఆమె ఇంటి నుండి పారిపోయినట్లు అనిపిస్తుంది" అని అన్నారు.

మోలీ అడిగింది, "ఆమె ఎవరినైనా ప్రేమించిందా?"

కులకర్ణి, “నేను అలా అనుకోవడం లేదు. వృద్ధురాలితో పెళ్లి చేసేందుకు ప్రయత్నించారు. అతను వితంతువు మరియు ఇద్దరు కుమార్తెలు ఉన్నారు.

మోలీ చెప్పింది, "ఆమె ఇంటి నుండి పారిపోవడానికి కారణం కావచ్చు, కానీ వారు ఎక్కడ ఉన్నారు?"

కులకర్ణి, "బహుశా వారు ఆమెను వివాహం చేసుకోవడానికి వెళ్ళారు."

రాణే అడిగాడు, "వారు పెళ్లిలో ఎక్కడ ప్రదర్శనలు ఇస్తారు?"

మరొక వ్యక్తి, "వారు నాకు పెళ్లి కార్డు ఇచ్చారు, నేను దానిని తీసుకోనివ్వండి." అతను తన ఇంటి లోపలికి వెళ్లి కార్డు తెచ్చి మిస్టర్ రాణేకి ఇచ్చాడు.

రాణే కార్డు చూసి, “ఈరోజు సాయంత్రం పెళ్లి. నేను పోలీసులకు ఫోన్ చేసి సమాచారం ఇస్తాను.”

రాణే ఫోన్ చేసి పరిస్థితిని తెలియజేసి టీమ్‌ని పంపి అందరినీ అరెస్ట్ చేసి ఇక్కడికి తీసుకురావాలని చెప్పాడు.

దినేష్, “రా, నేను నిన్ను డ్రాప్ చేసి మా ఆఫీసుకి వెళ్తాను. మిస్టర్ రాణే అవసరమైనది చేస్తాడు.

వాళ్ళు మోలి ఇంట్లో దిగి లోపలికి వెళ్ళారు.

అతుల్, “మేము తాత ఇంటికి వెళ్తాము.

వాళ్ళు మోలి స్కూటర్ తీసుకుని భాండూప్ కి వెళ్ళారు.

****

ఆర్కే అండ్ గ్యాంగ్ కిడ్నాప్ చేసిన అమ్మాయి కాదా అని తనిఖీ చేయడానికి పోలీసులు మోలీని పిలిచారు. వారు డయానాను తీసుకువచ్చి, ఆమె మీతో పాటు కిడ్నాప్ చేయబడిందా?

మోలీ చెప్పింది, "అవును"

నేను అడిగాను, "మీరు ఇప్పుడు ఏమి చేయబోతున్నారు?"

వారి చరిత్రను పరిశీలిస్తున్నామని ఎస్ఐ తెలిపారు. మిస్టర్ దేశ్‌పాండే చెప్పిన దాని నుండి మేము వారి కార్యకలాపాలను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము.

నేను ఇలా అన్నాను, “కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం సాహితీ కుటుంబం హత్యలో వారి హస్తం ఉందని మా నాన్న నాకు చెప్తున్నారు. మా నాన్న వచ్చి వారి మృతదేహాలను వెలికితీశారు. వారి మరణంలో పక్కింటి సురేష్ హస్తం ఉందని అతను చెప్పాడు. మీరు వారిని అరెస్టు చేశారా?"

ఎస్ఐ బదులిస్తూ, “రాజు, సురేష్ క్షణికావేశంలో తప్పించుకున్నారు. వారి ఆచూకీ కోసం గాలిస్తున్నాం.

నేను ఇలా అన్నాను, “మా నాన్న ప్రకారం, డాలీ మరియు RK ముఠా సంబంధిత కార్యకలాపాలలో సూత్రధారులు. యువతులను కిడ్నాప్ చేసి వేలం వేస్తున్నారు. ఆ తర్వాత తమ కొత్త పద్ధతులలో

బ్యాంకులను, కంపెనీలను మోసం చేయడంలో వారి హస్తం ఉంది. బ్యాంకులను మోసం చేసే వారి కార్యాచరణ గురించి ఆయన చెప్పారు. కర్మాగారాన్ని ఏర్పాటు చేసి అడ్వాన్స్ చెల్లించి మెషినరీని ఆర్డర్ చేసి ఆ తర్వాత మెషినరీని తాకట్టు పెట్టి బ్యాంకు రుణం పొందేవారు. యంత్రాల సరఫరాదారులకు చెల్లించే బదులు, వారు యంత్రాలను తిరిగి ఇచ్చి బ్యాంకు రుణంతో తప్పించుకుంటారు.

SI, "అవును, మేము భారతదేశం అంతటా ఉన్న ఈ రకమైన కేసులను పరిశీలిస్తాము మరియు వారి ముఠాకు ఈ కేసులకు ఏమైనా లింక్ ఉందా అని చూస్తాము."

ఎస్ఐకి కృతజ్ఞతలు చెప్పి ఇంటికి తిరిగి వచ్చాము.

"మనం హైదరాబాద్ లేదా వైజాగ్‌కి తిరిగి వెళ్లడం మంచిదని నేను భావిస్తున్నాను."

మోలి చెప్పింది, "అక్కడే మంచిదని నేను భావిస్తున్నాను."

నేను హైదరాబాదుకు తదుపరి ఫ్లైట్ బుక్ చేసాను.

****

హైదరాబాద్‌లో దిగి సామాను ఇంట్లో పెట్టుకుని జాయ్ నడుపుతున్న సాఫ్ట్‌వేర్ ఫర్మ్‌కి వెళ్లాం.

****

మోలీకి ఆడపిల్ల పుట్టింది. ఈ విషయం తెలియజేయడానికి దేశ్‌పాండేకి ఫోన్ చేసినప్పుడు, అతను రాజ్ మరియు సురేష్‌లను పోలీసులు

పట్టుకోవడం మరియు వారి కేసులు కోర్టులో నడుస్తున్నట్లు నాకు చెప్పారు.

నేను ఈ విషయం గురించి నాన్నకు చెప్పినప్పుడు, అతను చెప్పాడు, "వారు చాలా కాలం పాటు అరెస్టు నుండి తప్పించుకున్నారు, చివరికి వారు కటకటాల వెనుక ఉన్నారు."

కుమార్

అతుల్ కూతురిని చూసేందుకు హైదరాబాద్ వెళ్లాం.

21 రోజుల ఫంక్షన్ తరువాత, మేము అందరం ఇంట్లో కూర్చున్నాము. మా ఫ్యామిలీలో అందరూ ఫంక్షన్‌కి వచ్చారు.

మిస్టర్ బాబ్ మిమ్మల్ని కలవడానికి వచ్చారని ధృవ్ వచ్చాడు.

"నేను వస్తున్నాను" అన్నాను.

ధృవ్, "అతను మనందరినీ కలవాలనుకుంటున్నాడు" అని చెప్పాడు.

నేను, “అయితే అతన్ని ఇక్కడికి పిలవండి” అన్నాను.

బాబ్ లోపలికి వచ్చి ఒక్కొక్కరినీ పేరుపేరునా పలకరించి కూర్చున్నాడు.

బాబ్ తన బ్రీఫ్‌కేస్‌లోంచి కొన్ని పేపర్లు తీసి సునీతకు ఇచ్చాడు. బాబ్ ఇలా అన్నాడు, “ఇవి మీరు అభివృద్ధి చేయాల్సిన కొన్ని భవిష్యత్ అంశాల కోసం బ్లూప్రింట్‌లు. ఈ ప్రయోజనం కోసం, మీరు US కంపెనీని కొనుగోలు చేయాలి. నేను దానిని సంపాదించడానికి అవసరమైన పని చేస్తాను. మేము USA వెళ్లి ధరను ఖరారు చేసి, చెల్లించి వారి నుండి అవసరమైన సాంకేతికతను పొందుతాము.

నేను, "సరే, మీతో ఎవరు రావాలి?"

బాబ్, "నువ్వు నాతో రావాలి కుమార్, నువ్వు వారికి చెల్లింపులు చేస్తావు."

మనం ఎప్పుడు బయలుదేరుదాం అని అడిగాను.

బాబ్, "నేను రేపటి రాత్రి ఫ్లైట్ కోసం బుక్ చేసాను, ఎవరైనా రావాలనుకుంటే, దయచేసి నాకు తెలియజేయండి, నా దగ్గర కొన్ని అదనపు టిక్కెట్లు ఉన్నాయి."

నేను కూడా వస్తాను అని సునీత చెప్పింది.

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, "మనం పాస్‌పోర్ట్‌లు తీసుకోవడానికి పాస్‌పోర్ట్ ఆఫీస్‌కి వెళ్దాం, అప్పుడు మీ కోసం ట్రావెల్ వీసా పొందడానికి నేను వాటిని యుఎస్‌కి పంపాలి.

ఈ ప్రక్రియలన్నీ ఒక్కరోజులో పూర్తవుతాయని సునీత ప్రశ్నించారు.

బాబ్ బదులిచ్చారు, "మీరు వారి గురించి చింతించాల్సిన అవసరం లేదు, అంతా సిద్ధంగా ఉంది. మేము వెళ్లి పాస్‌పోర్ట్‌లు సేకరించాలి. "

మేము పాస్‌పోర్ట్ ఆఫీసుకి వెళ్ళాము, బాబ్ లోపలికి వెళ్లి బయటకు వచ్చి పాస్‌పోర్ట్‌ల కోసం సంతకం చేసి బయటకు వచ్చాము.

బాబ్ పాస్‌పోర్ట్ వివరాలు సేకరించి, ప్రయాణానికి లగేజీతో సిద్ధంగా ఉండమని చెప్పి వెళ్లిపోయాడు.

****

మేము న్యూయార్క్ విమానాశ్రయంలో దిగాము మరియు మా కోసం ఒక కారు వేచి ఉంది. బాబ్ మమ్మల్ని ఒక హోటల్‌కి తీసుకెళ్ళి, ఫ్రెష్ అప్ అవ్వమని, మేము వెళ్లి కంపెనీ ప్రతినిధులను కలుద్దామని చెప్పాడు.

బ్రేక్‌ఫాస్ట్ చేసి ఎలక్ట్రానిక్ వస్తువులను ఉత్పత్తి చేసే కంపెనీకి వెళ్లాం. బాబ్ సూచించిన ధరను నా స్విస్ ఖాతా ద్వారా చెల్లించి ఒప్పందంపై సంతకం చేశాం. బాబ్ బ్లూప్రింట్‌లను వారికి అందజేసి, ఈ వస్తువులను ఉత్పత్తి చేసి భారతదేశానికి పంపమని కోరాడు.

ఆ తర్వాత మేము భోజనం చేసాము మరియు బాబ్ న్యూయార్క్‌లోని ప్రదేశాలను సందర్శించడానికి యాత్రకు ఏర్పాట్లు చేసాము.

న్యూయార్క్‌లో రెండు రోజులు గడిపి హైదరాబాద్‌కు తిరిగొచ్చాం.

****

ఒక నెల వ్యవధిలో, మేము USAలోని కంపెనీ నుండి ఉత్పత్తులను స్వీకరించడం ప్రారంభించాము. బాబ్ సూచనల మేరకు, మేము మా ఆశ్రమాలు మరియు మా వ్యాపార కేంద్రాల వద్ద ట్రాన్స్‌పోర్టర్‌లను ఇన్‌స్టాల్ చేయడం ప్రారంభించాము.

కొన్ని చోట్ల మా కంపెనీ నుంచి తెచ్చే వస్తువులను భద్రపరిచేందుకు బయోమెట్రిక్ తాళాలతో స్ట్రాంగ్ రూమ్‌లు నిర్మించాం.

ఈ విధంగా మేము బాబ్ అవసరాలను పూర్తి చేసాము మరియు తుది ఫలితాల కోసం ఎదురుచూస్తున్నాము.

“ది రైజ్ ఆఫ్ కల్కి” సీక్వెల్‌లో కొనసాగుతుంది